

VÝBĚR VÝTVARNÉHO UMĚNÍ

20. 11. 2016, 13 hodin
Obecní dům v Praze

Výběr výtvarného umění,
Obecní dům – Grégrův sál

20. listopadu 2016

www.europeanarts.cz

AUKČNÍ KATALOG LISTOPAD 2016

VÝBĚR VÝTVARNÉHO UMĚNÍ

Cena katalogu: 300 Kč

Titulní strana: Emil Filla, Polopostava ženy

Kontakty:

Albert Trnka, výkonný ředitel

tel.: +420 602 468 308, e-mail: trnka@europeanarts.cz

Kancelář

tel.: +420 233 342 293, e-mail: info@europeanarts.cz

European Arts Investments s.r.o.

Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1, Česká republika

tel./fax: +420-233 342 293, tel.: +420-233 343 194 • info@europeanarts.cz, www.europeanarts.cz

Aukce se koná v neděli 20. 11. 2016 od 13.00 hodin
v OBEČNÍM DOMĚ V PRAZE, náměstí Republiky 5, Praha 1

Předaukční výstava se koná v galerii aukční síně
European Arts Investments s.r.o., Senovážné náměstí 8, Praha 1
od pondělí 31. 10. 2016 do soboty 19. 11. 2016 od 10.00 - 18.00 hodin
a v neděli 20. 11. 2016 od 10.00 -12.00 hodin

PROGRAM AUKCE:

Výběr výtvarného umění

čísla položek

001 - 133

REJSTŘÍK AUTORŮ

ANDERLE Jiří 113
ARCHIPENKO Alexander 068
BAUCH Jan 043, 062
BENEŠ Vincenc 011
BOETTINGER Hugo 042
BORN Adolf 048, 049
BOŠTÍK Václav 093
BOUDNÍK Vladimír 095, 096
BRAUNEROVÁ Zdenka 020
ČEPELÁK Ladislav 112
ČÍHAL Marek 103
DECZI Iaco 132
EBERL František Zdeněk 057
EMLER František 065
FÁRA Libor 099
FILLA Emil 052, 080
GO Jan 098
GUTFREUND Otto 040
HAISE Václav 078
HÁK Miroslav 058, 059, 060, 061
HAUBTMANN (HAUPTMANN) Michael 004
HEJNA Václav 131
HERBST Jaroslav 034
HLINOMAZ Josef 133
HNĚVKOVSKÝ Jaroslav 032
HODONSKÝ František 102
HUDEČEK Antonín 028
HUDEČEK František 051, 066
JANOUSHKOVÁ Věra 107
JANSA Václav 009
JÍRA Josef 054
JIROUDEK František 036
JIŘINCOVÁ Ludmila 083, 084
JUSTITZ Alfred 037
KALVODA Alois 008
KAVÁN František 018
KODET Kristian 126, 127
KOHOUT Ondřej 128, 129
KOLÁŘ Jiří 118
KOLÍNSKÁ - STIBRALOVÁ Jiřka 101, 120
KONÍČEK Oldřich 012, 079
KOPF Maxim 063, 064
KOTÍK Pravoslav 116
KRAJC Martin 105
KREMLIČKA Rudolf 030
KUPKA František 069, 071
LADA Josef 038, 041
LADOCHA Jiří 109
LI KERAN 089
LIESLER Josef 087
LONGEN (PITTERMANN) Emil Artur 033
MACOUN Gustav 010, 019

MAKOVSKIJ Konstantin 002
MALICH Karel 091, 092
MAROLD Luděk 026
MATAL Bohumír 082, 086
MATASOVÁ Adéla 125
MAX Gabriel 001
MEYER VON BREMEN Johann Georg 017
MICHALČÍK Antonín 123
MIRVALD Vladislav 124
MOCEK Jiří 119
MUZIKA František 076
MYSLBEK Karel 023
NAČERADSKÝ Jiří 110
NEJEDLÝ Otakar 031
OUHEL Ivan 100
OVČÁČEK Eduard 097
PIEPENHAGEN August Bedřich 003, 005
PISSARRO Camille 046
PITHART Jindřich 024
PROCHÁZKA Antonín 039, 050
PROCHÁZKA Jiří 122
PRUCHA Jindřich 029
QI BAISCHI [ČCHI PAJ-Š'] 090
RADIMSKÝ Václav 007
SÁGLOVÁ Zorka 121
SCHIKANEDER Jakub 022
SKLENÁŘ Zdeněk 073, 074, 075, 077
SMETANA Jan 088
SYCHRA Vladimír 055, 115
SÝKORA Zdeněk 053, 094
ŠÁROVEC Martin 130
ŠÍMA Josef 070
ŠIMOTOVÁ Adriena 106, 117
ŠPÁLA Jan 035
ŠPILLAR Karel 014, 015
ŠTYRSKÝ Jindřich 047
TRINKEVITZ Karel 108
TŮMA Zdeněk 044
TYPLT Lubomír 104
ULLIK Hugo 006
ULLMANN Josef 021
UMLAUF Tomáš 111
UPRKA Joža 027
VÁCHA Fernand 025
VÁLOVÁ Jiřka 081
VALTER Karel 056
VELČOVSKÝ Josef 114
WACHSMAN Alois 045
WIESNER Adolf 016
WIESNER Richard 085
ZRZAVÝ Jan 067, 072
ŽUFAN Bořivoj 013

Výběr výtvarného umění

001 – 133

001

MAX Gabriel (1840 Praha - 1915 Mnichov)

SUSANE (MADONA)

Olej na plátně, 36,5 x 27,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole G. Max.

Zezadu opatřeno štítkem E. Hirschler & Comp., Wien, I., Graben 14.

Z knihy A. Filipa a R. Musila, Gabriel von Max:

V závažnější rovině ideového poselství Max zdůrazňuje blízkost mezi člověkem a opicí, čímž odkazuje na evolucionistické chápání původu člověka. Malíř překračuje zvířecí fyziognomii směrem k charakteristice lidských typů, čímž se odklání od vědecky chápáného zoologického pozorování. Posouvá opice ze zvířecího světa, vyjímá je z přírody a přenáší je přes pomyslnou hranici, která odděluje svět zvířat a svět lidí, a tím vytváří manipulativní iluzi. Tuto iluzi popisuje jeho precizní malířský naturalismus s častým uplatněním trompe l'oeil. Striktně vzato, u Maxe nejsou zobrazeny ani opice, ani lidé, nýbrž nový živočišný druh – tedy onen homunkulus, k němuž upínal své chovatelské zájmy. Jedním z jeho nápadných rysů je skutečnost, že nejen prostřednictvím repusoárových figur získává atributy pozorovatele – či držitele pohledu „the beholder of gaze” – a stává se tak aktivním činitelem, který ovládá okolí. Analogický princip zvířecího homunkula rozvinul Walt Disney ve svých animovaných filmech.

Malíř historické malby a pedagog na královské akademii výtvarných umění. Pocházel z rodiny stavitele Josefa Maxe. K umění se dostával nejprve díky podnětům svého otce, aby se později pevně rozhodnut věnovat se múzám, trvale zapsal na pražskou akademii. Zvolil si obor historické malby, který studoval v ateliéru u E. von Engertha. Tam také získal doporučení pro následné studium na akademii ve Vídni, kde se stal žákem známých malířů Ch. Rubena, C. Wurzingera nebo K. Mayera. Poté se zapsal ještě na akademii v Mnichově, kde se zapsal k prof. C. T. von Pilotymu. V Mnichově si založil rodinu a stal se tam pedagogem na tamější akademii, kde byl jmenován profesorem v ateliéru historické malby. Kromě malování se věnoval také antropologii, fascinoval ho Darwinismus a věnoval se studiu opic. Zanechal po sobě sbírku čítající asi 500 hlav opic, které jsou dnes uloženy v muzeu v Mannheimu. V jeho tvorbě jsou meritem sdělení historické a mytologické výjevy. Na přelomu století se věnoval také velmi módní vlně spiritismu, takže maloval obrazy s náměty hypnózy nebo spiritismu. Jeho ženy mají často melancholický výraz, jsou zvláště bledé a jakoby se pohybovaly v zápasu s nějakou vyšší mocí. Přesně to však patřilo ve své době k dobové manýře publika. Přestože měl samotářskou a uzavřenou povahu byl velmi oblíbený, pro své přátele postavil hned několik rekreačních domů a Jan Neruda jej označil za geniálního umělce. Vystavoval v mnoha galeriích v Praze, Mnichově i jinde.

Autor viz T 2/117, TB 24/288, B 7/280, NEČVU 1/497.

400 000 – 700 000 CZK / 14 815 – 25 926 €

250 000 CZK / 9 259 €

002

MAKOVSKIJ Konstantin (1839 Moskva - 1915 Petrohrad)

PORTRÉT MARIA MATAVTINA

Olej na mahagonovém dřevě, 40 x 32,4 cm, rámováno, signováno vpravo dole C. Makowsky, zezadu štítek s č. 9587 Makovski a razítko celního úřadu.

Významný malíř žánrů, zvláště pak historických scén a portrétů a čelní představitel ruské salónní malby 19. stol. Narodil se do rodiny ruského malíře a hudební skladatelky. Studoval na moskevské škole malby, sochařství a architektury, kde patřil k premiantům. Jeho učiteli byli K. Bryullov a V. Tropinin. Tíhl k romantismu a dekorativismu. Na přání své matky na nějaký čas přesídlil do Paříže, kde se seznamoval s díly klasické hudby. V r. 1858 vstoupil na půdu akademie v Petrohradě a vystavoval na jejích výstavách, např. Léčba slepého (1860) a Agenti falešného Dimitrije zabíjí syna Borise Godunova (1862). V r. 1863 Makovskij a třináct jeho dalších kolegů protestovali proti nastolení témat akademie z oblasti skandinávské mytologie a všichni odešli bez formálních diplomů. Stal se členem skupiny Peredžniki, která malovala obrazy z každodenního života, např. Vdova (1865), Prodáváč herinků (1867). R. 1870 se stal spoluzakladatelem Společnosti pro putovní výstavy umění a pokračoval v malování námětů z každodenního života. Po studijních cestách do Egypta a Srbska v 70. letech se dramaticky mění jeho styl. Začíná se více zabývat formami svých obrazů a koloritem. V 80. letech se stává módním malířem portrétů a historických maleb. Na Světové výstavě v Paříži v r. 1889 získal Velkou zlatou medaili za obraz Smrt Ivana Hrozného, Paridův soud a Démon a Tamara. V té době patřil k nejvíce ceněným a nejlépe placeným ruským malířům. Zemřel při srážce svého kočáru s elektrickou tramvají. Vystavoval ve Vídni, Drážďanech a Berlíně.

Autor viz B 7/110.

800 000 – 1 200 000 CZK/ 29 630 – 44 444 €

650 000 CZK / 24 074 €

003

PIEPENHAGEN August Bedřich (1791 Soldin v Prusku - 1868 Praha)

LESNÍ POTOK

Olej na kartonu, 33 x 23,5 cm, rámováno, pod sklem, datace – okolo r. 1855.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Významný malíř krajinář, mistr romantických kompozic a nálad, studoval u krajináře J. H. Wuesta v Curychu. Od r. 1910 se trvale usadil v Praze. Od dvacátých let se intenzivně věnoval krajinářství. Jeho varianty horských krajin a jezer mají snový charakter, podtržený jemnou barevností a přízračnou světelností. Přátelil se s J. Navrátillem, který mu byl také blízký malířským stylem a s A. Stifterem, rakouským krajinářem a básníkem biedermeierovské vize přírody. Od 30. let obrazy nedatoval a autorskou signaturu změnil na ligaturou psané AP. V této době si také vypracoval svůj příznačný malířský styl, který podpořil studijními cestami po krajinách v Německu, Belgii a Francii. Neustále obměňoval pohledy na horská údolí s jezery a řekami, na hradní zříceniny na skalách, na vodní hladiny se zrcadlením úplňku, na lesní cesty ozářené měsíčními nebo slunečními paprsky, ale také na zasněžené scenérie. Koncem 50. let se na jeho obrazech přestala objevovat početnější stafáž, jen osamělý poutník oživuje krajinu. Ve svých romantických kompozicích převážně komorních rozměrů, vytvořených chvějivou barevností, vyjádřil svůj únik do snění a k přírodě. Podle vzpomínek dcery Charlotty maloval i v ateliéru. V závěru tvorby se Piepenhagen snažil o zásadní barevné scelení a přistoupil k redukci na černou a bílou. Piepenhagenova tvorba byla už za jeho života velmi oblíbená, mezi její obdivovatele patřil třeba J. Neruda a dodnes se těší neutuchajícímu zájmu uměnímilovné veřejnosti.

Autor viz T 2/269, TB 26/598, B 8/313, NEČVU 2/611.

80 000 – 110 000 CZK / 2 963 – 4 074 €

60 000 CZK / 2 222 €

004

HAUBTMANN (HAUPTMANN) Michael (1843 Praha – 1921 Mnichov)

SEVERNÍ MYS

Olej na plátně, 57,5 x 101 cm, rámováno, datace 1888, signováno vlevo dole MHauptmann 1888.

Významný malíř krajinář, studoval práva na Univerzitě Karlově v Praze a malířství v ateliéru u prof. M. Haushofera na pražské akademii. Obě školy úspěšně dokončil a dokonce měl i chvíli advokátní praxi. Později se ale přestěhoval do Mnichova, kde se stal žákem J. Langeho. Podnikl řadu studijních cest po Švýcarsku, Itálii, Řecku, Egyptě a Norsku. Odtud zaslal na výstavu na pražském Žofíně v r. 1881 obrazy: Sutiny divadla u Taorminy, Chrám Heřin u Girgenti a Pohled na Amalfi. Jako krajinář maloval s oblibou pobřežní partie. Z díla: Olivový háj u San Rema, Římská Campagna, Partie u Sorrenta, Zříceniny u Paesta, Monte Rosa, Norské fjordy, Piknik u jezera, pobřeží v Nettuno, ostrovy na norském pobřeží aj. Vystavoval v Krasoumné jednotě mezi lety 1895 – 97. Jeho dílo je zastoupeno v soukromých kolekcích a objevuje se na českém i evropském aukčním trhu.

Autor viz T 1/302, TB 16/123.

250 000 – 350 000 CZK / 9 259 – 12 963 €

180 000 CZK / 6 667 €

005

PIEPENHAGEN August Bedřich (1791 Soldin v Prusku - 1868 Praha)

ZIMNÍ MĚSÍČNÍ KRAJINA

Olej na dřevě, 24 x 30 cm, rámováno, datace – 40. – 50. léta 19. st.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové a dopisem s potvrzením pravosti díla JUDr. Prokopa Tomana.

Předložený neznačený obraz spíše komorních rozměrů Zimní krajina s poutníkem je nepochybným dílem Augusta Bedřicha Piepenhagen, nejpravděpodobněji ze čtyřicátých až padesátých let 19. století. Právě v těchto letech vzniklo několik příbuzných zimních nálad s charakteristickými ojiňenými holými větvemi stromů. Piepenhagen často maloval zimní náladové krajiny, někdy zcela opuštěné, jindy s bruslaři na zamrzlém rybníku, nebo s osamělými poutníky za jiskřivé denní atmosféry, ale také za romantické měsíční noci jako na předloženém obraze. Předložené nokturno Zimní krajina s poutníkem, tichá zasněžená krajina s holými stromy kolem cesty vedoucí k horizontu v mlžném oparu mrazivého dne malovaná delikátní barevností bílých, šedo – bílých a hnědých tónů, je příznačným a působivým dílem Augusta Bedřicha Piepenhagen. Neznačený záznam přírody se zimní tematikou je námětem, kompozicí, malířským rukopisem i barevností typickým dílem tohoto sběrateli stále oblíbeného malíře.

Významný malíř krajinář, mistr romantických kompozic a nálad, studoval u krajináře J. H. Wuesta v Curychu. Od r. 1910 se trvale usadil v Praze. Od dvacátých let se intenzivně věnoval krajinářství. Jeho varianty horských krajin a jezer mají snový charakter, podtržený jemnou barevností a přízračnou světlostí. Přátelil se s J. Navrátillem, který mu byl také blízký malířským stylem a s A. Stifterem, rakouským krajinářem a básníkem biedermeierovské vize přírody. Od 30. let obrazy nedatoval a autorskou signaturu změnil na ligaturou psané AP. V této době si také vypracoval svůj příznačný malířský styl, který podpořil studijními cestami po krajinách v Německu, Belgii a Francii. Neustále obměňoval pohledy na horská údolí s jezery a řekami, na hradní zříceniny na skalách, na vodní hladiny se zrcadlením úplňku, na lesní cesty ozářené měsíčními nebo slunečními paprsky, ale také na zasněžené scenérie. Koncem 50. let se na jeho obrazech přestala objevovat početnější stafáž, jen osamělý poutník ožívuje krajinu. Ve svých romantických kompozicích převážně komorních rozměrů, vytvořených chvějivou barevností, vyjádřil svůj únik do snění a k přírodě. Podle vzpomínek dcery Charlotty maloval i v ateliéru. V závěru tvorby se Piepenhagen snažil o zásadní barevné scelení a přistoupil k redukci na černou a bílou. Piepenhagenova tvorba byla už za jeho života velmi oblíbená, mezi její obdivovatele patřil třeba J. Neruda a dodnes se těší neutuchajícímu zájmu uměnímilovné veřejnosti.

Autor viz T 2/269, TB 26/598, B 8/313, NEČVU 2/611.

130 000 – 150 000 CZK / 4 815 – 5 556 €

100 000 CZK / 3 704 €

006

ULLIK Hugo (1838 Praha - 1881 Praha)

ALPSKÉ JEZERO

Olej na plátně, 43 x 58,5 cm, rámováno, datace 1871, signováno vpravo dole Hugo Ullik 1871, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové a Mgr. Vladimíra Ryšlinka.

Vystaveno a publikováno:

Klasikové 19. století, obrazy ze sbírky Karlštejská a.s., Galerie Diamant S. V. U. Mánes, 5. 4. - 27. 5. 2012, str. 37.

Komentář PhDr. Naděždy Blažíčkové – Horové:

Předložený pohled na Alpské jezero je nepochybná a kvalitní práce krajináře Hugo Ullika. Jak vyplývá z data (byť špatně čitelného) v signatuře obrazu, byl obraz namalován v roce 1871, tedy krátce po Ullikově příchodu do Mnichova a do krajinářské školy Eduarda Schleicha. V Mnichově pobýval až do roku 1877 a namaloval zde početnou řadu malebných a idylických pohledů na město a jeho okolí. Také předložený barevně působivý pohled na jedno z jezer u Mnichova. Scénu romanticky laděného záběru popisuje Ullik do nejmenších podrobností a shrnuje v ní celý program současné německé náladové krajinomalby.

Český malíř, krajinář, návrhář, dekoratér a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u M. Hauschofera a v Mnichově u E. Schleicha. Od r. 1858 obesílal výstavy Krasoumné jednoty. V 60. letech procestoval rakouské země a v Mnichově pobýval až do r. 1877. Po návratu do Prahy pracoval jako malíř divadelních dekorací - v září 1878 byla v jeho dekoracích nastudovaná premiéra Smetanova Tajemství. Jako ilustrátor přispíval do Květů a Světozoru. V námětech i barvě vycházel z romantické a náladové německé krajinomalby. Zachycoval romantické malebné a idylické scénérie z okolí Salcburku, Mnichova a Prahy, z rakouských a bavorských Alp, z Krkonoš a ze Šumavy. Topologickými pohledy na české a moravské hrady a zámky a na siluety měst navázal na A. Mánesa a předcházel J. Mařáka. Ullikovy záznamy hradů a zřícenin mají také dokumentární cenu, protože zachovaly do dnešní doby jejich tehdejší vzhled a stav. Autor viz T 2/618, TB 33/555, B 10/335, NEČVU 2/877.

300 000 – 350 000 CZK / 11 111 – 12 963 €

240 000 CZK / 8 889 €

007

RADIMSKÝ Václav (1867 Pašinka u Kolína - 1946 Pašinka u Kolína)

U ŘEKY S LEKNÍNY

Olej na kartonu, 61 x 76 cm, rámováno, datace - 1900 – 1910, signováno vlevo dole Radimský.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař a PhDr. Naděžda Blažíčková – Horová.

Český malíř krajinář, krátce pobýval v Mnichově, kde studoval v soukromé krajinářské škole Eduarda von Lichtenfels, poté ve Vídni a v r. 1892 se vydal do Francie. Z podnětu malířky Zdenky Braunerové se asi v r. 1892 usadil v Barbizonu, kde měl možnost přímo poznat francouzskou impresionistickou malbu, zejména obrazy Clauda Moneta a Camilla Pissarra, kteří se stali jeho vzorem. Na několik let si pronajal starý nepoužívaný mlýn La Bergamotte u města Vernon, kde si zařídil ateliér, a na nedaleké Seině měl zakotvenou loďku, kterou používal jako plovoucí ateliér a v ní prý občas maloval společně s Monetem. Nejraději však vyhledával prosluněné partie, pohledy na vodní plochu, zachycoval odrazy stromů na vodní hladině a přitom se zaměřoval na zachycení mihotavých světél, slunečních paprsků a vystižení barevné atmosféry dne. Radimský byl ve Francii úspěšný. Vystavoval na pařížských Salonech, v r. 1894 za obraz Kapradiny (Etudes de Fougères) získal ocenění jako vůbec tehdy nejmladší malíř. O rok později obdržel zlatou medaili v Rouenu a v r. 1900 na Světové výstavě v Paříži. Pravidelné spojení udržoval i s domovem, obesílal výstavy Krasoumné jednoty, osmaosmdesáti obrazy vystavenými u Topiče v r. 1899 poskytl české veřejnosti první informace o impresionismu. Časopisy Zlatá Praha, Světozor nebo Volné směry otiskovaly pravidelně reprodukce jeho obrazů. Během první světové války byl jako příslušník nepřátelské země zprvu internován ve věznicích v Rouenu a propuštěn až na zákrok ministerského předsedy Georgese Clemenceaua, který si také zakoupil Radimského obraz. Radimský se po válce vrátil do Čech, kde se usadil na rodném statku v Pašince u Kolína. Jeho principy práce s barvou a světem v podstatě charakterizují jeho celoživotní tvorbu, i když později v konzervativní podobě. Na rozdíl od Mařákových žáků, kteří více nebo méně vycházeli ve své tvorbě z citového vztahu ke krajiněmu tématu, respektoval o několik let starší Radimský spíše analytický postup impresionistů, ale zejména jejich techniky malby. Radimského narůstající konzervatismus vyústil v početných krajinách z Polabí, jež vznikly v době mezi válkami a v posledních letech jeho života. Poslední dobou zažívá Radimského dílo zaslouženou konjunkturu a těší se svěžímu zájmu sběratelů i výstavních kurátorů.

Autor viz T 2/341, V 4/8, TB 27/549, B 8/572, NEČVU 2/668.

700 000 – 900 000 CZK / 25 926 – 33 333 €

550 000 CZK / 20 370 €

008

KALVODA Alois (1875 Šlapanice u Brna - 1934 Běhařov u Klatov)

U POTOKA V ZIMĚ

Olej na kartonu, 35 x 50 cm, rámováno, datace – po r. 1910, signováno vlevo dole AL – KALVODA.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř, grafik, básník, studoval u prof. Mařáka na AVU v Praze. Od dětství vyrůstal v prostředí venkovských chalup, znal jejich rázovitost, malebné kouzlo, podněčující fantazii. Do konce devatenáctého století je patrná z jeho obrazů dokumentaristická věcnost a přesnost v topografickém zacílení. Od roku 1892 publikuje v časopise Čas, rozsáhlá je i jeho ilustrační tvorba. V roce 1900 otevřel soukromou malířskou školu v bývalém Maroldově ateliéru. Studijní pobyty v Paříži, Mnichově a na Marně. Jeho vyzrálé období začínající po roce 1905 charakterizuje až furiózní opojení barvou a chuf vytvářet z vlastně běžných záběrů na chalupy koloristickou senzaci a dekorativní aranžmá. Tímto způsobem zachytil nejen prostředí své domoviny, ale také partie ze středních a jižních Čech. Tyto obrazy se velmi záhy staly nesmírně oblíbené a kromě svých diváků a kupců, zaujaly také výrobce pohlednic a redaktory vlastivědných časopisů. Na přelomu devatenáctého století se do krajinářství implikuje motiv břízy, jako symbolu panenské přírody. Výrazně se jím zapsal A. Slaviček, ale byl to právě A. Kalvoda, který společně s ním v oboře Hvězda maloval také onen motiv, který mu učaroval na celý život. Zvláště v první dekádě po roce 1900 břízami zabydloval svá plátna, aby mezi ně nejednou vešel i literárně působící stafáž. Postupně zosílil kontury, přijasněl kolorit a vysytil zejména zelené a žluté. Barevná i formální výtvarná nadsázka přitáhly publikum a Kalvodu těšil jeho zájem natolik, že břízové partie tvořily jeho základní krajinářskou nabídku. Kromě krajin však maloval i motivy s architekturou a figurální scény. V tomto vrcholném období maloval většinou silně napitým štětcem, hustými barvami, nejednou mačkanými přímo z tuby. Mnohé z tehdejších obrazů zvláště menšího formátu nese v sobě nerv hledačství a ryze malířských experimentů. Navrhl scénu (1915) pro inscenaci Smetanovy Prodané nevěsty. Jeho tvorba vychází z Chittussiho pojetí krajiny, ale je pak poznamenána symbolismem, po tomto období se ustaluje do iluzivní koloristické podoby.

Autor viz T 1/456, V 3/90, TB 19/490, B 6/151, NEČVU 1/334.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

65 000 CZK / 2 407 €

009

JANSA Václav (1859 Rovné pod Řípem - 1913 Černošice)

U ŘEKY

Olej na plátně, 56 x 82,5 cm, rámováno, datace – okolo r. 1900, signováno vlevo dole Václav Jansa, zezadu opatřeno štítkem z umělcovy pozůstalosti.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Český malíř a krajinář, který studoval AVU v Praze v ateliéru u A. Lhoty, posléze pokračoval ve Vídni pod vedením E. Lichtenfelse a L. C. Müllera. Ačkoli své začátky tvorby zasvětil figurální malbě, později se realizoval zejména v krajinářství. Inspirací mu Čechy nabízely mnoho, a proto mezi jeho oblíbenými náměty bylo např. údolí Otavy, okolí Písku, Třeboňsko, Budějovicko, okolí Jindřichova Hradce. Dále městské veduty tvořily tematický námět jeho tvorby. Nejznámější jsou jeho panoramatické a dioramatické pohledy, na kterých spolupracoval s dalšími umělci. Slavné panorama Bitva u lipan z roku 1898 vytvořil ve spolupráci s ludkem Maroldem. Autorovi byla velmi blízká technika akvarelu, která jej proslavila zejména díky albu Stará Praha, kde detailně zachytil malebná staropražská zákoutí. Skvěle ovládanou techniku akvarelu uplatnil v ilustrovaných časopisech Zlatá Praha, Světozor a Květy. V. Jansa rovněž provozoval soukromou malířskou školu. Jeho díla jsou pak zastoupena v soukromých i veřejných sbírkách.

Autor viz T 1/421, TB 18/394, B 6/35, NEČVU 1/314.

130 000 – 160 000 CZK/ 4 815 – 5 926 €

85 000 CZK / 3 148 €

010

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

CHALUPY

Olej na lepence, 50 x 70 cm, rámováno, datace - okolo 1930, signováno vlevo dole G. MACOUN.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavička v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysé koncepce české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekoratéra českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasnežených ploch se hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený.

Autor viz T 2/54, V 3/290.

50 000 – 70 000 CZK / 1 852 – 2 593 €

35 000 CZK / 1 296 €

011

BENEŠ Vincenc (1883 Velké Lišice u Chlumce n. Cidlinou - 1979 Praha)

KYTICE

Olej na kartonu, 45 x 34 cm, rámováno, datace – 40. léta 20. st., signováno vlevo dole V.Beneš, zezadu opatřeno odborným posudkem prof. PhDr. Františka Dvořáka.

Významný český malíř a grafik. Od r. 1902 studoval na UPŠ u E. Dítěte a E. K. Lišky, kde v r. 1904 studium ukončil a přešel na AVU v Praze k V. Bukovacovi a posléze do krajinářského ateliéru R. Ottendelfa. Během studia podnikl řadu cest, zejména pak do Drážďan, Mnichova a Paříže. Studium úspěšně zakončil 1908, ale nikterak se netajil, že s výukou nebyl příliš spokojen, ostatně není se ani čemu divit, jeho tvorba měla osobitý rukopis zcela se vymykající zaběhnutým klíšé. Tradiční akademické zobrazení zanikalo v optice nových - ismů, z nichž nejrazantnějšími byly fauvismus, expresionismus, kubismus a futurismus. Stal se členem skupiny Osma, která představovala Benešovo východisko v expresionismu a kubismu a S. V. U. Mánes. Sam založil Skupinu výtvarných umělců, jejíž názory publikoval v Uměleckém měsíčníku. Od roku 1912 se pod vlivem Braqua a Picassa vyjadřoval v intencích analytického kubismu, kde tvořil v rámci biblických námětů, lidského těla a krajiny. Po první světové válce se začal věnovat moderní krajinomalbě, kde začal dosahovat výrazných úspěchů. Stále více se u něj prosazuje barva a barevná skvrna impresionistické povahy. Vedle toho se však u něj projevuje i tendence k jednoduché monumentalitě vycházející z jeho vazeb k novoklasicismu 20. let. Po své poslední návštěvě Paříže v r. 1931 nechává do svého rukopisu promlouvat kolorismus P. Bonnard, díky kterému výrazně oživil kolorit svých děl. Během svého života se zúčastnil řady výstav u nás i v zahraničí, od třicátých děl se jeho plátna objevovala pravidelně v Carnegieho institutu v americkém Pittsburghu, Philadelphii, Chicagu, St. Louis aj.

Autor viz T 1/55, V 1/167, B 1/622, Ch 1/134, NEČVU 1/62.

70 000 – 90 000 CZK / 2 593 – 3 333 €

50 000 CZK / 1 852 €

012

KONÍČEK Oldřich (1886 Kutná Hora - 1932 Žehuň u Poděbrad)

VÁZA

Olej na plátně, 68,5 x 55 cm, rámováno, datace – okolo r. 1925, signováno vlevo dole Old.Koníček.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Malíř, studoval na pražské AVU v ateliéru u prof. V. Bukovace a R. Ottenfelda. Poprvé vystavoval ještě před nastoupením na akademii a jeho obrazy i on zaznamenaly solidní úspěch, protože v r. 1908 měl výstavu v Rudolfinu a v r. 1910 se stal členem S. V. U. Mánes. V r. 1914 musel narukovat do armády a bojovat na italské frontě. Po válce byl osloven, aby namaloval cyklus obrazů s tématem jeho válečných zkušeností. Vzniklo tak 41 obrazů z italských bojišť. Oslovovala ho tvorba P. Cézanna, O. Frieše a A. Deraina. Věnoval se malování podobizen, aktů, figurálních kompozic a zátiší. Rada jeho obrazů je vysoce ceněna pro svou téměř až dokumentaristickou kvalitu. V r. 1920 vystavoval obrazy v Krasoumné jednotě v Praze. Podnikl řadu studiijních cest po vlasti i Evropě a zapojoval se aktivně do evropského dění, oběsílal výstavy v zajímavých místech, takže jeho obrazy byly vystaveny v galeriích v Paříži, Curychu, Bernu, Bolzanu, Benátkách, Římu, Vídni a v domácím prostoru, pak kromě Prahy, také v Hradci Králové, Lomnici nad Popelkou nebo v Přerově. Po epizodě, kdy byl jeho malířský odkaz spojován se záměrně zapomínaným tématem Československých legionářů, se v poslední době těší oprávněného oživení.

Autor viz T 1/522, V 3/94, NEČVU 2/1002.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

30 000 CZK / 1 111 €

013

ŽUFAN Bořivoj (1904 Praha - 1942 Praha)

VESNICE

Olej na plátně, 66 x 105,5 cm, rámováno, datace - okolo r. 1930, signováno vpravo dole Bořivoj Žufan, rentoilováno.

Malíř, sochař, pedagog, vystudoval Uměleckoprůmyslovou školu v Praze (1921 - 1924), dále Akademii výtvarných umění v Praze (1924 - 1928). V letech 1933 - 1934 studoval opět na UPM a pak UK v Praze na lékařské fakultě. Byl členem Spolku výtvarných umělců Mánes. Spolupracoval s J. Slavičkem, V. Benešem a V. Špálou. Byl často ovlivněn O. Nejedlým a českou krajinářskou tradicí, například A. Chittussem. Stírdavě pobýval v Čechách a na Moravě. Na jeho malířský rukopis a barevnou uvolněnost měl největší vliv V. Špála. Umělecky se našel na počátku 30. let, kdy také začal malovat své první akvarely. Tato technika nejlépe vyhovovala jeho spontánní a vnitřně neklidné povaze. Od té doby se jeho dílo rozvíjelo bez vývojových zvratů a více nápadných proměn. Jeho hlavní malířský zájem patřil koloritu. Podněty pro svou tvorbu nalezal ve francouzské malbě, a to od C. Corota po fauvismus. Malíř je zastoupen ve sbírkách Galerie hlavního města Prahy, Národní galerii v Praze, Krajské galerie výtvarných umění ve Zlíně, v Oblastní galerii v Liberci, Severočeské galerii výtvarných umění v Litoměřicích a jinde. Žufan působil v Praze, Itálii, Francii, Kostarice, Berlíně, Drážďanech a v neposlední řadě také na Slovensku.

Autor viz T 2/752, TD 221, V 5/218, NEČVU 2/971.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

50 000 CZK / 1 852 €

014

ŠPILLAR Karel (1871 Plzeň - 1939 Praha)

DÍVKA V ŠATECH

Uhel a křída na papíře, 46,5 x 37 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – okolo r. 1904, signováno vpravo dole K.Š.
Významný český malíř patřící k dekorativnímu proudu českého meziválečného umění studoval v ateliéru u F. Ženíška na UPŠ v Praze, kde později vyučoval a nakonec byl na své alma mater jmenován profesorem. Ve svých monumentálních dekorativních úkolech vymaloval Pavilon Pražské obchodní komory na Světové výstavě v Paříži, namaloval rozměrná plátna pro Vlašský dvůr v Kutné Hoře a stojí i za návrhem půvabné mozaiky Hold Praze na Obecním domě. Byl členem S. V.Ú. Mánes a pro tento kulturní spolek výtvarníků vytvářel i plakáty. Ovládl však i jiné malířské formy, než dekoratérské. Svěbytnou krajinářskou formu si Špillar našel záhy po roce 1903 ve Francii za pobytu v Onivalu a širším normanském okolí. Tehdy tam v plenéru zachytil množství terénních situací s osobitou vegetací i proměnlivou atmosférou nebe. Drobné studie pak v ateliéru převáděl do mírně již komponovaných obrazů pro výstavy. Pozdější náměty čerpal také z chodského prostředí. Velmi úspěšně se věnoval portrétům, grafice a plakátové tvorbě. Jeho obrazy jsou zdařilou symbiózou symbolismu a secese, která směřovala k jednoduché monumentalitě obrazů plných šťastného poklidu a jasu.
Autor viz T 2/553, V 4/331, TB 31/378, B 9/748, NEČVU 2/838.

12 000 – 16 000 CZK / 444 – 593 €

8 000 CZK / 296 €

015

ŠPILLAR Karel (1871 Plzeň - 1939 Praha)

SEDÍCÍ DÍVČÍ AKT

Pastel na papíře, 38,5 x 33,5 cm, rámováno, pod sklem, datace – okolo r. 1910, signováno vpravo dole K. Š.
Významný český malíř patřící k dekorativnímu proudu českého meziválečného umění studoval v ateliéru u F. Ženíška na UPŠ v Praze, kde později vyučoval a nakonec byl na své alma mater jmenován profesorem. Ve svých monumentálních dekorativních úkolech vymaloval Pavilon Pražské obchodní komory na Světové výstavě v Paříži, namaloval rozměrná plátna pro Vlašský dvůr v Kutné Hoře a stojí i za návrhem půvabné mozaiky Hold Praze na Obecním domě. Byl členem S. V. U. Mánes a pro tento kulturní spolek výtvarníků vytvářel i plakáty. Ovládl však i jiné malířské formy, než dekoratérské. Svěbytnou krajinářskou formu si Špillar našel záhy po roce 1903 ve Francii za pobytu v Onivalu a širším normanském okolí. Tehdy tam v plenéru zachytil množství terénních situací s osobitou vegetací i proměnlivou atmosférou nebe. Drobné studie pak v ateliéru převáděl do mírně již komponovaných obrazů pro výstavy. Pozdější náměty čerpal také z chodského prostředí. Velmi úspěšně se věnoval portrétům, grafice a plakátové tvorbě. Jeho obrazy jsou zdařilou symbiózou symbolismu a secese, která směřovala k jednoduché monumentalitě obrazů plných šťastného poklidu a jasu.
Autor viz T 2/553, V 4/331, TB 31/378, B 9/748, NEČVU 2/838.

60 000 – 90 000 CZK / 2 222 – 3 333 €

45 000 CZK / 1 667 €

016

WIESNER Adolf (1871 Praha - 1942 Terezín)

PORTRÉT DĚVČÁTKA S RŮŽOVOU MAŠLÍ

Olej na plátně, 145 x 105 cm, rámováno, datace 1911, signováno vlevo dole AD.WIESNER 1911, zezadu opatřeno výstavním razítkem Sociétés des Artistes Français, Session de Peinture, Salon de 1912.

Malíř a jeden ze zakladatelů Spolku výtvarných umělců Mánes, který se věnoval studiu na AVU v Praze u prof. Maxe Pirnera a pak také u Otto Seitzte v Mnichově. Od roku 1893 byl studentem Vojtěcha Hynaise. Kromě činnosti ve spolku Mánes se podílel na tvorbě uměleckého měsíčníku české moderny Volné směry. V letech 1900 – 1910 žil v Paříži, kde se dostal do kontaktu s Alfonsem Muchou a pravidelně vystavoval na Salon des Artistes français. Tam se také seznámil se svojí manželkou Helenou Brandejsovou, žačkou Antonína Slavíčka. Maloval hlavně portréty pražské převážně židovské společnosti, ale velmi často svoji ženu Helenu a ostatní členy její rodiny. Byl považován za jednoho z nejlepších pražských portrétistů. Ve své tvorbě se věnoval také figurálním kompozicím, malbě melancholických krajinných motivů i grafické dekorativní práci. Tento talentovaný malíř skonal tři měsíce po deportaci do koncentračního tábora v Terezíně.

Autor viz T 2/701, V 5/131.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

60 000 CZK / 2 222 €

017

MEYER VON BREMEN Johann Georg (1813 Brémy - 1886 Berlín)

ZRADA

Olej na plátně, 64 x 49 cm, rámováno, datace 1875, signováno dole uprostřed Meyer von Bremen Berlin 1875, rentoilováno. Významný německý malíř žánrů, studoval na akademii v Düsseldorfu v ateliéru u prof. F. W. Schadowa. Podnikl studijní cesty do Bruselu a Antverp, kde se seznámil s díly P. P. Rubense a A. van Dycka. Je spojován s düsseldorfskou malířskou školou. V r. 1841 si v Düsseldorfu otevřel vlastní ateliér a díky stále většímu přílivu zakázek a popularity se v r. 1853 přesídlil do Berlína. Podnět k tomu dala také jeho účast na výstavě akademie v Berlíně v r. 1852, kde získal za obraz Vdova při modlitbě Malou zlatou medaili. R. 1854 byl jmenován pruským králem profesorem na akademii v Berlíně. Zpočátku maloval biblické motivy, ale později maloval obrazy s výjevy z každodenního života, zvláště pak činnosti hessenských sedláků. Specializoval se na rodinné portréty, kde nechybí zaujatost a smysl pro zobrazení naturelu portrétovaného. Meyer byl malíř mimořádně oblíbený, kromě toho, že jeho obrazy byly velmi drahé, Němci, kteří přesídlili do Ameriky a brali si s sebou jen nezbytnosti, odvezli do USA celou řadu jeho obrazů. Z díla: Jubileum hessenského pastora (1843), Štědrý večer, Návrat vojáka, Pohádka, Spící sourozenci (1851), Dívka s květinou (1853) aj. Jeho dílo je zastoupeno v řadě soukromých a veřejných sbírkách včetně proslulého Metropolitního muzea umění v New Yorku.

500 000 – 800 000 CZK / 18 519 – 29 630 €

360 000 CZK/ 13 333 €

018

KAVÁN František (1866 Vichovská Lhota - 1941 Libuň)

LESNÍ POTOK V ZIMĚ (U ŽELEZNICE)

Olej na kartonu, 24,5 x 30,5 cm, rámováno, datace – okolo r. 1902, signováno vlevo dole Kaván.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Publikováno:

František Kaván, Michael Zachař, Galerie Kodl, Praha 2009, str. 85.

Významný český malíř, krajinář, básník a překladatel. Studoval u profesora J. Mařáka na AVU v Praze, předčasně ale v r. 1896 školu ukončuje a živí se jako svobodný umělec. Navazuje na Chittussiho pojetí krajiny hlavně v jeho důrazu kladeném na atmosféru a náladu. Tato citlivost jej také přivádí do okruhu českého symbolismu a spojuje se s nastupující modernou. Sám o svém díle hovoří jako o romantickém symbolismu. Od r. 1897 se stává členem S. V. U Mánes. Po roce 1900 se vrací opět ke krajinomalbě, kterou zachycuje pomocí impresionistického laděného realismu, nejznámější jsou jeho zimní motivy. Do dějin českého krajinářství se natrvalo vryl svými „vitanovskými sněhy“, kterých si cení nejvíce. Většinu svých námětů čerpá ze svého rodného kraje, maloval především Krkonoše, Českomoravskou vrchovinu a Železné hory. Za obraz Podmrak, který namaloval od rodné chalupy, získal v r. 1900 na světové výstavě v Paříži diplom a zlatou medaili. Jako básník se stýkal s okruhem Moderní revue. Dokonalé vyjádření nálady zůstává také hlavní motivací jeho celoživotního díla, což z velké části zapříčinilo velký sběratelský ohlas, který neustal dodnes. František Kaván se zcela jistě řadí k nejvýznamnějším českým krajinářům spolu s Antonínem Slavíčkem a Otakarem Lebedou. Jeho dílo je početně zastoupeno ve sbírce Národní galerie v Praze a také v Krkonošském muzeu v Jilemnici.

Autor viz T 1/474, TD 90, V 3/28, B 6/176, NEČVU 1/343.

90 000 – 120 000 CZK / 3 333 – 4 444 €

70 000 CZK / 2 593 €

019

MACOUN Gustav (1892 Praha - 1934 Praha)

KAMENIČKY

Olej na plátně, 100 x 134 cm, rámováno, datace 1934, signováno vlevo dole G. Macoun 1934.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Přední český malíř krajinář začal malovat již v raném věku. Jako první rozpoznal jeho talent V. Jansa, který dal Macounovi doporučení do péče A. Kalvody a A. Slavička v letech 1908 - 1909. Po malířské přípravce začal studovat pražskou AVU. Již od této doby začal malovat krajiny různých formátů a nevyhýbal se ani velmi rozměrným plátnům, kde nechával vyniknout velkorysé koncepce české krajiny. Právě tato schopnost a zdařilost výsledků ho tak pasovala do role předního uměleckého dekorátéra českých veřejných a státních institucí, které si jeho krajiny objednávaly. Hlavním jeho působištěm byl Český ráj, Kameničky a Českomoravská vysočina. Poslední dva roky strávil ve Svobodných Hamrech. Macounovo dílo je velmi rozsáhlé a různorodé, maloval podzimní a zimní melancholické krajiny, ale také panoramatické obrazy s překvapivým pastelovým koloritem zelených a modravých šedí. Zvláště se mu dařila malba stromů a kombinace zasněžených ploch se hrou oblaků, především v době předjaří a tání. Macoun se nikdy nestal členem žádného spolku, přesto byl jako malíř ve své době velmi populární a oblíbený.

Autor viz T 2/54, V 3/290.

160 000 – 250 000 CZK / 5 926 – 9 259 €

120 000 CZK / 4 444 €

020

BRAUNEROVÁ Zdenka (1858 Praha - 1934 Praha)

PAŘÍŽ

Olej na kartonu, 24,5 x 32,5 cm, rámováno, datace – okolo r. 1885, signováno vlevo dole Z.BRAUNEROVÁ.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Michael Zachař.

Malířka a grafická, pocházela z rodiny známého pražského politika dr. Fr. Brunera a její život je spjat s Paříží a městem Roztoky u Prahy. Po r. 1876 ji připravovali k vlastní malířské tvorbě A. Chittussi a S. Pinkas. Později studovala v Paříži v Akademii Collarossi a u Courtoise, kde se seznamovala s krajinářskými mistry Corotem, Milettem nebo Daubignym. Francie se tak stala jejím druhým kulturním domovem, ostatně byla také jednou z organizátorek pražské návštěvy a výstavy A. Rodina, kterému pak osobně představila krásy Slovákka. Poprvé vystavovala v Paříži na Champs Elysées. R. 1890 představila na Champ de Mars velký pohled na Prahu. Velký podíl na její tvorbě tvoří Pragensie, a to zejména technikami kvaše, leptu, akvarelu nebo kresbou. Sama k tomu dodala: „Zdálo se mi, že Praha volá po grafice, že leptem by se dalo kouzlo její staré kultury nejlépe vyjádřit. I zatoužila jsem leptem bojovat za krásu Prahy a plnila skicáky kresbami z ohrožených posledních zbytků Ghetta.“ Zabývala se také studiem lidové tvorby a okouznil ji český folklor, kterému se sama věnovala. Zasazovala se také za obrodu úpravy knižní tvorby, sama pak ilustrovala třeba Pohádku máje Viléma Mrštíka. Ilustrovala knihy svého přítele M. Martena. Vzácná jsou její ex libris. Zúčastňovala se pravidelně pařížských Salonů v Sociétés nationale, později v Salon d'Autonomie. Obesílala také jarní výstavy v pražském Rudolfinu. V červnu 1927 se konala její výstava grafického díla v UMPRUM muzeu v Praze, v r. 1932 měla soubornou výstavu v Krasoumné jednotě v Praze. Z díla: Švestkový sad v Roztokách, Mlha v Londýně, K večeru u mlýna, Břízy v lese u Fontainebleau, Střechy v Telči aj.

Autor viz T 1/94, 2/756, TD 33, V 1/303, TB 4/551, B 2/285, NEČVU 1/86.

80 000 – 100 000 CZK / 2 963 – 3 704 €

60 000 CZK / 2 222 €

021

ULLMANN Josef (1870 Nekmír na Plzeňsku - 1922 Praha)

LETNÍ KRAJINA

Olej na plátně, 74 x 95 cm, rámováno, datace 1922, signováno vlevo dole ULLMANN – 1922.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Mgr. Michaela Zachaře.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Barevná škála zde posuzovaného rozměrného signovaného obrazu upoutá hravými kontrasty, povrch malby je dosti otevřený, výjev prostupuje vzdušnost a lehkost, což si trochu vyžádal i prázdninově působící motiv krajiny v plném rozpuku léta. Jde o jedno z dosud neznámých, působivých malířových děl z finální tvůrčí periody. Obdobné obrazy jsou součástí několika veřejných i soukromých sbírek. Významný český malíř, krajinář, který je řazen mezi průkopníky impresionismu u nás. Malířství začal studovat v Mnichově, později se stal žákem M. Pirnera a J. Mařáka na AVU v Praze. Umělecky Ullmanna formovala chittussovská krajina a také tendence krajinářské secese, již měl možnost v Mnichově soustředěně poznávat - roku 1895 viděl v Glaspalastu bezesporu výstavu Worpswedských s jejich náladovými melancholickými plátny, v nejranějších pracích se tak snoubí romanticko-realistický názor s dekorativismem secese (březové háje), postupně s uvolněním štětcového přednesu se posiluje vizuální složka a Ullmann přechází k technice větších či menších skvrn, barvy rozírá do sucha do podložky i vrší v pastách, kombinuje olej i temperu a dosahuje skutečného technického mistrovství. Od roku 1900 se jeho obrazy začaly objevovat pravidelně na stránkách Zlaté Prahy a jiných předních časopisů té doby. Po raných baladických obrazech soumraků a secesně aranžovaných krajin zaměřil Ullmann svoji pozornost po roce 1905 na realističtější krajinářské náměty a také uvolnil svůj malířský rukopis směrem k autonomnější barevné skvrně. Bývá řazen k průkopníkům impresionismu u nás, což připomněla například výstava Variace impresionismu v českém malířství pořádaná koncem sedmdesátých let v někdejší Středočeské galerii. Vrcholné období jeho činnosti nastává koncem první světové války, kdy vznikají jeho výhledy do otevřené krajiny. Teprve nadprodukce několika posledních let přinesla občasná zakolísání a nepokryté posílení manýry, jež tolik dráždila mladou avantgardu. Autor viz T 2/619.

1 50 000 – 240 000 CZK / 5 556 – 8 889 €

120 000 CZK / 4 444 €

022

SCHIKANEDER Jakub (1855 Praha - 1924 Praha)

NA BŘEHU

Uhel na papíře, 19,5 x 26,6 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole JSchikaneder.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jany Orlikové.

Mimořádný malíř a vůdčí osobnost českého malířství Jakub Schikaneder byl žákem J. M. Trenkwalda, J. Sweertse a A. Lhoty na AVU. V této době vedení školy inklinovalo k idealizaci klasicistních forem. Mezi Schikanederovými spolužáky a často blízkými přáteli byli třeba M. Aleš, F. Ženíšek nebo J. Tulka, se kterými prožíval kontrasty a konflikty nahromaděné mezi generacemi. V časopise studentů akademie, s mile mladistvým názvem Blbárna je Schikaneder zpodobněn v kresbě M. Alše jako bonviván. Nejprve byl ovlivněn dobovým naturalismem a poté absolvoval několikaleté školení u G. Maxe na akademii v Mnichově, ale vždy zůstal umělcem bytostně českým. Od r. 1885 byl asistentem F. Ženíška na UPŠ a v r. 1890 byl tamtéž jmenován řádným profesorem dekorativní malby. Roku 1890 vytvořil programové dílo českého realistického umění, Vraždu v domě. V devadesátých letech dospěl pojetím obrazu k osobitému stylu, v němž jeho vlastní citlivost souzněla s představami a náladami uměleckých hnutí české a evropské dekadence. Signifikantní je pro autora rozvíjení hlavně témat každodennosti městského života, melancholicky zabarvených, jemně prozářených interiérů a potměných pražských zákoutí, která zůstávají dodnes neobyčejně přitažlivá. V jeho obrazech jsou rozehrány velmi ladné barevné tóny, přímo mistrovsky tlumené, jež zahalují téma i postavy jednotlivých maleb do působivého nezřetelného oparu na pomezí snu a skutečnosti. Jeho díla jsou mysticky laděná a mají meditativní hloubku. Po velké retrospektivní výstavě ve Valdštejnské jízdárně v Praze v letech 1998 -1999 došlo výraznému oživení zájmu o tohoto malíře, ale také k řadě nových objevů rozšiřujících dosavadní kolekci jeho děl, které vedly k řadě dalších výstav a publikací.

Autor viz T 2/422, TB 30/64, B 9/374, NEČVU 2/735.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

20 000 CZK / 741 €

023

MYSLBEK Karel (1874 Praha - 1915 Krakov)

V CIRKUSE

Olej na plátně, 60,5 x 60 cm, rámováno, datace – okolo r. 1906, značeno dole uprostřed na rámu štítkem Karel Myslбек.

Český malíř a grafik a nejstarší syn Josefa Václava Myslbeka, studoval pod jménem František Voves na večerních kurzech AVU v Praze v ateliéru prof. Maxmiliána Pirnera, proti vůli svého otce. Později řádně studoval i v denním studiu v ateliéru Vojtěcha Hynaise. Začínal jako krajinář, maloval v okolí Mělníka a po r. 1900 ovlivnil jeho rukopis vliv symbolismu a secese. Stal se členem S. V. U. Mánes. Vystavoval v Krakově, Záhřebu a Vídni. V r. 1905 představil na mánesácké výstavě svou Kostýmní studii, obraz lidské opuštěnosti a smutku. Od tohoto okamžiku maluje v tenebrózních odstínech a dělá silné tahy štětcem, patrný je i vliv španělských mistrů Velázquez a Goyi, s kterými se seznámil na studijních cestách po Francii a Španělsku v r. 1903. Krajinářství obohatil o náměty se sociální tematikou, kdy zachycoval svět pražských periferií s celoživotním tragickým pocitem. Svou první samostatnou výstavu uspořádal v r. 1908. Za všechna jeho díla jmenujeme obrazy Vystěhovalci, Slepý, Černý pierot, Chorobinec, Neštěstí nebo Odpočívající dělníci. Jeho životní osud se naplnil cestou na polskou frontu do Krakova v probíhající I. světové válce, během které si zvolil dobrovolný odchod ze života. Je pochován na vojenském hřbitově v Krakově. Jeho dílo je objevováno až s velkým odstupem. Monografie o Karlu Myslbekovi vyšla v r. 1954, později bylo jeho dílo také vystavováno např. ve Špálově galerii Praze (1974), v přehledových krajinářských výstavách - Plzeň 1995, Praha 2015 nebo na výstavách V barvách chorobných (2006), Psovo slunce (2012), Na okraji davu (2014).

Autor viz T 2/175, TB 25/315, B 7/633, NEČVU 1/544.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

024

PITHART Jindřich (1864 Skalice na Moravě - 1935 Praha)

PORTRÉT DÍVKY V KLOBOUKU

Pastel na lepence, 96 x 67 cm, rámováno, pod sklem, signováno vpravo dole J. PITHART.

Malíř, portrétista, krajinář a pedagog, studoval na pražské AVU v letech 1880 - 1884. Jako pedagog působil na pražských středních školách, kde vyučoval kreslení a modelování. Maloval pastelové podobizny a akvarely, které vystavoval na výstavě Krasoumné jednoty, např. Demaskovaná, Malá Koketa, Dárek z lásky. Působil také v Písku, kde vymaloval hlavní oponu městského divadla. Tamtéž vytvořil také několik portrétů významných měšťanů. Po delší odmlce vystavoval pastely ideálních ženských hlav v síni A. Denise v Praze. Věnoval se rovněž krajinomalbě s velmi veristickým zaujetím, např. Chalupy na Peci, Sázava v Pohledu. V Praze vytvořil rovněž několik portrétů osobností veřejného života, starosty Vinohrad Dr. O. Pavlíka nebo redaktora Frant. Flanderky.

Autor viz T 2/280.

35 000 – 50 000 CZK / 1 296 – 1 852 €

25 000 CZK / 926 €

025

VÁCHA Fernand (1903 Paříž - ?)

ŽENA S PIHOU

Pastel na papíře adjustovaném na kartonu, 83,5 x 69,5 cm, rámováno, pod sklem, signováno vpravo dole Ferdinand Vácha.

Malíř portrétista a filmový výtvarník, pocházel z umělecké rodiny a díky své zálibě ve Francii používal místo vlastního jména Ferdinand jeho francouzsku variantu Fernand. Od mládí měl velkou zálibu v kreslení a malování. Studoval na učitelském ústavu, čtyři roky navštěvoval Ecole des Beaux Arts v Nantes a v letech 1924 - 28 studoval na pražské AVU v ateliérech prof. J. Obrovského a M. Švabinského. Jeho specializací byly portréty a ilustrace. V r. 1940 navrhl kostýmy pro film O. Vávry Dívka v modrém, zejména bohatý retro kostým pro představitelku titulní role L. Baarovou. Od té doby byl stálým kostýmním poradcem českých filmařů a později se stal filmovým výtvarníkem. Pracoval převážně na návrzích kostýmů k filmům historickým (Rozina sebranec, Nezbedný bakalář, Revoluční rok 1848, Dalibor), životopisným (Mikoláš Aleš, Posel úsvitu, Z mého života aj.) a pohádkám. V malířství se věnoval zejména ateliérovým podobiznám, často v lascivních pózách. Jeho dílo bylo prezentováno třeba na výstavě Bytosti odnikud v UMPRUM v Brně a Městské knihovně v Praze.

Autor viz T 2/633.

90 000 – 120 000 CZK / 3 333 – 4 444 €

75 000 CZK / 2 778 €

026

MAROLD Luděk (1865 Praha - 1898 Praha)

NA LENOŠCE

Kombinovaná technika na kartonu, 32 x 24,5 cm, rámováno, datace – 1897, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole L Marold 97.

Malíř a ilustrátor, studoval na UMPRUM a AVU v Praze u M. Pirnera a na Akademii v Mnichově u L. von Lofftze a N. Gysise. Od r. 1884 převážně ilustroval, v Praze pro časopisy Světozor a Zlatá Praha, v Mnichově knižní ilustrace pro nakladatelství Braun a Schneider. V r. 1889 získal stipendium v Paříži v ateliéru Pierra Victora Gallanda, ale již po půl roce školu opustil, aby se mohl věnovat leitmotivu své tvorby - zachycení současného života. V r. 1890 začal být respektován jako ilustrátor i v Paříži, zvláště pro schopnost postihovat rysy mondénní společnosti, kterou ale vnímal často s ironickým podtextem. Ve městě nad Seinou se stýkal také s krajany A. Muchou, R. Váchou, V. Hynaisem, V. Brožíkem aj. Po návratu do Prahy roku 1897 dostal objednávku na malbu panoramatu Bitvy u Lipan pro Výstavu architektury a inženýrství. Dokončil ji za pomoci spolupracovníků půl roku před nečekanou smrtí. Marold dokonale ovládl veristický způsob naturalistického přepisu skutečnosti. Již během svého studia obsáhl postupy a prostředky ateliérové malby a dovedl je využít k záznamu obrazů dobového života. Jeho akvarely kombinované s kvašem, které byly předlohami xylografických reprodukcí mnoha desítek jím ilustrovaných knih, se však postupně vyprostily z područí žánrově popisného naturalismu a směřovaly k dekorativním arabeskám tvarů přicházející secese. Maroldovo dílo bylo obdivováno již za jeho života a jeho popularita těsně po jeho předčasném úmrtí vyvolala nebývalý zájem o jeho dílo, které dodnes zaujme svou svěžestí. Autor viz T 2/93, TB 24/126, B 7/195, NEČVU 1/483.

120 000 – 160 000 CZK / 4 444 – 5 926 €

85 000 CZK / 3 148 €

027

UPRKA Joža (1861 Kněždub na Moravě - 1940 Hroznová Lhota)

NA POUTI

Olej na plátně, 70 x 47,5 cm, rámováno, signováno vpravo dole JU.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaroslava Pelikána.

Komentář PhDr. Jaroslava Pelikána:

Kompozice obrazu, jeho kolorit i rukopis mají charakteristické znaky Uprkova zaužívaného malířského stylu, projevujícího se zřetelně v obrazech „poutí“ z pozdního období tvorby. Oproti obrazům z vrcholného období (1893 – 1905) je figurální kompozice aranžovanější. To souvisí s umělcovými silicemi národopisnými snahami a sklonem k idealizaci, kdy ulpívá stále více na vnějším, barevně hýřivém záznamu svátečních chvil slováckého lidu. Důraz je položen na autentické zobrazení kroje a jeho detailů. Uprka i v tomto období setrvává na osobitě přijatých principech impresionistické malby s využitím barevné skvrny. Usiluje o vyjádření světelné atmosféry, nasazuje čistý zvukový kolorit a výrazné světelné kontrasty, bohatě využívá komplementárního vztahu červených a zelených tónů. Charakteristická je hra šedomodrých stínů na bílých součástech kroje. Příznačná je typologie obličejů ženy a způsob nasazení světelných akcentů, které výrazně kontrastují se zastíněnými partiemi tváře. Rozlehlá louka posetá květy je pojednána zaužívaným způsobem a příznačnou impresionistickou volností. Rukopis obrazu má všechny charakteristické znaky Uprkova přednesu pozdního období. Barva je kladena na plátno rychlými, temperamentními tahy štětce v širokých a výrazných pastózních tazích a skvrnách.

Jedna z nejsilnějších a nejoriginálnějších osobností českého výtvarného umění z konce 19. a počátku 20. století. Malíř a grafik s osobitým výtvarným projevem studoval u prof. F. Čermáka na pražské akademii. Počátky jeho tvorby jsou spjaty s tříletými studiemi na akademii v Mnichově, kde sbíral cenné podněty u prof. N. Gysise a později u O. Sitze. Po krátkém pražském období spojeném se zápisem u M. Pirnera se na konci 80. let vrací do své domoviny na Moravské Slovácko, které svým koloritem a zvyky zastane jeho hlavní inspirační zdroj. Po roce 1890 se dá v jeho tvorbě objevit náladová verističtější forma, která vyústí na přelomu století v impresionistickou vazbu, jež se stane signifikantní pro jeho autorský rukopis. Často jsou v jeho virtuózních tazích štětce skvrny velké dva až tři centimetry. Z jeho vrcholných děl vyzařuje radost z barev, pohybu, ruchu, z projevu vitálních sil, a životní optimismus.

Autor viz T 2/622, TD 201, V 4/496, TB 33/587, B 10/345, NEČVU 2/881.

300 000 – 350 000 CZK / 11 111 – 12 963 €

220 000 CZK / 8 148 €

028

HUDEČEK Antonín (1872 Loucká u Ředhoště - 1941 Častolovice)

KRAJINA

Olej na plátně, 102 x 121 cm, rámováno, datace – okolo r. 1912, signováno vpravo dole Ant. Hudeček.

Posoudil a pravost potvrdil PhDr. Mgr. Michael Zachař.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zachaře:

Po zjemnělých až dekorativních plátnech okořského období let 1897 až 1906 se Antonín Hudeček přiklonil k razantnějšímu výtvarnému projevu. Ve spolku Mánes, jehož byl dosti významným členem, se spolu s mladým Otakarem Nejedlým nechali inspirovat některými obrazy fauvistů a postimpresionistů, přičemž Nejedlý šel touto cestou dál do Itálie a na východ, zatímco Hudeček zamířil do odlehlých končin severovýchodních Čech. Tam maloval střídmost formou prázdné pláň, vinoucí se cesty v polích, lesní vnitřky a zasmušilé nálady. Tento obraz vzniklý nejspíš v letech 1912 až 1913 se váže k velkému plátnu Cesta z Východočeské galerie Pardubice a k obrazu Cesta mezi balvany z Moravské galerie v Brně.

Významný český malíř krajinář, studoval v ateliérech profesorů M. Pirnera a V. Brožíka na AVU v Praze a později také na Akademii v Mnichově u prof. O. Seitze. Z počátku se věnoval figurální malbě a aktům a v r. 1895 si zařídil v Praze ateliér. Připojil se ke skupině malířů, kteří se pod vedením J. Mařáka věnovali krajinomalbě, zvláště pak v okolí Okoře. V této skupině byl také A. Slaviček. V r. 1898 vystavoval na první výstavě spolku Mánes a v r. 1900 uspořádal svou první výstavu ve Vídni. Podnikal opakované studijní malířské cesty po Itálii a Sicílii, kde ho okouzlily mořské scenérie. Inspirace pro svou mimořádnou krajinářskou tvorbu čerpal v okolí středočeského Kolína, Police nad Metují, ale také na Slovensku, Podkarpatské Rusi, v Tatrách, na Rujáně a dokonce i v Praze. V krajinářství dosáhl značného věhlasu, v námětech se věnoval zobrazování malbě působivých krajin, lesních porostů, selských stavení a mistrovsky se mu dařilo zachycovat lyrickou atmosféru a náladu. V jeho realistickém malířském rukopisu je vidět odraz malířských štětců J. Mařáka, A. Slavička a někdy i francouzských impresionistů. V poslední době patří mezi sběrateli velmi vyhledávané autory.

Autor viz T 1/386, TD 77, V 2/500, TB 18/33, B 5/649, NEČVU 1/291.

120 000 – 160 000 CZK / 4 444 – 5 926 €

60 000 CZK / 2 222 €

029

PRUCHA Jindřich (1886 Uherské Hradiště - 1914 bitva u Komarova v Ruském Polsku)

JARNÍ KRAJINA

Olej na lepence, 63,5 x 74,5 cm, rámováno, pod sklem, datace – 1909, signováno vpravo dole Prucha.

Dílo bude zařazeno do připravovaného soupisu díla Jindřicha Pruchy.

Vystaveno:

Má vlast Pocta české krajinomalbě, S. V. U. Mánes, 2015, str. 666.

Komentář PhDr. Mgr. Michaela Zacheře:

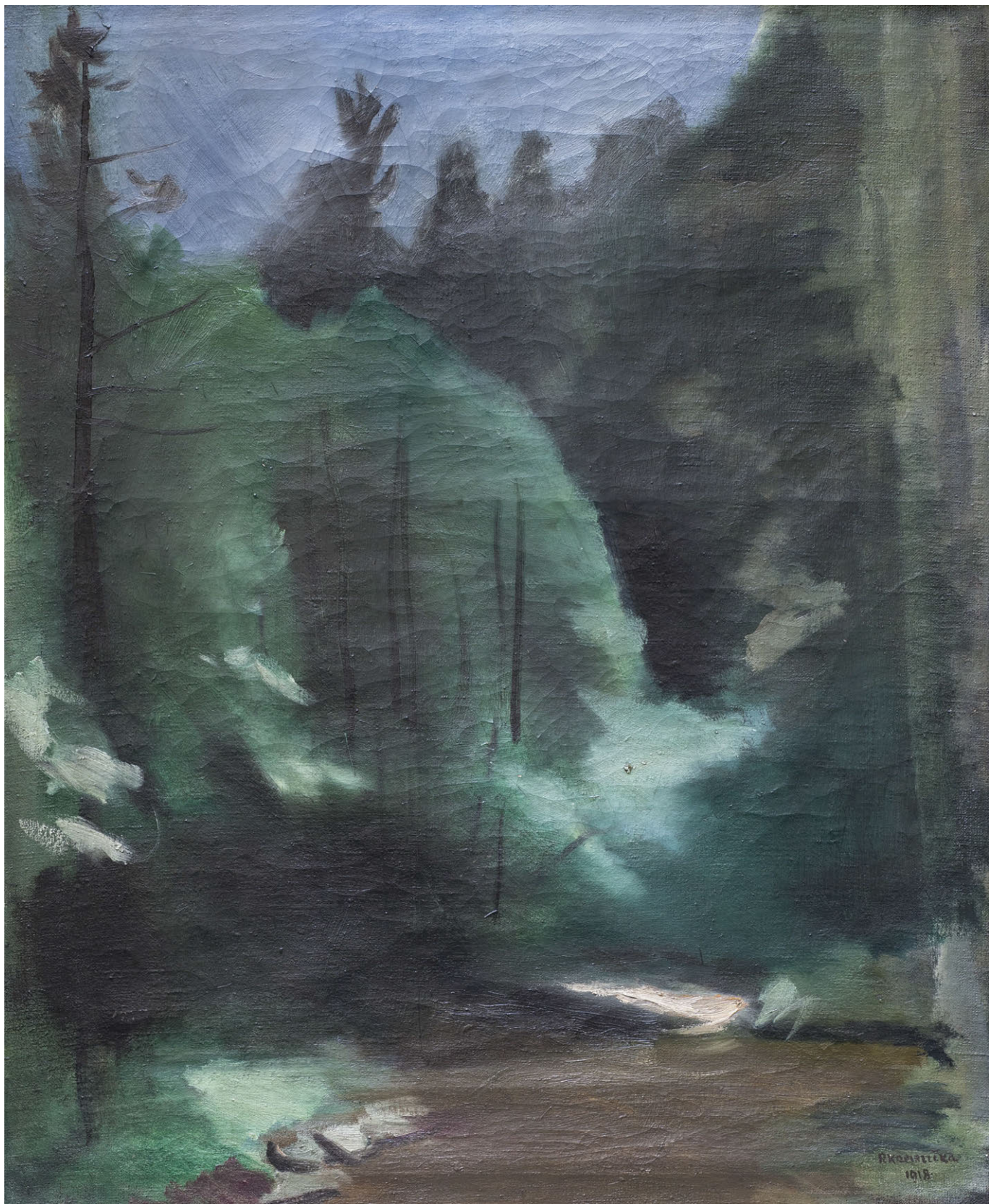
Pruchovy rané impresie i exprese nebyly nejprve v zorném poli malířů a výtvarníků vůbec. Veřejnost je neznala, neboť Prucha zemřel ve 28 letech a jeho obrazy až žárlivě střežila coby velký umělecký odkaz jeho sestra Vojslava. Průběžně se podaří jen několika málo lidem, vesměs členům spolku Mánes, získat od ní obraz či spíše jen obrázek - třeba za uskutečnění výstavy, vydání knihy apod. Patřili k nim Pravoslav Kotík, Karel Holan, Ladislav Machoň a zejména Miloslav Holý. Tito v průběhu 40. a 50. let tyto obrazy půjčovali na výstavy autorské a kolektivní, a tak bylo čím dál více zřejmé, že Prucha neprávem vypadl z vývojového kontextu zakladatelské generace naší moderní malby. Když o ní připravoval Miroslav Lamač důležitou výstavu na sklonku 50. let, vyzdvihl již významně právě Pruchův moderní výraz oproti předchozímu plédování pro návaznost na Slavička. Tento oboustranný obraz z Pruchovy rané tvorby patřil od konce 50. let významnému pražskému sběrateli moderny a avantgardy Ladislavu Porjesovi, který jej zakoupil přímo na Župandě ještě od Vojslavy Pruchové, a to krátce před odvozem celé pozůstalosti do Národní galerie. Od té doby visel v jeho holešovickém bytě jako jeden z nejmilejších obrazů jeho paní.

Malíř krajinář a figuralista. Po nedokončených studiích filologie se začal věnovat malířství. Jeho obrazy stojí na intenzivním vnitřním prožitku umělce, opakovaným hledáním a novými začátky se jeví jeho tvorba i v krátkém období vzniku poměrně různorodá. Navštěvoval večerní školu kreslení u Ludvíka Vacátka a později studoval na akademii v Mnichově u prof. Hertericha, což byl ve své době velmi respektovaný úspěch a uznání jeho malířských kvalit. Své krajinářské motivy čerpal především v oblasti Železných hor odkud pochází nejvíce jeho prací. Ovlivnily ho sbírky mnichovské Pinakotéky - zejména El Greco. Prucha je přímým pokračovatelem slavičkovské tradice. Velmi patrný na jeho tvorbu je i vliv Jana Preislera a Antonína Chittussiho. Po tříletém období hledání byl díky obrazu Na Kozích hřbetech přijat do prezijního S. V. U. Mánes. Jeho válkou předčasně ukončené dílo dodnes budí zasloužený údiv a přízeň sběratelů.

Autor viz T 2/323, TD 152, TB 27/430, B 8/509, NEČVU 2/655.

2 500 000 – 4 000 000 CZK / 92 593 – 148 148 €

1 800 000 CZK / 66 667 €

030

KREMLÍČKA Rudolf (1886 Kolín - 1932 Praha)

LESNÍ POTOK

Olej na plátně, 78,5 x 64 cm, rámováno, datace 1918, signováno vpravo dole RKremlicka 1918, zezadu opatřeno štítkem s přípisem s určením.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Vystaveno:

Souborná výstava Rudolfa Kremlíčky 1915 - 1932, Obecní dům, 1932, č. kat. 49 (jako majitel uveden autorův bratr, dr. Ludvík Kremlíčka);

Rudolf Kremlíčka Soubor díla, Výstavní síň Mánesa (leden - březen 1958), č. kat. 29.

Publikováno:

Vítězslav Nezval, Rudolf Kremlíčka, SNKLHU, Praha 1955, obr. 29.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Máme před sebou jedinečný obraz Rudolfa Kremlíčky, který dlouhou dobu zůstával v soukromé sbírce, a proto jsem jej nemohl vystavit na poslední autorově retrospektivě (Dům U Kamenného zvonu, 2007), ani publikovat v jeho monografii (Academia, Praha, 2007). Je to škoda, protože se v něm naplno projevilo Kremlíčkovu malířské mistrovství, jeho bezprostřední vztah k smyslové realitě a zejména k neobyčejně kultivovanému rukopisu, jímž dokázal ztvárnit empirický zážitek. Kremlíčka zde již procházel výrazným vlivem pařížské malby, zejména Manetem, který mu umožnil ze sebe setřást předcházející žánrovou malbu, jíž se soustavně mnoho let věnoval, a přes značné úspěchy, jež v ní docílil, se ji rozhodl opustit. Rok 1918 je oním významným zlomem v Kremlíčkově tvorbě, jenž zahájil cestu do nových výtvarných oblastí a právě obraz lesní potok o této mimořádné proměně v českém moderním umění přináší jedinečné svědectví. Kremlíčka vždy maloval před motivem: krátkodobě se inspiroval zákoutími, která nacházel v parcích a lesích. V roce 1918 pobýval příležitostně ve Stromovce. Obraz je jedinečnou variací na odstíny zelené a na luminiscentní působení světla, ostře pronikajícího do stinných partií. Často v této etapě své tvorby bývá Kremlíčka srovnáván s Corotem.

Objev tohoto obrazu je významným krokem, zpřesňujícím poznání Kremlíčкова díla a celého stavu českého malířství dvacátých let.

Obraz Řeka v lese (1918), který je často reprodukován společně s lesním potokem, je ve sbírkách Národní galerie v Praze, a žádný další obdobný Kremlíčka nevytvořil. Toto je ojedinělé dílo, které má mimořádnou galerijní hodnotu.

Na blindrámu je ještě připevněný Kremlíčkovou rukou vyplněný štítek s adresou jeho ateliéru, kterou nezměnil do konce svého života.

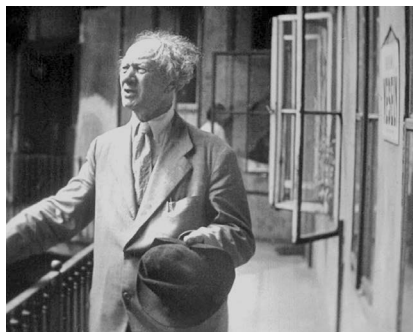
Stěžejní osobnost českého moderního umění. Studoval u prof. Schwaigera na AVU v Praze. Člen Tvrdšíjních, který se ale oproti svým kolegům určeným tvaroslovím kubismu a expresionismu odlišoval vlastní cestou. Krajiny z let 1907 - 08 jsou střízlivé a poklidné, mladé portréty z let 1909-1910 se vyznačují nádechem konzervativního akademismu a žánrové obrázky pražských typů a venkovských scén z let 1909 - 1911 vytvářené zejména v kultovních Kamenickách jsou pod vlivem staromistrovského pohledu mentora H. Schwaigera.

Malířovy cestovní a inspirační pobyty vedly v letech 1910-1914 dvakrát do Holandska, Francie a posléze do Ruska, kde se v galeriích a muzeích seznámil s klasickými mistry i trendy a metodami své profese. V roce 1915 představí obraz Děvče v bílém živůtku, který svědčí o zvládnutí techniky a vlastním názoru, jenž citlivě zakomponovává i vliv rukopisu E. Moneta. Spojil smyslové, až pudové malířské citění s impulzy vycházejícími z francouzské malby v její spíše klasicizující linii. Vytvořil syntézu, rozvíjející se osobitě souběžně s uměním moderny. Realizoval se v krajinářství, kde si osvojil prostorovou skladbu a plošný rozvrh rytmizovaného prudkého světla, ale zejména ve figurálních kompozicích, kde linie obemykají tvar a zdůrazňují plastičnost až sopečnost objemů. V letech 1926 - 1927 maloval v toskánské Florencii a v krasovém pobřeží v okolí Terstu. V r. 1931 se v paláci Fénix navržené architektem Josefem Gočárem realizuje několika olejovými plátny. Jeho dílo výstižně charakterizoval historik umění Jiří Kotalík: „Tvrdá práce, dokonale řemeslo, celistvé vyjádření, lahodná malba. To byly zásady a vlastnosti, které někdejšího žáka Schwaigerova staromistrovství, na čas zaujatého tesknou chudobou života ve Slavičkových Kamenickách, dovedly postupem let k pochopení logiky, svazující dílo Manetovo s úsilím fauvistů - k vlastnímu a velkorysému řádu obrazů, jež jsou dotvořenou syntézou poznání a vidění, smyslového okouzlení a citového prožitku.“

Autor viz T 1/564, TD 107, V 3/118, TB 21/495, B 6/313, NEČVU 1/406.

600 000 – 900 000 CZK / 22 222 – 33 333 €

450 000 CZK / 16 667 €

031

NEJEDLÝ Otakar (1883 Roudnice n. Labem - 1957 Praha)

VODOPÁD

Olej na plátně, 34 x 26,5 cm, rámováno, datace 1912, signováno vlevo dole Ot. Nejedly 1912.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy a potvrzením pravosti současného největšího znalce tvorby O. Nejedlyho Olafa Hanela.

Komentář PhDr. Jaromíra Zeminy:

Obraz Otakara Nejedlyho (1883 – 1957) Vodopád z roku 1912 (olej, plátno, značeno vlevo dole Ot. Nejedly 1912)

je v kontextu celého autorova díla zvláštností. Vzhledem k době vzniku, tedy po návratu z cest po Cejlonu a Indii (1909 – 1911), došlo v českém výtvarném životě k radikálnímu zvratu. Mladá generace po výstavě Osmy v roce 1907 inklinovala ke snahám po moderním výtvarném výrazu. Přítel Otakara Nejedlyho, Vincenc Beneš, byl těmito snahami rovněž osloven. Je velmi pravděpodobné, že to byl právě on, který měl na Nejedlyho vliv po jeho návratu z cest. Vodopád ještě nemá rysy pozdějších Nejedlyho kubizujících děl, ale jednoznačně jej lze považovat za přípravou práci k Vodopádu z roku 1914 (Majetek Galerie Zlatá husa v Praze, olej, plátno, 100 x 92 cm, inv. č. 155), tedy roku, kdy vznikla všechna Nejedlyho kubistická díla. Stylizaci přírodních elementů v dolní části obrazu odpovídá jak most před vodopádem, tak horní plán obrazu. Dominantou obrazu je modrý vodopád spolu s dvěma figurkami na mostě. Pasózní barevné skvrny a tahy štětce podtrhují přípravný charakter malby.

Mimořádný český malíř, jehož rukopis prošel mnoha pozoruhodnými proměnami patří mezi nejosobitější domácí autory. Vedle A. Slavička, A. Hudečka a J. Preislera patřil k nejvýznamnějším krajinářům začátku 20. století, s nimiž sdílel i proměny pojetí krajiny od symbolismu k symbolistickému expresivismu. Své první malířské zkušenosti získával na soukromé malířské škole u F. Engelmüllera, žáka Julia Mařáka. V roce 1904 se stal členem S. V. U. Mánes. V letech 1904 - 1905 maloval v proslulých Kamenických s Antonínem Slavičkem. Důležitým mezníkem jeho tvůrčího života se stala v roce 1909 cesta na Cejlon spolu s malířem Jaroslavem Hněvkovským a později do Indie, kde oba setrvali až do roku 1911. V roce 1914 po návratu z cest prožil ve své tvorbě na krátko kubistické období. Od první poloviny dvacátých let jezdil pravidelně tvořit do Dalmácie, Itálie a Francie a ve své malbě se začal více vracet k realistickému pojetí. Díky dobrodružné povaze prochází jeho tvorba značnými proměnami - zahrnuje osobité variace impresionismu, secesního dekorativismu, kolorismu, kubismu až po expresivní temnělé malby, ve kterých vynikají jeho nocturna. V roce 1925 byl jmenován profesorem krajinářské školy na AVU v Praze. Ve své profesorské kariéře trávající po téměř dvě dekády přivedl do české krajinomalby pozoruhodné postřehy. Jeho dílo je dodnes neobyčejné a přitažlivé a patří mu v českém malířství pevné a neotřesitelné místo.

Autor viz T 2/191, TD 136, V 3/467, 6/297, TB 25/384, B 7/681, NEČVU 2/556.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

150 000 CZK / 5 556 €

032

HNĚVKOVSKÝ Jaroslav (1884 Žebrák - 1956 Praha)

INDICKÁ ŽENA

Olej na plátně, 99 x 92,5 cm, rámováno, datace 1920, signováno vlevo dole JarHněvkovský. 1920, rentoilováno. Jedná se o 1. indickou ministryni zahraničí ve svém velmi mladém věku Indiru Gandhi.

Český malíř, pedagog, dobrodruh a cestovatel, který je nazývaný „malíř Indie“. Vystudoval techniku a působil jako zeměměřič v Hercegovině. Studijní cesty po jižanských zemích ho ovšem okouzly a zavedly ho v r. 1908 až na zapsání na akademii v Římě. Maloval Dalmácií a po návratu do Čech se spřáhl s malířem Otakarem Nejedlym, přezdívaným kolegy žertovně Oťas a společně se vydali na Cejlon. Do r. 1912 maloval kromě Cejlonu, také Indii. Po návratu se přidal do malířského spolku Mánes a začal vystavovat. V r. 1921 vystavoval své obrazy v Londýně na výstavě Obrazy z džungle v samotném centru na Leicester Sq. a hned rok poté odjíždí do Indie, kde se kromě malování věnuje také pedagogické činnosti ve škole v Šaintinikétanu. Vystavoval obrazy z Indie v Alšově síni Umělecké besedy v Praze, ale výrazně aktivnější výstavní činnost mají jeho obrazy až post mortem, za všechny: 1973 - Česká malba XX. století, NG Praha, 2005 - Česká krajinomalba, 2007 - Tschechische Malerei aus der Sammlung Kooperativa, Vídeň, 2012 S. V. U. Mánes 100-47, Galerie Diamant, Praha, 2013 - Století relativity, Museum umění, Olomouc. Stálá výstava Hněvkovského obrazů je v muzeu v jeho rodném Žebráku.

Autor viz T 1/344, Ch 3/184.

160 000 – 200 000 CZK/ 5 926 – 7 407 €

130 000 CZK / 4 815 €

033

LONGEN (PITTERMANN) Emil Artur (1885 Pardubice - 1936 Benešov)

U VODY

Tempera na kartonu, 50 x 77 cm, rámováno, datace 1917, signováno vlevo dole E. Pittermann 1917.

Umělecký multitalent, vlastním jménem Emil Artur Pittermann, studoval malířství na AVU v Praze u F. Thieleho. Školu ale nedostudoval kvůli kázeňským potížím a nedisciplinovanosti, díky kterým o něm kolovaly značné pomluvy. Nicméně i v tak krátkém působení se společně s B. Kubištou a E. Fillou podíleli na založení známé výtvarné skupiny Osmá, s níž roku 1907 vystavoval. Byl to malíř moderních směrů postimpresionismu a expresionismu, později inklinoval ke kubismu a malbě sociálních témat. Podnikl řadu studijních cest po Itálii a Francii a kreslil kromě vážných témat, také karikatury do časopisů. Ostatně jeho smysl pro humor byl pověstný. Miloval svět variéty - kabaret, divadlo a film a trávil v tomto prostředí téměř každý večer, tento svět ho značně odváděl od malířství. I přes nesoustavnou malířskou tvorbu vytvořil tehdy mnoho zajímavých až pozoruhodných děl. Spojení s postimpresionismem a fauvismem však nikdy nepřerušil a díky tomuto vlivu vzniklo mnoho působivých děl i u dalších členů již zmíněné skupiny Osmá. Velmi temperamentně, energicky a svěže zároveň dokázal Longen zachytit např. rušný život Paříže, ale také krajinná zákoutí mimo město a ruch společnosti. Kromě štětce vládl také perem a psal divadelní hry pro divadlo Vlasty Buriana, z nichž mnohé byly veleúspěšně zfilmovány - C. a K. Polní maršálek, Nezlobte dědečka nebo Hrdinný kapitán Korkorán.

Autor viz T 2/281.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

60 000 CZK / 2 222 €

034

HERBST Jaroslav (1887 Dušníky nad Vltavou - 1971 Praha)

PODZIM

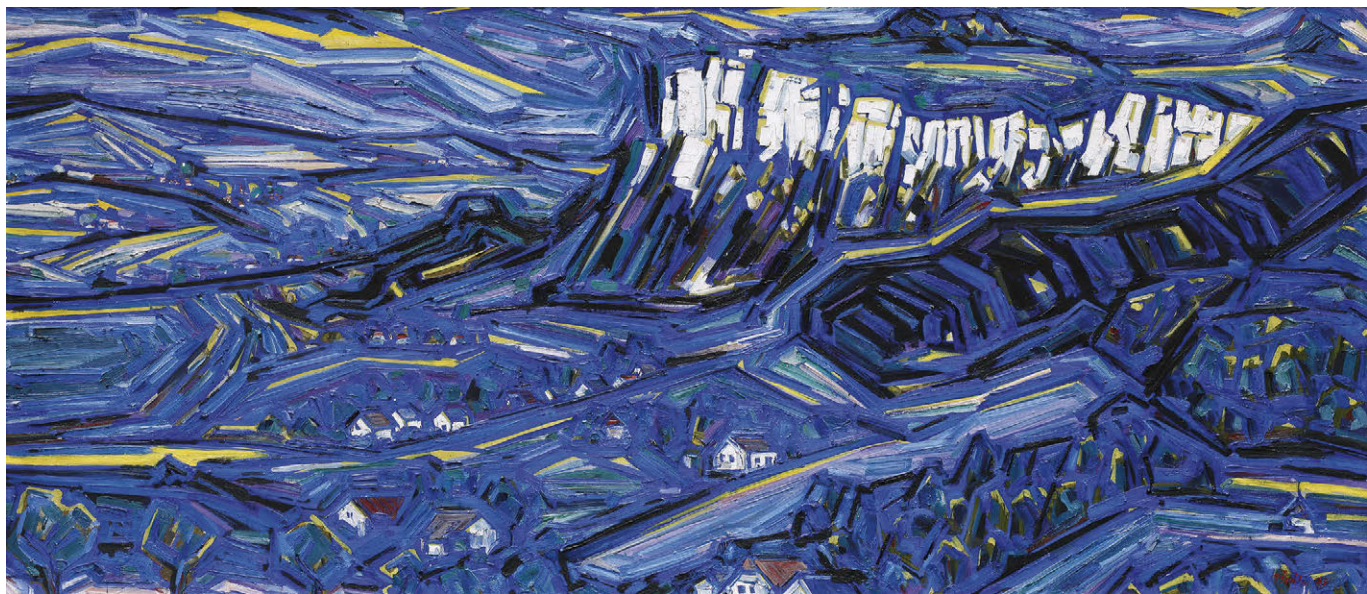
Olej na plátně, 61 x 81 cm, rámováno, datace 1939, signováno vlevo dole JHerbst 39.

Český expresionistický malíř, sochař a řezbář se zabýval malířstvím už kolem r. 1912, ale veškeré jeho aktivity tímto směrem přerušilo vypuknutí I. světové války. Po skončení války se rozhodl převzít správu rodinného statku v Dušníkách, ale na malířství v žádném případě nezanevřel. Věnoval se expresionismu, ve kterém viděl základ vlastního malířského rukopisu. Do katalogu ke své výstavě v r. 1934 v Galerii dr. Hugo Feigla napsal vlastní pojednání o podstatě expresionismu. Náměty hledal často ve svém okolí - zpodobňoval krajiny v okolí Dušníků, ale i každodenní život. Zajímavou kapitolou jsou obrazy z příjezdu komediantů do vesnice, které se naprosto vymykají jeho ostatním rurálním námětům. Herbst neobesílal výstavy často, ale byl zastoupen v Krasoumné jednotě a jistě není bez zajímavosti, že se o jeho obrazech pochvalně vyjádřil Josef Čapek, začínající Jindřich Chaloupecký nebo František Kovárna. Jeho dílo bylo objevováno až posmrtně, nejprve na autorské výstavě Jaroslav Herbst - malíř Podřipska z r. 1976 a v r. 1995 byla uspořádána výstava také v Praze a v Revolver Revue vyšla jeho esej o expresionismu s reprodukcemi téměř dvaceti obrazů.

Autor viz T 1/321, Ch 3/133.

40 000 – 50 000 CZK / 1 481 – 1 852 €

25 000 CZK / 926 €

035

ŠPÁLA Jan (1920 Praha - 1970 Praha)

KRAJINA DRAMATICKÁ (VRCH MUŽSKÝ U MNICHOVA HRADIŠTĚ)

Olej na plátně, 70 x 162 cm, rámováno, datace 1963, signováno vpravo dole JŠpála 63, zezadu opatřeno přípisem 236 Jan Špála. Vrch Mužský (463 m n. m), vyobrazený na obraze od Jana Špály, je nejvyšším bodem okresu Mladá Boleslav ve Středočeském kraji. Tento vrch je součástí přírodní rezervace Příhrazské skály a také součástí Chráněnné krajinné oblasti Český ráj. Pohled z Vrchu Mužský umožňuje dokonalý rozhled do dálky kolem dokola, a je díky tomu oblíbeným a vyhledávaným místem turistů. Výrazný je převážně severovýchodní segment, který je skalnatý a na jeho vrcholu kopce stojí kamenná mohyla, připomínající pozici rakouských děl v prusko-rakouské válce dne 28. června 1866.

Český malíř a krajinář, syn slavného malíře Václava Špály, studoval na pražské AVU v ateliéru Jana Baucha. Jeho dílo není mezi veřejností příliš známé, ostatně dlouhá léta vůbec nebylo vystavováno, zejména z důvodu, že se ani zdaleka nepřibližovalo trendu socialistického realismu, který byl v době Špálova vstupu do života po akademii v kurzu. Maloval lyrické abstraktní krajiny s výraznou barevností. V roce 2005 proběhla komorní prodejní výstava Jana Špály, ke které vyšla ve stejném roce také monografická publikace. Autor viz TD 187.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

25 000 CZK / 926 €

036

JIROUDEK František (1914 Lhota u Semil - 1991 Praha)

LIBĚCHOV

Olej na plátně, 75 x 130 cm, rámováno, datace – 60. léta 20. st., signováno vpravo dole F. Jiroudek, zezadu opatřeno přípisem s určením spolu s dedikací.

Malíř, grafik, scénický výtvarník a pedagog. Studoval u Williho Nowaka na AVU v Praze. Lze ho označit za výrazného koloristu s monumentálně pojatými krajinnými a figurálními náměty. Přihlásil se ke skupině Sedm v říjnu (spolu s Hejnou, Paderlíkem, Lieslerem, Seidlem, Michálkem), od roku 1941 člen S. V. U. Mánes, od roku 1961 profesor na AVU v Praze. V počátcích své tvorby se věnoval portrétu, aktu, figurální kompozici a krajině. Tři z jeho školních prací byly roku 1937 vybrány na výstavu do Neapole. Po válce v létě 1946 odjel do Paříže a do jeho díla výrazně pronikl vliv Pierra Bonnarda. Od roku 1954 se věnoval především svému milovanému kraji v okolí Liběchova a jeho přilnutí k vinařskému kraji se projevilo v kresbách štetcem - ilustracích ke knize Dobrý člověk ještě žije od R. Rolanda. Zastoupen je svou tvorbou ve sbírkách NG v Praze, v Ermitáži v Petrohradě, Torontu a na radnici města Lyngby v Dánsku.

Autor viz T 1/439, TD 85, V 2/545, B 6/75, Ch 4/273, NEČVU 1/325.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

25 000 CZK / 926 €

037

JUSTITZ Alfred (1879 Nová Cerekev - 1934 Bratislava)

DVĚ ŽENY PŘED ZRCADLEM

Olej na plátně, 81 x 65 cm, rámováno, datace 1923, signováno vpravo nahoře A. Justitz 23, zezadu opatřeno výstavním razítkem Vystaveno v S.V.U. Mánes 1935.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, PhD.

Vystaveno:

Souborná výstava díla Alfreda Justitze, Mánes, 6. prosinec – 6. leden 1935, Riegrovo nábřeží, Praha.

Publikováno:

Souborná výstava díla Alfreda Justitze, Mánes, 6. prosinec – 6. leden 1935, str. 12, č. kat. 27.

Komentář PhDr. Rey Michalové, PhD.:

Posuzovaný obraz „Dvě ženy před zrcadlem“ je autentickým, špičkovým a mimořádně vzácným dílem Alfreda Justitze, významného příslušníka zakladatelské generace českého moderního umění, jehož malířská práce byla výrazem jeho lidské noblesy. Jeho tvorba vyrůstala z poznání tradic, navazovala na odkaz české a evropské malby od baroka přes romantismus a postimpresionismus, opírala se o aktuální vývojové proudy jako kubismus a (neo)klasicismus. Justitz byl od počátku solitérem, takže se v mládí nepřidružil ani k Osmě ani ke členům pozdější Skupiny výtvarných umělců. Na počátku dvacátých let se však dostal do kontaktu s Tvrdšíjny – jejich úsilí vytvořit osobitý domácí projev na bázi evropského umění mu bylo více než blízké. Vystavoval s nimi jako host v letech 1921 a 1923. Přátelství navázané tehdy s Václavem Špálou a dalšími přetrvalo i v letech následujících.

Alfred Justitz byl charakterem svého talentu přímo předurčen k tomu, aby v jeho díle našel ohlas (neo)klasicistní tendence, aktualizované v umění po první světové válce jako tzv. „návrat k řádu“. Klasické tvůrčí postupy, které si osvojil na akademiích v Praze, Karlsruhe a Berlíně, představovaly pozitivní protíváhu určitých složek jeho povahy, rozněcujících v něm snad jaksí predestinované pocity nejistoty a váhání. Klasicky uměřená skladba cézannovsko-derainovského rodokmenu se výrazně projevila v malbě figurální, v níž v letech 1919-1923 spočívalo těžiště Justitzovy tvorby a v níž autor dosáhl skutečně skvělých výsledků.

„Dvě ženy před zrcadlem“ je nádherným, velkoryse koncipovaným obrazem sugestivní (neo)klasicistní figurace. Je to dílo, které reflektuje autorův tvůrčí zájem o námět aktu a intimní okamžiky ženského života. Linie excelentních nudit tak vede od předválečného obrazu „V přírodě“ (1914, olej, plátno, 72 x 80 cm, MG v Brně), přes „Tři ženské akty“ (1919, olej, plátno, 73 x 59 cm, MG v Brně) a „Koupání“ (1920, olej, plátno, 70,5 x 56 cm, MG v Brně) k posuzovanému obrazu „Dvě ženy před zrcadlem“ a finálně k nejrozměrnějšímu z Justitzových aktů, ke slavné „Betsabé“ (1927, olej, plátno, 146,5 x 114 cm, NG v Praze).

Posuzovaný obraz „Dvě ženy před zrcadlem“ je bravurním příkladem sepětí tradice a nového, moderního ducha. (Neo)klasicistní, precizní linie se tu snoubí s postkubistickou tvarovou redukcí a ozvuky monumentálnosti Picassových gigantických žen. V pojetí aktů se Justitz oprošťuje od příliš těsného vztahu k realitě, komponuje je z mohutných, téměř sochařských forem. Obraz je zcela prostoupen duchem moderního klasicismu, úžasnou kompoziční rovnováhou a promyšlenou stavebností, a to vše v ojedinělé, doslova apollinské harmonii se senzualností hlubokého citového zážitku. Je to ono velmi křehké vyrovnaní rozumovosti a spontánnosti, jež se tu malíři podařilo dosáhnout v naprosto dokonalé podobě.

Osobně se domnívám, že tento obraz, který byl vlastně kompozičně hotov již v autorově kresebném náčrtu z roku 1920 („Skupina žen“, lavírovaná inkoustová tužka, papír, 21, 3 x 28 cm, MG Brno), představuje Justitzovu zcela svébytnou a mimořádně originální reakci na jedno z manifestačních děl českého (neo)klasicismu, obraz „Před zrcadlem“ (1920) od Rudolfa Kremlíčky. Tento skrytý „dialog“ činí posuzované dílo ještě zajímavějším.

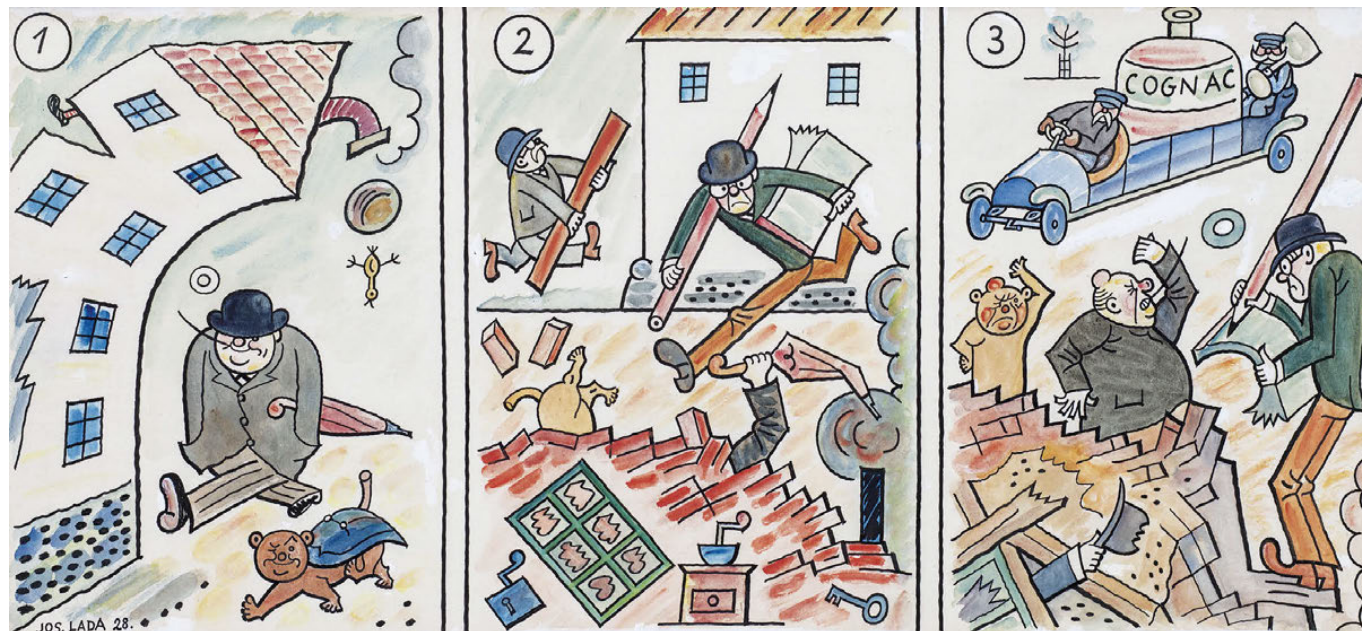
„Dvě ženy před zrcadlem“ jsou exkluzivní Justitzovou prací galerijních / muzeálních kvalit, která bude opravdovou chloubou sbírky poučeného sběratele.

Významný český malíř podobizen, krajin i zátiší a jeden ze zakladatelské generace českého moderního umění. Svá studia začal u J. Kotěry na ČVUT, později však přešel do speciální školy žánrové malby na AVU, do ateliéru prof. M. Pirnera. Hned poté se zapisuje také do nově založené malířské školy prof. M. Thieleho. Mezi spolužáky měl O. Kubína nebo V. Nowaka, který o Justitzovi napsal, že více času, než se spolužáky, trávil se svým učitelem a první výstavu skupiny Osma nazval „dětskou nemocí“. Studijně pobýval v Karlsruhe a Berlíně, kde si osvojil německé malířství. Justitz obdivoval malíře Ingrese a postupně si uvědomil, že je mu rez akademie zažrán pod kůži asi víc, než sám předpokládal. O sobě a své generaci pronesl: „Pocházím z generace, která byla jednoho dne překvapena obrovským objevem moderní francouzské, tj. moderní malby. Do klidného nevzrušeného spánku akademické výchovy a veřejného našeho kulturního života uhodila puma...“. Po pobytu v Paříži a promluvách s Kubínem, Fillou a Feiglem se rozhodl otočit kormidlo své tvorby z akademického kurzu na moderní umění, ale jak si sám poznamenal: „Instinktivně jsem pociťoval, že se zde něco děje, ale moje povaha je taková, že jsem nemohl hned uvěřit. Nepřesvědčím se tak snadno.“ V r. 1920 a v r. 1922 vystavoval se skupinou Tvrdšíjn. Ve dvacátých letech tíhnul k novoklasicismu, který mu byl umělecky nejbližší. Po první cestě do Paříže v roce 1910 a od zlomu 20. a 30. let se jeho tvorba i pod vlivem Emila Filly obrací ke kubismu v jeho lyrické verzi. Pro celou jeho tvorbu je příznačná spíše potměná barevnost a výrazová melancholie. Historik umění Vincenc Kramář Justitze zařadil do evropského kontextu, jehož nejvyšším měřítkem mu byl tvůrčí génius Pabla Picassa. Justitz je pro něj symbolem tvůrčího malíře toužícího po vytváření dokonalých děl a zosobněním neustálé snahy na hledání nových cílů, které mu umožnily postupovat stále vpřed. Nejvýše pak Kramář staví Justitzovy malby vzniklé po I. světové válce, za nejzralejší pak krajinomalby z poloviny 20. let. Všichni monografisté A. Justitze se však shodují, že v jeho díle nelze nalézt absolutní předěl, jeho tvorbu lze přirovnat k plynulé křivce, neustále stoupající a klesající v souladu s hledáním a vyzráváním výtvarného názoru. Z výstav: Rudolfinum, Praha (1906-1910), 1920 a 1922 s Tvrdšíjny, Praha, Mnichov (1911), Berlín (1921), Mánes (1927), Posmrtná souborná výstava v Mánesu (přelom 1934/5).

Autor viz T 1/446, V 2/582, TB 19/353, B 6/136, NEČVU 1/330, M. Dohnalová: A. Justitz. Praha 1988.

3 000 000 – 5 000 000 CZK / 111 111 – 185 185 €

2 100 000 CZK / 77 778 €

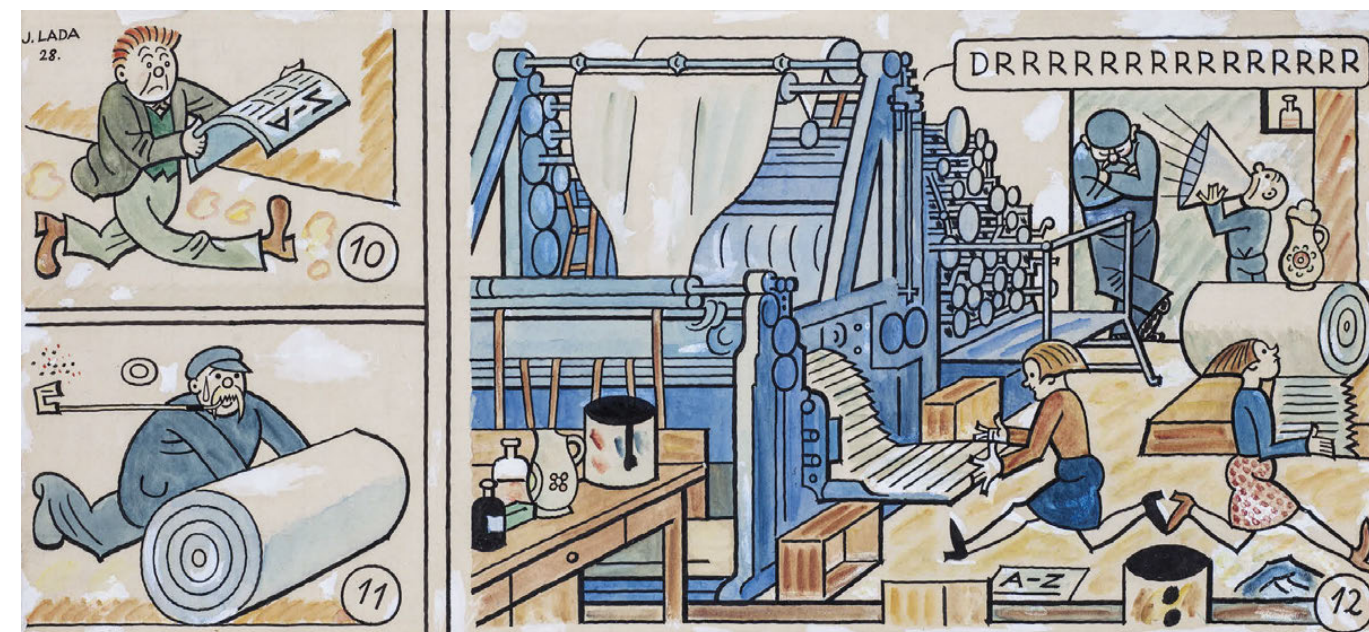
Na občana Sadílka, kráčejícího se svou Fífkou ulicí, spadne dům. – Poplach – a už je tu pohotový reportér „A – Z“.

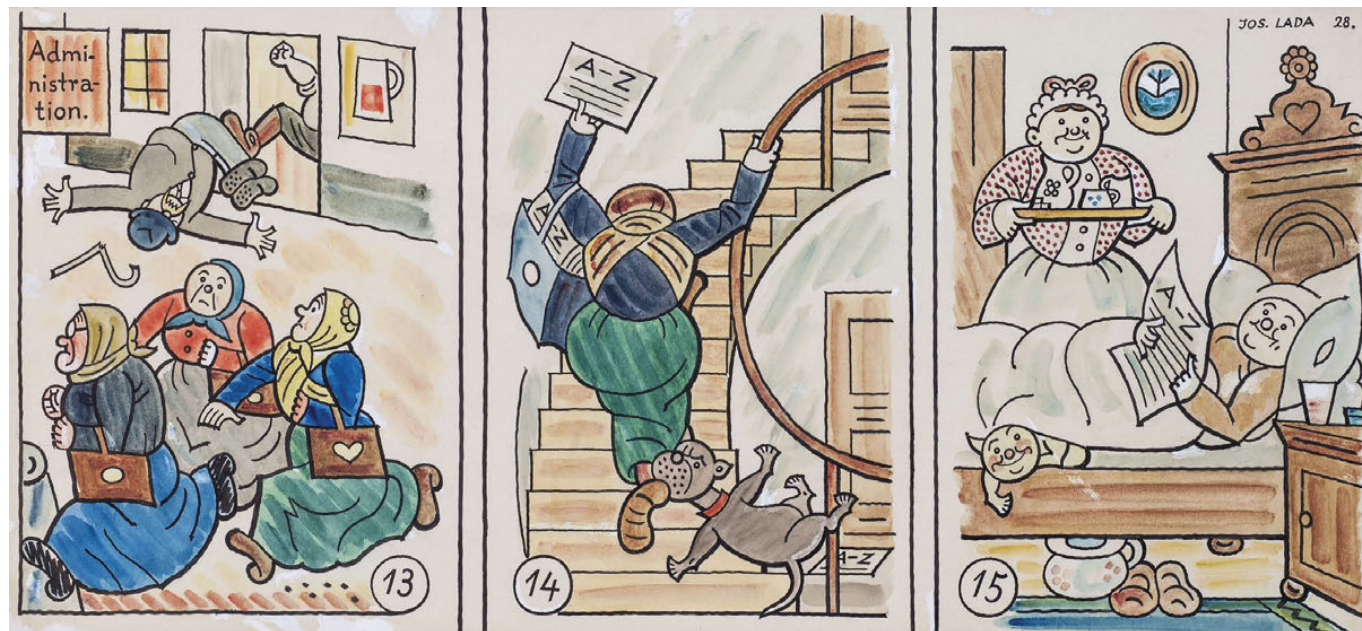
Vpadne jako velká voda, odevzdá zprávu. Šéfredaktor: „Senzace! Zvláštní vydání!“

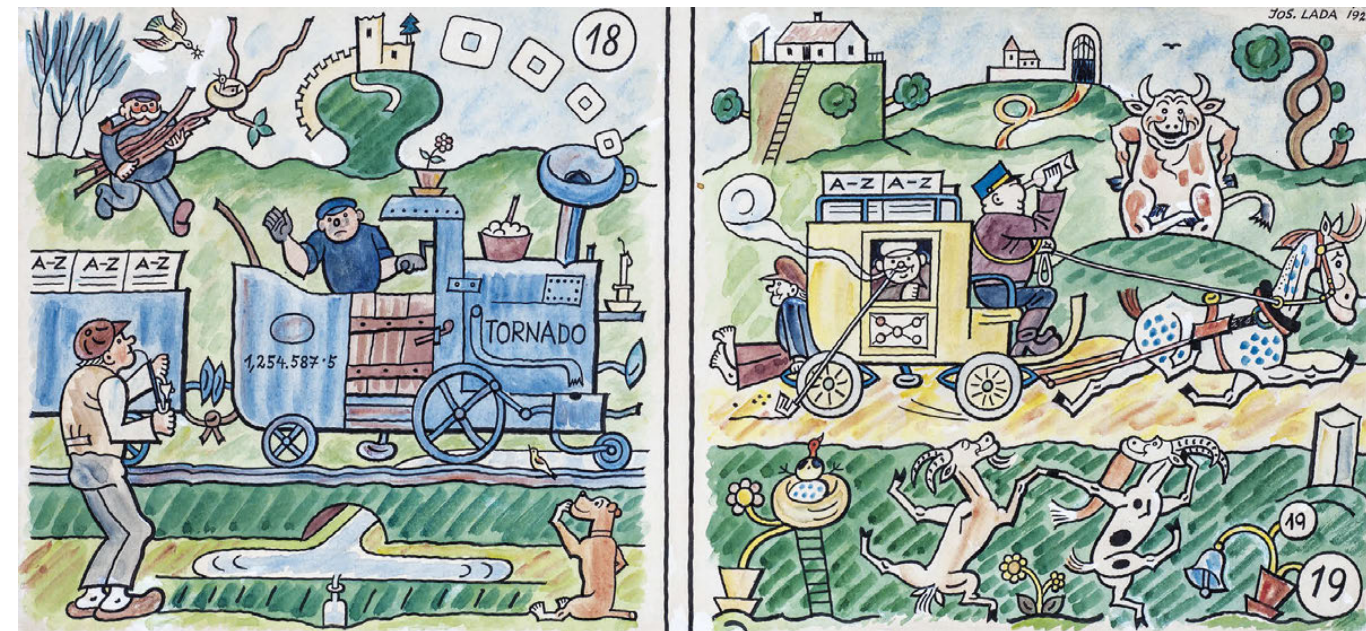
„Kolik mrtvých, kolik raněných? ... Hotovo! ... Drožku a honem do redakce...“

Zatím tiskárna pracuje. V sazárně, stereotypii, u rotaček. – Všude horečný ruch a spěch.

„Zvláštní vydání!“ Roznašečky a kameloti bouří probouzející se ulici.

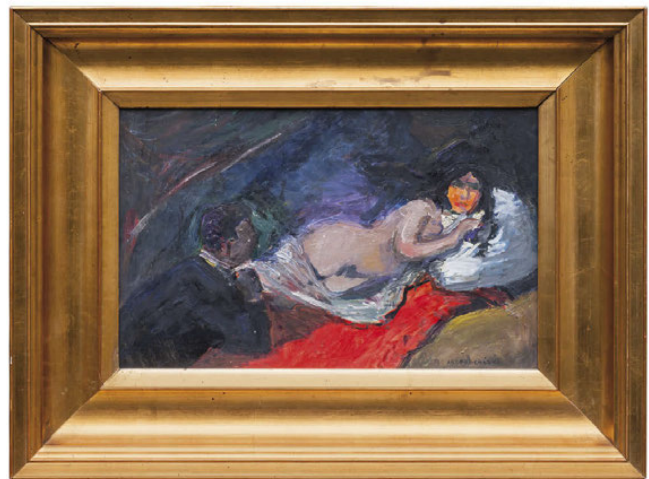
„Zvláštní vydání!“ Hekák dýchavičná lokálka, nesoucí zprávu o strašlivé katastrofě do nejzapadlejší vesnice v Böhmerwaldu.

„Zvláštní vydání!“ Hučí vlaky, automobily a aeroplány, šířící „A-Z“ do všech končin světa.

„Tak on ten pan Sadílek s tou jeho Fífkou přišel k té slávě v novinách jako slepej k houslím,“ vykládá pantáta v Blátěném Přívoze chasě.
„Ale co je to všechno platný – všechna sláva, polní tráva!“

039

PROCHÁZKA Antonín (1882 Vážany u Vyškova - 1945 Brno)

AKT

Oil on cardboard, 31,5 x 47,5 cm, framed, date - 1906, signed bottom right ANT. PROCHÁZKA.

Assessed by expert Doc. PhDr. Marie Rakušanová, PhD.

Assessment by Doc. PhDr. Marie Rakušanová, PhD.:

In the deep space of the dark interior, a man and a woman are shown. The nude female body is positioned diagonally and rests on a white cloth. The woman's face is partially obscured by her hand, and her body is rendered with bold, expressive brushstrokes. The man is visible in the lower left corner, leaning over the woman. The background is dark and swirling, with a strong sense of movement. The painting is signed 'ANT. PROCHÁZKA' in the bottom right corner. The work is a reproduction of the original, which is held in the collection of the State Gallery in Prague.

neznal). Rudá barva definuje rovněž pozadí jiného Procházkovy známého obrazu z téhož roku – Podobizny studenta, který však hodnocený obraz pravděpodobně předcházela, neboť není zdaleka tak vyzrálý. Procházkův malířský přednes se v daném roce třibil a bouřlivě vyvíjel, o čemž svědčí další obraz, blízký hodnocenému obrazu, Milenci ze sbírek Galerie výtvarného umění v Ostravě. Na tomto obraze se nachází dvě nahá těla milenců, umístěná ve stylizovaném prostoru, spočívající na rudém lůžku s bílou draperií. S největší pravděpodobností se na tomto obraze nalézala Antonín Procházka s linkou Scheithauerovou, která se o něco později, v lednu roku 1908 stala jeho ženou. Můžeme spekulovat, že také na hodnoceném obraze promítl do postavy muže a ženy sebe a svou milenkou (i když obličej obou figur jsou výrazně schematizované). Výrazný malíř, grafik a ilustrátor, čelní představitel českého moderního umění první pol. 20. stol. Studoval začal na UPŠ v Praze v ateliéru E. Dítěte, odkud pokračoval na AVU v ateliérech V. Bukovace a H. Schwaigera. Jako řada jeho horlivých vrstevníků nebyl spokojen s akademismem, takže školu nedokončil a raději odjel do Berlína s E. Fillou a B. Feiglem odkud pokračovali do dalších evropských metropolí seznámit se s aktuálními malířskými trendy. Po návratu domů v r. 1906 uspořádal společně s E. Fillou svou první výstavu. Vystavoval jako host na obou výstavách Osmy (1907 a 1908). Jeho tvorba založená na smyslu pro výraznou barevnost odpovídala zprvu i orientaci malířů Osmy. Procházka se nejvýrazněji projevuje ve vitalistické linii kubismu, oživeného primitivismem. Jeho obrazy vynikají skladebností a skládankovitostí, které mají charakter radostné hry. Současně je u něj důležitá bezprostřední práce s haptickým materiálem barvy. Kolem roku 1923 se jeho tvorba obrací k novoklasicismu s jeho harmonizačním úsilím, posíleným ještě o jeho návraty k biblické a antické mytologii. V polovině dvacátých let maloval technikou enkaustiky, která mu strukturou i transparentností nabízela nové smyslové efekty. Autor viz T 2/315, TD 152, V 3/628, TB 27/416, B 8/500, NEČVU 2/651, A. Kutal: A. Procházka, Praha 1959.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 92 593 – 129 630 €

1 600 000 CZK / 59 259€

040

GUTFREUND Otto (1889 Dvůr Králové - 1927 Praha)

PODOBIZNA OTCE VII (PODOBIZNA OTCE III)

Bronz, 40 x 28 cm, datace 1912, značeno kovoliteckou značkou K.BARTÁK PRAHA XI.

Provenience:

Soukromá sbírka.

Vystaveno:

Otto Gutfreund, Národní galerie v Praze, 14. 12. 1995 – 14. 4. 1996, Praha, 1995.

Publikováno:

Otto Gutfreund, Národní galerie v Praze, Praha, 1995, soupis č. 70.

Významný český sochař, studoval u J. Drahonovského na AVU v Praze, zásadní význam pro jeho tvorbu však mělo studium u E. Bourdella, zdůrazňující stylizaci tvaru. Kolem r. 1910 získal jeho rukopis expresionistickou podobu, která záhy přešla do stavebnosti kubismu. Jeho socha Úzkost (1911-12) je považována za první kubistickou sochu. Rozhodující pro vývoj Gutfreundova kubismu byl proces abstrakce formy, kterou prováděl metodicky pomocí její analýzy odkazující na zkušenosti smyslů. V proslulé skulptuře Cellisty směřoval z analytického k syntetickému pojetí formy. V období 1. svět. války s v jeho stylu objevil konstruktivismus. V souvislosti se vznikem republiky v r. 1918 se v jeho tvorbě prosadil civilismus, který u něj vedl k řadě monumentálních realizací. Jakkoli Gutfreundova díla vynikají důmyslnou formou, vždy byla v souladu s obsahem. V r. 1921 se zúčastnil třetí výstavy skupiny Tvrdšíjní v Praze, Brně a Košicích. V r. 1924 se zúčastnil Výstavy Československého moderního umění v Paříži a příští rok byl také na Mezinárodní výstavě dekorativních umění v Československém pavilonu v Paříži. V r. 1926 vyhrál konkurz na místo profesora na UPŠ v Praze a zúčastnil se výstavy Société Anonyme v New Yorku. Portrétoval i prezidenta T.G. Masaryka. O. Gutfreund byl přední kubistický sochař a průkopník českého novodobého sochařství světového významu, který se dodnes těší neutuchajícímu sběratelskému zájmu.

Autor viz T 1/280, TD 61, V 2/340, B 5/315, NEČVU 1/235.

400 000 – 600 000 CZK / 14 815 – 22 222 €

250 000 CZK/ 9 259 €

041

LADA Josef (1887 Hrusice - 1957 Praha)

STAVĚNÍ SNĚHULÁKA

Kvaš, tužka na lepence, 36 x 55 cm, rámováno, pod sklem, datace 1942, signováno vlevo dole Honzíkovi Vokálkovi věnuje Jos. Lada 27. III. 1942.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Pavly Pečinkové, CSc.

Komentář PhDr. Pavly Pečinkové, CSc.:

Předložená práce nebyla dosud publikována ani evidována odbornou literaturou. Pochází z rodinného majetku sochaře Václava Vokálka (1891 – 1970) a podle dedikace na dolním okraji byla vytvořena jako dárek pro sochařova syna Jana. Stylově i motivicky předložené dílo bezvýhradně zapadá do ladovy tvorby z první poloviny čtyřicátých let a svým formátem i provedením patří k významným dílům Josefa Lada. Kompozičně souvisí s vícefigurovými scénami Zima na splavu, 1943, kvaš, 36 x 58, NG a Děti v zimě, 1943, kvaš, 37 x 58, s.m., které představují ladovy vrcholné realizace motivu stavění sněhuláka, vycházejícího ze vzpomínek z dětství. Dílčí motivické obměny dosvědčují, že v tomto případě zřejmě nešlo o běžnou zakázku: Děvčátko se štuclíkem sedící na sáňkách najdeme na ladových zimních návsích jen výjimečně. Zvlášť zajímavý motiv je pak stupínek vytvořený z hromady sněhu, na kterém stojí chlapec podávající sněhulákovi fajfku. Tento detail nebyl zatím v desítkách ladových zimních scénérií doložen. Kombinace kvašové malby a tužkových kontur je příznačná pro ladovy práce z počátku čtyřicátých let. Jde tu do jisté míry o osobní malířský experiment. V Kronice mého života, vydané v roce 1942, se Lada zmiňuje o tužkových konturách jako cestě k živějšímu malířskému výrazu: „Možnost dalšího vývoje mohl bych hledati už jenom v použití měkčího materiálu, jako je křída nebo tužka“. Použitý materiál, způsob kresebné stylizace i kolorování odpovídají doloženým ladovým originálům z daného období. Stav malby i podkladu odpovídá vyznačené dataci.

800 000 – 1 500 000 CZK / 29 630 – 55 556 €

550 000 CZK / 20 370 €

042

BOETTINGER Hugo (1880 Plzeň - 1934 Praha)

V CASINU

Olej na plátně, 84 x 46 cm, rámováno, datace – okolo r. 1907, vlevo dole Hugo Boettinger Ostende.

Český malíř, kreslíř a karikaturista. V letech 1895 - 1898 studoval na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze u prof. Lišky a Jeneweina a v letech 1899 - 1902 na pražské AVU u prof. Pirnera. V letech 1903 - 1906 cestoval po Francii, Holandsku, Belgii a Anglii. Po návratu se etabloval jako vynikající karikaturista. Pod přezdívkou Dr. Desiderius často přispíval do Lidových novin (Album karikatur) a humoristických časopisů Šibeničky či Volné směry. Do roku 1928 také vytvořil asi 20 exlibris, z nichž vynikla skupinová podobizna Umělec a jeho přátelé. V humoristických časopisech plnil úlohu bystrého zpravodaje o událostech a osobách českého kulturního, zejména hudebního života. Boettinger byl typickým karikaturistou přechodu mezi tradiční humoristickou kresbou a karikaturní zkratkou. Zanechal unikátní obrazový doklad společenského a zejména hudebního života své doby. Jeho tvorba zahrnuje zhruba 6000 zatím dohledaných a určených kreseb a maleb.

Autor viz T 1/72, TD 30, 222, V 1/251, B 2/113, NEČVU 1/76.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

140 000 CZK / 5 185 €

043

BAUCH Jan (1898 Praha - 1995 Praha)

DÍVKA S RŮŽÍ

Olej na plátně, 48 x 40 cm, rámováno, datace 1945, signováno vpravo nahoře Jan Bauch 1945.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, PhD.

Komentář PhDr. Rey Michalové, PhD.:

Posuzovaný obraz „Dívka s růží“ je autentickým, velmi kvalitním a mimořádně půvabným dílem Jana Baucha, skvěle svědčícím o sugestivní síle autorovy výtvarné exprese, která má adekvátní srovnání jen v těch největších jménech evropského moderního malířství.

Tematický rejstřík Jana Baucha byl od počátku široký, vyjadřoval jeho pohled na život, ocenění „prostých věcí, které potřebuje a má rád každý člověk“. Vyznával se z obdivu k úchvatnému kouzlu ženy stejně jako k opojné kráse květin. Mnohdy byly tyto motivy vzájemnou analogií. Tak je tomu i v posuzovaném díle, kdy polopostavu mladé ženy propojil s rozvolněným, velkoryse malířsky citěným květinovým motivem. Představuje ódu na krásu a hojnost. Jan Bauch mistrně zobrazil něžnou krásu mladé ženy, zachytil vzácný „pel“ dívčího kouzla. Štětcovým staccatem reflektoval vibraci pocitů a chvění smyslů.

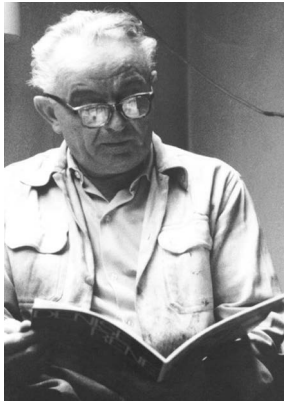
Posuzovaný obraz upoutá zejména neobvyklým spojením básnivě, delikátní něhy a důrazného, živelného tvůrčího temperamentu. Křehké kouzlo zasněné dívky vystihuje autor výrazným tahem štětce a krásnou hmotou barevné pasty, aniž by dospíval k dekadentní zjemnělosti. Mistrovsky tu zachytil svět dívčí duše v celé jeho jemnosti, ušlechtilosti i tajemnosti. Protože autorova malba byla primárně zakořeněna v citu, byla uváděna do pohybu emocionálními zážitky, volba úderného barevného kontrastu nevznikla racionální úvahou, ale z podvědomé nutnosti, „která vládne spíš malířem než naopak“ (Bauchova slova). Posuzovaný obraz „Dívka s růží“ představuje noblesní ukázkou Bauchova mistrovství z autorova vrcholného období let čtyřicátých, tzv. dramatické fáze, která patří ke sběratelsky nejatraktivnějším.

Významný český malíř, grafik a sochař mezinárodního věhlasu, který inspiroval svým dílem několik generací výtvarníků. Pochází z rodiny pražského řezbáře a pozlacovače, u kterého se v mládí vyučil řemeslu. Mezi lety 1914 - 16 navštěvuje UPŠ u prof. E. Dítěte. V Uhrách a v Rumunsku zažívá boje první světové války a jeho dojmy promítne do své linie tvorby s válečnou tematikou. V r. 1919 začíná studovat u V. H. Brunnera na UPŠ a o rok později přestupuje na AVU v Praze do grafické speciálky k M. Švabinskému, kde ale nemá uspokojivý pocit z tvorby a po roztržce ze školy odchází společně s několika svými kolegy a kamarády. Zjišťuje, že se mu líbí: „Konflikt tvarů, věcí a barev, a že i zátiší může být dramatem malby.“ Východiskem jeho tvorby byl poetismus 20. let, s jehož generací sdílel i další proměny, ať už to byl neoklasicismus, braquovský monumentální kubismus a posléze i surrealismus. Na konci 30. let však u něj dochází k radikálnímu zvratu, při němž vystoupí dramatické složky příběhu a zdůrazní se expresivní úloha barvy. Ve čtyřicátých letech se v jeho díle opět objevují četné válečné motivy a obrazy městské krajiny. V padesátých letech pokračuje v městské tematice, včetně velkých panoramat rodného města, začíná s ilustracemi a gobelíny, objevují se první obrazy z budoucího volného souboru na téma církví a artistů. Barevná hmota se stává prostředkem výstavby obrazu. V šedesátých a sedmdesátých letech je hlavním tématem jeho tvorby odysseovský cyklus. Příběhovitost a symboličnost barvy staví jeho často tragicky motivovanou tvorbu do blízkosti Rouaultovy. Je expresivním koloristou a věčným experimentátorem, přičemž základním stavebním prvkem jeho obrazů je samotná barevná pasta ve vší své plastičnosti.

Autor viz T 1/44, V 1/129, B 1/512, Ch 1/111, NEČVU 1/53.

100 000 – 150 000 CZK / 3 704 – 5 556 €

80 000 CZK / 2 963 €

První svatba - se Zdeňkem Tůmou (1943)

044

TŮMA Zdeněk (1907 Praha - 1943 Praha)

SEDÍČÍ DÍVKA (ADINA MANDLOVÁ)

Olej na lepence, 48 x 43 cm, rámováno, datace – 1942.

Vystaveno:

Tůma, Obrazy z let 1940 – 1943, Kresby z let 1936 – 1942, Galerie Roudnice nad Labem, květen – červen 1987.

Tůma, Obrazy z let 1940 – 1943, Kresby z let 1936 – 1942, Galerie Cheb.

Publikováno:

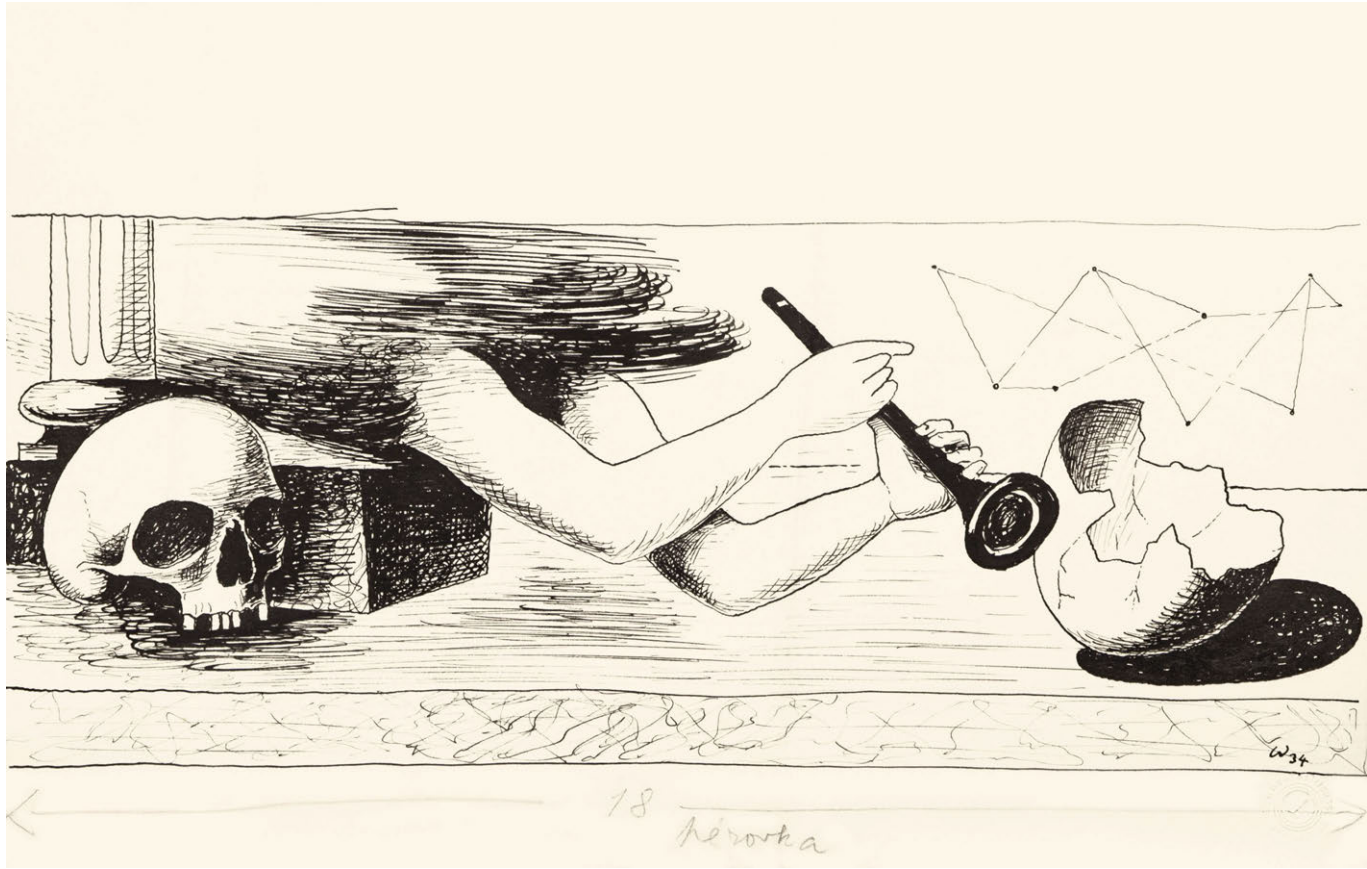
Tůma 1907 - 1943, Galerie Roudnice nad Labem a Galerie Karlovy Vary, 1987, kat. č. 35.

Malíř krajin, zátiší a figuralista, jevištní výtvarník, vystudoval AVU v Praze u prof. Hynaise a Obrovského a stal se členem Jednoty výtvarných umělců, další studium absolvoval soukromě v Paříži. Kreslil do humoristických časopisů a r. 1936 podnikl studijní cesty po Anglii a Španělsku. V r. 1939 uspořádal svou první samostatnou výstavu v Topičově salonu v Praze a později také ve Vilémkově galerii, tamtéž. Autor vnímal svět jako divadlo. I zátiší se mu mění ve scénu ozářenou imaginárním světlem. Věnoval se scénografii a začal se stýkat s pražskou bohémou, kde se beznadějně zamiloval do Adiny Mandlové, se kterou se také oženil. Po krátkodobém nešťastném manželství spáchal sebevraždu. Jeho dílo bylo posmrtně vystavováno na několika domácích výstavách a posledních několik málo let se velmi vzácně objevuje také na českém aukčním trhu.

Autor viz T 2/612.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

20 000 CZK / 741 €

045

WACHSMAN Alois (1898 Praha - 1942 Jičín)

ŽIVOT A SMRT

Tuš na papíře, 21 x 34 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1934, signováno vpravo dole W 34.

Kresba ke stejnojmennému monumentálnímu obrazu z r. 1934, který se nachází v GHMP v Praze.

Posoudila a pravost potvrdila PhDr. Rea Michalová.

Významný malíř a architekt, představitel české avantgardy. Už během studia na gymnáziu navštěvoval kurzy kreslení u malíře L. Šímy. Jako vysokou školu si zvolil náročný obor architektury na ČVUT, díky kterému se seznámil také se svým pozdějším spolupracovníkem a mentorem J. Gočárem. Wachsmann se stal členem uměleckého svazu Devětsil, již od svého založení v r. 1920. Vystavoval hned na první jarní výstavě v r. 1922, která byla ve znamení poetického naivismu, a to společně s J. Čapkem, F. Muzikou, K. Teigem aj. Wachsmann výrazně zastupoval proud primitivismu přibližujícím se vkusu lidových vrstev, tedy pelu dobrodružství a dálav z laciných románů. Wachsmann realitu přehodnocoval světlem, modelujícím objemy zevnitř a sálajícím z povrchu. Formu chápal jako neporušený, plynulý celek a svůj směr spolu s dalšími ranými členy Devětsilu označoval jako magický realismus. V r. 1928 podniká cestu do Paříže a pravidelně se zúčastňuje kolektivních výstav. V r. 1932 se účastnil výstavy Poesie 1932, kde se prezentoval ve vybrané společnosti P. Klee, M. Ernsta, S. Dalího. E. Filly nebo L. Šímy. V r. 1936 ilustruje knihu přítele J. Friče, kterou vydal Mánes a od té doby ilustruje ještě několik zajímavých básnických sbírek. Jeho tvorbu ale ovlivňuje těžké onemocnění v r. 1937. Ve svém dalším malířském vývoji se Wachsmann přiklání k výraznému primitivnímu zjednodušení, potlačujícímu jeho zájem o hodnoty světa a valéru. V r. 1942 předčasně umírá na tuberkulózní zánět mozkových blan.

Autor viz T 2/682, V 5/60, B 10/595, NEČVU 2/931.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

30 000 CZK / 1 111 €

046

PISSARRO Camille (1830 St. Thomas - 1903 Paříž)

PAYSANNE ASSISE

Uhel na papíře, 41,5 x 29,5 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1882, signováno vlevo dole C. P. Kresebná studie k obrazu C. Pissarra Les Sarcleuses Pontoise, 63 x 77 cm, 1882, soukromá sbírka, Geneva, soupis č. 671, Pissarro & Durand – Ruel Catalogue Raisonné.

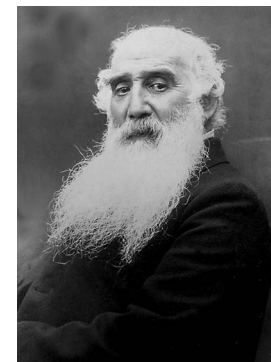
Dílo je opatřeno potvrzením Almy Egger, Joachim Pissarro, PhD. o budoucím publikování v Catalogue Raisonné.

Významný francouzský malíř krajinář, kresbě a malování se věnoval od dětství. Studoval na École des Beaux-Arts na Académie Suisse. Na výstavách v Salonu v letech 1864 a 1865 uvádí v katalogu jako svého učitele C. Corota. V r. 1863 se rovněž zúčastnil dnes již legendárního Salonu odmítnutých. Žil hlavně v Pontoise a v Louveciennes, kromě anglického pobytu kvůli válce v letech 1870 - 71. Do té doby maloval v plenéru s přáteli C. Monetem, P. A. Renoirem a A. Sisleym, se kterými čile diskutovali o světle, barevnosti a efektech svých vznikajících pláten. Jeho krajiny čerpají z tradice Courbety, Corota a Daubignyho. Po pobytu v Anglii a zjištění, že jeho dům byl vykraden pruskými vojáky i se všemi jeho obrazy ho zaujala tvorba věhlasného malíře W. Turnera, která ho podnítila k detailnímu zobrazení světelných reflexů. Společná práce v plenéru s P. Cézannem ovlivnila jeho systematickou kompozici obrazů, např. Silnice v Louveciennes (1872). Tahy štětcem jsou postupem času ovšem stále neklidnější a kratší. Od r. 1885 do r. 1888 se připojil k neoimpresionistům a jeho samotný autorský styl definoval divizionismus a pointilismus, např. Žena v ovocném sadu (1887). Po rozchodu s těmito racionálnějšími malířskými styly se vrátil k pocitovému impresionismu např. Nádraží St. - Lazare (1893), Boulevard Montmartre. Společně se Sisleym a Monetem se řadí ke klasikům francouzského impresionismu.

Autor viz Slovník světového malířství, Odeon 1991.

400 000 – 600 000 CZK / 14 815 – 22 222 €

290 000 CZK / 10 741 €

047

ŠTYRSKÝ Jindřich (1899 Čermná u Kyšperka - 1942 Praha)

BEZ NÁZVU

Uhel na skicovacím papíře, 51 x 41 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1920, signováno vlevo dole Štyrský 3/. XI. 20 Praha.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Přestože nelze tuto kresbu srovnat s žádným jiným Štyrského dílem, protože žádné z té doby není známé, lze ji Štyrskému připisat z několika důvodů: rukopisem podpisu, jenž souhlasí s tehdejším Štyrského rukopisem, životními okolnostmi (Štyrský od podzimu 1920 začal studovat na pražské Akademii výtvarných umění v malířském ateliéru Jakuba Obrovského) a hodnověrností sbírky, ve které byla dlouhá desetiletí.

Jde o juveniliu, která nejspíše vznikla jako úkol během ateliérové výuky. Patří k jedněm z vůbec nejstarších známých prací Štyrského (pomineme-li dětské kresby), ve které se vyrovnával se zadaným úkolem ležícího ženského aktu v přírodě, který konvenoval Obrovského zaměření a vlastně odkazoval ke Švabinskému. Na kresbě můžeme ocenit jednak pojetí vegetace, které je značně uvolněné, a začíná se v něm projevovat Štyrského modernistický styl, jednak velmi akademicky podaný ležící ženský akt. Kresba vznikla těsně před Štyrského příklonem k moderní malbě, jenž proběhl v letech 1921-1922, kdy však zatím zůstával jeho styl stále velmi roztěkaný a ještě neměl jednoznačná avantgardní východiska, k nimž dospěl na přelomu let 1922 / 1923. Znalci na kresbě ocení Štyrského přirozené rozevření kompozice, zahájené strmým diagonálním svahem vlevo, po němž následuje vzrostlý, velmi živě podaný les, na jehož mýtině v popředí leží nahá žena, na jejímž těle rychle spočine divákovy oko.

Kresba nás uvádí do Štyrského díla. Obohacuje naši znalost jeho rané školní tvorby. Myslím, že může být obohacením všech Štyrského obdivovatelů, neboť se setkají s úsekem jeho díla, který dosud nebyl vůbec známý.

Slavný český malíř, fotograf, grafik, výtvarník, básník, představitel surrealismu a teoretik. Vystudoval pražskou AVU. Byl velmi aktivní v uměleckém světě, od roku 1923 byl členem Devětsilu, od roku 1933 členem Spolku výtvarných umělců Mánes (1932-1942).

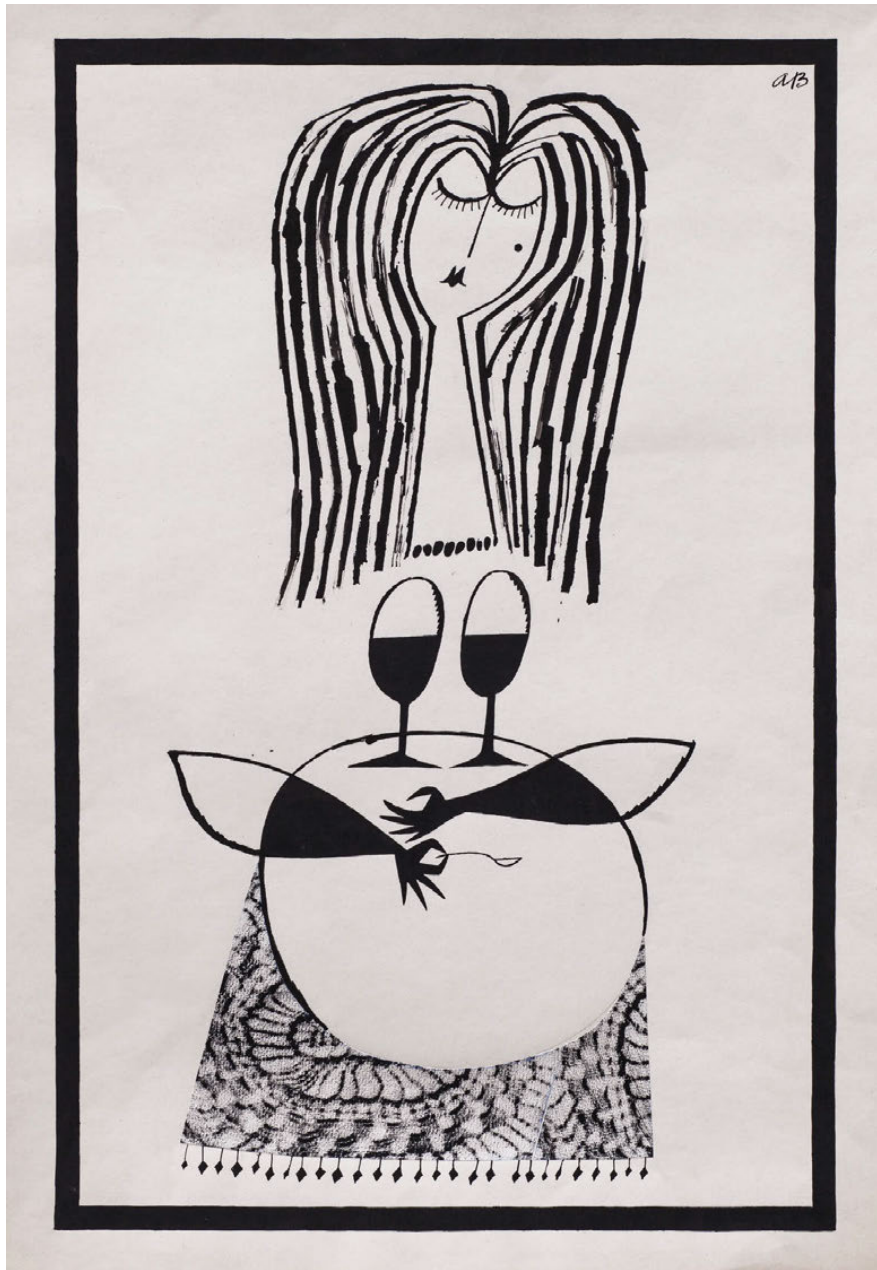
V letech 1925-28 žil spolu s Toyen v Paříži, kde svou v podstatě minimalistickou tvorbu nazvali v roce 1926 artificialismem. Seznámili se v roce 1922 a jako umělecká dvojice úzce spolupracovali. Po návratu do Prahy byl šéfem výpravy Osvobozeného divadla. Roku 1934 se, spolu s Toyen, Jindřichem Heislerem a Karlem Teigem, stal spoluzakladatelem Skupiny surrealistů v ČSR v Praze. V ní aktivně působili pouze tři výtvarníci, kromě Štyrského ještě Toyen a Vincenc Makovský. Pražští surrealisté udržovali úzké kontakty se skupinou A. Bretona, jenž dokonce v roce 1935 přijel do Československa společně s P. Eluardem a uspořádal pro pražské surrealisty přednášku.

Od tohoto okamžiku oba tito francouzští géniové začali zařazovat Štyrského díla na mezinárodní výstavy surrealismu. V roce 1935 těžce onemocněl. Zabýval se též fotografií, kolážemi, malířstvím, grafikou, knižní ilustrací, poezií, scénografií. Začínal jako kubistický malíř s lyrickým zaměřením, ale brzy přešel k imaginativní tvorbě s výrazným prvkem erotična. Od pobytu v Paříži s Toyen jeho tvorba směřovala k surrealismu. Hlavním zdrojem jeho inspirace se staly sny a jejich prožitky, které pak zpodobnil ve slavném cyklu Kořeny, pro který nalezl P. Wittlich inspirační zdroj v obrazech geniálního J. Mánesa. Kořeny komentoval V. Nezval těmito výstižnými slovy: Nikde se neprozradila účast iluze na vznik nadreality nápadnějším způsobem, jak je tomu v cyklu obrazů Štyrského, jež nesou název Kořeny. Právě obrazy z tohoto cyklu si získaly velkou proslulost, jeden z nich visel v pracovně A. Bretona, ale také na mezinárodních výstavách v Londýně a v Paříži. NG v Praze má z tohoto cyklu ve sbírkách dva obrazy a další jsou v Karlových Varech a Plzni. J. Štyrský patřil k jedněm z prvních evropských umělců, kteří se zabývali barevnou koláží.

Autor viz T 2/570, V 4/385, TB 32/265, B 10/1, NEČVU 2/847.

70 000 – 100 000 CZK / 2 593 – 3 704 €

50 000 CZK / 1 852 €

048

BORN Adolf (1930 České Velenice – 2016 Praha)

DÍVKA

Kombinovaná technika na papíře, 54,5 x 38 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo nahoře AB. Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svěbytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika -suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julese Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm. Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halifaxu.

Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

110 000 – 150 000 CZK / 4 074 – 5 556 €

80 000 CZK / 2 963 €

049

BORN Adolf (1930 České Velenice – 2016 Praha)

METROPOLITAIN

Akvarel na papíře, 38 x 54 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo uprostřed ABorn spolu s věnováním. Přední český malíř, kreslíř, ilustrátor, animátor, karikaturista a kostýmní výtvarník, který se výrazně proslavil i v zahraničí. Jeho svěbytný umělecký projev prolínající se s typickým humorem oslovuje jak filmové teoretiky, tak sběratelskou obec. V letech 1949-1950 studoval výtvarnou výchovu na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Již od šedesátých let byla jeho díla vystavena po celém světě a získal za ně mnoho cen. Jeho doménou je grafika -suchá jehla, lept a především litografie. Nesmazatelně se zapsal do dějin české filmové plakátové tvorby, která zejména na konci 60. a v průběhu 70. let promlouvala i do nejzajímavějšího dění na české výtvarné scéně určené širokým vrstvám. Je také známým knižním ilustrátorem. Mezi jeho nejznámější díla zahrnují ilustrace knih od Miloše Macourka, Julese Verna, A. Dumase staršího. Je také autorem kostýmů a dekorací k operám a divadelním inscenacím. V roce 1977 získal prestižní cenu Grandprix Montreal, čestnou cenou ho vyznamenal i prestižní mezinárodní Anifilm. Vystavoval v řadě českých i světových galerií, za všechny v galeriích v Praze, Kroměříži, Náchodě, Hamburku, Oslu, Saarbrückenu, Hamelnu, Kolíně nad Rýnem, Berlíně, Brémách nebo Halifaxu.

Autor viz Ch 1/194, NEČVU 1/79, Současná česká grafika, kat., 1989.

120 000 – 180 000 CZK / 4 444 – 6 667 €

90 000 CZK / 3 333 €

050

PROCHÁZKA Antonín (1882 Vážany u Vyškova - 1945 Brno)

TRUCHLÍČÍ

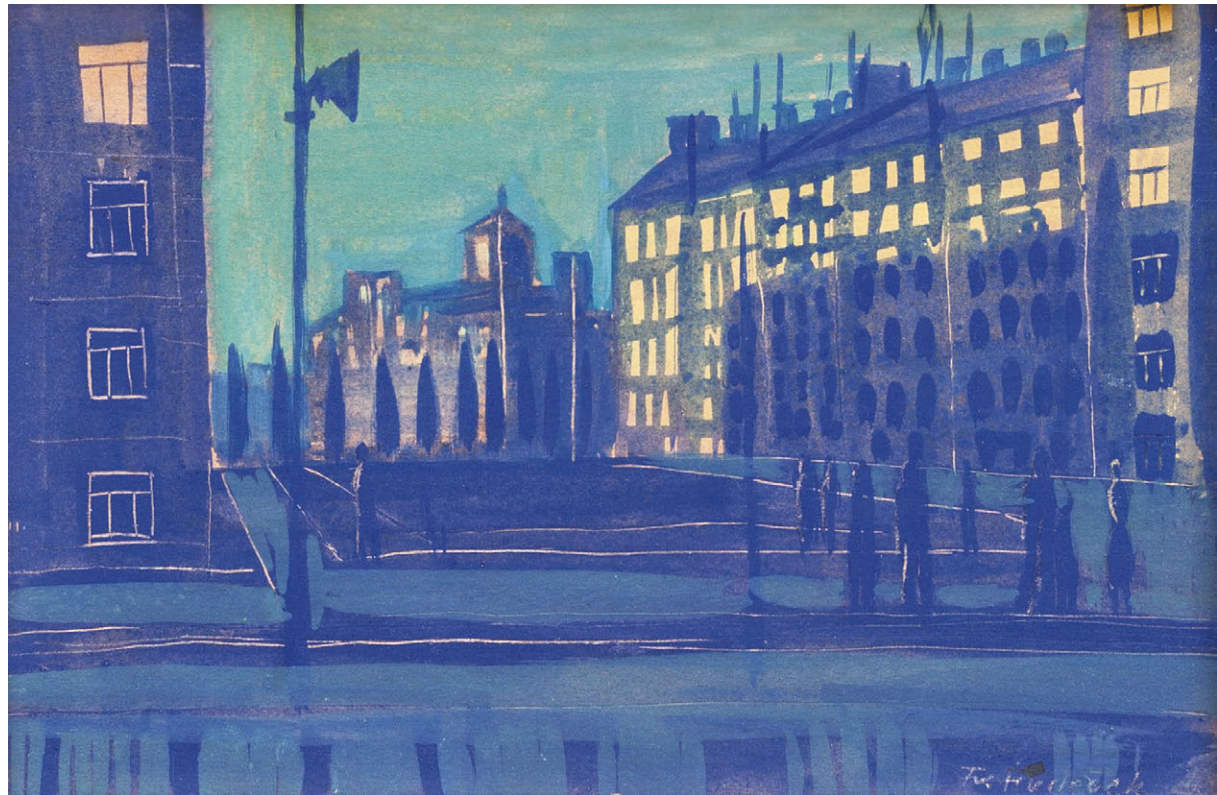
Olej na kartonu, 32 x 23,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – 1937, signováno vpravo dole AP.

Výrazný malíř, grafik a ilustrátor, čelní představitel českého moderního umění první pol. 20. stol. Stduovat začal na UPŠ v Praze v ateliéru E. Dítěte, odkud pokračoval na AVU v ateliérech V. Bukovace a H. Schwaigera. Jako řada jeho horlivých vrstevníků nebyl spokojen s akademismem, takže školu nedokončil a raději odjel s E. Fillou a B. Feiglem do Berlína, odkud pokračovali do dalších evropských metropolí seznámit se s aktuálními malířskými trendy. Po návratu domů v r. 1906 uspořádal společně s E. Fillou svou první výstavu. Vystavoval jako host na obou výstavách Osmy (1907 a 1908). Jeho tvorba založená na smyslu pro výraznou barevnost odpovídala zprvu i orientaci malířů Osmy. Procházka se nejvýrazněji projevuje ve vitalistické linii kubismu, oživeného primitivismem. Jeho obrazy vynikají skladebností a skládankovitostí, které mají charakter radostné hry. Současně je u něj důležitá bezprostřední práce s haptickým materiálem barvy. Kolem roku 1923 se jeho tvorba obrací k novoklasicismu s jeho harmonizačním úsilím, posíleným ještě o jeho návraty k biblické a antické mytologii. V polovině dvacátých let maloval technikou enkaustiky, která mu strukturou i transparentností nabízela nové smyslové efekty.

Autor viz T 2/315, TD 152, V 3/628, TB 27/416, B 8/500, NEČVU 2/651, A. Kutal: A. Procházka, Praha 1959.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

22 000 CZK / 815 €

051

HUDEČEK František (1909 Němčice u Holešova - 1990 Praha)

NOČNÍ MĚSTO

Kombinovaná technika na papíře adjustovaném na kartonu, 16 x 24 cm, rámováno, pod sklem, datace – 40. léta 20. st., signováno vpravo dole Fr. Hudeček, zezadu opatřeno výstavním štítkem a razítkem, zezadu opatřeno štítkem Dr. J. Blažek, Praha VII, Přístavní 1126.

Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.

Vystaveno:

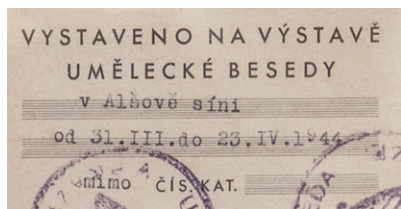
Umělecká beseda, Alšova síň, 31. III. – 23. IV. 1944.

Mimořádný český malíř a grafik a elitní představitel českého moderního umění. Studoval na UMPRUM v Praze u prof. F. Kysely, které však předčasně ukončil. Během studia navázal přátelské kontakty s F. Grossem a L. Živrem. Rozhodl se vydat na volnou nohu a bez pevného zázemí a jakékoli jiné pomoci začal tvořit. Obrazy Zatmění slunce nebo Pomník pak posloužily jako inspirace k jeho ceněnému mistrovskému cyklu Noční chodci. Počátkem třicátých let se spřátelil s čelními představiteli avantgardního umění Toyen, J. Štyrským nebo E. F. Burianem, v jehož divadle pak pravidelně vystavoval své obrazy. Od roku 1936 se účastnil Zlínských salónů. Roku 1941 se stal členem Výtvarného odboru UB, jejichž výstav se pravidelně účastnil. Přátelství s kolegy V. Bartovským, F. Janouškem, J. Kolářem, Z. Rykrem, literárním teoretikem J. Chalupeckým a hlavně blízkým přítelem F. Grossem je společně navedlo k založení legendární umělecké Skupiny 42. V Hudečkově tvorbě se prolínala fantazie a sen a variace prožitku z života ve městě a na ulici představovala osobitou poetiku. Hudeček směřoval ke geometrickému uspořádání, vyjadřoval se ve srozumitelných znacích a v sérii hlav formu nadále redukoval až k abstraktnímu pojetí. Od roku 1945 se stal členem SČUG Hollar. Hudeček se v padesátých letech raději odmlčel do hájemství známek a ilustrací, než by se nechal svazovat dobovými tendencemi. Přesto zažívá jeho umění nebývalý zájem jak doma, tak ve světě. Ačkoli můžeme v jeho celoživotním díle spatřovat vlivy řady současných uměleckých směrů, vždy v něm nalezneme jeho svébytný autorský vklad, který z něj dělá tak mimořádnou osobnost českého moderního malířství.

Autor viz T 1/388, TD 77, V 2/500, B 5/649, Ch 3/341, NEČVU 1/292.

150 000 – 200 000 CZK / 5 556 – 7 407 €

110 000 CZK / 4 074 €

052

FILLA Emil (1882 Chropyně - 1953 Praha)

KYSTRA

Akvarel a tuš na papíře, 33 x 67,5 cm, rámováno v paspartě, pod sklem, datace 1956, signováno vpravo dole Emil Filla 1956.

Klasik české moderny, který byl žákem V. Bukovace na AVU v Praze. Zdrojem jeho tvorby bylo umění starých mistrů, jimž věnoval nesčetné úvahy, a tvorba dvou výjimečných malířů, kteří promlouvali do zjitřelých duší českých modernistů, P. Picassa a zejména E. Muncha, jehož výstava v r. 1905 tvořila důležitý mezník. Na školní výstavě akademie v r. 1906 vystavuje postimpresionisticky malované krajinářské motivy a vlastní podobiznu, ve stejném roce absoluuje delší cestu po galeriích v Německu, Holandsku, Francii a Itálii. Vstupuje do skupiny Osma, se kterou vystavuje od prvních výstav u Topiče a později je aktivní ve Skupině výtvarných umělců, kde spoluvytváří platformu pro orientaci českého moderního umění. Začíná tvořit v řeči kubismu, kde prošel postupně několika etapami od strohosti holandského období až po znakovost 40. let. Ve 30. letech se jeho forma monumentalizuje do námětů zápasů, mýtů a lidových písní. Od r. 1935 aktivně vystupuje proti fašismu, jeho vysokoškolské přednášky a statě mají tragickou dohru, když je v r. 1939 zatčen a po celou dobu války vězněn v nacistických koncentračních táborech v Dachau a Buchenwaldu. Po válce byl jmenován řádným profesorem monumentální malby na VŠUP v Praze. V r. 1947 se koná jeho rozsáhlá výstava v sále S. V. U. Mánes se 111 uměleckými díly - obrazy, oleji a grafikou, suchou jehlou. V 50. letech se jeho dílo proměňuje do realismu, kde maluje náměty z romantického Českého středohoří. V r. 1952 tvoří monumentální oponu pro Divadlo E. F. Buriana do inscenace Píseň o turecké zemi. Do posledních chvil však tvoří a píše úvahy o nesmrtelnosti uměleckého díla. Dnes patří mezi sběratelsky nejceněnější klasiky českého výtvarného umění.

Autor viz T 1/220,2/761, TD 53, V 2/104,5/478, B 4/365, Ch 2/247, NEČVU 1/176, Č. Berka, Soupis gr. tvorby E. Filly, 1964.

250 000 – 300 000 CZK / 9 259 – 11 111 €

180 000 CZK / 6 667 €

053

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

STŘEDOHORÍ

Olej na plátně, 54 x 60 cm, rámováno, datace 1985, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením.

Publikováno:

Jan Samec, Lenka Sýkorová; Zdeněk Sýkora: Krajina, Verzone, Praha 2010, str. 49.

Významný český malíř, grafik, sochař a pedagog, který platí za výrazného představitele avantgardního umění a konstruktivismu a za průkopníka počítačového umění. Studoval na Vysoké škole báňské v Příbrami, na VŠAPS ČVUT v Praze, výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování u C. Boudy, F. Kovárny, K. Lidického, M. Salcmána a V. Denksteina, dále na Pedagogické a Přírodovědné fakultě UK tamtéž. Zpočátku byl ve své tvorbě ovlivněn surrealismem, Skupinou 42 a kubismem. Celé jeho dílo je spjato s přírodními a krajinnými motivy. Od r. 1947 se v jeho tvorbě začal promítat impresionismus, ovlivněný Slavičkem a Pruchou. Mezi jeho nejvýznamnější prvotní díla patří cyklus Zahrad (1958 - 1960). Od r. 1960 se jeho tvorba začíná ubírat směrem k abstrakci. Původně se věnoval krajinomalbě, posléze přešel k plošnějším, jednodušším a geometričtějším kompozicím a hledání barvy. Plochu obrazu transformoval do topologicky uspořádaného pole variovaných prvků a pro svou tvorbu začal používat od r. 1964 i počítače. Postupně v 70. letech začala jeho tvorba přecházet od rastrovaných obrazů k zobrazení velkých detailů a struktur prvků, s důrazem na obrysovou linii. Všechna jeho tvůrčí období jsou vázána na přírodní a společenský prvek. Pracoval v cyklech, realizoval řadu prací umístěných do architektury a zabývá se také bibliofiliemi. Vystavoval na řadě prestižních domácích a světových výstav a jeho díla jsou uložena v českých, evropských i světových sbírkách.

Autor viz Ch 15/303.

800 000 – 1 200 000 CZK / 29 630 – 44 444 €

620 000 CZK / 22 963 €

054

JÍRA Josef (1929 Turnov - 2005 Malá Skála u Turnova)

ZIMA (ŽELEZNÝ BROD)

Olej na plátně, 50 x 60 cm, rámováno, datace 1975, signováno vpravo dole J. JÍRA 75, zezadu opatřeno přípisem s určením. Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou.

Přední český malíř a ilustrátor vystudoval nejprve řemeslný obor rytí drahokamů na šperkařské škole v Turnově a následně spojil své umělecké ambice do studia na AVU, kam se dostal přes přípravku u K. Mináře a M. Holého. Na AVU pak studoval nejprve u O. Nejedlého a poté u V. Rady. Od roku 1955 se věnuje ilustraci. V roce 1962 se v jeho tvorbě začíná objevovat motiv tváře s nadsazeným detailem do široka otevřeného oka. Jeho malby mají mírně expresivní charakter a drží si vlastní dynamickou linii malířského rukopisu. Během roku 1964 vznikl cyklus s motivem zabitých pstruhů, v šedesátých letech pak i cyklus Oči a také cyklus Milenci. Jíra stál u zrodu Výtvarného léta Maloskalska, a to od roku 1972 do konce osmdesátých let a od roku 1992 měl v Malé Skále také galerii výtvarného umění. Je autorem svérázného cestopisu Deníky malíře srdcem doplněné o jeho koláže a kresby. Jeho dílo je zastoupeno v řadě prestižních galerií.

Autor viz TD 86, B 6/75, Ch 4/259, Česká grafika XX. století, Hollar 1997.

100 000 – 150 000 CZK / 3 704 – 5 556 €

80 000 CZK / 2 963 €

055

SYCHRA Vladimír (1903 Praha - 1963 Praha)

V KAVÁRNĚ

Olej na plátně, 65 x 81 cm, rámováno, datace 1962, signováno vlevo nahoře V Sychra 62, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením.

Provenience:

Z rodiny autora.

Významný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. Emanuela Dítěte a na AVU v Praze u prof. Maxe Švabinského, kterou dokončil v roce 1927. Od roku 1930 byl členem S. V. U. Mánes a jeho členství skončilo v roce 1949. Během svého života předával své výtvarné zkušenosti studentům na AVU v Praze a také na soukromé škole kreslení, pod záštitou S. V. U. Mánes. Jeho tvorba, z počátku grafická se zaměřovala na městské náměty a pražskou periferii. Často se také objevovaly náměty se sociální tematikou, poukazující na nesmyslnost boje a násilí. V jeho tvorbě je pozorovatelná změna tematického zájmu, a to na místo neklidných sociálních témat, příklon k tvorbě symbolické, inspirované mytologií a italskou renesancí. Poválečná tvorba byla následně zaměřena spíše monumentálně, dekorativně, k výrazné barevnosti a jednoduché formě. Kromě malby se věnoval také ilustraci, např. v literárním díle Guye de Maupassanta „Miláček“. Jeho dílo je zastoupeno v mnoha soukromých sbírkách a galeriích.

Autor viz T 2/514, TD 180, V 4/397, B 10/34, NEČVU 2/811.

100 000 – 150 000 CZK / 3 704 – 5 556 €

75 000 CZK / 2 778 €

056

VALTER Karel (1909 České Budějovice - 2006 Tábor)

NENÍ NAD PŘÍRODU

Akryl na sololitu, 29 x 34,5 cm, rámováno, datace 1982, signováno vpravo dole VALTER K 82, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Malíř a grafik, krajinář, studoval na pedagogické fakultě, spoluzakladatel avantgardní skupiny Linie. V roce 1943 byl z důvodu odbojové činnosti zatčen a vězněn v Táboře, Kladně, Terezíně a Buchenwaldu. Byl znám především jako krajinář, méně známé jsou meziválečné práce ovlivněné surrealismem. Z 50. a 60. let pochází jeho pozoruhodné expresivní figurální malby na skle. Od konce 60. let se věnoval krajinomalbě, kterou však nepojímal popisně, ale jako svůj vlastní umělecký prožitek. V letech 1931 - 1938 člen českobudějovické umělecké skupiny Linie a mnoha dalších uskupení, včetně Umělecké besedy v Praze. Jeho tvorba je založena na barvě a barevné struktuře, která ji staví do blízkosti lyrické abstrakce, neopustí nikdy ale téma krajiny nebo jejího detailu. Jeho díla jsou zastoupena v předních domácích galeriích a kolekcích. Autor viz T 2/636, TD 203, Ch 19/122, NEČVU 2/894.

50 000 – 70 000 CZK / 1 852 – 2 593 €

39 000 CZK / 1 444 €

057

EBERL František Zdeněk (1888 Praha - 1962 Paříž)

KARBANICE

Olej na plátně, 73 x 60 cm, rámováno, datace – 1935, signováno vlevo dole Eberl, zezadu opatřeno nápisem 13. salon.

Publikováno:

Gerald Weinpolter, Mag. Miriam Forster, Francois Zdenek Eberl, Catalogue Raisonné, No. G. 419.

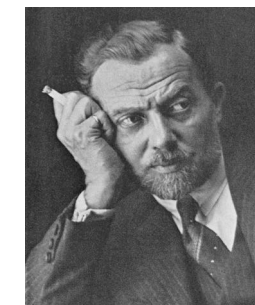
František Eberl je znovuobjevený velikán česko - francouzské malby, který se ve své tvorbě věnoval především figurám z pařížské periferie. Na svých plátnech zachycoval náměty z okraje společnosti, ze zákoutí zastrčených uliček, třídní rozdíly, místa morálního úpadku, karbaníky, lehké ženy, opilé hráče a nejrůznější ojedinělé postavy s pohnutými osudy. Ve svých obrazech těmto individuům ani nelichotil, ale ani je neodsuzoval, neupravoval je k salonní kráse a vypočítavému líbivému vzezření. Především se mu jednalo o člověka, o rovinu tělesnou a duchovní, bez ohledu na morálku, společenské hodnocení a úzus. Eberl je především malířem života, a to v jeho přirozenosti a živočišnosti, malířem, který v sobě stále nosil svůj Montmartre.

V roce 1903 opustil Akademii výtvarných umění v Praze, kde studoval v ročníku např. spolu s E. Fillou, V. Špálou, B. Feiglem a J. Šafaříkem. Poté se vydal na mnichovskou akademii, odkud se pak přes Amsterdam přesunul do vytoužené Paříže. V době svého působení ve Francii, která se mu stala druhou domovinou, se mu vedlo velmi obstojně a vysloužil si v r. 1926 titul rytíře Řádu čestné legie. V Paříži žil přes dvacet let a měl možnost spolupracovat na řadě souborných výstav, např. byl přizván ke spolupráci na výstavě K. Gunna ve Stockholmu, kde bylo vystaveno mladé pařížské umění. Zastoupeni na této výstavě byli Bonnard, Maillol, Matisse, Picasso, Friesz, Duffy a další významní umělci. Zdeněk Eberl byl autorem plakátu k výše zmiňované výstavě, která se konala v r. 1927. Své dílo tak zařadil mezi výtvarnou špičku, jež vznikala v meziválečné Paříži.

Autor viz T 1/192, V 2/4, Ch 2/177.

800 000 – 1 200 000 CZK / 29 630 – 44 444 €

600 000 CZK / 22 222 €

Miroslav HÁK

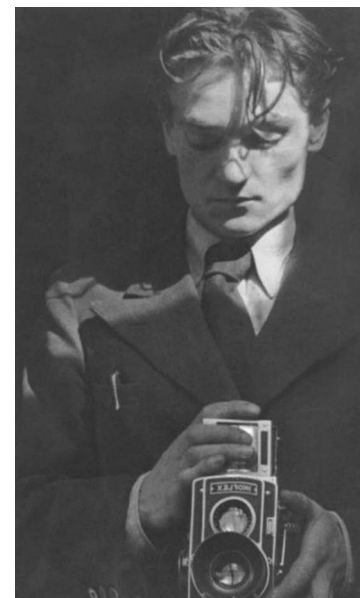
058 – 061

SOUBOR ČTYŘ FOTOGRAFIÍ JE NAPROSTÉ UNIKUM, KTERÉ UŽ U HÁKA MNOHO LET NEMĚLO OBDOBY.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Jedná se o naprosto unikátní soubor fotografií, pocházející z nejzásadnějšího Hákova období, kdy uskutečnil svoji první samostatnou výstavu v divadle E. F. Buriana (V. salon na chodbě, duben, 1938), kterou 12. 4. 1938 zahájil Jaromír Funke. Fotografie Maska (kterou zde máme navíc ve dvojnásobném provedení, lišící se zatónováním papíru) a Torzo patří k snad nejslavnějším Hákovým fotografiím vůbec, neobejde se bez nich žádná Hákova výstava či monografie (viz autorovy samostatné retrospektivy v Galerii Vincence Kramáře v roce 1971 nebo v Nové Pace v roce 2011). Tyto čtyři fotografie jsou objevem: jde totiž o původní zvětšeniny (lze předpokládat, že možná byly i vystavené na Hákově první samostatné výstavě v roce 1938), nikoli o pozdější autorovy tisky z období po roce 1945. Jsou zároveň v autentické adjustaci.

Tento soubor fotografií se týká ženského těla, k němuž si Hák našel neotřelý přístup, částečně inspirovaný surrealismem (viz fotografie Maska), avšak na těchto snímcích se již vzdálil jakékoli experimentace a předvedl se jako čistý fotograf. Snímek Maska zde máme ve dvou provedeních, lišících se typem papíru, která vznikla krátce po sobě (z Hákovy datace se ukazuje, že fotografii datoval nikoli podle toho, kdy vznikla, ale s velkou pravděpodobností podle toho, kdy ji daroval nebo prodal, případně nově vykopíroval). Na fotografiích se jeví Hák jako mistrovský technik světla a stínu, který dokáže pracovat s jemnými přechody, zvýrazňujícími plasticitu, což je patrné jednak na Masce, jednak na Torzu, které jeho mistrovství práce se světlem a stínem rozvádí do technicky neuvěřitelných poloh. Čtvrtá z fotografií je téměř holdem Edwardu Westonovi. Z ženského aktu dělá Hák tvar, který je téměř zbaven souvislosti s tělem, jehož části jsou osamostatněné, stávají se nositeli výrazného senzitivního napětí.

Miroslav Hák, významný a výjimečný český fotograf, který se vyučil u svého otce Fr. Háka, fotografa v Nové Pace. Svůj cit pro kompozici rozvíjel mj. díky společným cestám po Nové Pace a jejím okolí. Pod křídly otce se věnoval také fotografování portrétů novopackých obyvatel při oficiálních akcích i v momentkových situacích. Po vyučení Hák pracoval (1925 až 1928) u firmy Langhans v Praze, v r. 1931 v ateliéru firmy Horn v Bratislavě. Od roku 1937 byl fotografem souboru divadla E. F. Buriana D34 v Praze, pro které vytvářel propagační fotografie. Mezi představitele moderní fotografie patřil od 30. let, v roce 1942 se stal členem umělecké Skupiny 42, od roku 1948 členem S. V. U. Mánes a od roku 1958 byl členem skupiny Balance. Jeho zaměstnavatelem byl také Státní film a v letech 1954 až 1967 Ústav pro teorii a dějiny umění Československé akademie věd. Hákova tvorba byla prvotně inspirována vlivy meziválečné avantgardy a městským prostředím, které mu poskytla po jeho příchodu Praha. Hák byl všestranným fotografem - dokázal fotografovat jak profesionální komerční fotografie, tak reportážní a umělecké momentky. Byl hluboce ovlivněn surrealismem, o čemž vypovídají i jeho fotografické techniky. Vytvořil rovněž řadu lyrických aktů, imaginárních zátiší, ale i fotografií s tematikou města. Za svůj život uspořádal na 80 výstav a zúčastnil se Mezinárodního fotografického salonu v Miláně a Dijonu, pravidelně vystavoval v pražském Mánesu. Zahraniční výstavy se konaly i v Antverpách, Stockholmu, Kodani, Oslu, v Rakousku, Švýcarsku aj. Vystavoval po boku velkých jmen, jako byli John Heartfield, Man Ray, László Moholy-Nagy, Brett Weston či Alexandr Rodčenko. Souborná výstava jeho tvorby se konala v Nové Pace, kam se vrátil, aby s dalšími rodáky a svými blízkými přáteli sochařem Ladislavem Zivrem a malířem Františkem Grossem představili svou tehdejší tvorbu.

058

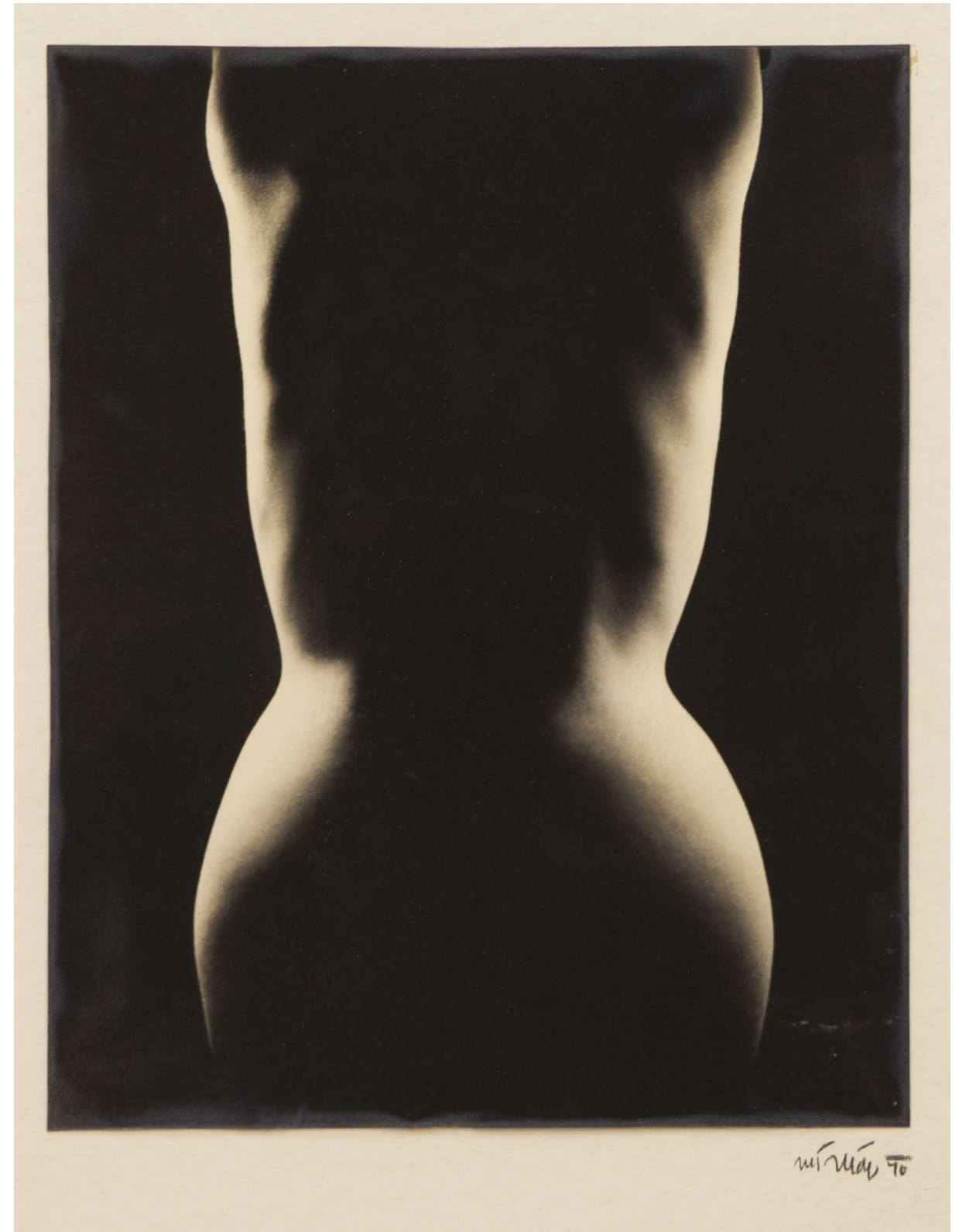
HÁK Miroslav (1911 Nová Paka - 1978 Praha)

BEZ NÁZVU

Bromostříbřitý papír Kodak, 34 x 25 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1938, signováno později tužkou vpravo dole a ve fotografii mirhák 39.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

50 000 CZK / 1 852 €

059

HÁK Miroslav (1911 Nová Paka - 1978 Praha)

TORZO

Bromostříbřitý papír Kodak, 29,5 x 23 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1938, signováno později tužkou vpravo dole mirhák 40.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

50 000 CZK / 1 852 €

060

HÁK Miroslav (1911 Nová Paka - 1978 Praha)

MASKA

Bromostříbřitý papír Kodak, 28,5 x 23 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1938, signováno později tužkou vpravo dole ve fotografii mirhák 39.

Publikováno:

Vladimír Birgus, Jan Mlčoch, Česká fotografie 20. století, Kant, Praha, 2009, str. 110.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

50 000 CZK / 1 852 €

061

HÁK Miroslav (1911 Nová Paka - 1978 Praha)

MASKA

Bromostříbřitý papír Kodak, 33 x 26,5 cm, rámováno, pod sklem, datace - 1938, signováno později tužkou vpravo dole mirhák 40.

Publikováno:

Vladimír Birgus, Jan Mlčoch, Česká fotografie 20. století, Kant, Praha, 2009, str. 110.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

50 000 CZK / 1 852 €

062

BAUCH Jan (1898 Praha - 1995 Praha)

DVOJAKT

Olej na plátně, 67 x 57 cm, rámováno, datace 1944, signováno vpravo nahoře Jan Bauch 44, zezadu opatřeno výstavním razítkem
Vystaveno v Mánesu 1944.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Rey Michalové, PhD.

Vystaveno:

Mánes 1944, členská výstava Spolku výtvarných umělců Mánes, výstavní sály S.V.U. Mánes v Praze, 11. května – 11. června 1944.
Komentář PhDr. Rey Michalové, PhD.:

Autor zde mistrným způsobem zachytil opojení z krásy a haptické bohatosti charakterizující ženské tvary. Jako by vyslyšel slova Augusta Rodina: „Tělo je model formovaný náruživostí.“ Jana Bauchu přitahovaly náměty, které mu umožňovaly, vždy znovu a znovu, vyvolat svár a hru intenzit, hmot a světél. Proto se vracel „k tak od věků dramatickému ději, jakým je žena, tělo ženy, krása ženy, ta závratnost...“ (malířova slova). Téma aktu představovalo jedno z jeho zásadních a nosných témat.

Posuzovaný „Dvojakt“ je mistrnou Bauchovou prací, která ztělesňuje ženství v plně animální síle. Je to obraz bravurně malířsky vybudovaný barvou jako hlavním tvárným prvkem. Právě barva je zde ústředním nositelem výrazu. Na ní jsou vystavěny sugestivní tónové kontrasty, uváděné do pohybu silným emocionálním zážitkem, jehož stopy utkvěly v gesticky vášnivém tahu štětce.

Rozechvělé tvůrčí napětí dalo vzniknout rytmické kompozici, v níž senzualně utvářená ženská těla jsou dynamizována prudkými světly a hlubokými stíny. Kypivá bohatost tvarů představuje reflexi autorova životního vitalismu. Současně však „v umělci, až dosud požívačně zaujatém smyslovou krásou světa, promlouvá mocný mravní impuls, který ho – byt ze zcela odlišného úhlu a při rozdílném výrazovém pojetí – sbližuje s Rouaultem“ (J. Spurný). Autor pojímá obraz jako dramatické dějiště, v němž se promítá i cosi z vřavy válečné doby. Z temně laděného pozadí, protkaného úchvatnými kontrasty sonorní černě, hluboké modři a rozpálených krapků, fascinujícím způsobem prozaňuje svítivost pleti a vystupuje měkká modelace tělesných oblin.

Obraz „Dvojakt“ je reprezentativním a velmi cenným Bauchovým dílem, jehož výskyt na trhu s uměním mě opravdu potěšil, protože se mi tak potvrdily jeho jedinečné malířské kvality, které jsem dříve mohl jen odhadovat z černobílé fotografie, kterou si sám Jan Bauch nechal pro svůj archiv zhotovit.

Významný český malíř, grafik a sochař mezinárodního věhlasu, který inspiroval svým dílem několik generací výtvarníků. Pochází z rodiny pražského řezbáře a pozlacovače, u kterého se v mládí vyučil řemeslu. Mezi lety 1914 - 16 navštěvuje UPŠ u prof. E. Dítěte. V Uhrách a v Rumunsku zažívá boje první světové války a jeho dojmy promítne do své linie tvorby s válečnou tematikou. V r. 1919 začíná studovat u V. H. Brunnera na UPŠ a o rok později přestupuje na AVU v Praze do grafické speciálky k M. Švabinskému, kde ale nemá uspokojivý pocit z tvorby a po roztržce ze školy odchází společně s několika svými kolegy a kamarády. Zjišťuje, že se mu líbí: „Konflikt tvarů, věcí a barev, a že i zátiší může být dramatem malby.“ Východiskem jeho tvorby byl poetismus 20. let, s jehož generací sdílel i další proměny, ať už to byl neoklasicismus, braquovský monumentální kubismus a posléze i surrealismus. Na konci 30. let však u něj dochází k radikálnímu zvratu, při němž vystoupí dramatické složky příběhu a zdůrazní se expresivní úloha barvy. Ve čtyřicátých letech se v jeho díle opět objevují četné válečné motivy a obrazy městské krajiny. V padesátých letech pokračuje v městské tematice, včetně velkých panoramat rodného města, začíná s ilustracemi a gobelíny, objevují se první obrazy z budoucího volného souboru na téma cirků a artistů. Barevná hmota se stává prostředkem výstavby obrazu. V šedesátých a sedmdesátých letech je hlavním tématem jeho tvorby odysseovský cyklus. Příběhovost a symboličnost barvy staví jeho často tragicky motivovanou tvorbu do blízkosti Rouaultovy. Je expresivním koloristou a věčným experimentátorem, přičemž základním stavebním prvkem jeho obrazů je samotná barevná pasta ve vší své plastičnosti.

Autor viz T 1/44, V 1/129, B 1/512, Ch 1/111, NEČVU 1/53.

350 000 – 450 000 CZK / 12 963 – 16 667 €

250 000 CZK / 9 259 €

063

KOPF Maxim (1892 Vídeň - 1958 Vermont)

MILENCI

Akvarel a tuš na papíře, 26,5 x 20,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vpravo dole M.K.
Čelný představitel expresivní malby, etabloval se ze skupiny židovských malířů, tzv. Pražských Němců. Studoval na AVU v Praze v ateliérech u prof. J. Loukoty, V. Bukovace, F. Thieleho a K. Krattnera. Po válce získal občanství Československé republiky. Měl dobrodružnou povahu, kterou projevil, když se vydal z Čech po stopách svého oblíbence P. Gauguina na Tahiti. Léta 1921 - 1923 strávil na studijním pobytu v Drážďanech u prof. J. Gussmanna. Na konci r. 1923 poprvé odjel do Ameriky, kde spolupracoval s výtvarníkem Josephem Urbanem. Do Prahy se po různých peripetiích vrátil v roce 1927 a založil významný umělecký spolek Prager Sezession. Na začátku okupace utekl do Paříže, kde byl ale zatčen a uvězněn. Po propuštění se mu podařilo uprchnout do Maroka a pak do Ameriky. Jeho expresivní malba patřila ve své době k umělecké špičce, což se potvrdilo i úspěchem monografických výstav v letech 1927 - 1937 doma i v zahraničí. Ve 30. letech se vrátil do Paříže, kde byl ale po obsazení Němci internován a v r. 1941 se mu podařilo natrvalo odjet do USA. Vystavoval na Podzimním Salonu a Salonu nezávislých, v Krasoumné jednotě, na Times Square a na Columbus Circle v New Yorku a dalších.
Autor viz T 1/525, V 3/97, B 6/288, NEČVU 1/380.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

064

KOPF Maxim (1892 Vídeň - 1958 Vermont)

TAHIŤANKA

Kombinovaná technika na papíře, 71 x 64 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno zezadu Maxim Kopf.
Čelný představitel expresivní malby, etabloval se ze skupiny židovských malířů, tzv. Pražských Němců. Studoval na AVU v Praze v ateliérech u prof. J. Loukoty, V. Bukovace, F. Thieleho a K. Krattnera. Po válce získal občanství Československé republiky. Měl dobrodružnou povahu, kterou projevil, když se vydal z Čech po stopách svého oblíbence P. Gauguina na Tahiti. Léta 1921 - 1923 strávil na studijním pobytu v Drážďanech u prof. J. Gussmanna. Na konci r. 1923 poprvé odjel do Ameriky, kde spolupracoval s výtvarníkem Josephem Urbanem. Do Prahy se po různých peripetiích vrátil v roce 1927 a založil významný umělecký spolek Prager Sezession. Na začátku okupace utekl do Paříže, kde byl ale zatčen a uvězněn. Po propuštění se mu podařilo uprchnout do Maroka a pak do Ameriky. Jeho expresivní malba patřila ve své době k umělecké špičce, což se potvrdilo i úspěchem monografických výstav v letech 1927 - 1937 doma i v zahraničí. Ve 30. letech se vrátil do Paříže, kde byl ale po obsazení Němci internován a v r. 1941 se mu podařilo natrvalo odjet do USA. Vystavoval na Podzimním Salonu a Salonu nezávislých, v Krasoumné jednotě, na Times Square a na Columbus Circle v New Yorku a dalších.
Autor viz T 1/525, V 3/97, B 6/288, NEČVU 1/380.

50 000 – 60 000 CZK / 1 852 – 2 222 €

38 000 CZK / 1 407 €

065

EMLER František (1912 Přelouč - 1992 Praha)

MILENCI

Olej na kartonu, 65 x 42 cm, rámováno, datace – 1961, signováno vpravo dole F.Emler.

Významný český malíř, kreslíř, grafik, ilustrátor a scénograf, studoval na AVU v Praze v ateliéru u prof. O. Nejedlého. Studoval také v Římě u prof. Carla Silveriho na Accademia Di Belle Arti. Po válce absolvoval čestný rok na AVU u prof. V. Pukla.

V letech 1947 - 1949 studoval v ateliéru slavného malíře André Lhota v Paříži a současně byl zapsán na Ecole Nationale Supérieur des Beaux Arts u prof. Duclose a R. Camiho. Věnoval se krajinářství, žánrovým malbám, zátiším aj. V r. 1938 získal Italskou cenu a celoroční stipendium v Itálii, r. 1948 Cenu Fadeleine Bunoust na Salon National v Paříži a dále také množství cen a čestných uznání za ilustrace knih. Jeho dílo je zastoupeno ve sbírkách NG, GHMP aj.

Autor viz T 1/200, TD 51, V 5/458, Ch 2/189.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

066

HUDEČEK František (1909 Němčice u Holešova - 1990 Praha)

CHODEC

Kombinovaná technika na papíře, 31,5 x 21 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace – 1931.

Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou.

Mimořádný český malíř a grafik a elitní představitel českého moderního umění. Studoval na UMPRUM v Praze u prof. F. Kysely, studium však předčasně ukončil. Během studia navázal přátelské kontakty s F. Grossem a L. Živrem. Rozhodl se vydat na volnou nohu a bez pevného zázemí a jakékoli jiné pomoci začal tvořit. Obrazy Zatmění slunce nebo Pomník pak posloužily jako inspirace k jeho ceněnému mistrovskému cyklu Noční chodci. Počátkem třicátých let se spřátelil s čelními představiteli avantgardního umění Toyen, J. Štyrským nebo E. F. Burianem, v jehož divadle pak pravidelně vystavoval své obrazy. Od roku 1936 se účastnil Zlínských salónů. Roku 1941 se stal členem Výtvarného odboru UB, jejichž výstav se pravidelně účastnil. Prátelství s kolegy V. Bartovským, F. Janouškem, J. Kolářem, Z. Rykrem, literárním teoretikem J. Chalupeckým a hlavně blízkým přítelem F. Grossem je společně navedlo k založení legendární umělecké Skupiny 42. V Hudečkově tvorbě se prolínala fantazie a sen a variace prožitku z života ve městě a na ulici představovala osobitou poetiku. Hudeček směřoval ke geometrickému uspořádání, vyjadřoval se ve srozumitelných znacích a v sérii hlav formu nadále redukoval až k abstraktnímu pojetí. Od roku 1945 se stal členem SCUG Hollar. Hudeček se v padesátých letech raději odmlčel do hájemství známek a ilustrací, než by se nechal svazovat dobovými tendencemi. Přesto zažívá jeho umění nebývalý zájem jak doma, tak ve světě. Ačkoli můžeme v jeho celoživotním díle spatřovat vlivy řady současných uměleckých směrů, vždy v něm nalezneme jeho svébytný autorský vklad, který z něj dělá tak mimořádnou osobnost českého moderního malířství.

Autor viz T 1/388, TD 77, V 2/500, B 5/649, Ch 3/341, NEČVU 1/292.

12 000 – 16 000 CZK / 444 – 593 €

9 000 CZK / 333 €

067

ZRZAVÝ Jan (1890 Okrouhlice - 1977 Praha)

OVĚNČENÁ HLAVA

Litografie na papíře, 38,5 x 28 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1973, signováno dole uprostřed Jan Zrzavý. Konzultováno s PhDr. Reou Michalovou, PhD.

Publikováno:

František Dvořák, Grafické dílo Jana Zrzavého, Praha 1977, č. 46.

Český malíř a ilustrátor, jeden z nejosobitějších českých umělců 20. století, jehož autorský rukopis, světo vycházející zevnitř kompozice a melancholická nálada jsou poznávacím znamením jeho nejlepších prací. Studoval krátce u E. Dítěte na UPŠ v Praze, ale po vyloučení a s hlubokou nespokojeností v srdci potřeboval autoritu nebo lépe řečeno mentora, který by mu pomohl. Tím se ukázal o několik let starší B. Kubišta. Zrzavý je typickým příslušníkem druhé symbolistní generace svou orientací na niterné prožitky, svým řešením osobní situace ve světě vnímaném jako trvalé ohrožení, i svým smyslem pro ono tajemné a nevyslovitelné v životě člověka. Od r. 1910 vystavoval se skupinou Sursum, v r. 1917 se stal členem Tvrdšíjních, vyrovnává se i s impulsy kubismu. V r. 1918 pořádá svou první výstavu u Topiče a sklízí za ni zasloužené ovoce. Jeho dílo je kladně přijato a i přes drobné výkyvy se s ním bude počítat jako s malířskou veličinou první kategorie i do budoucna. Pro jeho tvorbu bylo určující setkání s dílem Mistra Třeboňského oltáře a Leonarda Da Vinciho, meritem však pro něj byla literatura, zvláště osobnost J. Zeyera, který ho fascinoval, a kterého mu pomáhala odhalovat také Z. Braunerová. Námětově se jeho tvorba podstatně obohacuje pravidelnými návštěvami Benátek a Bretaně. Jeho díla vytvořená na místě nebo po paměti pak znamenají jeho výrazný úspěch v kulturním světě. Od třicátých let se také začíná více než kdy jindy věnovat kresbě, kde nechává promlouvat i otázky náboženské, které si kladl mnohem častěji v rané fázi své tvorby. Jeho kresby také často doprovází i literární díla českých klasiků - K. H. Máchy, K. J. Erbena a oblíbeného J. Zeyera. Poslední velký impuls v jeho četné tvorbě pak znamená Řecko, které pro něj představuje sen o zlatém věku lidstva a kolébku lidské civilizace. Kromě Řecka je to také Vídeň a vídeňské Kunsthistorické muzeum, které pravidelně navštěvuje a obdivuje jeho rozsáhlé sbírky. Tvorba Jana Zrzavého zůstane trvalou hodnotou v pokladnici zlatého fondu českého umění.

Autor viz T 2/738, TD 219, V 5/215, TB 36/466, B 10/921, NEČVU 2/960.

60 000 – 70 000 CZK / 2 222 – 2 593 €

45 000 CZK / 1 667 €

068

ARCHIPENKO Alexander (1887 Kyjev - 1964 New York)

STARÝ HOLANDSKÝ RYBÁŘ

Patinovaný bronz, výška celkem 42 cm, zezadu značeno Archipenko 7/12F, pozdější odlitek z roku 1969.

Opatřeno certifikátem prezidenta asociace Archipenko Foundation Francesem Archipenkem Grayem.

Významný malíř, sochař a grafik, studoval na umělecké škole v Kyjevě. R. 1906 odjel do Moskvy, kde s obrazy inspirovanými byzantským a ruským uměním slaví první umělecké úspěchy. R. 1909 podnikl cestu do Paříže, kde mu učarovalo malířské dílo P. Picassa a kubismus. Právě v této době se v jeho díle objevují kubistické prvky a motivy inspirované sbírkami v Louvru. R. 1910 již vystavoval v Salon des Indépendants a Salon d'Automne po boku předních pařížských avantgardních umělců (K. Malevich, P. Picasso, G. Braque, F. Léger, A. Derain). R. 1912 si v Paříži otevřel vlastní uměleckou školu, kterou o dva roky později přestěhoval do Nice. Další školu si otevřel v r. 1921, když přesídlil do Berlína, odkud však odešel v roce 1923 před hrozbou fašismu. 22 Archipenkových obrazů z německých muzeí bylo nacisty zničeno jako zvrhlé umění. Odjel do Spojených států a usadil se již natrvalo v New Yorku. Americkým občanem se stal v r. 1928. I v New Yorku založil uměleckou školu, stejně jako v Los Angeles či Chicagu. Jeho hlavním zájmem bylo figurální sochařství, v r. 1947 jako první sochař použil pro svou tvorbu plexisklo. Mimo klasických soch vytvářel tzv. sculpto-peintures, invenční průnik mezi sochou a obrazem. O jeho působivém kreativním životě vyšla v r. 1960 monografie Archipenko, Fifty Creative Years 1908 – 1958.

Autor viz B 1/246.

700 000 – 900 000 CZK / 25 926 – 33 333 €

490 000 CZK / 18 148 €

069

KUPKA František (1871 Opočno - 1957 Puteaux)

KOMPOZICE I

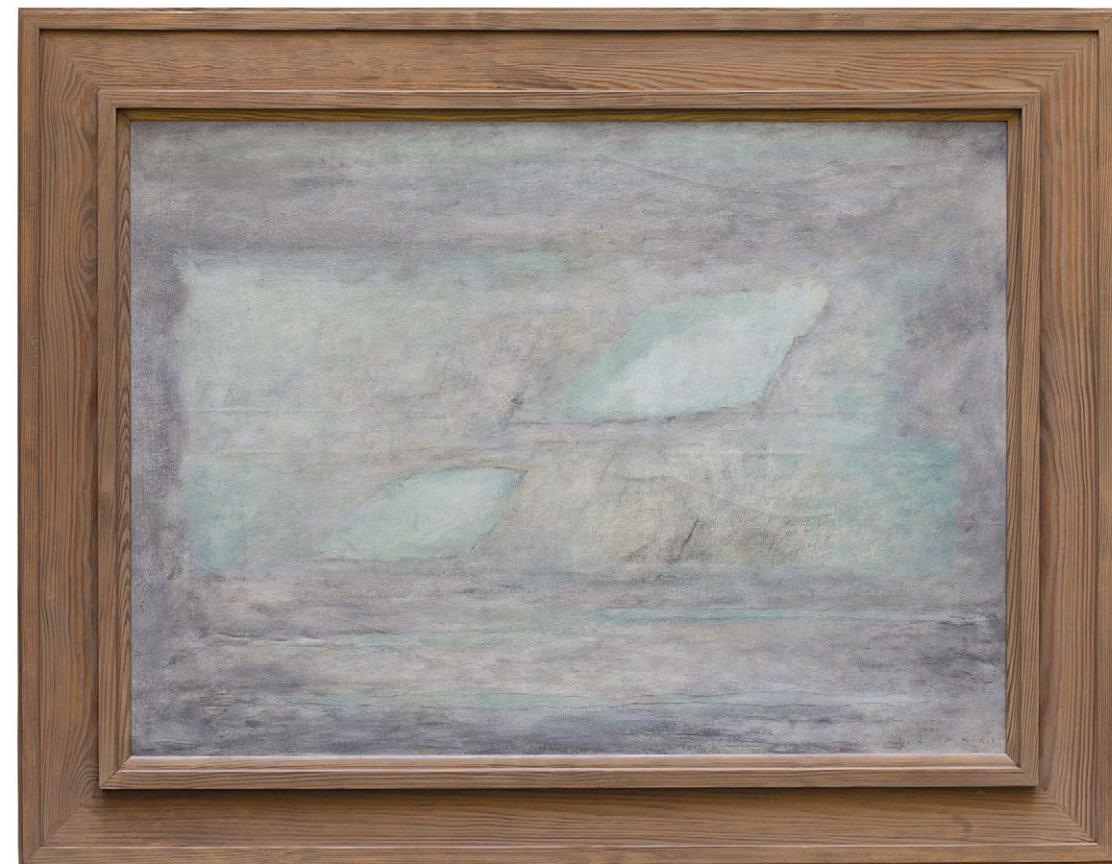
Pastel na papíře, 16 x 25 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vlevo dole Kupka, zezadu opatřeno razítkem autorova ateliéru.

Opatřeno potvrzením pravosti díla Pierrem Brulle, Paříž, 27. 6. 2001.

Výjimečný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u F. Sequense a na vídeňské akademii ve speciální škole malíře historických námětů A. Eisenmengera. Vytvořil několik kompozic v duchu symbolismu, které byly s úspěchem vystaveny ve vídeňském Kunstverein. Po pobytu ve Vídni se r. 1896 usazuje definitivně v Paříži, kde zpočátku pracuje hlavně jako ilustrátor pro časopisy La Plume, L'Assiette au Beurre, 1902-5 ilustruje monumentální Reclusovo dílo L'Homme et la Terre a řadu textů s mytologickými náměty. Kupkovo rané pařížské dílo charakterizují portréty a zvláště alegorická témata, kterým přikládá mnohem větší význam, s výmluvnými názvy Žena a peníze, Quad ad causam sumus, Homo sapiens nebo Antropoides. Pro Kupku je důležitý osvětový dosah jeho obrazů. V počátečních letech svého malířského pobytu v Paříži Kupka více kreslí, než maluje. Důležitý je pro něj příběh, který pokaždé obsahuje sdělení a často má rozvrženou koncepci rozepsanou i v textové podobě. Kupkovo myšlení je výchovně filozofické, jeho podání je alegorické. Z této doby pochází také jeho vlastní úvaha: „Máme všichni touhu po nějaké radosti - čistém nemateriálním pocitu blaha, a chtěl bych, aby každý, který tu věc (jež bude obraz) uvidí, aby to v něm podobné pocity vyvolalo.“ Kupka vážil poměry prázdné a plné plochy, dělal barevné zkoušky, umísťoval akcenty stránky a ladil celkové akordy. Mezi lety 1906 až 1913 se pravidelně zúčastňoval pařížských Salonů (Podzimních, Nezávislých aj.) Jeho tvorba vychází z naturalismu a symbolismu konce století, je prosycena řadou umělcových zájmů od ezoterismu a hudební harmonie až po přírodní vědy, promítajících se do všech jejích fází. Kupkův malířský a intelektuální proces vyvrcholil rozměrným obrazem Amorfa - Dvoubarevná fuga, poprvé vystavený na pařížském Podzimním salónu v r. 1912. Zde a v pozdějších obrazech naplňuje vlastní zákon doplňovačnosti, který definoval jako: „prastarý přírodní zákon, že každý lidský typ vyhledává typ doplňující, opačný.“ V r. 1915 byl jmenován profesorem na pražské AVU, ale neustálé cestování mezi Paříží a Prahou ho tak vysilovalo, že si od r. 1920 vyjednal možnost dohlížet nad stipendisty přímo v Paříži za plný plat, což bylo možné až do r. 1939. V polovině dvacátých let přestal malovat a začal se věnovat dřevorezům. Hned o rok později však začal vytvářet obrazy s náměty mechanismů. Toto téma opustil počátkem 30. let. Kupka pod vlivem nově se formujících směrů začal vytvářet vlastní abstraktní obrazy, kdy se stal jedním z průkopníků orfismu, stylu přibližujícího umění hudbě a poezii. Kupka jako jeden z prvních malířů maloval nejen barvy a tvary, ale rovněž světla a zvuky a dojem, jež v něm scénérie zachovaly. Jeho tvorba je nesena potřebou formulovat malbu jako kosmogonii. Mimořádné dílo Františka Kupky dostalo uznání od šedesátých let dvacátého století, zvláštní rehabilitaci pak přinesla jeho pařížská retrospektiva v r. 1989 a dnes je právem považováno za nejhodnotnější v českém výtvarném umění. Autor viz T 1/598, TD 113, V 3/141, 6/177, TB 22/127, B 6/337, NEČVU 1/426.

400 000 – 550 000 CZK / 14 815 – 20 370 €

250 000 CZK / 9 259 €

070

ŠÍMA Josef (1891 Jaroměř - 1971 Paříž)

KRAJINA

Olej na plátně, 75 x 100 cm, rámováno, datace 1961, signováno vpravo dole Šíma 61.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Provenience:

Jean-Marie Drot, významný francouzský kritik umění a dokumentarista.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Tak toto je obraz, který má vlastnosti, pro něž diváci obdivují Šímu: blankyt světelných polí, jemně rozestých po ploše, která jen jako by lehce plula a nenacházela nikde ukotvení. Šíma se zde ocitá na hranici znázornění. Jako by předváděl prvotní světelnou hmotu, která teprve čeká na své přesnější vymezení, jež se jí dostane ve skloněném kosočtverci, jenž naznačuje plynutí a vnáší do prázdného pole prostor. Obraz lze dokonce číst od spodní části po horní: u spodního okraje rámu byla pole naznačena jen úzkými, téměř jako by k sobě nepatřícími liniemi, které však odděluje zářící světlo, aby postupně uprostřed plátna získala výraznější prostorové rozvedení, a při horním okraji rámu se opět zužovala a rozplývala. Šíma zvažoval meze smyslového působení, doslova se pohyboval na hraně světelnosti. Současně tím do obrazu pronikal podstatný emotivní náboj. Šíma se zde zabývá zrodem barevného světla z šedého pozadí. Tento jeho přístup připomene i obrazy Václava Boštíka z počátku šedesátých let.

Posuzovaný obraz je vizuálně silně přitažlivý, představuje významné autorovo dílo z počátku šedesátých let. Není bez zajímavosti, kdo si jej vybral do své sbírky. Původně jej měl ve svém majetku televizní komentátor a kulturní pracovník, velký znalec umění Jean-Marie Drot, který s Šímou dělal v roce 1963 rozhovor do televize.

Významný český malíř a ilustrátor, žijící od roku 1921 v Paříži, kde je považován za výraznou osobnost francouzského malířství. Studoval na pražské AVU u prof. J. Preislera, ve dvacátých letech byl členem známého avantgardního sdružení Devětsil. Jeho díla v této epoše jsou obdobou literárního poetismu. Počátky jeho tvorby jsou spojeny s generačním purismem a konstruktivismem. Tvorba založená imaginativně jej záhy přivádí do blízkosti surrealismu a k založení skupiny Grand Jeu, v jejíž filozoficky orientované poetice nachází zdroje své další tvorby: ústředním tématem jeho osobitých obrazů se stal prožitek jednoty světa a výtvarná fenomenologie živlů, především země a ohně. Konstitutivními prvky Šímovy tvorby jsou světlo a snové vize krajin, do nichž promítá mnohdy mytologické příběhy. Jako vize jsou koncipovány i jeho portréty. Jeho tvorba je v podstatě cestou odhmoťňování se a to stále silnější roli světla, přivádějící Šímovy kosmické vize do blízkosti lyrické abstrakce, ale také do tradice české barokní malby. Jako ilustrátor se řadí k nejpůvodnějším českým autorům. Šímovo dílo je zastoupeno v řadě muzeí a galerií, stejně jako v soukromých sbírkách.

Autor viz T 2/529, V 4/282, TB 31/42, B 9/606, NEČVU 2/822, F. Šmejkal: J. Šíma, Praha 1988.

3 500 000 – 5 000 000 CZK / 129 630 – 185 185 €

2 800 000 CZK / 103 704 €

071

KUPKA František (1871 Opočno - 1957 Puteaux)

KOMPOZICE II

Akvarel na papíře, 31,5 x 20,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1920, signováno vlevo dole Kupka.

Opatřeno certifikátem pravosti Pierre Brullé, Paříž, 20. 3. 2000.

Výjimečný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na AVU v Praze u F. Sequense a na vídeňské akademii ve speciální škole malíře historických námětů A. Eisenmengera. Vytvořil několik kompozic v duchu symbolismu, které byly s úspěchem vystaveny ve vídeňském Kunstverein. Po pobytu ve Vídni se r. 1896 usazuje definitivně v Paříži, kde zpočátku pracuje hlavně jako ilustrátor pro časopisy La Plume, L'Assiette au Beurre, 1902-5 ilustruje monumentální Reclusovo dílo L'Homme et la Terre a řadu textů s mytologickými náměty. Kupkovo rané pařížské dílo charakterizují portréty a zvláště alegorická témata, kterým přikládá mnohem větší význam, s výmluvnými názvy Žena a peníze, Quad ad causam sumus, Homo sapiens nebo Antropoides. Pro Kupku je důležitý osvětový dosah jeho obrazů. V počátečních letech svého malířského pobytu v Paříži Kupka více kreslí, než maluje. Důležitý je pro něj příběh, který pokaždé obsahuje sdělení a často má rozvrženou koncepci rozepsanou i v textové podobě. Kupkovo myšlení je výchovně filozofické, jeho podání je alegorické. Z této doby pochází také jeho vlastní úvaha: „Máme všichni touhu po nějaké radosti - čistém nemateriálním pocitu blaha, a chtěl bych, aby každý, který tu věc (jež bude obraz) uvidí, aby to v něm podobné pocity vyvolalo.“ Kupka vážil poměry prázdné a plné plochy, dělal barevné zkoušky, umisťoval akcenty stránky a ladil celkové akordy. Mezi lety 1906 až 1913 se pravidelně zúčastňoval pařížských Salonů (Podzimních, Nezávislých aj.) Jeho tvorba vychází z naturalismu a symbolismu konce století, je prosycena řadou umělcových zájmů od ezoterismu a hudební harmonie až po přírodní vědy, promítajících se do všech jejích fází. Kupkův malířský a intelektuální proces vyvrcholil rozměrným obrazem Amorfa - Dvoubarevná fuga, poprvé vystavený na pařížském Podzimním salónu v r. 1912. Zde a v pozdějších obrazech naplňuje vlastní zákon doplňovačnosti, který definoval jako: „prastarý přírodní zákon, že každý lidský typ vyhledává typ doplňující, opačný.“ V r. 1915 byl jmenován profesorem na pražské AVU, ale neustálé cestování mezi Paříží a Prahou ho tak vysilovalo, že si od r. 1920 vyjednal možnost dohlížet nad stipendisty přímo v Paříži za plný plat, což bylo možné až do r. 1939. V polovině dvacátých let přestal malovat a začal se věnovat dřevorezům. Hned o rok později však začal vytvářet obrazy s náměty mechanismů. Toto téma opustil počátkem 30. let. Kupka pod vlivem nově se formujících směrů začal vytvářet vlastní abstraktní obrazy, kdy se stal jedním z průkopníků orfismu, stylu přibližujícího umění hudbě a poezii. Kupka jako jeden z prvních malířů maloval nejen barvy a tvary, ale rovněž světla a zvuky a dojem, jež v něm scenerie zachovaly. Jeho tvorba je nesena potřebou formulovat malbu jako kosmogonii. Mimořádné dílo Františka Kupky dostalo uznání od šedesátých let dvacátého století, zvláštní rehabilitaci pak přinesla jeho pařížská retrospektiva v r. 1989 a dnes je právem považováno za nejhodnotnější v českém výtvarném umění.

Autor viz T 1/598, TD 113, V 3/141, 6/177, TB 22/127, B 6/337, NEČVU 1/426.

450 000 – 600 000 CZK / 16 667 – 22 222 €

280 000 CZK / 10 370 €

072

ZRZAVÝ Jan (1890 Okrouhlice - 1977 Praha)

PŘÍSTAV SE SCHODY II.

Tempera na plátně adjustovaném na lepence, 21 x 40 cm, rámováno, datace 1949, signováno vpravo dole Z. J. 49., zezadu opatřeno č. 74232, zezadu opatřeno výstavním štítkem.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Vystaveno:

Jan Zrzavý a jiné obrazy ze soukromých sbírek a blízkého okolí, Galerie Zdeněk Sklenář, Mariánská 1097, Litomyšl, 20. – 30. 6. 2002.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

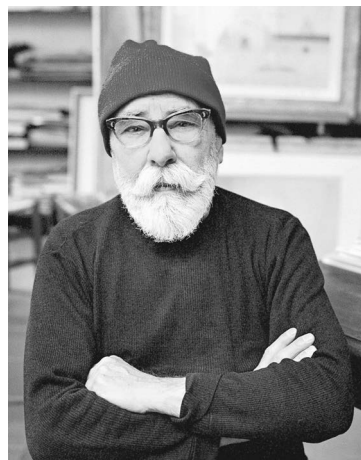
Panoramatická vzpomínka na pobyt v Bretani přináší nejnosnější námět v celé tvorbě Jana Zrzavého, který se sestává z klidného pohledu na vodní zátoku s naznačeným přístavem v popředí a několika levitujícími plachetnicemi, vyjádřenými jen trupem lodi a ostrým stěžněm jednoho stožáru. Zrzavý se zde dostal na práh vnitřní meditace, týkající se soustředěného utkvění a neznatelného pohybu, kterou provedl značně barevně staženým pojetím, jemuž dominuje pouze červená a modrá loď, zatímco ostatní zůstávají již šedé. Široký prostor, táhnoucí se do nekonečna, je uvozen strohým přístavním molem, vyznačujícím se pevnou geometrickou stavbou, a oblíbenou, i když jen naznačenou, Zrzavého hrou s perspektivou, patrnou z pojetí schodiště. Přísné molo, jako náznak racionálního světa, ostře kontrastuje s vláčnou krajinou, zasahující z obou stran do moře, zastupující Zrzavému ženské tělo. Nábřeží je plné nejrůznějších předmětných detailů, vnášejících do obrazu živost. Co nejvíce upoutává je Zrzavého spojení moře a nebe, kdy jako by jedno se odráželo v druhém. Práce pochází z jednoho z vůbec nejtěžších roků v životě Jana Zrzavého, kdy po mnoho let nemohl vůbec vystavovat. Poprvé byla představena až na výstavě Jan Zrzavý a jiné obrazy v Galerii Zdeňka Sklenáře v Litomyšli v roce 2002 (viz štítek na rubu díla). Existuje k ní přípravná tužková kresba, téměř shodných rozměrů.

Obraz obsahuje všechny rysy, proč diváci Zrzavého odkaz stále obdivují. Vyjadřuje jemnou rozvahu o světě a smyslu života.

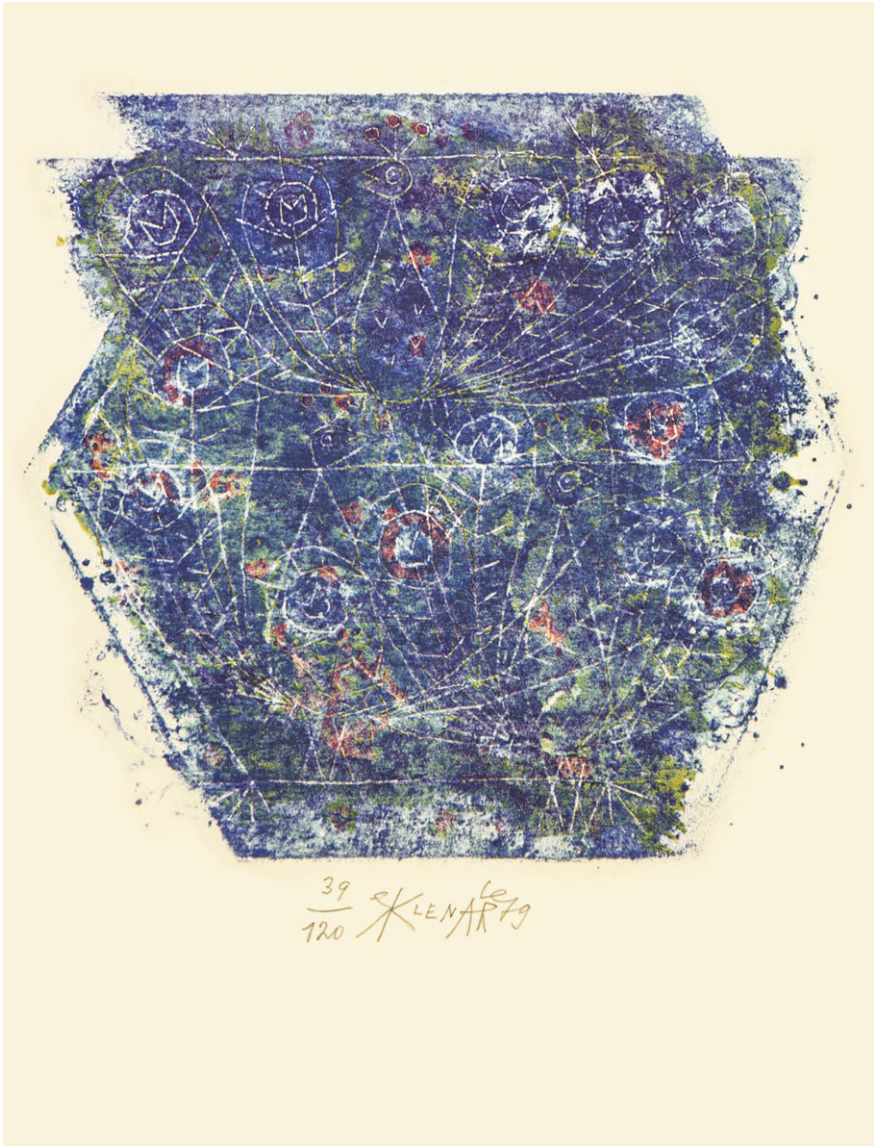
Autor viz T 2/738, TD 219, V 5/215, TB 36/466, B 10/921, NEČVU 2/960.

5 000 000 – 7 000 000 CZK / 185 185 – 259 259 €

3 800 000 CZK / 140 741 €

Český malíř a ilustrátor, jeden z nejosobitějších českých umělců 20. století, jehož autorský rukopis, světlo vycházející zevnitř kompozice a melancholická nálada jsou poznávacím znamením jeho nejlepších prací. Studoval krátce u E. Dítěte na UPŠ v Praze, ale po vyloučení a s hlubokou nespokojeností v srdci potřeboval autoritu nebo lépe řečeno mentora, který by mu pomohl. Tím se ukázal o několik let starší B. Kubišta. Zrzavý je typickým příslušníkem druhé symbolistní generace svou orientací na niterné prožitky, svým řešením osobní situace ve světě vnímaném jako trvalé ohrožení, i svým smyslem pro ono tajemné a nevyslovitelné v životě člověka. Od r. 1910 vystavoval se skupinou Sursum, v r. 1917 se stal členem Tvrdšíjních, vyrovnává se i s impulsy kubismu. V r. 1918 pořádá svou první výstavu u Topiče a sklízí za ni zasloužené ovoce. Jeho dílo je kladně přijato a i přes drobné výkyvy se s ním bude počítat jako s malířskou veličinou první kategorie i do budoucna. Pro jeho tvorbu bylo určující setkání s dílem Mistra Třeboňského oltáře a Leonarda Da Vinciho, meritem však pro něj byla literatura, zvláště osobnost J. Zeyera, který ho fascinoval, a kterého mu pomáhala odhalovat také Z. Braunerová. Námětově se jeho tvorba podstatně obohacuje pravidelnými návštěvami Benátek a Bretaně. Jeho díla vytvořená na místě nebo po paměti pak znamenají jeho výrazný úspěch v kulturním světě. Od třicátých let se také začíná více než kdy jindy věnovat kresbě, kde nechává promlouvat i otázky náboženské, které si kladl mnohem častěji v rané fázi své tvorby. Jeho kresby také často doprovází i literární díla českých klasiků - K. H. Máchy, K. J. Erbena a oblíbeného J. Zeyera. Poslední velký impuls v jeho četné tvorbě pak znamená Řecko, které pro něj představuje sen o zlatém věku lidstva a kolébku lidské civilizace. Kromě Řecka je to také Vídeň a vídeňské Kunsthistorické muzeum, které pravidelně navštěvuje a obdivuje jeho rozsáhlé sbírky. Tvorba Jana Zrzavého zůstane trvalou hodnotou v pokladnici zlatého fondu českého umění.

073

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

ČÍNSTÍ PÁVI

Litografie na papíře, 25 x 19,5 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1979, signováno dole uprostřed SKLENÁŘ 79, list č. 39/120.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S. V. U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se v roce 1955 stala cesta do Číny, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svébytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

16 000 – 20 000 CZK / 593 – 741 €

10 000 CZK / 370 €

074

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

GYGESS A PRSTEN

Akvarelová tužka na papíře, 14,5 x 18 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace - 1964, signováno dole uprostřed SKLENÁŘ. Ilustrace k publikaci Eduarda Petišky, Staré řecké báje a pověsti, nakladatelství Albatros, Praha 1971, str. 176.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S. V. U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se stala cesta do Číny v r. 1955, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svébytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

24 000 CZK / 889 €

075

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

KE ZPĚVŮM STARÉ ČÍNY

Kombinovaná technika na papíře, 26,5 x 17 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1965, signováno dole uprostřed SKLENÁŘ 65.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Mimořádný osobitý malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. A. Hofbauera a Z. Kratochvíla. Člen S. V. U. Mánes. Zdeněk Sklenář nikdy nepatřil do žádné výtvarné skupiny a nikdy patřit nechtěl. Jeho myšlenkový a výtvarný svět byl naprosto originální a svou inspiraci čerpal z intenzivního výtvarného zájmu o rudolfínský manýrismus, zejména pak o osobu geniálního Giuseppe Arcimbolda, kterého pomáhal objevovat i pro historiky umění v době, kdy ještě nepatřil mezi respektované tvůrce, dále secesi a orientální kaligrafii. Významně jeho tvorbu ovlivnili také básníci jako K. H. Mácha, Ch. Baudelaire a G. Apollinaire. Jeho imaginativní tvorba našla své východisko v surrealismu, malba je však od počátku zaměřena ke vztahu barevné amorfní plochy a jemné znakové struktury. Osudovým zlomem v jeho tvorbě se v roce 1955 stala cesta do Číny, kde strávil několik měsíců. V další tvorbě aplikoval zásady vyslovené výtvarným teoretikem a figurálním malířem Sie Che, ale vybral si z nich jen určité principy, které volně parafrázoval ve shodě s vlastní evropskou sensibilitou. Od této doby se v jeho podání stává obraz kaligrafickým podobenstvím světa, schopným evokovat předměty i krajiny, konkrétní osoby i abstraktní filozofické pojmy, anonymní čmáranice na zdi i kultivované písemné znaky. Významnou kapitolu v jeho díle tvoří rovněž svěbytné a nezapomenutelné knižní ilustrace. Dílo Zdeňka Sklenáře se vyznačuje jedinečnou nadčasovostí a mimořádnou sdělností napříč světadíly a rozdílnými kulturami.

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

70 000 – 80 000 CZK / 2 593 – 2 963 €

55 000 CZK / 2 037 €

076

MUZIKA František (1900 Praha - 1974 Praha)

ANDROKLES A LEV

Tempera na kartonu, 60 x 71 cm, rámováno, pod sklem, datace 1930, signováno vpravo dole F.Muzika 30, zezadu opatřeno výstavním štítkem Biennale du Musée d'art moderne de Sao Paulo 1959, č. 158, zezadu opatřeno autorským opusovým číslem 253.

Publikováno:

František Šmejkal, František Muzika, Kresby, scénická a knižní tvorba, Odeon, 1984, č. 70;

Vlastimil Tetiva/ Vlasta Koubská, František Muzika, Gallery, 2012.

Vystaveno:

SSSR, 1937;

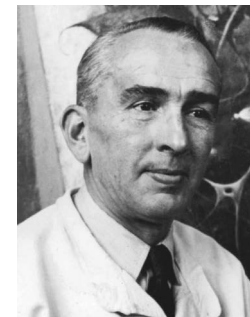
Biennale du Musée d'art moderne de Sao Paulo, 1959.

Mimořádný český malíř, grafik, ilustrátor, scénograf, ale i výtvarný kritik, studoval u J. Štursy na AVU v Praze. Od r. 1921 byl členem Devětsilu a je velmi zajímavé, že stál u všech tří klíčových výstav české avantgardy - I. Jarní výstavy (1921), která rekapitulovala nejranější fázi devětsilské aktivity, zvláště pak stylotvorný primitivismus, výstavy Poezie 1932, jež otevřela cestu k surrealismu a imaginativní malbě a také Výstavy československé avantgardy (1937), zahajující etapu angažované protiválečné tvorby. Jádrem Muzikovy válečné tvorby se soustřeďuje kolem bohatě rozvětveného cyklu Snů a z něj vyrůstajícího druhého cyklu z Českého ráje, které navozují zásadní obrat ve výtvarné poetice a významové struktuře jeho obrazů. I bez kolektivního programu se mu podařilo v poválečných letech a později, přijít s vlastní invenční obrazovou poetikou, kterou rozvíjel v souvislostech s aktuálními světovými malířskými proudy. Vždy se mu však podařilo zachovat si vlastní autorskou poetiku a osobitý, zcela nezaměnitelný malířský rukopis, ať už v minuciózně promalovaných dílech, rozvíjení vlastního výtvarného univerza ve směru biomorfizace neživé hmoty nebo v principu metamorfózy a antropomorfizace. Významnou součástí jeho tvorby se stala typografie. Je autorem velkého množství ilustrací, grafických úprav, ale i monumentálního kompendia Krásné písmo.

Autor viz T 2/171, TD 134, V 3/453, TB 25/304, B 7/630, NEČVU 1/542.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

150 000 CZK / 5 556 €

077

SKLENÁŘ Zdeněk (1910 Leština u Zábřehu - 1986 Praha)

ARCHAICKÝ ČÍNSKÝ ZNAK

Olej na plátně, 65,5 x 35 cm, rámováno, datace 1963, signováno vpravo nahoře SKLENÁŘ 63, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením a výstavními štítky.

Výběr z výstav:

Maggio Fiorentino, Národní galerie v Praze, 1963, č. kat. 14;

Biennale Internazionale d'Arte, Florenci, 1971, zlatá medaile;

Zdeňku Sklenářovi Zdeněk Sklenář, Galerie Zdeněk Sklenář, Smetanovo nábřeží 4, Praha 1, 23. 1. – 7. 4. 2002;

Zdeněk Sklenář Zpěvy staré Číny, Galerie Zdeněk Sklenář, Smetanovo nábřeží 4, Praha 1, 29.5. – 29. 8. 2009;

Zdeněk Sklenář's China, Exhibition of the Major Czech Artist, National Art Museum of China in Beijing, 4 – 22 April 2009, 1 Wu Si street, Dong Cheng District Beijing, P.R. China;

Deset tisíc věcí – deset tisíc let, Galerie Hlavního města Prahy, Dům U Kamenného zvonu, Staroměstské nám. 13, Praha 1, 17. 3. – 6. 6. 2010.

Výběr z publikací:

František Šmejkal, Umělecké profily/ Zdeněk Sklenář, Odeon, 1984, č. 104.

Zdeněk Sklenář, Deset tisíc věcí – deset tisíc let, Galerie Zdeněk Sklenář, 2010, str. 161.

Autenticita díla ověřena galeristou Zdeňkem Sklenářem.

Výsostné postavení v Sklenářově abstrakci mají díla s čínskou tematikou. Většina z nich, se proto přednostně již v době vzniku dostala do státních sbírek, takže jsou prakticky nedostupná. Nabízený originál je tedy jediným obrazem z celkového počtu 28 děl s tematikou Číny, které je dnes vzácně dostupné. Tento obraz byl opakovaně vystavován na prestižních výstavách doma i v zahraničí, je reprodukován ve všech zásadních publikacích, věnovaných Sklenářově malířské tvorbě. Byl též součástí reprezentativní kolekce autora s čínskou tematikou na výstavě Biennale Internazionale d'Arte v roce 1971 v italské Florencii, která byla ohodnocena Zlatou medailí, a to za přínos abstraktní malbě. Současná výstava Art in Europa 1945-1968 v prestižním ZKM/ Zentrum für Kunst und Medien Technologien v německém Karlsruhe, zařadila obrazy Zdeňka Sklenáře do kontextu evropských veličin 20. století.

Život českého malíře Zdeňka Sklenáře je vymezen lety 1910 – 1986. Jeho odkaz čítá:

1/ okolo 400 knih, které ilustroval nebo graficky upravil; 2/ 106 dohledaných grafických listů; 3/ 265 k dnešnímu dni zdokumentovaných a prověřených maleb, z nichž 103 je majetkem státních sbírek. Malba, v níž se zrodila „Sklenářova abstrakce“, započatá v 50. letech vrcholí v roce 1980, kdy v plné síle, po zralé úvaze, naplněn svým posláním zanechává tvorby a odchází do ústraní. Legendární ředitel Guggenheimova muzea v New Yorku Thomas Messer již v roce 1995 jako první poukázal na příbuznost Sklenářovy a Kleeovy abstrakce a doporučil se tímto závažným přínosem evropské malbě vědecky zabývat. Dne 4. září 2016 Peter Weibel, ředitel ZKM/ Zentrum für Kunst und Medien v Karlsruhe, s analytickou přesností vyslovil myšlenku, citují: „Rozdíl je však v pojetí jazyka zobrazování. Zatímco Klee dělá konturovanou malbu, v níž linie oddělují jednotlivé barevné plochy, Sklenář našel metodu, kterou vytváří navzájem se překrývající propletence barev. Pro abstrakci používá figurální prostředky, malba se tak jeví z blízka figurální a z dálky abstraktní.“

Autor viz T 2/454, TD 166, B 9/632, NEČVU 2/744.

2 500 000 – 3 500 000 CZK / 92 593 – 129 630 €

1 200 000 CZK / 44 444 €

078

HAISE Václav (1903 Buk u Prachatic - 1990 Praha)

POLOAKT

Olej na plátně, 75,5 x 58 cm, rámováno, datace – okolo r. 1946, signováno vpravo dole Vašek Haise.

Vystaveno:

Souborná výstava Jednoty umělců výtvarných, Praha 1946, zezadu opatřeno výstavním razítkem.

Malíř a grafik, který studoval na Škole uměleckých řemesel v Brně, na Ukrajinské akademii výtvarného umění v Praze, a v letech 1932 – 1937 studoval na akademii výtvarných umění u prof. Švabinského. Byl členem Jednoty výtvarných umělců a Českého fondu výtvarných umění (ČFVU). Maloval figurální kompozice, květiny a především krajiny. Velmi svébytný malíř, který svůj výtvarný styl neměnil vlivem trendů, uměleckých směrů a skupin. Jeho malby se vyznačují výraznou expresivní barevností. Nazýván byl krajinářem Šumavy, hlavním námětem byla právě krajina Šumavy a jižních Čech. První samostatnou výstavu měl v roce 1944. Své dílo prezentoval na několika samostatných výstavách, většinou v Galerii Václava Špály.

Autor viz T 1/286, Ch 3/28.

80 000 – 100 000 CZK / 2 963 – 3 704 €

60 000 CZK / 2 222 €

079

KONÍČEK Oldřich (1886 Kutná Hora - 1932 Žehuň u Poděbrad)

ŽENA S ROZPUŠTĚNÝM VLASEM

Olej na plátně, 98,5 x 73,5 cm, rámováno, datace 1928, signováno vlevo dole Old. Koníček 1928, zezadu opatřeno výstavním razítkem a č. k. 1190.

Vystaveno:

Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1926 – 1927, CXLI. Výstava S. V. U. Mánes, březen 1928, Praha.

Publikováno:

Oldřich Koníček, Soubor prací z let 1926 – 1927, CXLI. Výstava S. V. U. Mánes, březen 1928, Praha, č. kat. 8.

Malíř, studoval na pražské AVU v ateliéru u prof. V. Bukovace a R. Ottenfelda. Poprvé vystavoval ještě před nastoupením na akademii a jeho obrazy i on zaznamenaly solidní úspěch, protože v r. 1908 měl výstavu v Rudolfinu a v r. 1910 se stal členem SUV Mánes.

V r. 1914 musel narukovat do armády a bojovat na italské frontě. Po válce byl osloven, aby namaloval cyklus obrazů s tématem jeho válečných zkušeností. Vzniklo tak 41 obrazů Z italských bojišť. Oslovovala ho tvorba P. Cézanna, O. Frieše a A. Deraina. Věnoval se malování podobizen, aktů, figurálních kompozic a zátiší. Řada jeho obrazů je vysoce ceněna pro svou téměř až dokumentaristickou kvalitu. V r. 1920 vystavoval obrazy v Krasoumné jednotě v Praze. Podnikl řadu studijních cest po vlasti i Evropě a zapojoval se aktivně do evropského dění, obesílal výstavy v zajímavých místech, takže jeho obrazy byly vystaveny v galeriích v Paříži, Curychu, Bernu, Bolzanu, Benátkách, Římě, Vídni a v domácím prostoru pak kromě Prahy také v Hradci Králové, Lomnici nad Popelkou nebo v Přerově. Po epizodě, kdy byl jeho malířský odkaz spojován se záměrně zapomínaným tématem československých legionářů, se v poslední době těší oprávněnému oživení zájmu.

Autor viz T 1/522, V 3/94, NEČVU 2/1002.

90 000 – 110 000 CZK / 3 333 – 4 074 €

75 000 CZK / 2 778 €

080

FILLA Emil (1882 Chropyně - 1953 Praha)

POLOPOSTAVA ŽENY

Kombinovaná technika na papíře, 59,8 cm x 43,3 cm, rámováno, datace 1912, signováno vpravo nahoře Emil Filla 12. Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Publikováno:

Vojtěch Lahoda, Emil Filla, Academia, Praha 2007, obr. 123, s. 139.

P. Liška, J. Švestka, T. Vlček, Český kubismus 1920 – 1925, Národní galerie v Praze, 2006, str. 129.

Restituce z Národní galerie, 1992, č. K 34 127.

Vystaveno:

Emil Filla, Obrazy a kresby z let 1906 - 1953, Oblastní galerie výtvarného umění, Zlín;

Moderní česká kresba, Dům umění města Brna, 1965;

Holandské období v díle Emila Filly, Oblastní galerie Liberec, 1967;

1909-1925 Kubism in Prag, Kunstverein Düsseldorf, 1991.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Toto dílo je výjimečné. Z roku 1912 se obdobných prací dochovalo pouze několik. Přesně ukazuje Fillův způsob osvojování si kubismu, ve kterém každý jeho stupeň má svou mimořádnou důležitost. Tato kombinovaná technika pochází z vrcholného Fillova období.

Velmi dynamická práce se štětcem, uhlem a tužkou naznačuje, že původní expresionistická východiska překryl jeho aktuální zájem o kubismus, jenž je zřetelně patrný z ženského půl aktu, jednak z pojetí nosu a obrysu hlavy, jednak z natočení přední části těla. V Galerii výtvarného umění v Ostravě a v pozůstalosti Vincence Kramáře se z roku 1912 dochovaly dvě kresby, sousíředující se pouze na hlavu, avšak na této Filla přistoupil ke kubizaci celého těla, kterou uskutečnil částečně pod vlivem Picassovy plastiky Hlava Fernandy (1909), již nejspíše znal od Vincence Kramáře. Filla přistoupil k dílu s velkou energií, téměř jako by šlo o okamžitý zápas, lze doslova cítit, jak modeloval hmotu, jak zjednodušoval objem, jak se snažil být co nejjednodušší. Dostal se na okraj vědomého primitivismu, jenž mu přes výrazovou úspornost (dosaženou za cenu střídání nejrůznějších technik), přinesl silný emotivní účinek. Z obrazu je patrné, že zdůraznil kontrast světla a stínu, jenž se podílel na celkové dramatizaci tvaru. Ženské tělo je zde dovedeno téměř na pokraj individualizace každé jeho části. Organickou stavbu zřetelně proniká geometrická struktura.

Během svého pobytu v Národní galerii byla práce vystavena na těchto výstavách: Emil Filla, Obrazy a kresby z let 1906 - 1953, Oblastní galerie výtvarného umění, Zlín; Moderní česká kresba, Dům umění města Brna, 1965; Holandské období v díle Emila Filly, Oblastní galerie Liberec, 1967; 1909-1925 Kubism in Prag, Kunstverein Düsseldorf, 1991.

8 000 000 – 10 000 000 CZK / 296 296 – 370 370 €

6 800 000 CZK / 251 852 €

Klasik české moderny, který byl žákem V. Bukovace na AVU v Praze. Zdrojem jeho tvorby bylo umění starých mistrů, jimž věnoval nespočetně úvah, a tvorba dvou výjimečných malířů, kteří promlouvali do zjitřelých duší českých modernistů, P. Picassa a zejména E. Muncha, jehož výstava v r. 1905 tvořila důležitý mezník. Na školní výstavě akademie v r. 1906 vystavuje postimpresionisticky malované krajinářské motivy a vlastní podobiznu, ve stejném roce absolvuje delší cestu po galeriích v Německu, Holandsku, Francii a Itálii. Vstupuje do skupiny Osma, se kterou vystavuje od prvních výstav u Topiče a později je aktivní ve Skupině výtvarných umělců, kde spoluvytváří platformu pro orientaci českého moderního umění. Začíná tvořit v řeči kubismu, kde prošel postupně několika etapami od strohosti holandského období až po znakovost 40. let. Ve 30. letech se jeho forma monumentalizuje do námětů zápasů, mýtů a lidových písní. Od r. 1935 aktivně vystupuje proti fašismu, jeho vysokoškolské přednášky a statě mají tragickou dohru, když je v r. 1939 zatčen a po celou dobu války vězněn v nacistických koncentračních táborech v Dachau a Buchenwaldu. Po válce byl jmenován řádným profesorem monumentální malby na VŠUP v Praze. V r. 1947 se koná jeho rozsáhlá výstava v sále S. V. U. Mánes se 111 uměleckými díly - obrazy, oleji a grafikou, suchou jehlou. V 50. letech se jeho dílo proměňuje do realismu, kde maluje náměty z romantického Českého středohoří. V r. 1952 tvoří monumentální oponu pro Divadlo E. F. Buriana do inscenace Píseň o turecké zemi. Do posledních chvil však tvoří a píše úvahy o nesmrtelnosti uměleckého díla. Dnes patří mezi sběratelsky nejcennější klasiky českého výtvarného umění. Autor viz T 1/220,2/761, TD 53, V 2/104,5/478, B 4/365, Ch 2/247, NEČVU /176, Č. Berka, Soupis gr. tvorby E. Filly, 1964.

081

VÁLOVÁ Jitka (1922 Kladno - 2011 Praha)

SPÁLENIŠTĚ

Olej na plátně, 75 x 99 cm, datace 1962, signováno vlevo nahoře obráceně J. Válová, zezadu opatřeno přípisem s určením spolu se štítkem a razítkem.

Uznávaná česká grafička a dvojče rovněž známé malířky Květy. Studovaly společně na VŠUP v Praze v ateliéru u prof. E. Filly a Jitka ještě před tím získávala zajímavé zkušenosti s rytím skla ve slavných sklárnách v Železném Brodě. Byla členkou skupiny Trasa, později také Umělecké besedy. První výstava, kterou měla společně se sestrou v divadle Rokoko, nesla název Člověk a ocel, oficiální kritika ji ale nepřijala. Další výstavu obě sestry uspořádaly ve Špálově galerii v r. 1966, ta jim již přinesla uznání a ocenění jejich práce. Svůj výrazný talent uplatňovala ve figurální tvorbě. Její útlé a protáhlé postavy byly vždy zachyceny v pohybu. Náměty jejich obrazů vypovídají o vztazích, osudech, náladách a odehrávají se často v extrémních situacích. V prosinci 2007 získala ocenění Artis Bohemiae Amicis. Vystavovala doma i v zahraničí a její dílo bylo oceněno také zvláštní cenou Ministerstva kultury ČR.

Autor viz TD 204, NEČVU 2/893.

350 000 – 400 000 CZK / 12 963 – 14 815 €

270 000 CZK / 10 000 €

082

MATAL Bohumír (1922 Brno - 1988 Prudká u Tišnova)

NÁVRH VITRÁŽE

Kombinovaná technika na papíře adjustovaném na plátně, 170 x 273 cm, datace – 50. – 60. léta 20. st.

Dílo bude publikováno v připravovaném soupisu díla Bohumíra Matala.

Dle doc. Ivana Rullera, renomovaného brněnského architekta, by se mohlo jednat o návrh na vitráž pro soutěž na výzdobu brněnského hotelu International či jiný luxusní jako např. Voroněž.

Opatřeno odborným vyjádřením PhDr. Kateřiny Svobodové.

Český malíř, scénograf a grafik evropského významu, studoval na ŠUŘ v Brně a poté byl internován do pracovního tábora v Lohbrücku a posléze do koncentračního tábora do Osvětimi. Po návratu o této době téměř nikdy nemluvil a po krátké přestávce začal pilně malovat a vrátil se do kulturně - výtvarného dění. Byl členem Skupiny 42, Umělecké besedy, S. V. U. Aleš v Brně a řady dalších výtvarných spolků nutných pro svobodné povolání. Od počátku své vlastní tvorby projevoval dvojpolárnost tvůrčího pojetí - smysl pro pevnou konstrukci obrazu postkubistického zaměření a imaginativní sklon. Inklinoval k surrealismu. Tematicky se často vracel k válce, zabýval se také vztahem člověka a moderní techniky a civilizace. Jeho stěžejní cyklus Člověk ve městě - město v člověku vznikl jak během členství ve Skupině 42, tak později. Věrný byl tematice konfrontace člověka s městem či strojem nebo uváděl statické stroje a kola do pohybu v tematické řadě cyklistů. Postupně se začal vyjadřovat stylem lyrickému civilismu. Od konce šedesátých let se začal dočasně věnovat informální a lyrické abstraktní malbě. V sedmdesátých a osmdesátých letech směřuje ke geometrické abstrakci. Za vše také hovoří jeho pěkný citát: „Citem a intuicí se šetřím. Co lze, to dělám mozkiem. Vyvrcholení přichází až na konec aktu. Nevěřím na malující šimpanze.“ Jeho dílo je zastoupeno v řadě předních českých galerií.

Autor viz T 2/107, B 7/250, Ch 8/120, NEČVU 1/490.

160 000 – 250 000 CZK / 5 926 – 9 259 €

90 000 CZK / 3 333 €

083

JIŘINCOVÁ Ludmila (1912 Praha - 1994 Praha)

ZAHRADA S MŘÍŽÍ

Kombinovaná technika na papíře, 18 x 24 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno vlevo dole Ljiřincová.
Česká malířka, grafička a ilustrátorka, malování se věnovala už od dětství, celých 12 let navštěvovala soukromou malířskou školu R. Vejrycha v Praze na Vinohradech, odkud byla přijata r. 1935 na AVU v Praze, kde studovala v grafické speciálce u prof. T. F. Šimona. Během studií absolvovala několik studijních pobytů v Paříži a trávila také praktikum u významného pařížského sběratele a obchodníka Legareca-Sagota, kde se detailně seznámila s grafickou tvorbou P. Picassa, G. Braqua aj. Od r. 1940 byla členkou SČUG Hollar a začala také tvořit ve vlastním ateliéru. Její první výstavu v říjnu 1940 zahájil J. Gočár a okamžitě se setkala s všeobecným přijetím výtvarné kritiky. Grafiky a kresby se dostaly do povědomí širší veřejnosti a brzy byla oslovena k ilustrační tvorbě. Ilustrovala třeba knihy J. Seifertovi, ale i nová vydání K. J. Erbena. Začátkem 50. let se v jejím díle objevil nový ikonografický motiv - dílo F. Villona, který v jejím osobitěm lyrickém, precizním a velmi jemném podání citlivě spojuje sen se skutečností. V 60. letech její dílo autorsky zráló, Jiřincová byla schopná postihnout barevnou polyfonii květin, zachytit chvějivý let motýla, pomalý pohyb broučka i těkavou krůpěj rosy. V 70. letech se kromě svých autorských cyklů věnovala také tématu opuštěných žen - vdov, do kterých promítala své vzpomínky na druhou světovou válku. Jiřincová se věnovala volné grafice (vytvořila přes 1200 grafických listů), ilustracím (více jak 300 knih), kreslenému filmu, exlibris, známkové a plakátové tvorbě i malířství. Její dílo charakterizovala křehká a tichá krása a přesně tak jej nazývala i dobová kritika. Vystavovala na mnoha výstavách v tuzemsku, ale i zahraničí, odkud si přivezla několik desítek cen. Autor viz T 1/440, TD 85, V 5/191, Ch 4/287, NEČVU 1/327.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

19 000 CZK / 704 €

084

JIŘINCOVÁ Ludmila (1912 Praha - 1994 Praha)

DVĚ DÍVKY

Olej na plátně, 105 x 70 cm, rámováno, signováno vpravo dole Ljiřincová, zezadu opatřeno autorskou dedikací a razítkem Kunstmuseum der Stadt Dusseldorf, Museum Folkwang.

Česká malířka, grafička a ilustrátorka, malování se věnovala už od dětství, celých 12 let navštěvovala soukromou malířskou školu R. Vejrycha v Praze na Vinohradech, odkud byla přijata r. 1935 na AVU v Praze, kde studovala v grafické speciálce u prof. T. F. Šimona. Během studií absolvovala několik studijních pobytů v Paříži a trávila také praktikum u významného pařížského sběratele a obchodníka Legareca-Sagota, kde se detailně seznámila s grafickou tvorbou P. Picassa, G. Braqua aj. Od r. 1940 byla členkou SČUG Hollar a začala také tvořit ve vlastním ateliéru. Její první výstavu v říjnu 1940 zahájil J. Gočár a okamžitě se setkala s všeobecným přijetím výtvarné kritiky. Grafiky a kresby se dostaly do povědomí širší veřejnosti a brzy byla oslovena k ilustrační tvorbě. Ilustrovala třeba knihy J. Seifertovi, ale i nová vydání K. J. Erbena. Začátkem 50. let se v jejím díle objevil nový ikonografický motiv - dílo F. Villona, který v jejím osobitěm lyrickém, precizním a velmi jemném podání citlivě spojuje sen se skutečností. V 60. letech její dílo autorsky zráló, Jiřincová byla schopná postihnout barevnou polyfonii květin, zachytit chvějivý let motýla, pomalý pohyb broučka i těkavou krůpěj rosy. V 70. letech se kromě svých autorských cyklů věnovala také tématu opuštěných žen - vdov, do kterých promítala své vzpomínky na druhou světovou válku. Jiřincová se věnovala volné grafice (vytvořila přes 1200 grafických listů), ilustracím (více jak 300 knih), kreslenému filmu, exlibris, známkové a plakátové tvorbě i malířství. Její dílo charakterizovala křehká a tichá krása a přesně tak jej nazývala i dobová kritika. Vystavovala na mnoha výstavách v tuzemsku, ale i zahraničí, odkud si přivezla několik desítek cen. Autor viz T 1/440, TD 85, V 5/191, Ch 4/287, NEČVU 1/327.

120 000 – 150 000 CZK / 4 444 – 5 556 €

90 000 CZK / 3 333 €

085

WIESNER Richard (1900 Ruda na Moravě - 1972 Praha)

DÍVKA V MODRÉ LENOŠCE

Olej na plátně, 46 x 38 cm, rámováno, signováno vlevo nahoře R. Wiesner, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Malíř a grafik, který se věnoval studiu na UPŠ a AVU v Praze u J. Obrovského a V. Nechleby, později u Františka Kupky v Paříži. Rovněž byl členem uskupení S. V. U. Mánes a Skupina 58. Jeho tvorba je známa hlavně svými výrazně barevnými figurálními kompozicemi a zátišími dekorativního charakteru, ale i krajinami. Věnoval se architektonické výzdobě nádraží Praha - Smíchov nebo strop vestibulu Karolina.

Autor viz T 2/701, TD 214, V 5/131, B 10/728, NEČVU 2/936.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

28 000 CZK / 1 037 €

086

MATAL Bohumír (1922 Brno - 1988 Prudká u Tišnova)

ŽENSKÝ AKT

Uhel na papíře, 201 x 77,5 cm, rámováno, pod sklem, datace 1957, signováno vlevo dole Matal 57, vlevo dole opatřeno dedikací 8/X – 58 Honzovi N.

Český malíř, scénograf a grafik evropského významu, studoval na ŠUR v Brně a poté byl internován do pracovního tábora v Lohbrücku a posléze do koncentračního tábora do Osvětimi. Po návratu o této době téměř nikdy nemluvil a po krátké přestávce začal pilně malovat a vrátil se do kulturně - výtvarného dění. Byl členem Skupiny 42, Umělecké besedy, S. V. U. Aleš v Brně a řady dalších výtvarných spolků nutných pro svobodné povolání. Od počátku své vlastní tvorby projevoval dvojpolarost tvůrčího pojetí - smysl pro pevnou konstrukci obrazu postkubistického zaměření a imaginativní sklon. Inklinoval k surrealismu. Tematicky se často vracel k válce, zabýval se také vztahem člověka a moderní techniky a civilizace. Jeho stěžejní cyklus Člověk ve městě - město v člověku vznikl jak během členství ve Skupině 42, tak později. Věrný byl tematice konfrontace člověka s městem či strojem nebo uváděl statické stroje a kola do pohybu v tematické řadě cyklistů. Postupně se začal vyjadřovat stylem lyrickému civilismu. Od konce šedesátých let se začal dočasně věnovat informální a lyrické abstraktní malbě. V sedmdesátých a osmdesátých letech směřuje ke geometrické abstrakci. Za vše také hovoří jeho pěkný citát: „Citem a intuicí se šetří. Co lze, to dělám mozkiem. Vyvrcholení přichází až na konec aktu. Nevěřím na malující šimpanze.“ Jeho dílo je zastoupeno v řadě předních českých galerií.

Autor viz T 2/107, B 7/250, Ch 8/120, NEČVU 1/490.

60 000 – 100 000 CZK/ 2 222 – 3 704 €

35 000 CZK / 1 296 €

087

LIESLER Josef (1912 Vidolice u Kadaně - 2005 Praha)

MUŽ V CYLINDRU

Tuš a uhl na papíře, 53,5 x 43 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1944, signováno vlevo dole Liesler 44.

Malíř a ilustrátor, jehož tvorba se odvolává na daumierovskou tradici a je dotčena i surrealismem. Člen skupiny Sedm v říjnu a spolku S. V. U. Mánes. Zařadil se k umělcům dovolávajícím se klasických hodnot minulosti, navazujícím kromě Daumiera také na Goyu a El Greca. V letech 1934–1938 studoval Josef Liesler na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství při ČVUT v Praze profesuru kreslení. Mezi Lieslerovými spolužáky byli Josef Hlinomaz, Jiří Brdečka, František Jiroudek, Bohuslav Čížek nebo Václav Hejna a také Vincenc Kramář ml. – v bytě jeho otce, ředitele Národní galerie, viděl Liesler poprvé kubistické originály Picassa a jeho grafiku. Svou první samostatnou výstavu uspořádal v pojišťovně Fénix, kde pracoval jeho budoucí tchán, v roce 1939 zde ve výkladní skříni vystavil několik obrázků. V roce 1939 byla ve výstavní síni U Topiče zahájena výstava, podle data a počtu vystavujících nazvaná „Sedm v říjnu“. Na základě výstav skupiny „Sedm v říjnu“ byl Josef Liesler přijat také za člena S. V. U. Mánes (1942– 1948) a každoročně se pak účastnil společných výstav a ostatních akcí. V polovině čtyřicátých let se Josef Liesler začal programově věnovat grafice. V září 1945 uspořádal SČUG Hollar ve své výstavní síni výstavu Květen 1945. Svou první poválečnou a v pořadí druhou samostatnou výstavu, uspořádanou na přelomu let 1945 a 1946 ve Vilímkově galerii, věnoval Liesler výhradně kresbě z válečného období. V roce 1958 spoluzakládal „Skupinu 58“ (Václav Tittelbach, Stanislav Ježek, Jaroslav Grus, Jan Kodet, Antonín Kalvoda, Karel Hladík, Jaroslav Otčenášek, Adolf 7 Zábranský, Jan Kavan, Richard Wiesner, Marek Jířava), která byla určitým vnějším impulsem pro jeho nový návrat k malbě, po druhé společné výstavě v Mánesu však skupinu opustil. Později byl ještě krátce členem výtvarné skupiny „Radar“ (1970). Ve své tvorbě často kombinoval citace známých děl s vlastními prožitky, ironickým odstupem a humorem, v celém jeho díle je patrná výrazná inspirace surrealismem. On sám své dílo označoval jako fantaskní realitu. Jeho dílo je zastoupeno v mnoha významných domácích a zahraničních sbírkách.

Autor viz T 2/35, TD 119, V 3/230, B 6/660, NEČVU 1/451.

25 000 – 40 000 CZK / 926 – 1 481 €

18 000 CZK / 667 €

088

SMETANA Jan (1918 Praha - 1997 Praha)

DEŠTIVÉ ODPOLEDNE

Suchá jehla na papíře, 24 x 32 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1947, signováno vpravo dole Jan Smetana 47.

Český malíř, grafik a pedagog. Studoval u prof. O. Blažička, K. Pokorného a C. Boudy na fakultě architektury ČVUT v Praze, u profesorů J. Bendy a A. Strnadela na UMPRUM v Praze. Vedl speciální malířskou školu na AVU v Praze. Člen Skupiny 42, Umělecké besedy, SČUG Hollar nebo Skupiny 58. V umělecké tvorbě ho hlavně oslovovala městská poetika a melancholie městských předměstí. Tato témata zachycoval v jemných harmoniích šedých a hnědých odstínů tak, aby nechal vyniknout lyrickou atmosféru městských zákoutí. Ve svých městských krajinách se zaměřuje na zcela moderní a současné artefakty (funkcionalistická architektura, zcela moderní lampy veřejného osvětlení, jízdní dráhy, křižovatky). Později mu učaroval jeho typický motiv plynových lamp. Po roce 1945 ovlivnil jeho tvorbu rovněž pobyt v Paříži, kde zasadil do svého malířského repertoáru motivy nábřeží, kaváren, bister nebo stanic metra. V období 60. let rozvíjel ve velkých kompozicích své poznatky o vegetativním charakteru městské krajiny, sestávající z „hemžení“, „záření“, „prostupování“ a „požírání se“. V posledním období své tvorby maloval abstraktní kompozice s konstruktivními prvky připomínající také kosmické představy. Jeho dílo je zastoupeno v předních českých galeriích, ale také ve Státní galerii v Drážďanech, Britském muzeu v Londýně a jinde.

Autor viz T 2/463, TD 168, V 4/302, B 9/654, NEČVU 2/760.

18 000 – 25 000 CZK / 667 – 926 €

12 000 CZK / 444 €

089

LI KERAN (1907 Xuzhou - 1989 Peking)

BUVOI

Tušová malba na papíře adjustovaném na brokátu, 90,5 x 46 cm, signováno s doprovodným textem a opatřeno autorskými razítky. Čínský malíř a pedagog byl zásadní postavou čínského umění 20. století. Jeho individuální styl krajinné malby byl založen na propojení tradice středověkých mistrů a soudobých tendencí ve výtvarném umění. Ve 13 letech začal studovat u lokálního malíře. V roce 1923 ukončil Shanghai Art College, kde se věnoval jak východnímu, tak západnímu umění. Inspirován myšlenkami Kang Youweie zastával názor, že budoucnost čínského umění tkví v propojení východního a západního stylu tvorby. Ve studiích pokračoval na universitě pod vedením André Claudita, kde byl v jeho tvorbě zřetelný vliv německého expresionismu. Jako odpověď na jeho experimenty s figurální

malbou tuší přišlo uznání a pozvánka ke studiím v Pekingu. Po roce 1954 strávil mnoho času skicováním přírody, což považoval za první krok k reformě čínského malířství. Tradiční kaligrafické techniky propojoval se západními metodami, jako je na příklad šerosvit. Je považován za průkopníka nových trendů v čínském umění, na jehož odkaz navázalo v osmdesátých letech mnoho následovníků sdružených ve škole nesoucí jeho jméno.

1 100 000 – 1 500 000 CZK / 40 741 – 55 556 €

800 000 CZK / 29 630 €

090

QI BAISCHI [ČCHI PAJ-Š']
(1864 Siang-tchang - 1957 Peking)

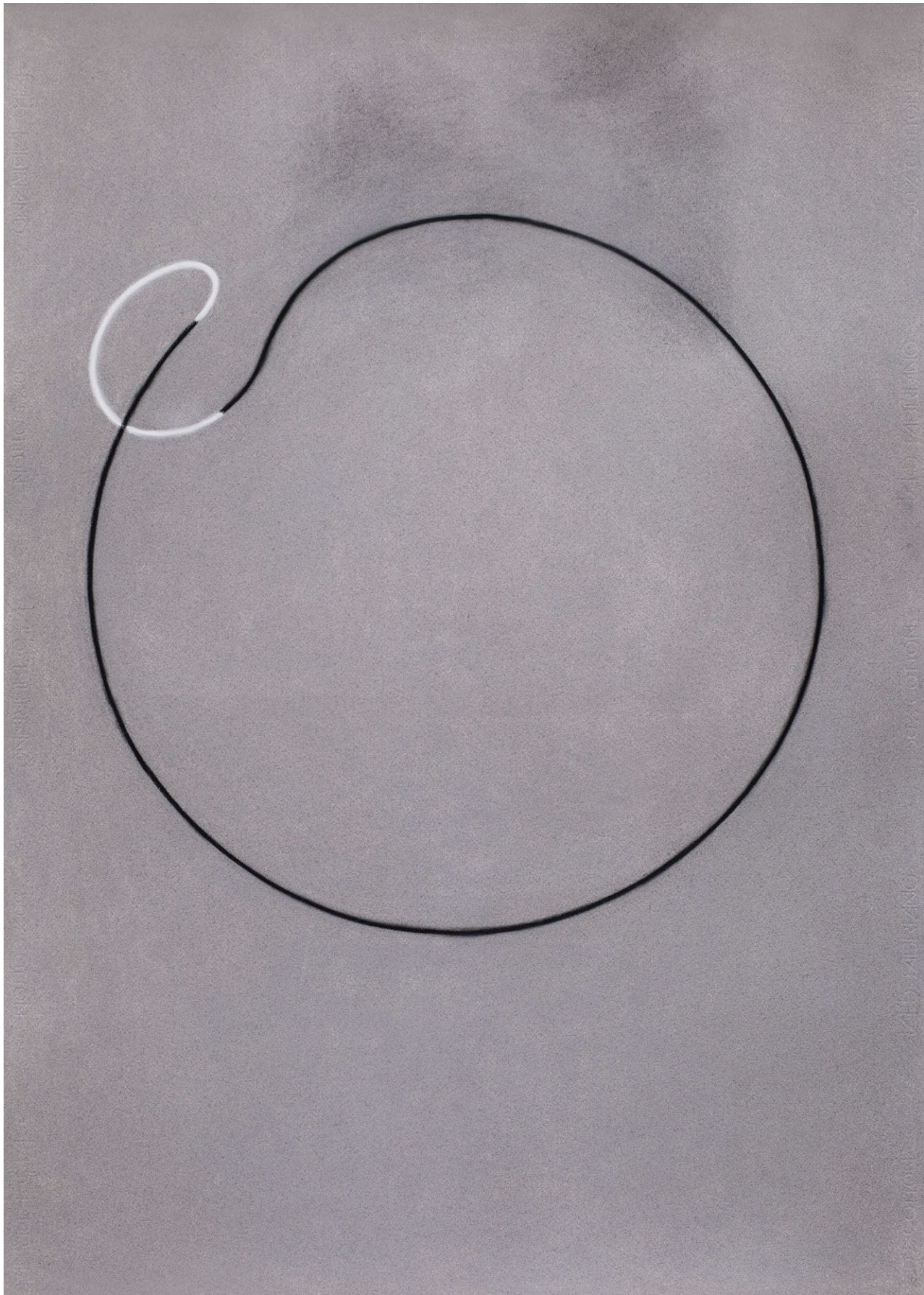
KREVETY

Tušová malba na papíře adjustovaném na brokátu, 89,5 x 30 cm, signováno s doprovodným textem a opatřeno autorskými razítky.

Významný čínský malíř, kaligraf, básník a dřevorytec, jeden z největších čínských umělců a představitel tradice čínského malířského umění. V jeho stylu a technice je viditelná inspirace v malíři Sü-Wei, který žil v 16. stol. za dynastie Ming. Ve svém díle se soustředí na podstatu, kterou dociluje smělými zkratkami. Pro jeho malířský styl je signifikantní úspornost prostředků. Náměty jeho obrazů tvoří zejména žánrové výjevy, ryby, raci a krabi, které maluje velejemnými a oblými tahy štětce, náhle střídané staccatem krátkých, jemných čar, díky čemuž dosahuje ve svých kompozicích ojedinělého napětí. Kromě malby se Čchi Paj-š' věnoval také zhotovování pečeti tradičními čínskými technikami. Číňané ho považují za jednoho z nejváženějších a nejceněnějších čínských malířů. Na území Česka se jeho díla dostávala již od 30. let minulého století. První výstavu v Čechách měl malíř v rámci kolektivní výstavy čínského umění S. V. U. Mánes v r. 1931 v Praze a Plzni, na které se kurátorsky podílel Vojtěch Chytil, velký sběratel Čchi Paj-š'ova díla a zároveň jeho dobrý přítel. Čchi Paj-š' byl představován českému, potažmo evropskému publiku na celé řadě výstav, za všechny Praha, Brno, Bratislava, Košice, Ostrava, Karlovy Vary, respektive Berlín, Budapešť, Vídeň a Londýn. O výstavě Contemporary Chinese Art v londýnské Whitechapel Art Gallery vyšla v The Times dne 30. 9. 1933 recenze shrnující, že ze všech 253 exponátů je hned 86 dílem Čchi Paj-š'ího a moderní čínské malířství vyniká malířskou technikou a energickými tahy štětce, nikoli nepodobnými kaligrafií. Dalším velkým obdobím v zájmu o malíře Čchi Paj-š'ího byla 50. léta, kdy probíhaly kulturní výměny mezi Československem a Čínou. V r. 2007 byla pořádána komorní retrospektivní výstava Čchi Paj-š'a a jeho slavní žáci v Galerii Zdeněk Sklenář, ke které napsal publikaci známý český sinolog a historik umění Josef Hejzlar. V současnosti patří Čchi Paj-š' v dosažených cenách k rekordmanům na českém aukčním trhu.

Autor viz Slovník světového malířství, Odeon, 1991.

1 800 000 – 2 500 000 CZK / 66 667 – 92 593 €
1 200 000 CZK / 44 444 €

091

MALICH Karel (1924 Holice)

SVĚTLO

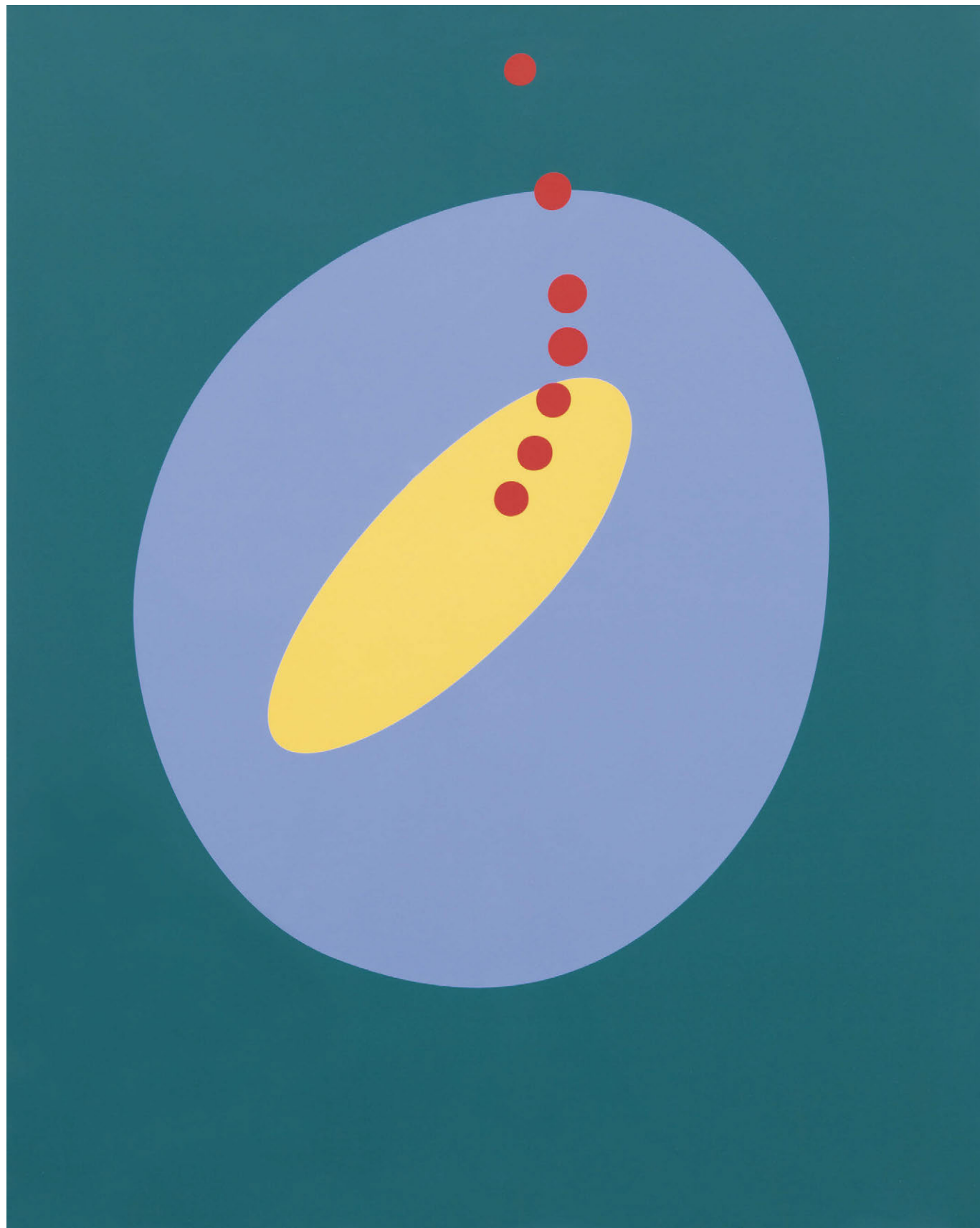
Pastel na papíře, 100 x 70 cm, rámováno, pod sklem, datace 1996, signováno zezadu K. Malich 1996, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Světový český sochař, malíř a grafik. Studoval výtvarnou výchovu a estetiku na PedF UK v Praze pod vedením profesorů C. Boudy, M. Salcmana, K. Lidického a F. Kovárny a grafickou speciálku u Prof. V. Silovského na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnoval se malbě krajiny, zpočátku pojaté kubisticky a expresionisticky, později kresbě pastelem. Vytváří reliéfy a plastiky, první sochy z plexiskla a otevřené kovové struktury s tématem dematerializace plastiky. Od 70. let je zcela nezávislý na jakékoli dobové estetice. Prostřednictvím narativní legendy se do výtvarného díla přímo projektoval. V kresbách z přelomu 70. a 80. let se střetávají reminiscence z mládí se světelnými vizemi, z nichž některé mají charakter znamení. Prostřednictvím rozboru vztahů vidoucího a viděného dospívá k vizím a objevům vnitřního světa a průnikům prostorových vrstev a stavů existence znázorněných v plastikách Vnitřní světlo a Trhlina v prostoru. Minulost se v jeho díle stává budoucností a naopak. V desetiletí od roku 1986 - 1995 se soustředil především na pastely se světelnými vizemi. Využíval figurálních i abstraktních, organických i geometrických forem. V polovině devadesátých let vstoupil do jeho tvorby nový tematický okruh - námět vlastní matky, pojatý jako spirituální, světelný dialog, kterým se zabývá na velkých pastelech i v drobných tužkových kresbách a tuších. V sochařství se soustředí na práce s tvarovaným drátem, vytváří figurální koláže, kvaše, tempery, plastiky, reliéfy, kresby, grafické listy, prostorové struktury realizované v plexiskle, drátěné prostorové plastiky. Malichovy přístupy se staly základními body vývoje soudobého českého umění. Jeho díla byla vystavována na řadě světových výstav a jsou zastoupena v předních kolekcích privátních i veřejných.

Autor viz NEČVU 1/472, CH 7/312-313.

250 000 – 400 000 CZK / 9 259 – 14 815 €

160 000 CZK / 5 926 €

092

MALICH Karel (1924 Holice)

BEZ NÁZVU

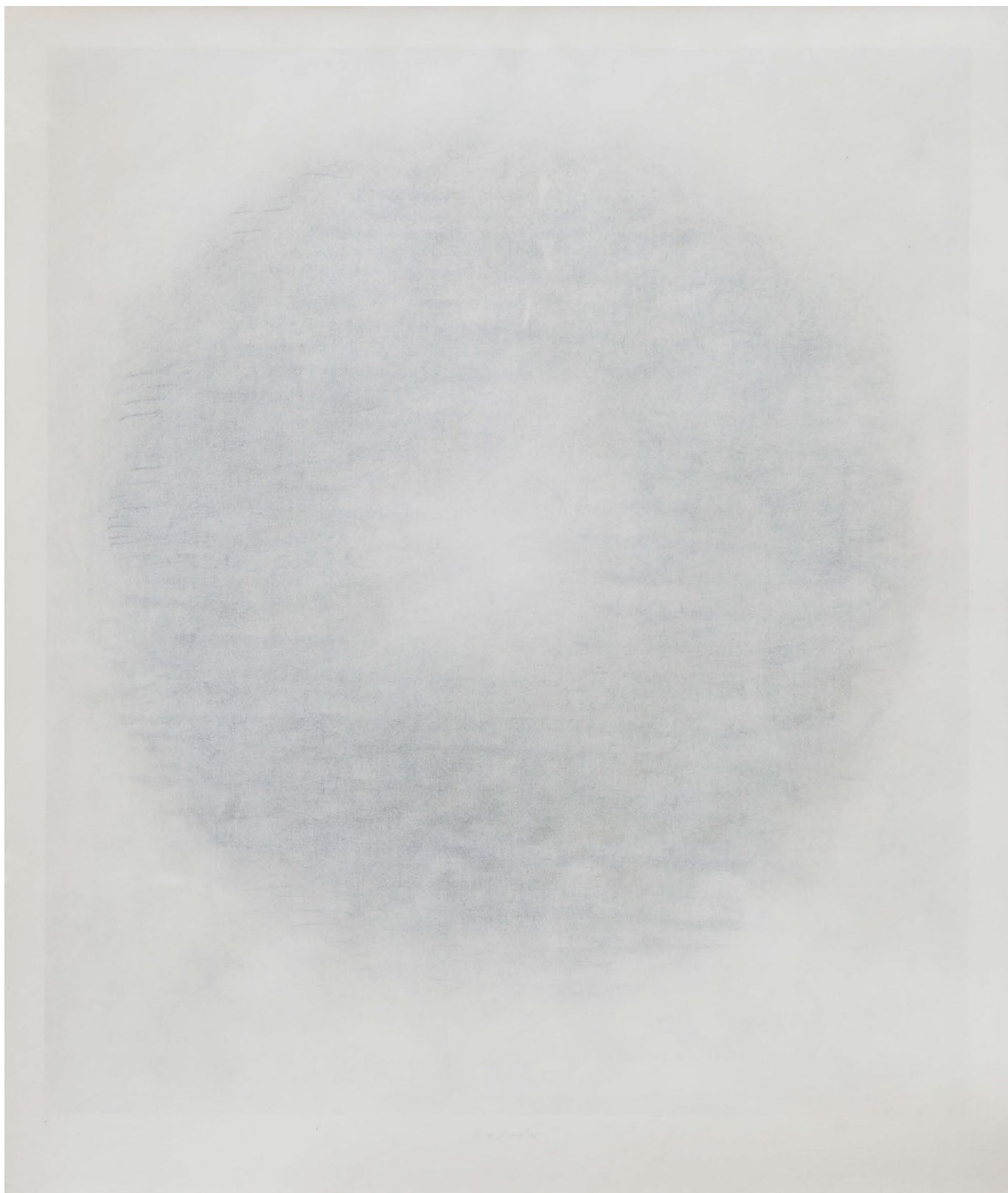
Serigrafie na papíře, 99 x 79 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 2015, signováno zezadu K. Malich 2015, list č. 18/40.

Světový český sochař, malíř a grafik. Studoval výtvarnou výchovu a estetiku na PedF UK v Praze pod vedením profesorů C. Boudy, M. Salcmána, K. Lidického a F. Kovárny a grafickou speciálku u Prof. V. Silovského na Akademii výtvarných umění v Praze. Věnoval se malbě krajiny, zpočátku pojaté kubisticky a expresionisticky, později kresbě pastelem. Vytváří reliéfy a plastiky, první sochy z plexiskla a otevřené kovové struktury s tématem dematerializace plastiky. Od 70. let je zcela nezávislý na jakékoli dobové estetice. Prostřednictvím narativní legendy se do výtvarného díla přímo projektoval. V kresbách z přelomu 70. a 80. let se střetávají reminiscence z mládí se světelnými vizemi, z nichž některé mají charakter znamení. Prostřednictvím rozboru vztahů vidoucího a viděného dospívá k vizím a objevům vnitřního světa a průnikům prostorových vrstev a stavů existence znázorněných v plastikách Vnitřní světlo a Trhlina v prostoru. Minulost se v jeho díle stává budoucností a naopak. V desetiletí od roku 1986 - 1995 se soustředil především na pastely se světelnými vizemi. Využíval figurálních i abstraktních, organických i geometrických forem. V polovině devadesátých let vstoupil do jeho tvorby nový tematický okruh - námět vlastní matky, pojatý jako spirituální, světelný dialog, kterým se zabývá na velkých pastelech i v drobných tužkových kresbách a tuších. V sochařství se soustředí na práce s tvarovaným drátem, vytváří figurální koláže, kvaše, tempery, plastiky, reliéfy, kresby, grafické listy, prostorové struktury realizované v plexiskle, drátěné prostorové plastiky. Malichovy přístupy se staly základními body vývoje soudobého českého umění. Jeho díla byla vystavována na řadě světových výstav a jsou zastoupena v předních kolekcích privátních i veřejných.

Autor viz NEČVU 1/472, CH 7/312-313.

80 000 – 100 000 CZK / 2 963 – 3 704 €

55 000 CZK / 2 037 €

093

BOŠTÍK Václav (1913 Horní Újezd u Litomyšle - 2005 Praha)

MLHOVINA

Pastel na papíře, 88 x 77 cm, rámováno, pod sklem, signováno dole uprostřed Boštík, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Karla Srpa.

Komentář PhDr. Karla Srpa:

Máme před sebou nádherný, vrcholný pastel Václava Boštíka, pocházející z konce osmdesátých let. Ve druhé polovině tohoto desetiletí se autor začal pastelům soustavně věnovat. Během let si vytříbil tuto techniku natolik, že se stal jejím hlavním představitelem, a přesto nelze jednoznačně říci, jak vlastně tyto pastely a čím kreslil. Boštík se pohyboval na vlastní hraně odhmotnění, jako by svůj obrazový svět budoval z ničeho, jako by jej stavěl z prázdná plochy a postupně a velmi opatrně přidával jednotlivé tóny, tak aby této ploše ponechal její původní volnost. Jde o velmi důvěrný dialog autora, pastelu a samotné techniky provedení, ze kterého vzniká vlastní znázorňované pole, které většinou historici umění označují jako kosmogonické, v podstatě jde o jakési utváření prvotního jsoucna, světa před jeho zrozením, k němuž se chtěl Boštík svou tvorbou přiblížit. Obdobných pastelů jako tento nevzniklo mnoho a autor je okamžitě prodal. Pastel pochází z konce osmdesátých let, kdy Boštík zahájil několikaletou, velmi úspěšnou spolupráci s galerií L'Amagnère - Saint Germain, jež jej několik let zastupovala.

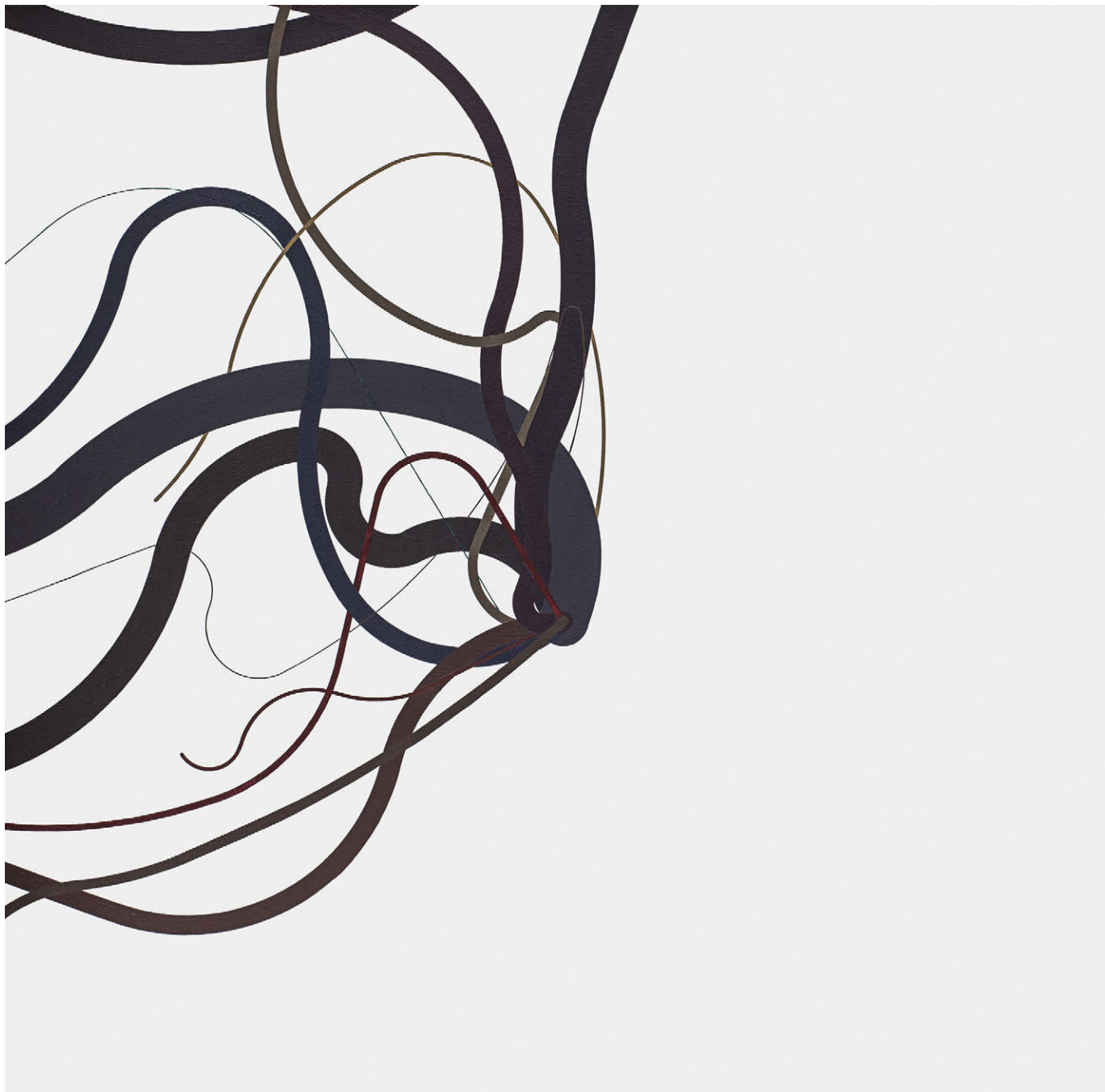
Tento pastel byl zřejmě zařazen na některou ze samostatných výstav Boštíka, jež mu galerie L'Amagnère - St. Germain uspořádala a podle štítku byl i součástí putovní výstavy současného českého umění les Pragois, les années de silence, jež uspořádal institut současného umění Paca po Francii v roce 1990. Výstava začínala ve dvou pařížských galeriích (galerii van Melle a Galerii L'Amagnère St. Germain), kde proběhla od 30. 1. 1990 - 3. 3. 1990, a podle štítku pokračovala ještě v několika dalších francouzských městech: Saint Gerblain, Saint Jean-de-Monts, Sablé, La Baule a Marseille. Již dlouhou dobu jsem neviděl v aukci tak působivý pastel Václava Boštíka. Autor své pařížské galerii tehdy odváděl nejlepší část své práce.

Významný soudobý malíř a grafik, studoval kreslení a deskriptivní geometrii na ČVUT u Oldřicha Blažička, Cyrila Boudy aj. a AVU v Praze u Williho Nowaka. Po uzavření vysokých škol byl přeřazen do ateliéru Jakuba Obrovského. Jeho tvorba patří k vrcholným projevům lyrické abstrakce, pokračuje v tradici Josefa Šímy. Začátek jeho tvorby patřil realistickému zobrazení krajiny, postupně však stále více jeho tvorbu ovlivňovala abstrakce. Spolu se sochařem Janem Křížem vytvořil nerealizované návrhy oken pro chrám sv. Víta. Tato spolupráce ovlivnila jeho pozdější tvorbu - nové náměty starozákonní a apokalyptické. Padesátá léta v jeho tvorbě patří abstrahování a čistému elementárnímu výrazu. Díla měla bipolární řešení námětů - první byly lineární obrazy, využívající symetrického členění, a druhé tvarující se shluky šedých modelovaných polí. Tyto dva přístupy jsou odrazem základu přírodních a hlavně vesmírných reflexí. Boštíkova tvorba je zastoupena ve stálých sbírkách předních českých a evropských galerií i v privátních kolekcích.

Autor viz T 1/82, TD 32, B 2/199, Ch 1/199, NEČVU 1/80.

300 000 – 400 000 CZK / 11 111 – 14 815 €

210 000 CZK / 7 778 €

094

SÝKORA Zdeněk (1920 Louny - 2011 Louny)

LINIE Č. 164

Akryl na plátně, 110 x 110 cm, datace 1998, signováno zezadu Sýkora 98, zezadu opatřeno přípisem s určením, zezadu opatřeno výstavním štítkem.

Vystaveno:

z.s. devadesát (extrém y), Galerie Zdeněk Sklenář, Smetanovo nábřeží 4, Praha 1, 24. 1. – 27. 3. 2010.

Významný český malíř, grafik, sochař a pedagog, který patří za výrazného představitele avantgardního umění a konstruktivismu a průkopníka počítačového umění. Studoval na Vysoké škole báňské v Příbrami, na VŠAPS ČVUT v Praze, výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování u C. Boudy, F. Kovárny, K. Lidického, M. Salcmana a V. Denksteina, dále na Pedagogické a Přírodovědné fakultě UK tamtéž. Zpočátku byl ve své tvorbě ovlivněn surrealismem, Skupinou 42 a kubismem. Celé jeho dílo je spjato s přírodními a krajinnými motivy. Od r. 1947 se v jeho tvorbě začal promítat impresionismus, ovlivněný Slavičkem a Pruchou. Mezi jeho nejvýznamnější prvotní díla patří cyklus Zahrad (1958 - 1960). Od r. 1960 se jeho tvorba začíná ubírat směrem k abstrakci. Původně se věnoval krajinomalbě, posléze přešel k plošnějším, jednodušším a geometričtějším kompozicím a hledání barvy. Plochu obrazu transformoval do topologicky uspořádaného pole variovaných prvků a pro svou tvorbu začal používat od r. 1964 i počítače. Postupně se v 70. letech začala jeho tvorba přecházet od rastrovaných obrazů k zobrazení velkých detailů a struktur prvků, s důrazem na obrysovou linii. Všechna jeho tvůrčí období jsou vázána na přírodní a společenský prvek. Pracoval v cyklech, realizoval řadu prací umístěných do architektury a zabývá se také bibliofilii. Vystavoval na řadě prestižních domácích a světových výstav a jeho díla jsou uložena v českých, evropských, ale i světových sbírkách.

Autor viz Ch 15/303.

3 500 000 – 4 000 000 CZK / 129 630 – 148 148 €

2 800 000 CZK / 103 704 €

095

BOUDNÍK Vladimír (1924 Praha - 1968 Praha)

VARIACE NA ROSCHACHOVY TESTY

Symetrická grafika na papíře, 31,5 x 44 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1967, signováno vpravo dole Vladimír Boudník 1967 – II.

Publikováno:

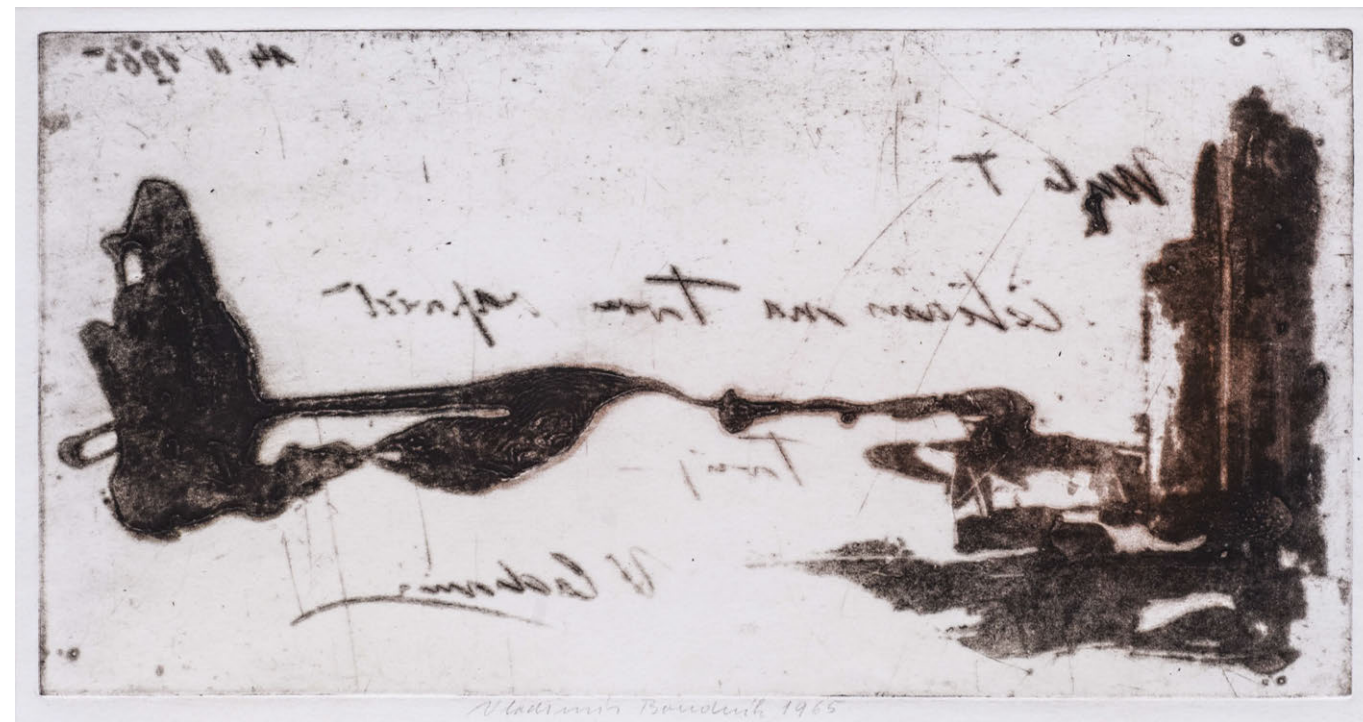
Vladimír Boudník, Mezi avantgardou a undergroundem, Zdeněk Primus, Gallery, 2004, str.155, č. 112, 113 varianty díla.

Grafik, malíř a autor uměleckých programů. Po druhé světové válce studoval na Státní grafické škole. Patří k iniciátorům poválečné linie abstrakce, definované pojmem informel. Už od konce 40. let demonstroval svůj „explosionalismus“, umělecký princip emocionality uvolňující lidskou obrazotvornost a asociační schopnost. Jeho převážně grafická tvorba pracovala hlavně se strukturami a surovými materiály a rozvíjela se v řadách strukturální nebo aktivní grafiky, popřípadě v monotypech založených na uvolněném malířském gestu. V roce 1960 se účastnil obou Konfrontací, neveřejných ateliérových výstav mladých abstraktních umělců (J. Valenta, Z. Sion, A. Veselý, J. Koblasa ad.). Prátele se a měl blízko k M. Medkovi a B. Hrabalovi, později i k J. Kolářovi.

Autor viz Ch 1/202, NEČVU 1/82.

40 000 – 55 000 CZK / 1 481 – 2 037 €

26 000 CZK / 963 €

096

BOUDNÍK Vladimír (1924 Praha - 1968 Praha)

DOPIS TEKLE

Strukturální grafika na papíře, 25 x 48 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1965, signováno dole uprostřed Vladimír Boudník 1965.

Publikováno:

Vladimír Boudník, Mezi avantgardou a undergroundem, Zdeněk Primus, Gallery, 2004, str.159, č. 117 varianta díla.

Grafik, malíř a autor uměleckých programů. Po druhé světové válce studoval na Státní grafické škole. Patří k iniciátorům poválečné linie abstrakce, definované pojmem informel. Už od konce 40. let demonstroval svůj „explosionalismus“, umělecký princip emocionality uvolňující lidskou obrazotvornost a asociační schopnost. Jeho převážně grafická tvorba pracovala hlavně se strukturami a surovými materiály a rozvíjela se v řadách strukturální nebo aktivní grafiky, popřípadě v monotypech založených na uvolněném malířském gestu. V roce 1960 se účastnil obou Konfrontací, neveřejných ateliérových výstav mladých abstraktních umělců (J. Valenta, Z. Sion, A. Veselý, J. Koblasa ad.). Prátele se a měl blízko k M. Medkovi a B. Hrabalovi, později i k J. Kolářovi.

Autor viz Ch 1/202, NEČVU 1/82.

40 000 – 50 000 CZK / 1 481 – 1 852 €

24 000 CZK / 889 €

097

OVČÁČEK Eduard (1933 Třinec)

KONEC KULTU

Koláž na papíře, 61 x 63 cm, rámováno, pod sklem, datace 1964, signováno vpravo dole E. Ovčáček 1964.

Publikováno:

J.Valoch, J. Machalický, J. Mojžiš; Eduard Ovčáček 1956 - 2006; Gallery, 2007, str. 189, č. kat. 223.

Význačný český vizuální básník, grafik, sochař, malíř, fotograf, typograf, kurátor a vysokoškolský pedagog, vystudoval Vysokou školu výtvarných umění v Bratislavě u prof. P. Matejky a v r. 1962 absolvoval roční stáž na VŠUP u prof. A. Kybala. Koncem 50. let byl členem skupiny Kroky, také jedním z iniciátorů vzniku nezávislé bratislavské skupiny výtvarníků orientovaných na informel a účastníkem neoficiálních výstav Konfrontace III v letech 1961-1963. V té době také navázal kontakty s ostatními umělci zabývajícími se strukturální malbou v Praze, mezi kterými figurovali zejména V. Boudník a M. Medek. V r. 1965 představil lettristické obrazy na výstavě Obraz a písmo a byl přítomen na reprezentativní přehlídce československé grafiky v Pisku. Poprvé samostatně vystavoval v Praze v r. 1966, autorkou výstavy byla přední česká teoretička umění L. Vachtová. V druhé polovině šedesátých let se v jeho ateliéru scházela skupina výtvarníků orientovaných na abstraktní umění. Nově založený Klub konkrétištů spojil více než 50 českých, moravských a slovenských umělců a od r. 1967 uskutečnil sérii výstav doma i v zahraničí. Na revoluční rok 1968 reagoval konkrétní a vizuální poezií s názvem Lekce velkého A, kterou ještě stihl publikovat v literárních listech a některých dalších periodikách v Československu a v zahraničí. Po tomto veřejném vystoupení a jako pozdější signatář Charty 77 ztratil možnosti vystavovat v oficiálních galeriích. Výstavy neoficiálních výtvarníků se v té době konaly pouze v dostatečné vzdálenosti od Prahy, obvykle v místním kulturním středisku, divadle, muzeu nebo menší galerii v městech Orlová, Sokolov, Blansko, Hodonín, Frýdek-Místek, Český Těšín nebo Brno, později v Galerii H a Minisalonu Jazzové sekce. Na počátku 90. let docházelo k intenzivnímu obnovování výtvarnických sdružení a jméno Eduard Ovčáček se objevuje na výstavách Spolku výtvarných umělců Mánes, Sdružení českých umělců grafiků Hollar, Umělecké besedy, Nového sdružení pražských umělců a Výtvarné skupiny Jiná geometrie. Dnes patří k předním současným výtvarným umělcům, vystavuje jak v Čechách, tak v cizině. Autor viz Ch 10/247.

60 000 – 80 000 CZK / 2 222 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

098

GO Jan (1960 Hostinné v Podkrkonoší)

NABUBŘELOST, ZÁVIST, ŽÁRLIVOST, LENOST

Triptych, kombinovaná technika na dřevě, 37,5 x 91 cm, rámováno, signováno vpravo dole
Jan Peintr Go.

Rozmanitou výtvarnou formu Jana Go nespazují žádná dogmata, přesto považuje za základ kvalitní tvorbu, renesanční způsob malby a hned potom experiment a hledání. Sám tvrdí, že v tvůrčím procesu neexistuje technologie, jež by neznal. Běžně kombinuje mramor, tmely nanášené injekčními stříkačkami, které si sám vyrábí, kokosová vlákna, alkydové, akrylové, syntetické barvy. Do obrazů vsazuje mramorový písek, stavební materiály, používá polychromii zlatem či stříbrem a nekonečné množství dalšího netradičního materiálu, aby stvořil artefakt vyvážený, esteticky dokonalý, ale v žádném případě ne střízlivý nebo nevýrazný. Magická abstrakce je v jeho pojetí výsledkem syntézy různých postupů: spiritualismu, informelu, strukturalismu, částečně i surrealismu a projevuje se dekompozicí, izolovanými vizuálními prvky, neohraničeností plochy obrazů. Tvorba Jana Go je přijímána se zájmem nejen v Evropě, ale i ve vzdálených kulturách a to svědčí o jeho velkém umění.

90 000 – 150 000 CZK / 3 333 – 5 556 €

70 000 CZK / 2 593 €

099

FÁRA Libor (1925 Praha - 1988 Praha)

VIA DI FELICI ROMANI

Asambláž, 131 x 80 cm, datace 1969, signováno dole uprostřed Fára 69.

Vystaveno:

Libor Fára, Jízdárna Pražského hradu, 4. 3. – 5. 5. 1999.

Rytmus, Libor Fára, Museum Kampa, Praha, 7. 11. 2015 – 7. 2. 2016.

Publikováno:

A. Fárová, E. Petrová, J. Rous, V. Velemanová; Libor Fára tečka čára ..., Gema art, 1999, str. 52.

V. Velemanová, V. Lahoda, Libor Fára Dílo, Gallery, Praha, 2006, str. 400, č. 473.

Z knihy V. Velemanové a V. Lahody, Libor Fára Dílo:

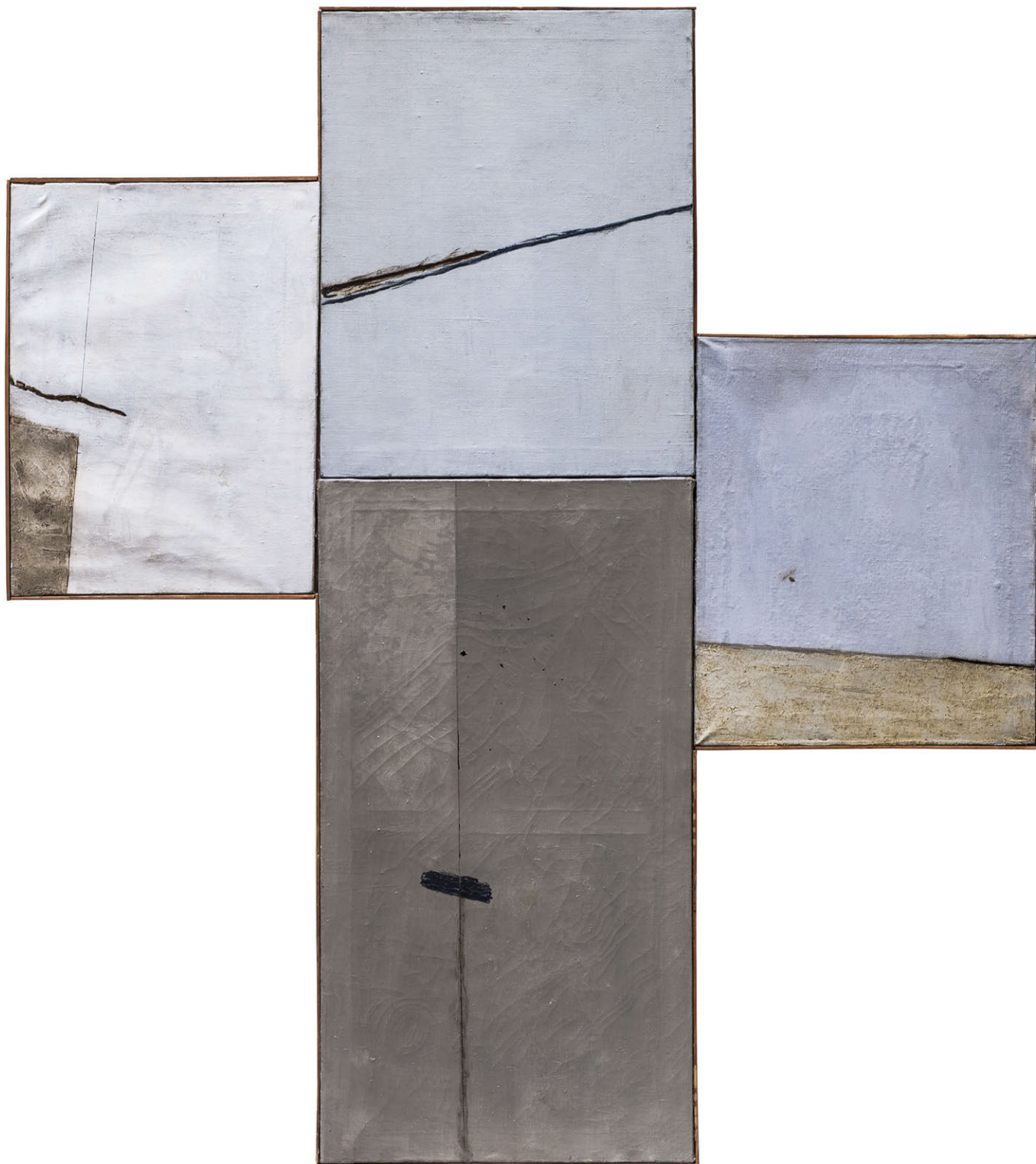
V roce 1969 vytvořil Fára asambláž, nazvanou Via di felici Romani. Motiv fragmentu dřevěné italské okenice, i samotný název ukazuje, že dílo má spojitost s Itálií. V roce 1969 pozval Libor Fára a rok předtím Mikuláše Medka italský lékař dr. Rodolfo Chelli do Janova. Dohodl pobyt jak Medkově rodině v roce 1968, tak Fárům v roce 1969. Poskytl jim na Via felice Romani 2a ateliér v přízemí, nechal je měsíc pracovat a za to si nechal díla, na místě vytvořená. Pro Fára to byla ojedinělá příležitost nejen vycestovat do Itálie a na vlastní kůži si ohledat moderní umění, ale také finančně rodinu načas zabezpečit. Je pochopitelné, že když ve svém životopisu měl napsat několik vět k roku 1969, takřka výhradně byly věnovány Itálii. „... důsledné dochování barevnosti nalezených dřevěných objektů, realizace třiceti kompozic v Janově - Itálie/ Chelli/ Maznata pokračování v ateliéru/ osm komposic ...“

Přední český malíř, grafik a scénograf. Během nacistické okupace studoval na grafické škole Officina Pragensis u J. Švába, kterou absolvoval po studiu reálného gymnázia, kde ho učil Pravoslav Kotík. Vysokoškolská studia absolvoval na VŠUP u E. Filly a F. Muziky. Ve čtyřicátých letech vytvářel surrealistické koláže a objekty, sochy a reliéfy a pracoval s fotografií. V roce 1946 se stal nejmladším účastníkem 1. poválečné výstavy československého umění v Paříži. V padesátých letech spolupracoval na sbornících surrealistické skupiny s K. Teigem, V. Effenbergerem nebo J. Istlerem a v druhé polovině této dekády se zaměřoval především na geometricky stylizovaná zátěže. Blízce se přátelil s malířem Mikolášem Medkem. V šedesátých letech spolupracoval s významnými pražskými divadelními scénami. V polovině šedesátých let vytvářel asamblážové objekty z řemeslně vyrobených věcí, částí dřevěných náradí ap. Proslulé jsou také jeho výtvarné práce inspirované jazzovou hudbou, které jsou charakteristické rytmem a černými konturami. V další fázi tvorby vytvářel reliéfy na dřevěné podložce, kde asamblážoval sklářské formy, židle, stoly a jiné předměty. V asamblážích Plechomluva užíval zejména prvky zrezivělého železa. Ve figurativní malbě byl kromě již zmíněného surrealismu ovlivněn také dílem Picassovým. Jeho díla se těšila velkému uznání doma i v zahraničí a jsou zastoupena v českých i světových veřejných sbírkách.

Autor viz Ch 2/211, NEČVU 1/170.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

150 000 CZK / 5 556 €

100

OUHEL Ivan (1945 Ostrava)

BEZ NÁZVU

Olej na plátně, 169 x 151 cm, rámováno, signováno zezadu OUHEL, zezadu opatřeno č. 82457.

Významný český malíř, grafik a pedagog se naplnění svého výtvarného talentu začal věnovat na kurzech výtvarné výchovy u profesora Čecha a později večerně na kurzech Střední odborné školy výtvarné v Praze. Jeho další kroky směřovaly do ateliéru figurální malby profesora Karla Součka. V roce 1973 podnikl studijní cestu do Itálie a o dva roky poté uspořádal svou první samostatnou výstavu v pražské Galerii D. Od té doby se podílel na celé řadě samostatných i kolektivních výstav v tuzemsku a zahraničí, zejména pak v Itálii, Francii a Německu. V roce 1987 spoluzaložil výtvarnou skupinu Volné seskupení 12/15, ve kterém byl také Jiří Sopko, Jiří Načeradský nebo Kurt Gebauer. Od roku 1992 je členem Umělecké besedy. Je představitelem lyrické abstrakce a jeho hlavním zájmem jsou krajiny, které se snaží zachytit v širších souvislostech, jako místo koloběhu života zahrnující jak krásu zrození, tak podstatu umírání. V raných dílech byl inspirován důlním prostředím Ostravska, kdy zachycoval krajinu schovanou lidskému vnímání pod povrchem země. Koncem sedmdesátých let ke krajině přibýly i figury, kterým se ostatně věnoval již na AVU. V osmdesátých letech obě své kategorie prolínal. V pozdějších pracích z devadesátých let se věnuje také barevné expresi, kdy tvoří obrazy dynamickou barevnou kompozicí, jež rozkládá jednotlivé prvky obrazu na původní prvky. V novém miléniu, jako by se jeho tvorba zbavila vnitřních přetlaků, malba se uvolňuje a roztěkané linie nahrazují velké klidné barevné plochy. Jeho dílo je zastoupeno v řadě prestižních domácích veřejných galerií i u soukromých sběratelů a je předmětem sběratelského zájmu i ze zahraničí.

260 000 – 320 000 CZK / 9 630 – 11 852 €

180 000 CZK / 6 667 €

101

KOLÍNSKÁ - STIBRALOVÁ Jitka (1930 Praha - 1992 Praha)

CITRON A ZLATÁ KLEC

Tempera na plátně, 39 x 81 cm, signováno vpravo dole Kolínská.

Česká malířka a ilustrátorka, studovala na soukromé škole dekorativního umění u Jaroslava Masáka, později na AVU v Praze u prof. V. Sychry a V. Pukla. Merit jejího díla leží v tvorbě pro děti, zejména v ilustrační činnosti různých žánrů, které vychází z lyrčnosti a poezii naivního výrazu. V sedmdesátých letech se začala věnovat kolážím. Většinu svých ilustrací vytvářela pastelem. Vystavovala od r. 1953 a svou první samostatnou výstavu uspořádala v r. 1957. Byla členkou skupin Máj, Aleš a Svaz českých výtvarných umělců. Vystavovala v Praze, Olomouci, Brně, Jihlavě, Českých Budějovicích, ale i v zahraničí. V roce 1967 obdržela Jitka Kolínská druhou cenu na výstavě v Bratislavě za ilustrace ke knize René Guillaota a v roce 1976 získala Cenu ministerstva kultury za ilustrace ke knize Tolstoj dětem. Autor viz TD 97, Ch 5/326.

60 000 – 90 000 CZK / 2 222 – 3 333 €

50 000 CZK / 1 852 €

102

HODONSKÝ František (1945 Moravský Písek)

KRAJINA Z WALESU

Olej na plátně, 95,5 x 95,5 cm, rámováno, datace 1991, signováno vpravo dole HODONSKÝ 91, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Malíř a grafik, studoval na SPUŠ v Uherském Hradišti a posléze na AVU v Praze v ateliéru u prof. F. Jiroudka. Od r. 1990 profesor na AVU v Praze. Člen Umělecké besedy a SČUG Hollar. Samostatně vystavuje od r. 1976. Věnuje se malbě, v grafice konkrétně litografii, linořezu, linorytu a drobné plastice. V obrazech si zachovává smysl pro hmotnost, krajinu oprošťuje od podružností, zhuťněle tvary krajin a znaků přírody, ač neiluzivní, mají znaky hmotnosti reálií. Svou pozici si v dějinách českého výtvarného umění získal svébytným zacházením s barvou, expresivitou malířského projevu i nevšední monumentalitou v zobrazování krajiny. Ve svých rozměrných malbách nejčastěji pracuje se smaragdovou zelení, která vyvolává vzpomínky na příšeří lužních lesů, odlesky vodní hladiny a probleskující světlo. V plastice pracuje nejčastěji se dřevem. Hlavní inspirací jeho tvorby je překrásná krajina Jižní Moravy. Vystavoval v Mánesu (1979), Valticích (1981), GHMP (1987), v kláštere Plasy (1991), Haagu (1994), Břeclavi (1995) aj. Jeho díla jsou zastoupena v NG v Praze, GHMP, ČMVU v Praze, Alšově jihočeské galerii Hluboká nad Vltavou, MG v Brně, Horácké galerii v Novém Městě na Moravě, GVU Klatovech aj. Autor viz Ch 3/193.

50 000 – 60 000 CZK / 1 852 – 2 222 €

40 000 CZK / 1 481 €

103

ČÍHAL Marek (1986)

VĚČNÉ LÉTO 1914

Akryl na plátně, 120 x 120 cm, datace 2016, signováno zezadu Marek Číhal 2016.

Perspektivní český výtvarník střídavě žijící v Praze a Berlíně, vystudoval AVU v malířském ateliéru V. Skrepla a J. Kovandy. V průběhu studia prošel stážemi u hostujících profesorů, Ateliér Althey Thauberger (Kanada), Ateliér Silke Otto Knapp (Velká Británie) a ateliér Florian Pumhösl (Rakousko). Na jaře 2012 začal paralelně studovat na Universität der Künste Berlin v malířském ateliéru T. Zippa. Od r. 2010 je členem mezinárodní umělecké skupiny International Bongo Bongo Brigade, jejíž členové žijí především v Berlíně a v Londýně. Od r. 2010 spolupracuje s architektonickým studiem Acht na monumentálních realizacích do architektonických objektů. V r. 2013 získal Cenu výtvarné naděje Jana Světlíka. Kurátor Jiří Ptáček jeho dílo popsal: „Dílo Marka Číhala reprezentuje mimořádnou spontaneitu, na niž nedoléhá tíha rafinovaných figur, schopnost brát maximum z vlastního temperamentu a silnou touhu ověřovat účinek své práce okamžitě a vždy v měřítku 1:1. Když namalovat obrazy, pak ve všech myslitelných rozměrech, když vytvořit umělecké dílo pro architekturu, pak rovnou na betonovém kolosu.“ Svou tvorbu pravidelně prezentuje v rámci samostatných i kolektivních výstavních projektů v Čechách a v zahraničí. Číhalova tvorba je často zařazována do přehlídek současného umění.

80 000 – 120 000 CZK / 2 963 – 4 444 €

50 000 CZK / 1 852 €

TYPLT
2014

104

TYPLT Lubomír (1975 Jilemnice)

VYSOKÁ FREKVENCE

Olej na plátně, 160 x 130 cm, datace 2014, signováno vlevo dole TYPLT 2014.

Český malíř, který žije a tvoří střídavě v Praze a Berlíně. Nejprve prošel Výtvarnou školou Václava Hollara v Praze, poté navštěvoval VŠUP v Praze v oboru ilustrace u prof. Šalamouna. Vždy ho ale fascinovala malba proto své ambice rozprostřel jednak na Fakultu výtvarných umění v Brně k prof. Jiřímu Načeradskému, ale také do německého Düsseldorfu, kde počátkem milénia začala zářit hvězda bývalého profesora Gerharda Richtera. Typlt s přestávkami působil na Kunstakademie Düsseldorf jako hostující student v oboru malířství u prof. Lüpertze, Mertze a Pencka a od r. 2004 se stal mistrovským žákem. Jeho malířské dílo je příznačné svou formální syrovostí a obsahovou surovostí, pro které jsou charakteristické vytříbená kresebnost i absurdní prostorové objekty. Má zálibu ve vyhrčeném projevu a v radikální barevnosti, zvláště pak v křiklavých tónech. S oblibou používá techniku kvaše, ve které se daří propojit výrazové přechody mezi kresbou a malbou. Zvláštní zálibu má ve smaragdové zeleni, kraplaku, ultramarínu a chromové žluti. V jeho tvorbě jsou příznačné výrazné tematické okruhy - témata mrtvých koček (1997-2002), sudy a stoly. Zásadním formálním pojátkem mezi abstrakcí a figurací se stává zmnožení, v opakování motivů je zpravidla přítomný určitý posun. Zastavené okamžiky figur či geometrických obrazců připomínají jednotlivá políčka z filmového pásu. Příležitostně se věnuje také rapové skupině WWW (texty, grafika). O jeho výtvarném i hudebním díle vznikl dokumentární snímek Tikající muž režiséra Marka Lančariče. Typlt se zúčastnil řady kolektivních a samostatných výstav v tuzemsku i zahraničí, za všechny Brno, Zlín, Olomouc, Praha - Jízdárna Pražského hradu nebo Galerie Zdeňka Sklenáře, Düsseldorf, Hradec Králové, Berlín, Stockholm aj.

200 000 – 300 000 CZK / 7 407 – 11 111 €

120 000 CZK / 4 444 €

105

KRAJC Martin (1984 Praha)

BOY WITH AN ORANGE BUBBLE

Akryl, uhl, lak a sklo na plátně, 180 x 200 cm, datace 2015, signováno zezadu Martin Krajc 2015.

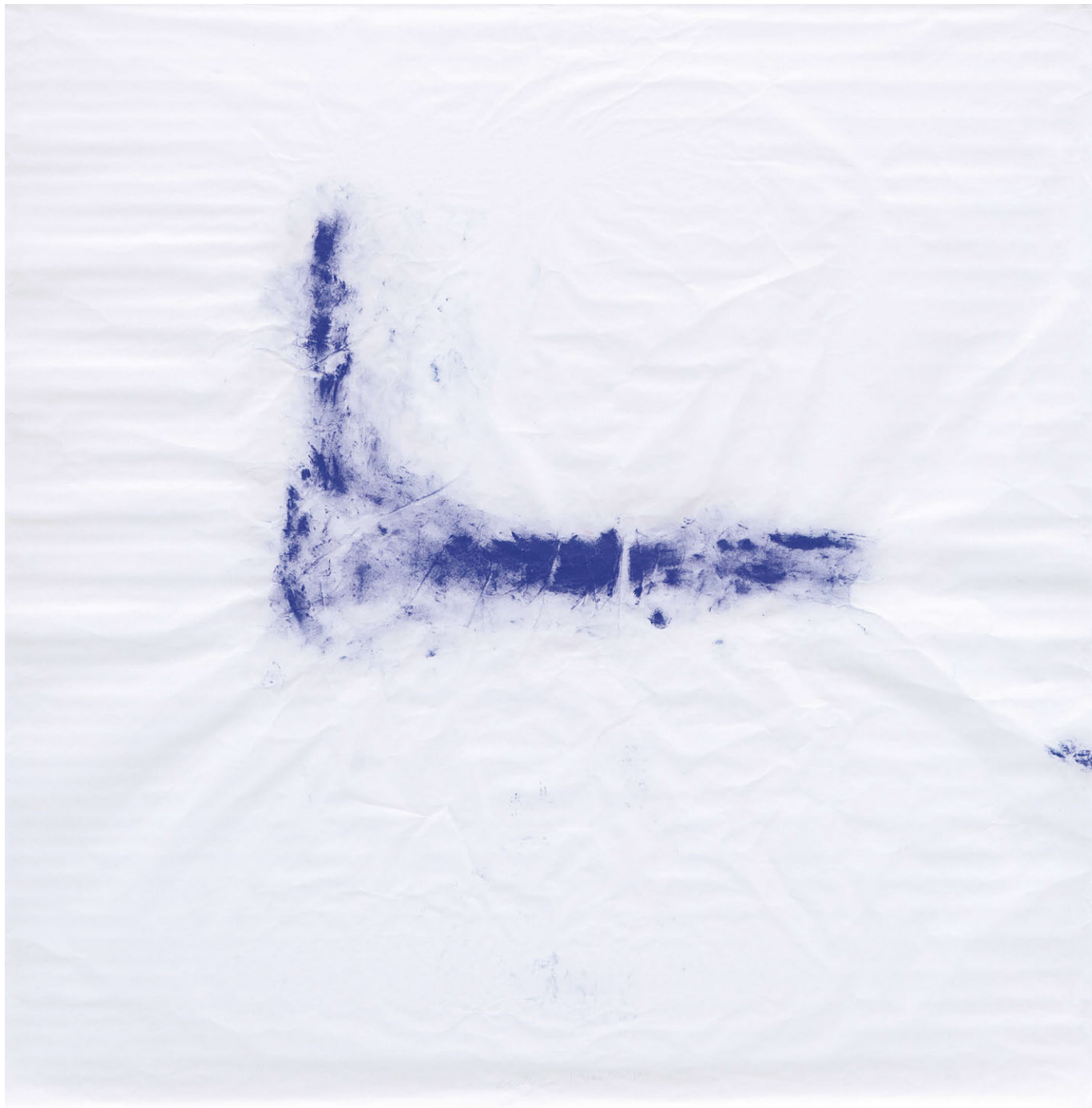
Obraz chlapce s oranžovou bublinou vytvořil Martin Krajc pro výstavu skupiny Obr. v Galerii Václava Špály v minulém roce. Dílo vzniklo jako součást většího souboru prací sdružených námětem vanitas, kterému se Krajc věnoval v průběhu roku 2015. Cyklus je inspirován symbolikou vyskytující se v barokní malbě, v nichž bubliny představují pomíjivost života a křehkou hranici mezi životem a smrtí. Krajc ho vizualizoval na portrétech dívek vycházejících ze světa modelingu a posléze na motivech chlapců inspirovaných starým uměním.

Motiv chlapce s oranžovou bublinou vychází z Manetova Chlapce vyfukujícího mýdlové bubliny (1867-9), na němž je zobrazen Manetův syn Leon v okamžiku intenzivního soustředění na vyfouknutí dokonalé bubliny. I přesto, že zde Manet vychází z motivů holandských malířů 17. století, je jeho obraz nápadně moderní. Postava chlapce takřka vystupuje z plochy plátna, tahy a kontrastní světelné pojetí dodávají portrétu specifický výraz a expresivitu. Krajc jeho kompozici přejal, ale zvolil volnější pojetí v kombinaci volné gestické malby a kresby na kontrastním bílém podkladu, díky čemuž se oproštuje od nutnosti veristického zobrazení. Mýdlovou bublinu, symbolizující moment pomíjivosti, zhmotnil do plastické skleněné koule, čímž podtrhl křehkost momentu, který stojí za křehkostí mládí a lidského života.

Martin Krajc je absolventem Akademie výtvarných umění v Praze, ateliéru malby Michaela Rittsteina. Jeho rané práce byly ovlivněny graffiti, které ho zajímalo především díky možnosti rychlého vyjádření a práce s volným gestem. Stěžejní význam pro vývoj jeho tvorby měl dvousemestrální pobyt v Madridu, kde na něho kromě Velázqueze a Goyi zapůsobila místní jižanská světelnost a výrazná barevná paleta. Objevuje také senzualní způsob práce s barvou, která se oproštuje od nutnosti napodobivého zobrazení a směřuje k abstraktním senzualním mlhovinám a volnému gestu. Ústředním bodem jeho práce je vždy figura, ať samotná, či ve spojení s citacemi či odkazy na staré a současné umění, popřípadě zasazená do funkcionalistických interiérů. V posledních letech se nechal inspirovat světem modelek a reklamy, monumentální rozměry jeho pláten mohou odkazovat na velké reklamní billboardy, ale souvisí také s jeho scénografickou zkušeností a tendencí komponovat pro diváka výrazné vizuální zážitky. Krajc byl zastoupen na výstavě současných českých umělců v muzeu MAXXI v Římě (2015), na florentském bienále (2015), v londýnské Red Gallery (2014). Byl spoluzakladatelem skupiny Obr., se kterou vystavoval mimo jiné v Galerii Václava Špály (2015) nebo v Domě umění v Brně (2013). Samostatně vystavoval v Galerii Středočeského kraje v Kutné Hoře (GASK, 2015), v DSC Gallery v Praze (2015) nebo v monumentálních prostorách klášterního kostela sv. Antonína Paduánského v Sokolově (2016). Jeho posledním počinem je výstava Libido s monumentálními plátny, která připravil pro prostory výstavní síně Mánes.

300 000 – 400 000 CZK / 11 111 – 14 815 €

200 000 CZK / 7 407 €

106

ŠIMOTOVÁ Adriana (1926 Praha - 2012 Praha)

Z CYKLU RUCE V

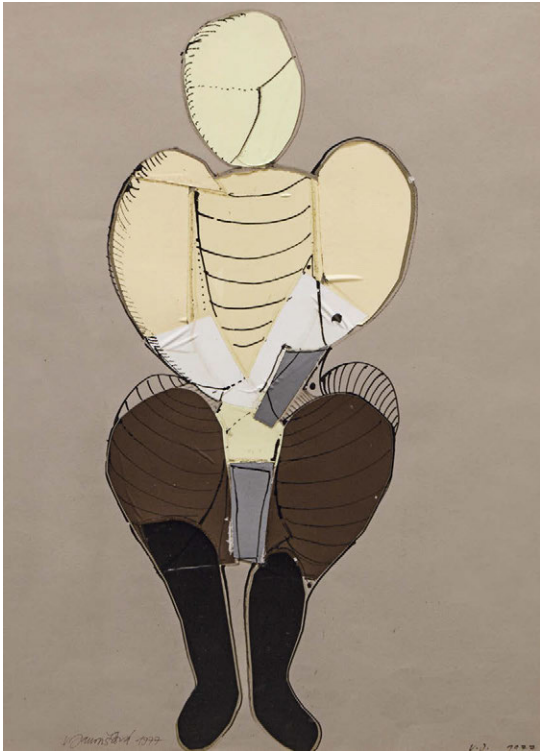
Pastel a pigment na papíře, 101,5 x 97cm, rámováno, pod sklem, datace 2010, signováno dole uprostřed Adriana Šimotová 2010.

Významná česká malířka, kreslířka a grafička. Studovala u prof. J. Švába na Officina Pragensis, u prof. Z. Balaše na Státní grafické škole v Praze a u J. Kaplického na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Věnovala se malbě, kresbě, figurálním kolážím a objektům, užité i volné grafice, ilustraci a sklářskému výtvarnictví. V 70. letech převažovala tvorba figurálních textilních koláží s prostřihávanými plány a figurálními šitými objekty, později torza z muchlaného japanu a vsazená mezi skla. Náměty čerpala z antiky a Bible. V 80. letech využívala vrstveného karbonového papíru, z něhož brutálními zásahy vznikaly jemné nástěnné figurální objekty, a hedvábného papíru. Od 1990 se zaměřila na dřevěné kolorované objekty a kresebné cykly, vyjadřující hluboce duchovní prožitek univerza. Časté je v této době u ní téma lidské tváře, konkrétně pak detail oka nebo úst, které značí poruchy v mezilidské komunikaci. V 60. letech byla členkou skupiny UB 12 společně s J. Johnem, V. Bošítkem a V. Janouškovými. Od 1990 jezdila pracovat do Centre Pompidou v Paříži, přednášela v zahraničí a její díla jsou zastoupena v předních domácích a světových galeriích, stejně jako v soukromých kolekcích.

Autor viz TD 185, B 9/620, Ch 16/159, NEČVU 2/825.

300 000 – 450 000 CZK / 11 111 – 16 667 €

250 000 CZK / 9 259 €

107

JANOUSKOVÁ Věra (1922 Praha - 2010 Praha)

POSTAVA

Koláž na kartonu, 62 x 44 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1977, signováno vlevo dole VJanoušková 1977, vpravo dole V. J. 1977, zezadu opatřeno fotografií autorky z ateliéru.

Sochařka, malířka, kolážistka a grafička. Pro svou výtvarnou dráhu se rozhodla již v docela raném věku, když absolvovala roční praxi v Odborné škole kamenicko-sochařské v Hořicích, kde navštěvovala kurzy výtvarné teorie a měla možnost kreslit a modelovat, v r. 1942 pak byla přijata na UPŠ do sochařského ateliéru prof. Karla Dvořáka. Po válce v r. 1945 přešla do ateliéru prof. Josefa Wagnera, kde se jejími spolužáky stávají E. Kmentová, O. Zoubek, M. Chlupáč, Z. Palcr a V. Janoušek. Absolvovala nejrůznější vlivy od strukturální abstrakce až po pop art, autorsky je jí nejbližší sochařská tvorba Gutfreunda, Picassa a Dubuffeta. Po absolvování studia v r. 1948 se provdala za Vladimíra Janouška a spolu s ním odjela na roční stipendijní pobyt na AVU v Sofii. Poté podnikla ještě cesty za antickým uměním do Řecka (1958), do Rumunska, Itálie, Egypta a Paříže (1959/60). V r. 1960 je zakládající členkou tvůrčí skupiny UB 12 a vystavuje sochy na společné výstavě. Její první samostatná výstava v roce 1962 vzbudila velký zájem teoretiků. V 80. letech se Věra Janoušková podílí na vzniku neoficiálního sborníku Šedá cihla (vyd. Jazzová sekce, ed. Karel Srp) a stává se členkou Nové skupiny výtvarníků. V r. 1986 umírá Vladimír Janoušek a Věra prožívá dlouhou osobní krizi, tvoří hlavně koláže a ojediněle sochy se silným existenciálním akcentem. Jedna z jejích prvních prací byla figurální tapisérie Odysseus (1948), šitá z útržků látky na staré dece. Inspirovala se antickým uměním i rozměrnou látkovou koláží Rogera Bissiera. V této linii pokračovala i v pozdějších barevných papírových kolážích i sochách-kolážích sestavených z barevných smaltů. Raná sochařská tvorba v první polovině 60. let je ve znamení hledání tvaru a výrazu, experimentování s různými materiály a jejich vzájemné kombinace, zdůrazňuje někdy objem, jindy vertikality, povrch je výrazně strukturován nebo je asambláží nalezených předmětů, často hraje významnou roli barevnost. Janoušková postupně opouští modelování a sochy spíše skládá z jednotlivých prvků. Jinou linií tvorby jsou čisté a téměř bílé nefigurální motivy vytvořené z osinkocementu, některé určené jako plastiky do veřejného prostoru. R. 1963 začala pracovat s výraznou barevností smaltovaného plechu a menší fragmenty zprvu komponovala jako součást povrchu plošných závěsných figur ze sádky nebo osinkocementu. Krátce nato se naučila řezat plech plamenem a svařovat a vytváří série barevných figur sešivaných jako prostorové koláže pomocí svářečského drátu z částí použitých a odhobených smaltovaných předmětů. Nejznámější a nejvíce oceňovaná figurální tvorba je reflexí její tíživé sociální situace a osobních emocí v 70. a 80. letech, kdy byla ve vynucené izolaci bez možnosti vystavovat. Originální a důležitou součástí tvorby jsou od 70. let až do roku 2010 její figurální koláže z papírů stržených z plakátovacích ploch, barevných časopisů, staré stříhy i průhledný hedvábný papír. Charakterizuje je výrazná barevnost stejně jako smaltové sochy, ale v osobní krizi po smrti manžela tvoří jen pochmurné jednobarevné koláže - stíny a k někdejší barevnosti se opět vrací až v 90. letech. Tehdy vzniklo také několik osinkocementových figurálních plastik s povrchem pokrytým papírovou koláží a kresbou. Po r. 1989 zaujímá Věra Janoušková pevné místo v kontextu moderního českého sochařství, konají se souborné výstavy jejích soch i koláží (NG, GHMP, Mánes, Museum Kampa, Litoměřice, Karlovy Vary) a vystavuje v zahraničí (Evropa, USA, Asie). Stala se členkou obnovené Umělecké besedy v r. 1990. V roce 2004 založila Nadaci Věry a Vladimíra Janouškových a vložila do ní značnou část výtvarného díla obou sochařů.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

108

TRINKEWITZ Karel (1931 Mečeříž - 2014 Deggendorf)

TICINO PRATO SORNICO SUIZE

Asambláž na překližce, 40 x 40 cm, datace – 1983, signováno zezadu KAREL TRINKEWITZ.

Malíř, karikaturista, kolážista, básník, spisovatel a literární teoretik, studoval společně s Janem Koblasou a Eduardem Světlíkem gymnázium a také průmyslovou školu keramickou v Teplicích, později práva na UK, odkud byl z politických důvodů vyloučen. V 60. letech byl redaktorem nakladatelství Orbis a zároveň se už věnoval výtvarné a básnické tvorbě, ale také teoretickým pracím o umění. Jako kreslíř, karikaturista a kolážista už v této době začíná spolupracovat s řadou časopisů. Kresby signuje značkou WITZ. Věnoval se také kaligrafii, letristickým kolážím a vizuální poezii. Od r. 1979 žil v Hamburku, kde brzy zahájil spolupráci s exilovým i německým tiskem a dokonce publikoval několik básnických a esejistických knih. Po sametové revoluci své působení větil mezi Hamburk a Českou republiku. Během svého života pořádal celou řadu autorských výstav, např. Galerie na Karlově náměstí, Praha (1966), Galerie Sternbrücke, Hamburg (1980), Galerie Franze Kafky, Praha (1997/1998), Antares, Sevilla (2000) aj. Jeho dílo je zastoupeno v soukromých i veřejných sbírkách.

Autor viz Ch 18/149.

30 000 – 50 000 CZK / 1 111 – 1 852 €

25 000 CZK / 926 €

109

LADOCHA Jiří (1942 Praha)

PLASTIKA

Patinovaný bronz, dřevo, výška celkem 171 cm.

Český malíř, grafik a sochař, tvořící ve svém ateliéru v Torontu. Jeho trojrozměrné sochy a obrazy jsou v kontrastu k jeho středoevropským kořenům. Často se v jeho díle překrývá minimalismus s plynoucími organickými liniemi. Ladochova tvorba se vzpíná tradičnímu uměleckohistorickému zařazení, přesto je v něm vidět poučenost, znalost a autorovy české kořeny, kde si vybírá inspiraci třeba ve středověkých iluminovaných rukopisech. Nejčastěji pracuje se sklem, dřevem, hliníkem, PVC aj. Kritička a kurátorka Linda Generaux jeho díla charakterizovala jako dichotomii moderního povrchu a historického zázemí, starého a nového, chladného odstupu a vášně. Jeho dílo je zastoupeno v kolekcích a muzeích v Evropě a Severní Americe, včetně prestižních kulturních institucí Guggenheim a MOCCA v Torontu.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

35 000 CZK / 1 296 €

110

NAČERADSKÝ Jiří (1939 Sedlec - 2014 Praha)

TANEČNICE

Akvarel a tuš na papíře, 67,5 x 46,5 cm, rámováno, pod sklem, datace 1988, signováno vpravo dole Načeradský 88.

Významný český malíř a kreslíř, studoval střední UPŠ bytové tvorby v oboru plakát. Po maturitě studoval u V. Rady na AVU v Praze.

V r. 1967 poprvé vystavoval na veřejnosti v rámci výtvarného spolku Mánes v pražské Galerii mladých. V letech 1968 a 1969

pobýval na stipendiích v Paříži. Již od počátku své tvorby akcentoval zaujetí lidskou postavou, a proto se také lidská postava

stala ústředním tématem a základním rysem většiny jeho obrazů (Dvě nudistky, Erotické totemy, Běžec K., 1967). Jako umělec se

tak zařadil mezi nejzásadnější představitele Nové figurace 60. let, která navazovala na klasické pojetí figurální malby a jistým

způsobem transformovala do podoby často nazývané magickým realismem. Načeradského figurální kompozice však prošly během

šedesátých, sedmdesátých a osmdesátých let výrazně osobitým vývojem. Vždy reagoval na okolní vlivy, a proto je jeho práce

významně poznamenána nejen Novou figurací, ale také pop-artem nebo díly Pabla Picassa. Jeho figurální postavy také prošly

řadou metamorfóz. Figury v Načeradského obrazech často až ztrácí charakteristické rysy lidské postavy a proměňovaly se ve hmyz

nebo pouhé geometrické tvary. V období 1969 - 1989 byl jako umělec bojkotován komunistickým režimem a živil se restaurováním

fasád historických budov. To ale neznamená, že by tvorbu vzdal. V sedmdesátých letech se zaměřil na témata konstrukcí a strojů

(cyklus Stroje). Vytvářel však také obrazy silně erotického nádechu. Výtvarným tématem se mu staly lineárně pojaté ženské postavy

vystavené různým deformacím a úpravám, při nichž docházelo k potlačení některých anatomických částí, a se zdůrazněnými

ženskými tělesnými znaky jako představitelky neskrývaného erotického významu. Od poloviny let osmdesátých se zaměřil na mužské

akty, které připomínaly řecké antické figurální sochařství. Od r. 1987 byl členem volného seskupení 12/15 Pozdě, ale přece. Po r.

1989 působil jako vedoucí Ateliéru figurální a monumentální malby na AVU v Praze a na Fakultě výtvarného umění VUT v Brně. V r.

1991 byl jmenován profesorem. V devadesátých letech vytvořil Načeradský uzavřený cyklus s názvem Antropogeometrie, ve které

dále rozvedl své představy lidských postav v širších geometrických souvislostech. Díly je zastoupen ve sbírkách NG, GHMP, většiny

regionálních galerií v ČR, Muzea Kampa, Galerie Zlatá husa, v zahraničí 7 díly v Centre Georges Pompidou v Paříži. Pracuje často

v poloze jednoduchého, expresivního barevného znaku.

Autor viz NEČVU 2/547, Ch 9/163.

12 000 – 15 000 CZK / 444 – 556 €

9 000 CZK / 333 €

111

UMLAUF Tomáš (1963)

SAHARA 1991

Analogová černobílá fotografie, 29 x 39 cm, rámováno, pod sklem, datace 1991, signováno vpravo dole TOMÁŠ UMLAUF, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením, opatřeno autorským razítkem, list č. 4/1.
„Je to už dávno. Psal se rok 1991, byl podzim. Vrátil jsem se z cesty po Mexiku a Americe a vyvolával jsem si fotky. Najednou mi zazvonil telefon, ozval se Francouz Jean-Michel. Řekl, že získal mé číslo od kamarádky a prý ví, že rád cestuji. Sdílel mi, že pojedje do Afriky, do státu Niger, má pět starých Peugeotů 504 a chybí mu jeden řidič. Auto chce prodat a hradit všechny náklady. Mám si promyslet, jestli bych jel. Prý mi zavolá za pár dnů. Přiznávám, že mi trochu zamotal hlavu. Vytáhl jsem starý školní atlas, otevřel jsem si Afriku, a najednou mě to dostalo. Věděl jsem, že pojedu. Takové dobrodružství už se mi po druhé nenabídne, do toho prostě musím jít. Cesta byla náročná, nebezpečná a vyčerpávající. Nechtěli nás vůbec pustit přes hranice do Alžírsko, protože tam bylo před volbami, a zjevně si nepřáli cizince v zemi. Byl to začátek občanské války, jak se později ukázalo. Nakonec jsme se tam dostali a jeli dál do Nigeru. Projel jsem tedy celou Saharu. Zážitky byly ohromující a nezapomenutelné. Zdolal jsem největší poušť světa! Fotku jsem vyfotil, když jsem řídil auto a jen jsem tak intuitivně zmáčknul spoušť fotoaparátu před pohořím Hogar, uprostřed Sahary v Alžírsku. Myslel jsem, že to asi vůbec nevychází, protože bylo poledne, světlo bylo mělké a ploché a přímo nademnou, ale scénérie s kamionem v dálce a horami v pozadí byla strhující. Když jsem se dostal zpět domů a zvětšoval jsem fotky z cesty, jak to dělám vždy, tak mne ten snímek okouzli. Jako kdyby zahrnoval celý příběh té jízdy. Snímek je vyrovnaný, má dobré grafické i výtvarné parametry a vtahuje mě zpět do nekonečného písku a prachu drsné a krásné Sahary.“

Současný fotograf a cestovatel, který navštívil všechny kontinenty světa a procestoval na 90 zemí. Od začátku 80. let 20. st. fotí pouze na analog a jeho sbírka čítá na tisíce černobílých fotografií. Realizoval množství výstav u nás i v zahraničí - Crescent Arts Center, Belfast, Severní Irsko 1994; Schwarzenberský palác, Praha 1995; BMB Gallery, New York 1996; Galerie Covariation, Bern Švýcarsko 1997; Zentrum Hardau, Zürich, Švýcarsko 1997; Centro Culturale al pino, Asti, Itálie 1998; Goethe Institut, Praha 2002; Hrad Křivoklát 2003; Pro Helvetia, Budapešť Maďarsko 2004; Cowparade, Praha 2004; Trafohalle, Baden, Švýcarsko 2007; Mánes výstavní síň, Praha 2010; DOX centrum moderního umění, Praha 2016; Photobastai, Zürich, Švýcarsko 2016.

14 000 – 18 000 CZK / 519 – 667 €

10 000 CZK / 370 €

112

ČEPELÁK Ladislav (1924 Veltrusy - 2000 Kralupy nad Vltavou)

MRAK

Kombinovaná akvatinta na papíře, 50 x 89 cm, rámováno, pod sklem, datace 1998, signováno vpravo dole Čepelák 1998.

Publikováno:

E. Vápenková, M. Vovsová, Proměny krajinného motivu, AVU v Praze, 2014, č. 48.

Grafika roku 1998, Staroměstská radnice, Praha, 18. 1. – 21. 2. 1998.

Český grafik, kreslíř, ilustrátor a pedagog, studoval na večírní škole v Mánesu u J. Baucha a V. Sychry, později na AVU v Praze, kde po absolutoriu působil jako pedagog a následně profesor. Během čtyřiceti let na AVU vychoval několik generací grafiků, které současná historie českého výtvarného umění pojmenovala jako Čepelákova škola. Čepelák se věnoval volné grafice, zejména pak leptu, akvatintě a mezzotintě a v kresbě pak uhlu a tužce. V námětech se věnoval krajině a přírodě, často v abstraktní formě. Ve svém díle vytvořil 24 grafických cyklů od realistických sérií Veltruský park, Vltava nebo Hospody vzniklých v 50. letech, přes makrokosmické cykly Mořský křídla či Slézy až po monumentální oslavy krajiny Pole, Horizonty nebo Tání. Další jeho vášní byla hudba, někdy se také objevuje příměr, že byl autorem grafické hudby. Své grafické listy si tiskl na vlastnoručně opraveném lisu z 18. stol. a těšil se hrou na housle, které si sám vyrobil. Vystavoval doma i v zahraničí, získal ocenění v Turíně, Benátkách, Moskvě, včetně domácích cen zasloužilý a národní umělec, které však v r. 1990 vrátil. Je zastoupen ve sbírkách v NG Praha, GHMP, soukromých sbírkách doma i v zahraničí.

Autor viz Ch 1/302.

12 000 – 16 000 CZK / 444 – 593 €

10 000 CZK / 370 €

113

ANDERLE Jiří (1936 Pavlíkov u Rakovníka)

LEBKÝ

Kombinovaná technika na papíře, 63 x 49 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, signováno dole uprostřed Jiří Anderle, list č. 136/60.

Studoval u prof. Pelce a Silovského na AVU v Praze, 1969 - 73 asistentem prof. Z. Sklenáře na VŠUP v Praze. Tvůrčí podněty rozšířila osmiletá spolupráce s Černým divadlem Jiřího Srnce v 60. letech, která mu umožnila poznání moderního umění ve světových sbírkách. V intencích expresivní abstrakce vzniká 1962-64 groteskně pointovaný obrazový grafický i kreslířský cyklus Vesnické tancovačky. Traumatickou vizi reality prohlubují další cykly Hlavy, Bez kůže, jejichž grafické provedení v suché jehle a mezzotintě se stane vůdčím výrazovým prostředkem dalšího desetiletí. V cyklech Komedie, Perspektivy, Hry a Interiéry navazuje imaginární rozhovor s obrazy starých mistrů a v janusovské dvojakosti dobra a zla, krásy a ošklivosti, mládí a stáří a vytváří působivé podobenství lidského osudu. Figurální podoba Comedie dell'Arte, která se stala jeho celoživotním tématem i jeho staromistrovsky brilantní, jakoby rentgenově prosvětlená kresba, přitahovaly fantazii nejmladší generace a současně otevřely autorovi cestu na mezinárodní scénu, kde se stal jedním z nejcitovanějších grafiků

Autor viz B 1/166, Ch 1/41, NEČVU 1/26, Současná česká grafika, kat. 1989.

7 000 – 9 000 CZK / 259 – 333 €

5 000 CZK / 185 €

114

VELČOVSKÝ Josef (1945 Václavovice u Frýdku)

TOUHA

Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 45 x 30,5 cm, rámováno, datace 2003, signováno vpravo dole velčovský.03. Akademický malíř, grafik, ilustrátor, sklář a keramik, absolvoval SUPŠ v Uherském Hradišti, obor užitá a dekorativní malba u prof. Hrocha a Hofmana, dále studoval na AVU v Praze (1963-1969) u prof. K. Součka v ateliéru monumentální malby a v ateliéru prof. Oplta. Během svého výtvarného vzdělávání absolvoval také studijní stipendium v Paříži a maloval v ateliéru S. W. Heytera, také v Ateliéru 13 v Bretagni a Provence. V letech 1971-1985 pracoval jako arteterapeut v psychiatrické léčebně v Praze – Bohnicích. Samostatně vystavuje od roku 1971, uspořádal okolo 70 samostatných výstav v ČR, Německu, Belgii, Francii, Finsku, Rakousku, ale také mimo Evropu v USA, Mongolsku nebo v Japonsku. Jeho tvorba je součástí soukromých i veřejných sbírek (NG v Praze, Alšova galerie v Hluboké nad Vltavou, GHMP, SVGU Most, Galerie města Norimberk a další). V roce 1988 založil Galerii K (kresby), je členem UVU ČR a od roku 1990 také členem National Geographic Society. Tématem linoucím se jeho tvorbou plně poetičností, melancholie a jemně ironického humoru je reálná i imaginární krajina a ženský akt v surreálním pojetí. Věnuje se nejen malování a grafice, ale ilustroval na 80 knih (K. H. Máchy, A. Lustiga, F. S. Fitzgeralda ad.).

35 000 – 50 000 CZK / 1 296 – 1 852 €

28 000 CZK / 1 037 €

115

SYCHRA Vladimír (1903 Praha - 1963 Praha)

V ATELÍERU

Olej na plátně, 100,5 x 81 cm, rámováno, datace 1961, signováno zezadu Sychra 61.

Provenience:

Z rodiny autora.

Významný malíř, grafik a ilustrátor, studoval na UPŠ v Praze u prof. Emanuela Dítěte a na AVU v Praze u prof. Maxe Švabinského, kterou dokončil v roce 1927. Od roku 1930 byl členem S. V. U. Mánes a jeho členství skončilo v roce 1949. Během svého života předával své výtvarné zkušenosti studentům na AVU v Praze a také na soukromé škole kreslení, pod záštitou S. V. U. Mánes. Jeho tvorba, z počátku grafická se zaměřovala na městské náměty a pražskou periferii. Často se také objevovaly náměty se sociální tematikou, poukazující na nesmyslnost boje a násilí. V jeho tvorbě je pozorovatelná změna tematického zájmu, a to na místo neklidných sociálních témat, přiklon k tvorbě symbolické, inspirované mytologií a italskou renesancí. Poválečná tvorba byla následně zaměřena spíše monumentálně, dekorativně, k výrazné barevnosti a jednoduché formě. Kromě malby se věnoval také ilustraci, např. v literárním díle Guye de Maupassanta „Miláček“. Jeho dílo je zastoupeno v mnoha soukromých sbírkách a galeriích.

Autor viz T 2/514, TD 180, V 4/397, B 10/34, NEČVU 2/811.

150 000 – 200 000 CZK / 5 556 – 7 407 €

120 000 CZK / 4 444 €

116

KOTÍK Pravoslav (1889 Slabce u Rakovníka - 1970 Praha)

KOMPOSICE

Olej na lepence, 28 x 47,5 cm, rámováno, datace 1960, signováno vlevo dole P.Kotík 60, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Opatřeno odborným posudkem PhDr. Jaromíra Zeminy.

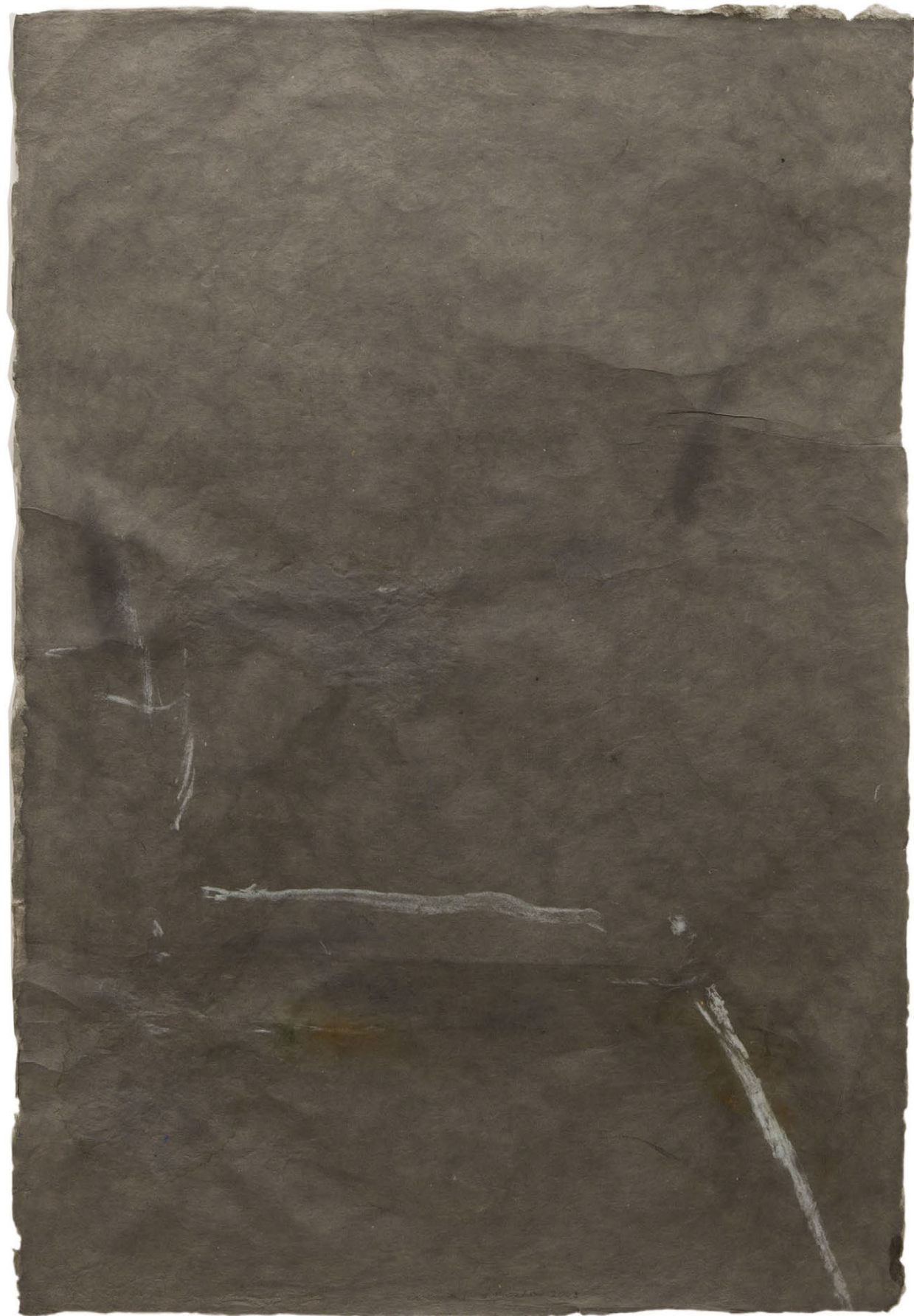
Český malíř, grafik, ilustrátor a pedagog, studoval u prof. Maška, Dítěte a Schikanedera na UPŠ v Praze. Byl členem S. V. U. Mánes, Sociální skupiny (společně s K. Holanem, M. Holým a sochařem K. Kotrbou) a vystavoval také s Uměleckou besedou. První samostatnou výstavu měl v r. 1927 v Rudolfinu v Praze. Od 20. let až do r. 1937 podnikl řadu studijních cest do Paříže. Zpočátku bylo jeho dílo ovlivněno fauvismem a expresionismem. Ve dvacátých letech se přiklonil ke geometrizujícímu kubismu, který se projevil hlavně v redukcí a zjednodušení obrazové struktury, později se nechal inspirovat také novoklasicismem. Leitmotivem Kotíkova díla byla existence člověka v jeho složitých mezilidských vztazích. Od padesátých let se u něj začala objevovat ovšem i nefigurativní témata, ve kterých nechal promlouvat surrealismus, např. cykly Živly nebo Děs. Výrazně v nich vystupují jednoduché tvary a barevnost, závěr jeho tvorby pak celý patřil abstrakci. Ve svých grafických pracích a ilustracích (dřevoryty, lepty, litografie) zobrazoval sociální a intimní témata. Během života byl oceněn řadou prestižních ocenění jak doma tak v zahraničí, třeba stříbrnou medailí na Světové výstavě v Paříži. Uznání dosáhl zejména v šedesátých letech, kdy se těší jeho dílo značné publicitě i obecného přijetí širokou veřejností. Souborně bylo jeho dílo prezentováno až posmrtnou výstavou v NG v r. 1991. Dnes patří k respektovaným a sběratelsky oblíbeným autorům.

Autor viz T 1/538, 2/769, TD 102, V 3/104, B 6/297, NEČVU 1/387.

80 000 – 100 000 CZK / 2 963 – 3 704 €

60 000 CZK / 2 222 €

117

ŠIMOTOVÁ Adriena (1926 Praha - 2012 Praha)

BEZ NÁZVU

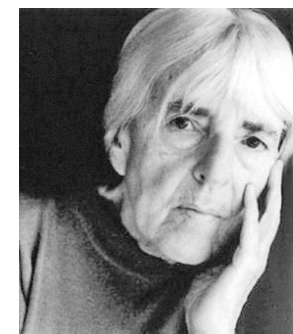
Kombinovaná technika na papíře, 75 x 50 cm, rámováno, pod sklem, datace 2003, signováno dole uprostřed Adriena Šimotová 2003.

Významná česká malířka, kreslířka a grafička. Studovala u prof. J. Švába na Officina Pragensis, u prof. Z. Balaše na Státní grafické škole v Praze a u J. Kaplického na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze. Věnovala se malbě, kresbě, figurálním kolážím a objektům, užité i volné grafice, ilustraci a sklářskému výtvarnictví. V 70. letech převažovala tvorba figurálních textilních koláží s prostřihávanými plány a figurálními šitými objekty, později torza z muchlaného jasanu a vsazená mezi skla. Náměty čerpala z antiky a Bible. V 80. letech využívala vrstveného karbonového papíru, z něhož brutálními zásahy vznikaly jemné nástěnné figurální objekty, a hedvábného papíru. Od 1990 se zaměřila na dřevěné kolorované objekty a kresebné cykly, vyjadřující hluboce duchovní prožitky univerza. Časté je v této době u ní téma lidské tváře, konkrétně pak detail oka nebo úst, které značí poruchy v mezilidské komunikaci. V 60. letech byla členkou skupiny UB 12 společně s J. Johnem, V. Boštíkem a V. V. Janouškovými. Od 1990 jezdila pracovat do Centre Pompidou v Paříži, přednášela v zahraničí a její díla jsou zastoupena v předních domácích a světových galeriích, stejně jako v soukromých kolekcích.

Autor viz TD 185, B 9/620, Ch 16/159, NEČVU 2/825.

240 000 – 300 000 CZK / 8 889 – 11 111 €

160 000 CZK/ 5 926 €

118

KOLÁŘ Jiří (1914 Protivín - 2002 Praha)

VĚŽNÍ BÁSNĚ

Soubor tří koláží na papíře, 26 x 18 cm, rámováno, v paspartě, pod sklem, datace 1998, signováno zezadu J.K. Významný český výtvarník, autor koláží a asambláží, básník a překladatel, který se od básnických kořenů své umělecké existence formoval přes různá stádia invence do pozice jednoho z nejuznávanějších výtvarníků evropského formátu. V roce 1937 se konala jeho první samostatná výstava na chodbě divadla D37 E. F. Buriana, pak se na dlouhou dobu výtvarně odmlčel. Pro jeho tvorbu jsou charakteristická období specifických forem a metod koláží čítající na 120, které sám popsal v publikaci Dictionnaire des méthodes. Ve svých dílech se často odkazuje na díla klasické literatury, slavná výtvarná díla minulosti a důležitým prvkem v jeho tvorbě jsou písmena rozmanitých druhů, které s ohromnou precizí spojuje do svébytných kreací. Básnický debut přišel pro Koláře v roce 1941, kdy byla vydána jeho sbírka Křestný list. Ve čtyřicátých letech se Kolář stal členem surrealistické Skupiny 42, do které se zařadil především jako básník. Poezii se pak Kolář věnoval téměř celá čtyřicátá a padesátá léta. Svět obrazu a slova byl pro něj představoval spojené nádoby a tuto vazbu potřeboval ve své tvorbě neustále udržovat, měla pro něj zásadní význam. Kvůli členství ve Skupině 42 a kvůli přátelství

s představiteli české avantgardy, kteří emigrovali, byl Kolář v roce 1953 vězněn. Od roku 1948 mu také bylo komunisty zakázáno publikovat. Krátce vystavoval a publikoval pouze koncem šedesátých let, kdy se mírně uvolnila politická a společenská situace. Tehdy se Kolář v kavárně Slavia scházel s několika mladými básníky, mezi které patřil i Václav Havel, a stal se jejich vedoucí postavou a hlavním mluvčím. I po roce 1968 se Kolář opět potýkal s politickými tlaky vůči realizaci jeho tvorby. Po podepsání Charty 77 emigroval díky stipendiu do západního Berlína. Pro jeho tvorbu je nejvýznamnější pobyt v Paříži (1980 – 1989). Jeho obrazy jsou zastoupeny reliéfy, objekty, vytvářenými metodami asambláže, roláže, muchláže, chiasmáže, proláže, aj. Od šedesátých let uskutečnil přes tři sta výstav, vydal deset monografií a několik desítek antologií, dále pak několik knih pro děti, katalogů a bibliofilii, jeho díla jsou zastoupena v řadě předních veřejných a soukromých kolekcí. Autor viz B 6/275, Ch 5/303, NEČVU 1/371.

30 000 – 40 000 CZK / 1 111 – 1 481 €

20 000 CZK / 741 €

119

MOCEK Jiří (1945 v Praze)

MANHATTAN II. (NYC)

Olej na plátně, 75 x 55,5 cm, datace 2009, signováno vlevo dole Mocek 09.

Malíř, grafik a ilustrátor, studoval scénickou techniku na SUPŠ v Praze. Jeho životní heslo je Vita brevis, ars longa, tedy Život je krátký, umění trvalé. Od poloviny 60. let pracoval jako kulisák v Divadle na Vinohradech, také jako skladník kulis v Národním divadle v Praze. Dále se živil jako kreslič v kartografickém ústavu ČSAV, pracovník v umělecko - technickém provozu Národního divadla a od r. 1976 mu byl konečně přiznán status svobodného povolání. Byl členem Sdružení pražských výtvarných umělců. Od 60. let se věnuje volné kresbě a malbě, je imaginativním malířem, jenž se přibližuje malířské poetice verismu a nové věčnosti. V roce 1968 vznikla série kreseb Politická realita, která reagovala na neblahou okupaci tzv. spřátelených vojsk v srpnu toho roku. Jeho obrazy zaznamenávají poetické motivy lidí a ničím nepřikrášlenou přírodu. Spolupracoval také s řadou nakladatelství a časopisy, za všechny: Mladý svět, Albatros, Světová literatura aj. Vystavoval v Chicagu, díky galeristce Anne Baruch, která objevovala umělce za Železnou oponou. I díky tomu dále vystavoval ve Švýcarsku, Španělsku, Německu nebo Rakousku. Jeho dílo je zastoupeno v NG Praha, AJG v Hluboké nad Vltavou, Galerii Benedikta Rejta v Lounech aj.

Autor viz Ch 9/29.

28 000 – 36 000 CZK / 1 037 – 1 333 €

18 000 CZK / 667 €

120

KOLÍNSKÁ - STIBRALOVÁ Jitka (1930 Praha - 1992 Praha)

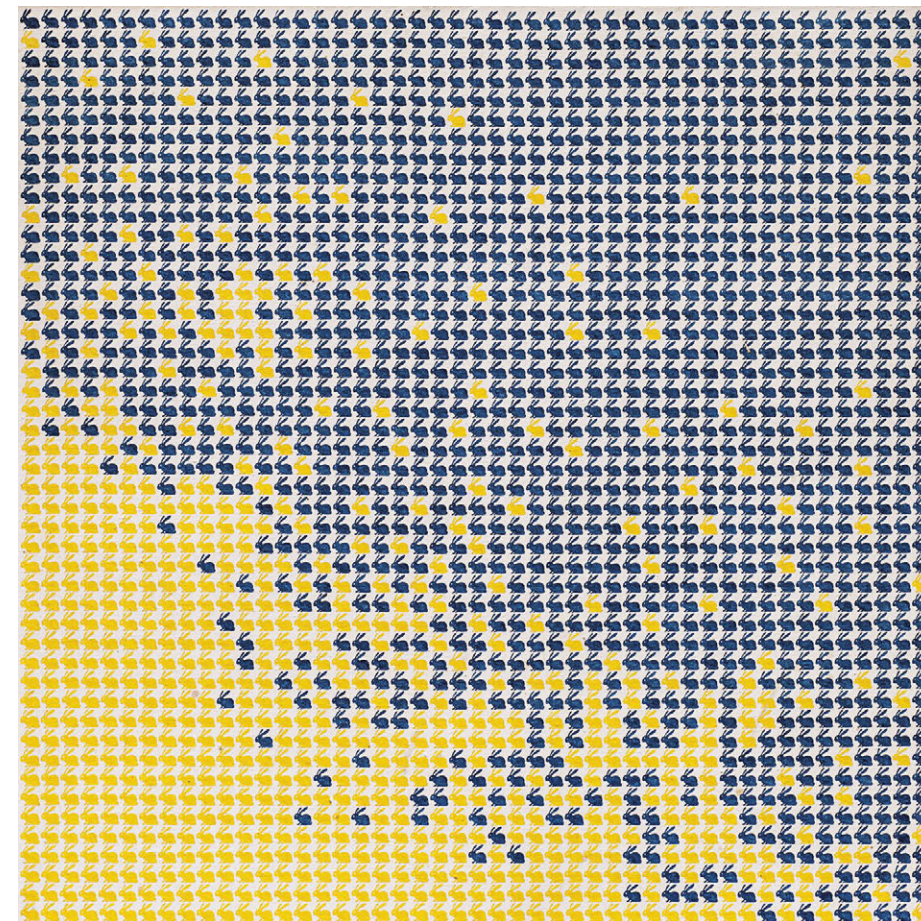
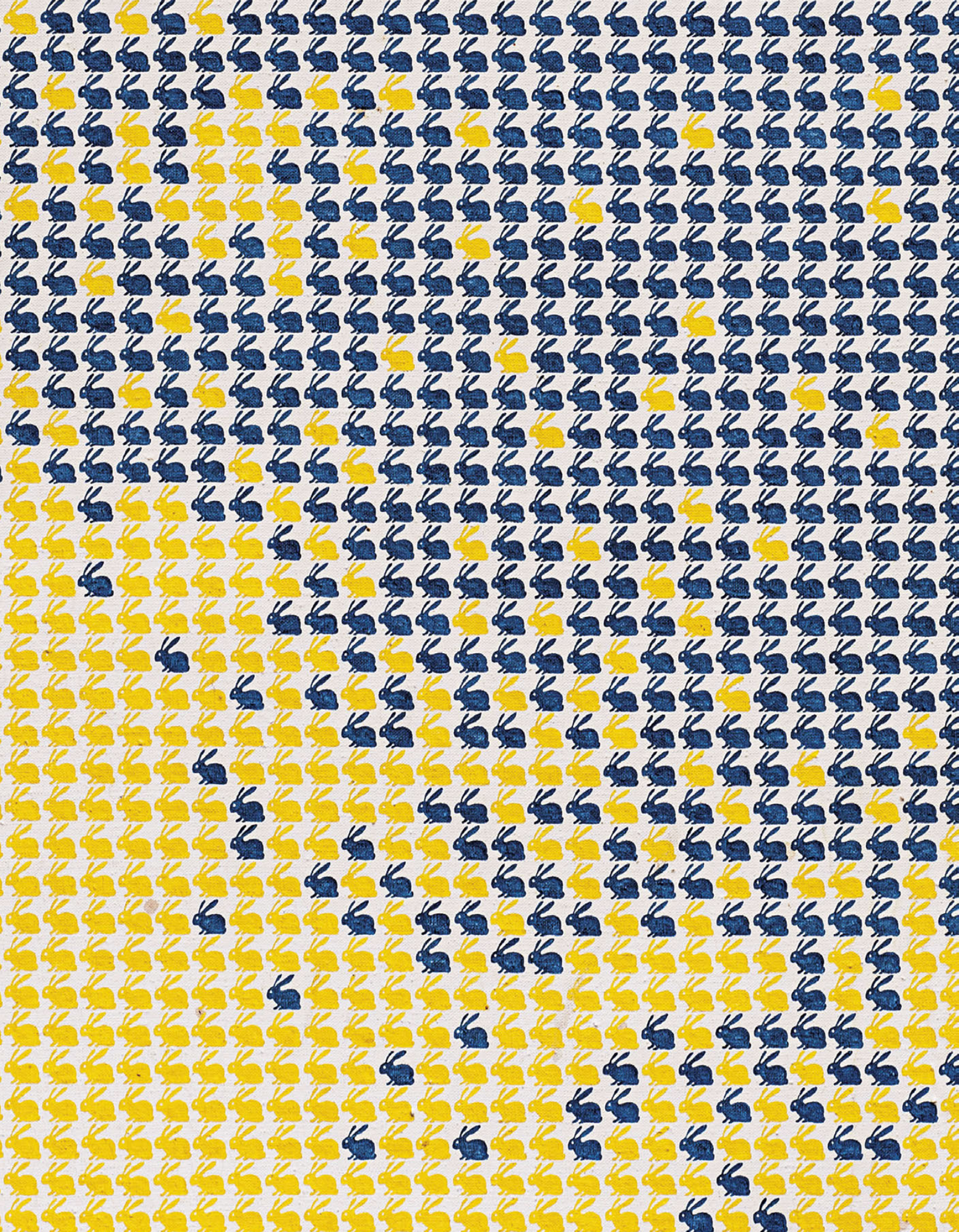
KOLOUCH

Olej na plátně, 51,5 x 51 cm, rámováno, signováno vpravo dole Kolínská.

Česká malířka a ilustrátorka, studovala na soukromé škole dekorativního umění u Jaroslava Masáka, později na AVU v Praze u prof. V. Sychry a V. Pukla. Merit jejího díla leží v tvorbě pro děti, zejména v ilustrační činnosti různých žánrů, které vychází z lyričnosti a poezii naivního výrazu. V sedmdesátých letech se začala věnovat kolážím. Většinu svých ilustrací vytvářela pastelem. Vystavovala od r. 1953 a svou první samostatnou výstavu uspořádala v r. 1957. Byla členkou skupin Máj, Aleš a Svaz českých výtvarných umělců. Vystavovala v Praze, Olomouci, Brně, Jihlavě, Českých Budějovicích, ale i v zahraničí. V roce 1967 obdržela Jitka Kolínská druhou cenu na výstavě v Bratislavě za ilustrace ke knize René Guillaota a v roce 1976 získala Cenu ministerstva kultury za ilustrace ke knize Tolstoj dětem. Autor viz TD 97, Ch 5/326.

100 000 – 140 000 CZK / 3 704 – 5 185 €

80 000 CZK / 2 963 €

121

SÁGLOVÁ Zorka (1942 Humpolec – 2003 Praha)

2209 KRÁLÍKŮ

Akryl na plátně, 95 x 95 cm, rámováno, datace – 1985 – 1986, signováno zezadu Zorka Ságlová.

Publikováno:

Lenka Bučilová, Zorka Ságlová, Úplný přehled díla, Kant, 2009, str. 75, č. 45.

Autorka studovala v letech 1961 – 1966 v textilním ateliéru Antonína Kybala na VŠUP v Praze. Ve své tvorbě se orientovala na konstruktivní geometrickou malbu, kterou v další fázi obohatila o prostorové reliéfní obrazy a geometrické objekty. Zkušenosti textilní práce aplikovala na svá seriální díla, která jsou přímo ovlivněna principy kreslení textilní matrice. Veřejné působení jí bylo na dlouho znemožněno z důvodu účasti na aktivitách undergroundu, kontaktu se skupinami Primitives Group a Plastic People a činnosti bratra Ivana Martina Jirouse. V období 1969 – 1972 realizovala několik akcí v mimogalerijních prostorech a v otevřené krajině, např. Házení míčů do průhonického rybníka Bořín či Kladení plín u Sudoměře.

Autorka se zabývala parafrázemi a citacemi ikonografie středověkých tapisérií, kde našla motiv králíka, který se posléze stal hlavním námětem její tvorby. Malba 2209 králíků je typickou ukázkou z volné série asi 25 obrazů vycházejících z atlasové textilní vazby za použití technického kódu přeneseného do seriální geometrické malby.

50 000 – 80 000 CZK / 1 852 – 2 963 €

40 000 CZK / 1 481 €

122

PROCHÁZKA Jiří (1919 Bukovina - 1987)

VĚCI NA STOLE

Olej na plátně, 98 x 116 cm, rámováno, datace 1968, signováno vlevo dole Jiří Procházka 68.

Vystaveno:

Galerie Bratři Čapků, květen – červen 1983.

Malíř, který vystudoval střední školu v Hradci Králové. Ve studiu pokračoval na ČVUT v Praze (obor malba a kreslení) u profesora Blažička. Studia přerušil po uzavření českých vysokých škol roku 1939 a dokončil po druhé světové válce u profesorů Cyrila Boudy a Martina Salcmana. Zároveň získal profesuru kreslení. Po absolutoriu se stal členem Spolku výtavných umělců Mánes, později vstoupil do Svazu výtavných umělců. Vystavoval nejprve v Hradci Králové, u E. F. Buriana, později pravidelně na celostátních i samostatných výstavách. Podílel se na výzdobě československého pavilonu na výstavě Expo ‚58 v Bruselu. Vystavoval rovněž se skupinou MS (malíři-sochaři), která vznikla na podnět výtvarníka Adolfa Hoffmeistera.

20 000 – 30 000 CZK / 741 – 1 111 €

15 000 CZK / 556 €

123

MICHALČÍK Antonín (1914 Užhorod – 1998 Praha)

STROM

Olej na plátně, 75,5 x 60,5 cm, rámováno, signováno vlevo dole Michalčík.

Provenience:

Z rodiny autora.

Malíř, grafik, typograf, scénograf, výtavný teoretik a pedagog, studoval v ateliérech u profesorů O. Blažička, C. Boudy, K. Pokorného a J. Sejpka na ČVUT v Praze, rovněž krátce studoval u prof. I. Kulce na Ukrajinské akademii a dále dějiny umění a estetiku na FF UK v Praze. Člen S. V. U. Mánes. Vytvořil několik scénografií pro divadelní představení v Národním divadle a působil jako profesor kreslení a dějin umění na SUPŠ. Náměty ke svým lyricky stylizovaným obrazům čerpal z konkrétních osobních zážitků, jež jsou reflexí viděného - krajiny, dojmů z cest, nebo divadelních prožitků, ze starých bájí a literárních inspirací, zvláště pak poezie A. Puškina. Společným rysem jeho malířské tvorby byla imaginativnost a básnický přetlumočená skutečnost. Dařilo se mu objevovat nové zdroje ve sférách tak obrazově nepřitažlivých, jako jsou například holé plochy zdí a roviny krajinných obzorů, aby tak docílil někde až depresivně úzkostných pocitů. V 80. letech se uskutečnily jeho putovní autorské výstavy ve Francii a Japonsku. Věnoval se typografii a ilustraci, např. ilustrace knih E. A. Poe, R. Wrighta, H. Klenkové, R. Paynea, E. Daňkové aj. Samostatně vystavoval od 40. let. Z výstav: Beaufortova galerie (1943), Ústí nad Labem (1963), Teplice (1964), Münster (1976) aj. Velká souborná výstava jeho díla proběhla ve Špálově galerii v Praze v r. 1990. Jeho tvorba se nachází zejména v soukromých sbírkách a galeriích.

Autor viz T 2/137.

70 000 – 90 000 CZK / 2 593 – 3 333 €

55 000 CZK / 2 037 €

MIRVALD Vladislav (1921 Záluží u Mostu - 2003 Louny)

ROMBERGOVA KŘIVKA

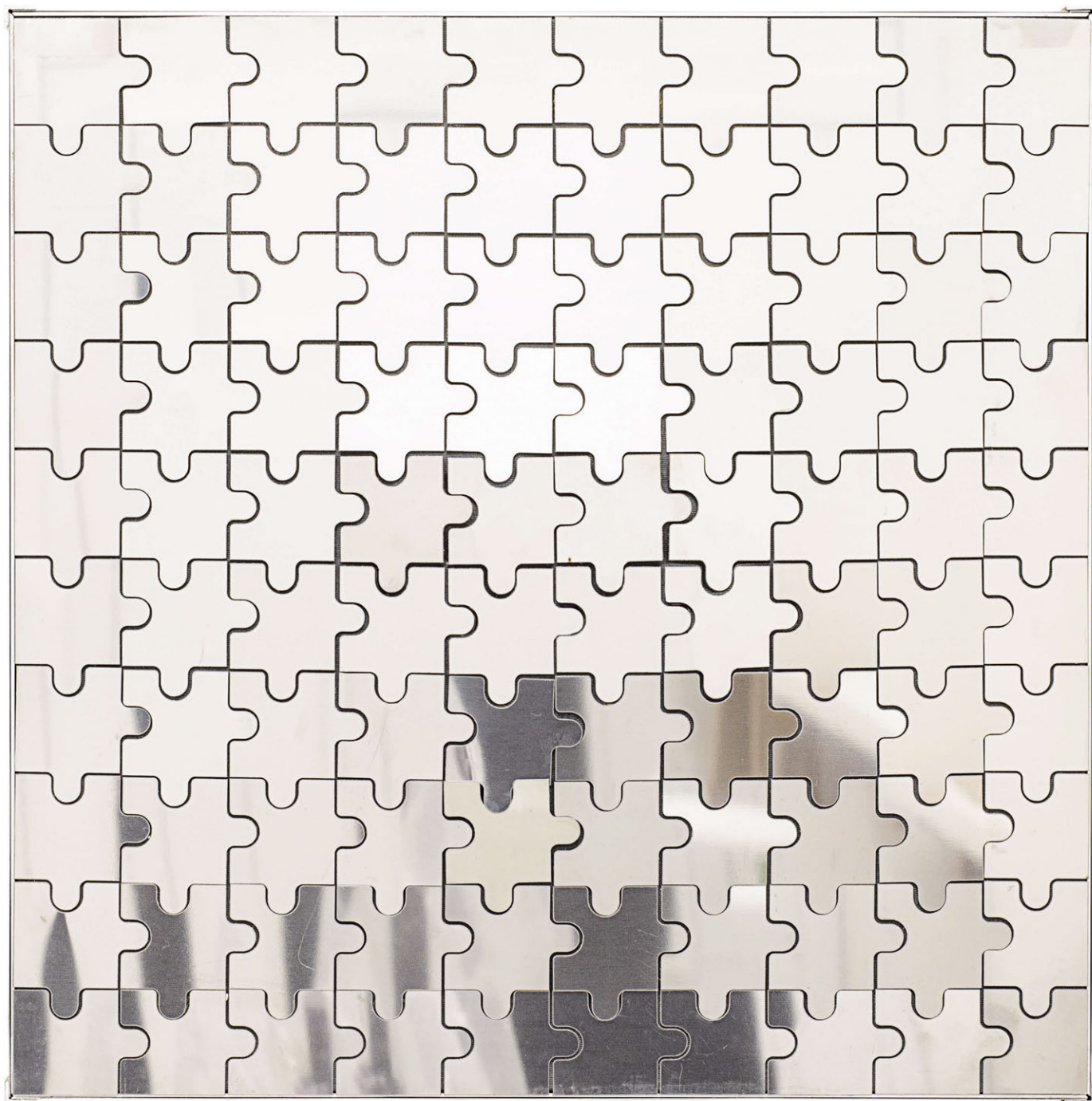
Akryl na papíře, 70 x 50 cm, datace 1989, signováno zezadu Vladislav Mirvald 1989.

Významný český výtvarník, fotograf, pedagog a restaurátor studoval výtvarnou výchovu, deskriptivní geometrii a modelování na Vysoké škole architektury a pozemního stavitelství, odkud tento obor přešel studovat na PedF UK v Praze pod vedením profesorů C. Boudy, M. Salcmana a K. Lidického. Ze školních let ho pojilo přátelství se Z. Sýkorou, se kterým na rodném Lounsku malovali realistické krajiny. Zpočátku reagoval na kubistické podněty (portréty, zátiší), ale pod vlivem školy ho opustil a věnoval se realistické malbě, zejména krajinářství. Začátkem 60. let se však oprostil od viděné skutečnosti. Neustále zachycoval proměny stejného místa, které se postupem času proměňovaly v abstraktní kompozice. V této době začínají vznikat jeho kaňkáže a zmrzláže. Připojil se k proslulé výtvarné skupině Křížovatka, ve které figurovali rovněž K. Malich, J. Kolář, J. Padrta, Z. Sýkora, V. Burda, B. Kolářová a P. Mautnerová. Od poloviny 60. let se v jeho díle definitivně prosazují konstruktivní orientace znázorněné černobílými geometrickými rýsovanými strukturami. Centrální motiv jeho obrazu tvořil tzv. cylindrický válec, který vznikal překrýváním jednotlivých kružnic. Mirvald je nazýval cylindrickými aperspektivami. Od konce 90. let se zabýval také tvorbou barevných geometrických zátiší. Jeho dílo je zastoupeno v předních veřejných i privátních sbírkách.

Autor viz CH 8/334.

120 000 – 160 000 CZK / 4 444 – 5 926 €

84 000 CZK / 3 111 €

125

MATASOVÁ Adéla (1940 Praha)

ZRCADLENÍ (PUZZLE)

Elektrický kinetický objekt, 50 x 50 x 18 cm, datace – 2005.

Vystaveno:

Meziprostory (Interspaces) – Interspaces, Galerie Montanelli, Praha, 2005.

Publikováno:

Ch. Kotíková, J. Machalický, J. Fiala, Adéla Matasová, Gallery, Praha, 2008.

Umělkyně prostoru a objektu, jež původně vystudovala u prof. Vladimíra Sychry na AVU v Praze ateliér monumentální malby, a to v letech 1958 až 1964. Monumentálnost je v její tvorbě rozhodně zachována, jedná se však o monumentálnost prostorovou, kterou nechá vyniknout v instalovaných objektech. Od roku 1989 vytvářela objekty, které byly zvukově doprovázeny – na nich spolupracovala s hudebními tvůrci a umělci, kteří se zabývaly zvukovými instalacemi. Později si zvukovou složku začala vytvářet sama. Materiály, jež ve své tvorbě uplatňuje jsou dřevo, papírová hmota, ocel, plech a umělá pryskyřice, kterou využívá od začátku své tvorby. V poslední době se v její tvorbě jedná především o velké kinetické objekty, které jsou řízené počítačově a mechanicky. Zrcadlové ocelové plochy nebo elastické blány jsou uplatňovány s laserovými a ultrafialovými paprsky. Autorka je svými díly zastoupena v mnoha českých galeriích např. v Národní galerii v Praze, Galerii hlavního města Prahy, Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě, Galerii města Krakova, Galerii města Budapešť, Whitney museu ve Washingtonu, v soukromých sbírkách doma i v zahraničí.

80 000 – 100 000 CZK / 2 963 – 3 704 €

60 000 CZK / 2 222 €

126

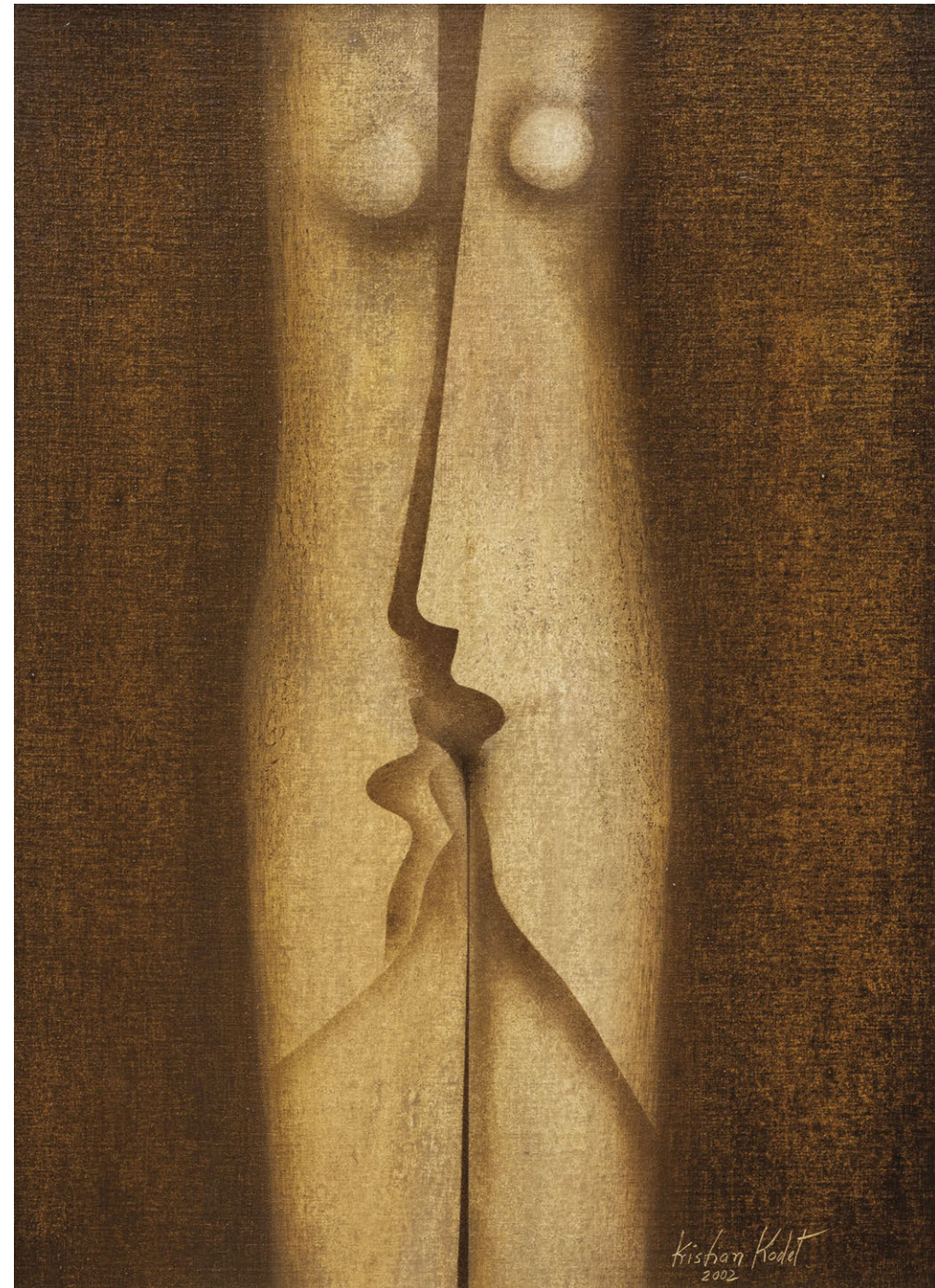
KODET Kristian (1948 Praha)

MILENCI II

Olej na plátně adjustovaném na lepence, 18 x 13 cm, rámováno, datace 1987, signováno vpravo dole Kristian Kodet 87. Malíř, studoval na VŠUP v Praze. Syn známého sochaře Jana Kodeta a vnuk sochaře Emanuela Kodeta. V letech 1963-64 pracoval jako jevištní výtvarník v Městských divadlech pražských. 1964-68 studoval na akademii des Beaux Arts v Bruselu. V této době již vystavuje své obrazy. 1968-70 odchází do Švýcarska po okupaci Československa Sovětskou armádou. 1970-79 po dvou letech strávených v Ženevě se vrací zpět do Prahy. 1979 definitivně opustí Československo a emigruje do USA, kde dál pokračuje v tvorbě a uskutečňuje řadu samostatných výstav. Po revoluci v roce 1990 přijíždí zpět do Čech, kde žije a vystavuje. 2001 otevírá soukromé muzeum Kodet se stálou sbírkou tří generací Kodetů. Autor viz Ch 5/284.

35 000 – 45 000 CZK / 1 296 – 1 667 €

28 000 CZK / 1 037 €

127

KODET Kristian (1948 Praha)

MILENCI

Olej na plátně adjustovaném na kartonu, 70 x 50 cm, rámováno, datace 2002, signováno vpravo dole Kristian Kodet 2002. Malíř, studoval na VŠUP v Praze. Syn známého sochaře Jana Kodeta a vnuk sochaře Emanuela Kodeta. V letech 1963-64 pracoval jako jevištní výtvarník v Městských divadlech pražských. 1964-68 studoval na akademii des Beaux Arts v Bruselu. V této době již vystavuje své obrazy. 1968-70 odchází do Švýcarska po okupaci Československa Sovětskou armádou. 1970-79 po dvou letech strávených v Ženevě se vrací zpět do Prahy. 1979 definitivně opustí Československo a emigruje do USA, kde dál pokračuje v tvorbě a uskutečňuje řadu samostatných výstav. Po revoluci v roce 1990 přijíždí zpět do Čech, kde žije a vystavuje. 2001 otevírá soukromé muzeum Kodet se stálou sbírkou tří generací Kodetů. Autor viz Ch 5/284.

90 000 – 120 000 CZK / 3 333 – 4 444 €

75 000 CZK / 2 778 €

128

KOHOUT Ondřej (1953 Praha)

SCHLAFENDE UMARMUNG

Olej na plátně, 100 x 100 cm, datace 2014, signováno zezadu O. Kohout, zezadu opatřeno přípisem s určením. Malíř a scénograf, který pochází z rodiny dramatika Pavla Kohouta a Anny Kohoutové. Ve svém rodném městě absolvoval gymnázium (1968 - 1972) a poté vystudoval obor scénografie na DAMU v letech 1972 až 1980. V průběhu studia DAMU pracoval jako uvaděč v divadle ABC. Svě první scénografické návrhy realizoval v 70. letech, kdy se podílel na výtvarné podobě inscenací Vlasty Chramostové v jejím bytovém divadle, které provozovala v letech zákazu činnosti společně s Pavem Landovským. Po podpisu Charty 77 v roce 1978, a po absolvování DAMU, neměl možnost pracovat jako scénický výtvarník v divadlech. V roce 1981 emigroval do Rakouska za svým otcem i se svou ženou Evou Vones-Kohoutovou a synem. Pravidelně vystavoval svou malířskou tvorbu a věnoval se intenzivně scénografii, zejména úzká byla jeho spolupráce s otcem Pavlem Kohoutem na televizních i divadelních inscenacích. V současné době žije střídavě ve Vídni, v Praze a jižních Čechách. Od roku 2010 je členem Künstlerhausu ve Vídni.

Autor viz Ch 5/295.

70 000 – 80 000 CZK/ 2 593 – 2 963 €

62 000 CZK/ 2 296 €

129

KOHOUT Ondřej (1953 Praha)

UNZUFRIEDENER GOLFER

Olej na plátně, 80 x 70 cm, datace 2013, signováno zezadu O. Kohout, signováno zezadu O. Kohout 13, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Malíř a scénograf, který pochází z rodiny dramatika Pavla Kohouta a Anny Kohoutové. Ve svém rodném městě absolvoval gymnázium (1968 - 1972) a poté vystudoval obor scénografie na DAMU v letech 1972 až 1980. V průběhu studia DAMU pracoval jako uvaděč v divadle ABC. Svě první scénografické návrhy realizoval v 70. letech, kdy se podílel na výtvarné podobě inscenací Vlasty Chramostové v jejím bytovém divadle, které provozovala v letech zákazu činnosti společně s Pavem Landovským. Po podpisu Charty 77 v roce 1978, a po absolvování DAMU, neměl možnost pracovat jako scénický výtvarník v divadlech. V roce 1981 emigroval do Rakouska za svým otcem i se svou ženou Evou Vones-Kohoutovou a synem. Pravidelně vystavoval svou malířskou tvorbu a věnoval se intenzivně scénografii, zejména úzká byla jeho spolupráce s otcem Pavlem Kohoutem na televizních i divadelních inscenacích. V současné době žije střídavě ve Vídni, v Praze a jižních Čechách. Od roku 2010 je členem Künstlerhausu ve Vídni.

Autor viz Ch 5/295.

65 000 – 75 000 CZK / 2 407 – 2 778 €

54 000 CZK / 2 000 €

130

ŠÁROVEC Martin (1977 Praha)

ETHNIC SIZE 24

Akryl na plátně, 80 x 60 cm, datace 2014, signováno zezadu MŠárovec14, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Český malíř a pedagog, studoval Alternativní a loutkové divadlo na pražské AMU a později také na AVU v Praze, a to u S. Diviše, K. Nepraše, P. Nešlehy nebo B. Jirků. Meritem jeho tvorby je malba, ve které zachycuje zážitky z médií v ostré atmosféře vizuálních sekvencí - v obrazových záběrech. Zapsal se jako výrazný figuralista a portrétista pohybující se mezi expresionismem a existenciálním realismem. Netají se láskou k virtuální idylické atmosféře, ve které se však dají najít i hororové prvky. Zobrazuje niternou reflexi svého života, traumatizující osobní zkušenosti i kritiku dnešní konzumní i přetechtizované společnosti. Některé jeho obrazy mají doslova groteskní charakter. Svá díla pravidelně představuje na výstavách v Česku i zahraničí.

40 000 – 60 000 CZK / 1 481 – 2 222 €

30 000 CZK / 1 111 €

131

HEJNA Václav (1914 Praha - 1985)

BEZNOHÝ HRÁČ NA FOUKACÍ HARMONIKU

Olej na plátně, 75 x 66 cm, rámováno, signováno vpravo uprostřed VHejna.

Český malíř, grafik a kreslíř, který podle svých slov vytvářel znamení „nahého lidství“. Studoval na ČVUT a École des Beaux Arts v Paříži. Byl členem S. V. U. Mánes, SČUG Hollar, Surindépendants Paříž, především však skupiny Sedm v říjnu. Hejna maloval robustní expresivní barevností zářivé a nezřídka rozteklé figury a předměty s orientací na každodenní všední život a především jeho spodní proudy a záchvěvy. Věnoval se figurální malbě, krajinářství a zátiším. Obrazy se vyznačovaly velice impulsivní daumierovskou expresivností a existenčním neklidem, který ovládl všechny oblasti života. Z této doby pochází také jeho známý portrét mladého básníka Jiřího Ortena, jehož mladý život skončil pod koly německé sanitky a který se stal symbolem mladé generace umělců. Válečná doba znamenala útlum v jeho malířské tvorbě a díky stipendiu mohl od roku 1946 - 48 pobývat ve Francii, kde navštěvoval již zmíněnou École des Beaux Arts, kde studoval kresbu aktu. Po nuceném návratu do vlasti nastalo dlouhé období umělecké přestávky, která trvala až do roku 1959. V roce 1961 byl odsouzen pro nedovolené podnikání v užité tvorbě a v roce 1963 propuštěn. Pak však přichází pozoruhodný vývoj v jeho rukopisu. Začal tvořit i nefigurativní díla a začal se věnovat také prostorovým asamblážím a objektům. Vrátil se také k tvorbě zobrazování figur a městských zákoutí. V roce 1969 se také mohl vrátit do Paříže, kde měl výstavu. Jeho díla jsou zastoupena ve sbírkách NG Praha, GHMP a jinde.

Autor viz T 1/317, TD 66, V 2/407, B 5/470, Ch 3/121.

12 000 – 16 000 CZK / 444 – 593 €

10 000 CZK / 370 €

132

DECZI Laco (1938 Bernolákovo)

KRÁLOVSKÝ MARS

Olej na plátně, 45 x 34,5 cm, rámováno, datace 2016, signováno vlevo dole LACO 16, zezadu opatřeno přípisem s určením.

Autorský text:

Albánsko se roku 2075 stalo nejmocnějším státem světa. Tento gigant s obrovskou technologií okupoval převážnou část Marsu, kde zřídil moderní odchov králů. Králové se za celá staletí křížili mezi sebou, tím degenerovali a stále se zmenšovali, až dosáhli velikosti králíka. Albánci jako první na světě zjistili, že maso ze zmenšených králů je chutnější, než z králíků. Proto vybudovali na Marsu několik tisíc králíkáren na odchov králů. Denně z Marsu odlétá 9 raketoplánů a zásobují zeměkouli královským masem. Na obraze jsou v pozadí panelové králíkáreny, které mají kapacitu 7 miliónů králíků. Vpředu jsou tzv. králíkáreny king bungalov. Krmení těchto zvířat, je na Marsu velmi snadné, protože ovzduší je plné siřičitanu zkurveného, který králové nenasytně vdechují a rychle tloustnou. Díky Albáncům jsou králové konečně užiteční.

Významný světoběžník, vynikající jazzový hudebník a malíř, který proslul i jako svérázný entertainer a performer. V r. 1962 odešel z Bratislavy do Prahy odkud v r. 1985 emigroval do USA, kde žije dosud. Nahrál přes dvacet alb a video nosičů. Ve své malířské kariéře vytvořil několik desítek děl, většinou olejomaleb. V r. 2005 vyšla kniha Pravdy, která zobrazuje jeho malířskou tvorbu i s osobitými anekdotami k jednotlivým obrazům. Z díla: Duch, Červený chlap, Jedovatý pták, Lví dcera, Olejový král, Habudaj, Pohled z okna bezdětné ženy aj.

25 000 – 40 000 CZK / 926 – 1 481 €

20 000 CZK / 741 €

133

HLINOMAZ Josef (1914 Praha - 1978 Split)

KONEČNÁ STANICE

Olej na plátně, 70 x 99 cm, rámováno, datace 1966, signováno vpravo dole Hlinomaz 1966, zezadu opatřeno autorským přípisem s určením.

Vystaveno:

Josef Hlinomaz Malující šašour, Galerie U Betlémské kaple, 3. – 27. 11. 2011;

Vzpomínky na budoucí Příbram, Galerie Františka Drtikola, Příbram, 2012.

Publikováno:

Katalog výstavy, Josef Hlinomaz Malující šašour, Karlštejnská a.s., Galerie U Betlémské kaple, Praha, 2011, str. 26 – 27.

Významný český naivní malíř, populární herec, novinář, ilustrátor. Po maturitě na reálném gymnáziu začal studovat Vysokou školu uměleckoprůmyslovou v Praze, aby se stal profesorem kreslení. Tam ovšem setrval pouhé dva roky. Přihlásil se tedy na konzervatoř, kde se začal věnovat herectví. Na svou původní vášeň ale nezanevřel. Ve svém životě dokázal Josef Hlinomaz skloubit obě umělecké činnosti najednou. Dokázal se živit jak herectvím, tak malířstvím. Své svobody a nezávislosti si patřičně cenil. Jako herec vystupoval velice energicky s vynikajícím smyslem pro improvizaci. Toto své umění dokázal využít i ve výtvarném podání. Své první obrazy maloval již během druhé světové války, kdy se konala také jeho první skupinová výstava. V r. 1963 se zúčastnil výstavy pořádané Spolkem výtvarných umělců Mánes a o rok později uspořádal svou další výstavu ke svým padesátým narozeninám. Jeho malování se vyznačovalo velice osobitým stylem, kdy začínal své obrazy malovat od středu do stran. Byl považován za naivního malíře s nezaměnitelným smyslem pro humor. Náměty pro své obrazy nacházel v groteskních situacích, zátiších, krajinách i lidských postavách. Své malířské nadání využil i v oblasti knižní grafiky. V r. 1967 vytvořil ilustraci ke knize Karla Poláčka Bylo nás pět. Ve filmu Všichni dobří rodáci maloval pro Vojtěcha Jasného celý interiér venkovské restaurace, kde se odehrávala taneční zábava, ve které i hrál. Sám o sobě říkal, že se cítí být surreneonacistou. Jeho dílo se poslední dobou těší nebývalému vzestupu zájmu sběratelů.

Autor viz Ch 3/171.

650 000 – 800 000 CZK / 24 074 – 29 630 €

400 000 CZK / 14 815 €

AUKČNÍ (DRAŽEBNÍ) ŘÁD

I. OBECNÁ USTANOVENÍ

- Pro účely tohoto aukčního řádu se dražebníkem rozumí společnost European Arts Investments s. r. o. (dále jen „aukční dům“), která organizuje dražbu v souladu s právním řádem České republiky.
- Aukční dům provádí aukci movitých věcí, které nepocházejí z trestné činnosti a které nejsou v právu převzetí státními kulturními institucemi (Národní galerie, Národní muzeum, Národní technické muzeum, Uměleckoprůmyslové muzeum, Vojenské historické muzeum apod.) na základě smlouvy o provedení dražby, kterou uzavře navrhovatel s aukčním domem. Předměty, které byly určeny, resp. navrženy jako kulturní památky, jsou v katalogu označeny písmenem - P - a podléhají zvláštnímu režimu podle zákona ČNR č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.
- Vývoz všech předmětů kulturní hodnoty podléhá zvláštnímu režimu podle zákona č. 71/1994 Sb., o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty. Předměty kulturní hodnoty podle tohoto zákona jsou přírodniny nebo lidské výtvořby nebo jejich soubory, které jsou významné pro historii, literaturu, umění nebo vědu a splňují kritéria obsažená v příloze č. 1 zákona. Vývoz těchto předmětů lze z území České republiky uskutečnit pouze při doložení osvědčení, že nejsou předměty prohlášenými za kulturní památku, ani předměty, které jsou částí souboru prohlášeného za kulturní památku ve smyslu zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Klub dražitelů

- Aukční dům pořádá neveřejné dražby, kterých se mohou zúčastnit pouze členové Klubu dražitelů (dále jen „členové KD“). Aukční dům je členem Klubu dražitelů.
- Aukční dům zaregistruje jako člena KD fyzickou nebo právnickou osobu, která o členství požádá a prokáže, že se jedná o fyzickou osobu starší 18 let, která je plně svéprávná či že se jedná o právnickou osobu sídlící na území ČR zastoupenou pro účely členství v KD zákonným zástupcem. Při registraci je aukční dům oprávněn požadovat předložení platného průkazu totožnosti či cestovního pasu u právnických osob pak dále aktuální výpis z obchodního rejstříku.
- Rozhodnutí o registraci zájemce o členství v Klubu dražitelů záleží na uvážení aukčního domu. Členství v Klubu dražitelů je nenárokové.
- Aukční dům je oprávněn dle svého uvážení poskytnout některým členům Klubu dražitelů (zejména dlouhodobým členům) tzv. VIP členství, se kterým je spojeno několik výhod, jak bude dále v tomto aukčním řádu uvedeno.
- Pokud člen KD poruší pravidla stanovená v tomto aukčním řádu, je aukční dům oprávněn zrušit jeho členství v Klubu dražitelů. O této skutečnosti bude tato osoba písemně vyrozuměna.
- Registrace do KD je zároveň souhlasem pro European Arts Investments s.r.o. ke shromažďování, uchovávání a zpracování osobních a citlivých údajů dle zákona o ochraně osobních údajů č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Účastník dražby

- Účastníkem dražby může být pouze člen KD. Účastníkem dražby nesmí být osoba podnapilá či osoba hrubě porušující při dražbě pravidla slušného chování, jakož ani osoba, již byla pravomocným rozhodnutím soudu omezena svéprávnost, dále členové KD, kteří nesložili dražební jistotu, je-li požadována a v opakované dražbě ani vydražitel, který způsobil zmaření předchozí dražby téhož předmětu dražby u téhož aukčního domu. Účastníci dražby jsou povinni na vyzvání aukčního domu nebo osoby jím písemně pověřené doložit svou totožnost pomocí občanského průkazu či platného cestovního pasu, popřípadě své oprávnění jednat za účastníka dražby, dát se zapsat do seznamu účastníků dražby a jsou-li rozdávána dražební čísla, převzít dražební číslo; bylo-li požadováno složení dražební jistoty, jsou účastníci dražby povinni způsobem stanoveným v aukčním řádu doložit i složení dražební jistoty.
- Účastník dražby se může dát v dražbě zastupovat jiným členem KD na základě písemné plné moci; za účastníka dražby může jednat prokurista. Účastník dražby udělí plnou moc rovněž pro zastupování na opakované dražbě, budou-li splněny podmínky pro její konání.

Navrhovatel

- Navrhovatelem je osoba, která navrhuje provedení dražby. Navrhovatel musí s aukčním domem uzavřít písemnou smlouvu o provedení dražby, jinak nelze dražbu provést. To neplatí, je-li aukční dům navrhovatelem.

Licitátor

- Licitátorem je fyzická osoba oprávněná činit jménem a na účet aukčního domu úkony při dražbě. Licitátor zahajuje dražbu, vyzývá účastníky, aby činili podání, a uděluje přiklep.

II. DRAŽBA

- Dražba je neveřejná. Dražby se mohou účastnit pouze členové Klubu dražitelů, pokud splní podmínku zaplacení vstupného. I při splnění této podmínky se nemohou dražby zúčastnit členové KD, kteří jsou podnapilí či ti kteří porušují pravidla slušného chování (se znečištěným nebo jinak nedůstojným oděvem nebo chováním, které by zřejmě bylo dražitelům na obtíž apod.).
- Nejméně jeden den před konáním aukce aukční dům umožní také prohlídku věcí do dražby zařazených v místě uvedeném v aukčním katalogu. Tato podmínka se nemusí týkat věcí těžších 15 kg (v takovém případě může být vystavena pouze fotografie věcí).
- Po dobu výstavy ve smyslu čl. II. 2 tohoto aukčního řádu a vlastní dražby je nepřipustné soukromě prodávat, vystavovat či vyměňovat jakékoli věci mezi členy Klubu dražitelů a jakýmkoli způsobem obrazově zachycovat (např. filmovat či fotografovat) věci vystavené či vydražované. Po tutéž dobu jsou všichni členové Klubu dražitelů povinni podřídit se všem opatřením podniknutým na ochranu vystavených či vydražovaných věcí.

Průběh dražby

- Kdo prokáže, že je členem Klubu dražitelů, má nárok si vyzvednout dražební číslo; to může aukční dům vázat na složení zálohy. Záloha bude navracena při vrácení dražebního čísla, což lze učinit nejpozději jednu hodinu po přiklepnutí vydražované věci či poslední vydražované věci. K pozdějšímu vrácení dražebního čísla nelze zálohu vrátit. Kdo nedrží dražební číslo, nemůže dražit; to neplatí, draží-li v zastoupení někoho aukční dům.
- Dražbu provádí aukční dům svými zaměstnanci nebo aukčním domem pověřenými osobami, které jsou povinny každou věc (popř. ucelený soubor věcí) vyvolat a uvést její číslo podle katalogu, dále tzv. nejnižší podání a stanovený minimální příhoz. Je-li předmětem dražby kulturní památka, uvede licitátor i tuto skutečnost.

Nejnižší podání

- Tzv. nejnižší podání činí zpravidla 2/3 ceny odhadnuté nebo zjištěné a je zaokrouhleno:

a) na 50 Kč, činí-li	méně než 1.000 Kč;	
b) na 100 Kč, činí-li	více než 1.000 Kč,	ale méně než 10.000 Kč;
c) na 500 Kč, činí-li	více než 10.000 Kč,	ale méně než 30.000 Kč;
d) na 1.000 Kč, činí-li	více než 30.000 Kč,	ale méně než 100.000 Kč;
e) na 5.000 Kč, činí-li	více než 100.000 Kč.	

Nejnižší podání je částkou, za kterou bude věc v dražbě vyvolána poprvé.

Příhozy

- Dražebník zajistí při dražbě vyvolání předmětu jeho pořadovým číslem. Po vyvolání předmětu mohou dražitelé činit příhozy zvednutím dražebního čísla. Za příhoz se považuje, zvedne-li účastník dražby viditelně v ruce uchopené dražební číslo. Dražba předmětu se koná, pokud dražitel činí příhozy. Za příhozy se přitom považuje:

1.	500 Kč, činí-li okamžitá aukční cena méně než	20.000 Kč
2.	1.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň	20.000 Kč, ale méně než 50.000 Kč
3.	2.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň	50.000 Kč, ale méně než 100.000 Kč
4.	10.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň	100.000 Kč, ale méně než 500.000 Kč
5.	20.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň	500.000 Kč, ale méně než 1.000.000 Kč
6.	50.000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň	1.000.000 Kč, ale méně než 5.000.000 Kč
7.	100.000 Kč činí-li okamžitá aukční cena alespoň	5.000.000 Kč a více

Okamžitou dražební cenou se rozumí částka, za kterou je věc v průběhu narůstání příhozů vyvolávána.

8. Nebylo-li učiněno nejnižší podání, licitátor dražbu ukončí. Udělením příklepu je dražba skončena.
9. Nebylo-li při dražbě učiněno ani nejnižší podání nebo nebylo-li učiněno nejnižší podání u předmětu dražby, který je v pořadí poslední, licitátor dražbu ukončí, jinak licitátor dražbu ukončí udělením příklepu u předmětu dražby, který je v pořadí poslední.
10. Výsledková listina o průběhu dražby zobrazuje ceny dosažené nejvyšším podáním v rámci dražby předmětů dražby a může zobrazovat i takové předměty dražby, u nichž po udělení příklepu nedošlo k přechodu vlastnického práva na vydražitele.
11. Celý průběh dražby je zaznamenán ve formě audio záznamu.

III. VYDRAŽITEL

1. Pokud není přes dvojí vyzvání přihozeno, oznámí licitátor ještě jednou poslední podání (cenu dosaženou posledním přihozem - příklepová cena) a po třetí výzvě udělí příklep účastníkovi dražby, který učinil nejvyšší podání. Učiněným podáním je účastník dražby vázán.
2. Vydražitelem se stává účastník dražby, kterému je dražený předmět příklepnut, a jakékoliv spory v tomto ohledu závisejí výlučně na rozhodnutí aukčního domu. Okamžikem udělení příklepu vzniká vydražiteli povinnost uhradit příklepovou cenu (tj. cenu předmětu dražby ve výši nejvyššího podání), zvýšenou o aukční provizi vč. DPH.
3. Na vydražitele přechází vlastnické právo k předmětu dražby až úplným zaplacením příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.
4. Právo na vydání vydražené věci vzniká vydražiteli po přechodu vlastnického práva dle tohoto aukčního řádu a po zaplacení celkové dlužné částky vůči aukčnímu domu vzniklé v souvislosti s dražbou a v souladu s tímto aukčním řádem. Celkovou dlužnou částkou se pro účely tohoto aukčního řádu rozumí vedle příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, rovněž poplatky za skladné a další poplatky uplatněné v souladu s tímto řádem.

Způsob placení

5. Dražba se může konat s přestávkami. Jestliže dražba skončila, musí vydražitel, dražil-li osobně, příklepovou cenu zvýšenou o aukční provizi vč. DPH zaplatit při nejbližší přestávce v hotovosti, platební kartou či po dohodě s aukčním domem i jiným platebním instrumentem nebo ihned po příklepnutí poslední věci. Aukční dům může poskytnout vydražiteli dodatečnou lhůtu 5 (pěti) pracovních dnů k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH, nebo jejich části, pokud vydražitel tyto částky uzná jako svůj dluh vůči aukčnímu domu; v takovém případě sdělí aukční dům vydražiteli i ostatní platební podmínky. V případě, že nebude příklepová cena zvýšená o aukční provizi vč. DPH zaplacená ve stanovené lhůtě, má se za to, že bylo od smlouvy odstoupeno a vydražitel je v tomto případě povinen zaplatit aukčnímu domu aukční provizi vč. DPH, dále veškerou škodu a náklady související se zmařením účelu dražby. Věci, které nebyly zaplaceny, se mohou dražit v opakované dražbě (práva vlastníků tím nejsou dotčena). Příklepovou cenu a aukční provizi nelze dodatečně snížit.
6. Uhrazená dražební jistota se započítá vydražiteli na příklepovou cenu.
7. V případě, že člen klubu dražitelů neuhradí příklepovou cenu a aukční provizi vč. DPH způsobem a ve lhůtě stanovené výše, je aukční dům oprávněn vymáhat uhrazení aukční provize vč. DPH, veškeré škody a souvisejících nákladů, které aukčnímu domu a vlastníkově věci vznikly v souvislosti se zmařením účelu dražby, soudní cestou.
8. V případě úhrady platební kartou se účtuje navíc bankovní poplatek 2,5 % z celkové částky (příklepová cena zvýšená o aukční provizi vč. DPH). Přijímáme tyto platební karty: Eurocard / Mastercard, Maestro, VISA, VISA Electron.

Příklepová cena

9. Příklepovou cenou je cena dosažená vydražením Věci (cena podání s uděleným příklepem); tato příklepová cena je cenou kupní ve smyslu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. K příklepové ceně je vydražitel povinen zaplatit aukčnímu domu ještě 20 % této příklepové ceny jako aukční provizi. K aukční provizi je třeba připočítat DPH v příslušné zákonné výši. Aukční provize vč. DPH se zaokrouhluje na celé koruny.
10. V případě, že se jedná o předmět kulturní hodnoty, vydá aukční dům osvědčení ve smyslu zákona č. 71/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
11. Námitky proti příklepnutí musí vydražitel uplatnit ihned přímo v sále viditelným nebo slyšitelným způsobem. K pozdějším námitkám nelze přihlížet. Reklamace na zboží vydražené v aukční síni se nepřijímají, popis exponátů deklaruje pouze jejich vnější (smyslově vnímatelné) vlastnosti, nikoliv původ.

12. Vydražitel převzetí předmětu dražby písemně potvrdí protokolem o předání předmětu dražby, který kromě vydražitele podepíše aukční dům.
13. Veškeré náklady spojené s předáním a převzetím předmětu dražby nese vydražitel.
14. Nebezpečí škody na předmětu dražby přechází na vydražitele společně s vlastnickým právem (čl. III odst. 3 tohoto aukčního řádu).

Účast v dražbě na základě plné moci

15. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby i bez své osobní přítomnosti na dražbě, a to na základě písemné plné moci udělené aukčnímu domu, ve znění dle přílohy 1 nebo 2 tohoto aukčního řádu, a to buď způsobem dle odst. 16 tohoto článku, nebo způsobem dle odst. 17 tohoto článku.
16. Účastník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím telefonu, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 1 tohoto aukčního řádu, ve které uvede své telefonní číslo, na které jej aukční dům před zahájením dražby požadované věci zkontaktuje. Účastník dražby uvedením telefonního čísla na sebe přebírá veškerou odpovědnost za správnost a dostupnost uvedeného čísla. Účastník dražby se zavazuje po zahájení dražby udělovat aukčnímu domu (nebo jeho pověřenému pracovníkovi) prostřednictvím uvedeného telefonního čísla závazné, jasné a srozumitelné pokyny k postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k výši ceny, za kterou má být v plné moci specifikovaná věc pro něj vydražena. Účastník dražby udělením plné moci zároveň výslovně souhlasí s nahráváním telefonického rozhovoru, přičemž aukční dům je povinen uchovávat a po užití záznam z hovoru výhradně k řešení případných sporů s účastníkem dražby a nesmí jej kromě tohoto účelu zpřístupnit třetí osobě.
17. Častník dražby může dražit kteroukoli věc zařazenou do dražby prostřednictvím stanovení tzv. limitní ceny, přičemž za tímto účelem může udělit aukčnímu domu plnou moc ve znění dle přílohy č. 2 tohoto aukčního řádu, ve které účastník dražby uvede konečnou příklepovou cenou, do které je ochoten zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Nad stanovenou limitní cenu nebudou příhozy pro tohoto účastníka dražby prováděny. Účastník dražby se může informovat o výsledku dražby telefonicky či emailem. Po udělení příklepu podání účastníka dražby učiněnému v rámci určené limitní ceny je účastník dražby považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele. V případě, že účastník dražby postupem podle tohoto odstavce požadovanou věc úspěšně vydraží, bude mu ze strany aukčního domu zaslána faktura s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH.

IV.

FAKULTATIVNÍ SLUŽBY

1. Přeprava věcí zakoupených v dražbě není zajišťována. Nedojde-li k jejich vyzvednutí ve lhůtě 5 (pěti) pracovních dnů od zaplacení všech částek ve smyslu čl. III odst. 4 tohoto řádu, má aukční dům právo účtovat za každý kalendářní den úschovy částku 100 Kč.
2. Po dohodě s aukčním domem lze za úplatu sjednat podmínky doručení předmětu dražby do zahraničí. Aukční dům však neodpovídá za nevydání povolení k trvalému vývozu dle ustanovení platného zákona.

V.

VIP ČLENSTVÍ

3. VIP členové Klubu dražitelů mají přiřazeno své stálé dražební číslo a nemusí se registrovat před každou jednotlivou dražbou.
4. VIP členům Klubu dražitelů, kteří vydraží věc v dražbě, poskytuje aukční dům lhůtu k zaplacení příklepové ceny a aukční provize vč. DPH dle čl. III odst. 5 tohoto aukčního řádu s tím, že jim aukční dům zasílá fakturu s uvedením platebních podmínek pro úhradu příklepové ceny, zvýšené o aukční provizi vč. DPH na zvolený email.
5. Aukční dům může rozhodnout o dalších výhodách pro VIP členy Klubu dražitelů.

VI.

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Veškeré věci se draží bez ohledu na vady a nedostatky či chybný popis. Zobrazení v katalogu slouží pouze pro potřeby identifikace věci. Účastník dražby má možnost se před dražbou osobně seznámit se stavem každé věci a je výhradně na jeho uvážení, zda věc odpovídá uvedenému popisu a zda se rozhodne předmětnou věc dražit.

2. Aukční dům, jeho zaměstnanci ani jím pověřené osoby nenesou odpovědnost za chybný popis vydražované věci a neposkytují žádné mu z vydražitelů na jakoukoliv vydraženou věc žádnou záruku a veškeré výslovné či mlčky předpokládané záruky jsou tímto vyloučeny. Veškeré věci se draží jako umělecké předměty a veškeré jejich případné vady jsou zohledněny v příklepové ceně, což vydražitel bez výhrad stvrdí učiněním příhozu, kterému byl posléze udělen příklep. Vzhledem k charakteru a povaze dražených věcí coby uměleckých předmětů se vydražitel učiněním příhozu, kterému byl udělen příklep, ve smyslu §1916 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, vzdává svých práv z vadného plnění.
3. Vydražitel se zavazuje vydraženou věc opětovně prohlédnout do 30 dnů od konání dražby. Pokud do 30 dní po konání dražby vydražitel předloží aukčnímu domu písemné prohlášení odborníka či znalce spolu s uvedením dražebního čísla věci a data dražby o tom, že vydražená věc je padělek a současně věc vrátí ve stavu, v jakém se nacházela v době dražby, a potvrdí se, že tato věc je skutečně vadná nebo padělaná, odstoupí aukční dům od dražebního prodeje této věci a vrátí všechny částky za tuto věc vyplacené. Věc je oprávněn reklamovat pouze a výlučně vydražitel, a to maximálně do výše příklepové ceny. Na opožděné reklamace nebude brán zřetel.
4. Všechny údaje a veškerá prohlášení v aukčním katalogu, týkající se autorství, přisuzovaných vlastností, pravosti, původu, data, stáří, provenience, stavu, nejnižší vyvolávací ceny či odhadní vydražovací ceny vyjadřují pouze názor aukčního domu. Aukční dům si pro utvoření tohoto názoru vyhrazuje právo konzultovat jakékoliv odborníky či úřední místa, která uzná za vhodné a řídit se jejich vyjádřením. V podobných záležitostech se každá zainteresovaná osoba musí řídit vlastním názorem a ani aukční dům, ani jeho zaměstnanci nemohou nést odpovědnost za správnost takového názoru.
5. Všechna vyznění ze strany aukčního domu učiněná vůči členovi KD či navrhovateli se zasílají primárně na email zvolený členem KD či navrhovatelem, a pokud není email uveden, pak budou písemnosti zasílány poštou formou listovní zásilky; lze je však předat i jiným prokazatelným způsobem do vlastních rukou osoby, které jsou určeny. Veškeré písemnosti se považují za doručené pátým dnem poté, co byly odeslány. Peněžitě částky se skládají hotově nebo zasílají poštou formou peněžní zásilky doručované do vlastních rukou, převodem z účtu u banky nebo jiným bezhotovostním způsobem; lze je též předat i jiným prokazatelným způsobem do rukou osoby, které jsou určeny. Jde-li o bezhotovostní převod, je částka odeslána odepsáním z účtu odesílatele za podmínky, že bude připsána na účet příjemce. Aukční dům může připustit i platbu platební kartou, a to za podmínek podle tohoto aukčního řádu.
6. V případě, že součástí aukčního katalogu je uveden aukční řád platný pro konkrétní dražbu, mají ustanovení takového aukčního řádu přednost před ustanoveními tohoto aukčního řádu v takovém rozsahu, ve kterém mění, nebo ruší jednotlivá ustanovení tohoto aukčního řádu. V ostatním se každá dražba řídí tímto aukčním řádem.

Tento aukční řád je vypracován v souladu s českým právem a příslušnými právními předpisy českého právního řádu se také řídí. Všechny transakce upravené či vzešlé z tohoto aukčního řádu, jakož i veškeré další související skutečnosti se řídí českým právem.

V Praze dne 1. 9. 2016
Albert Trnka, výkonný ředitel

VSTUPENKOU NA AUKEI JE TENTO KATALOG

ODKAZY K LITERATUŘE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců, 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky, 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček Z. Švabinská: A. Novák: M. Janča: F. Dvořák:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis, 1976 Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937 Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981 Tichý František, Grafické dílo, Praha 1995
N	G. K. Nagler:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon
B	E. Benezit:	Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch	Kolektiv autorů:	Slovník českých a slovenských výtvarných umělců, 1998
NEČVU	Kolektiv autorů:	Nová encyklopedie českého výtvarného umění, 1995

AUCTION RULES

I. GENERAL PROVISIONS

- For the purposes of these Auction Rules, the auction house is European Arts Investments s. r. o. (the “Auction House”), organizing auc-tions in compliance with the laws of the Czech Republic.
- The Auction House organizes auctions in which movable assets are sold that do not originate from criminal activities and are not subject to preemptive rights of cultural institutions of the state (such as the National Gallery, the National Museum, the National Technical Museum, the Museum of Decorative Arts, the Museum of Military History, etc.), based upon an auction (consignment) agreement made between the Seller and the Auction House. Items which have been declared cultural relics or for which the status of cultural relics is being sought are marked with the letter “P” in the catalogue and are subject to special rules as set out in ČNR Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.
- The export of any items of cultural value is subject to special rules set out in Act No. 71/1994 Coll., on the sale and export of items of cultural value. “Items of cultural value”, within the meaning of that law, are natural or human artifacts or sets thereof which are of significance to history, literature, art, or science and which satisfy the criteria set out in Annex No. 1 to the act. Such items may only be removed from the territory of the Czech Republic upon presentation of a certificate according to which they have not been declared a cultural relic nor do they form part of a greater whole which has been declared a cultural relic within the meaning of Act No. 20/1987 Coll., on national heritage conservation, as amended.

Bidders’ Club

- The Auction House organizes invitation-only auctions which may only be attended by members of the Bidders’ Club (“BC Members”). The Auction House is itself a BC Member.
- The Auction House will register private individuals or legal entities who seek membership as BC Members if they show that they are ol-der than 18 years and enjoy full capacity or, as the case may be, are a legal entity established in the Czech Republic and represented, for the purposes of BC membership, by their statutory representative. As a part of the registration procedure, the Auction House may demand presentation of a valid ID card or passport and, in the case of legal entities, a current extract from the Commercial Register.
- The decision on whether to register a prospective member in the Bidders’ Club is at the discretion of the Auction House. There is no legal claim for membership in the Bidders’ Club.
- The Auction House may at its discretion offer individual BC Members (in particular long-term members) “VIP membership”, which is associated with a number of benefits as set out further below in these Auction Rules.
- If a BC Member violates the rules set out in this Auction Rules, the Auction House may cancel their membership. The infringing person will be notified of this decision in writing.
- Registration in the BC implies that the BC Member gives consent to European Arts Investments s.r.o. for the collection, storage, and processing of personal data and sensitive data within the meaning of the Data Protection Act (Act No. 101/2000 Coll., as amended)

Auction Participants (Bidders)

- Only BC Members may participate in the auction. Inebriated persons may not participate in the auction, and nor may persons who during the auction commit a gross breach of the principles of common decency, or persons whose legal capacity has been restricted by a court decision, or BC Members who failed to make payment of the security deposit (if required); a Successful Bi-dder -Buyer - who frustrated the previous auction of a given item at the same Auction House may not participate in the repeated auction of such item. Upon request by the Auction House (or by its authorized representative), auction participants must prove their identity by presenting their ID card or a valid passport or, as the case may be, prove their authority to act on behalf of the auction participant, have themselves entered in the list of auction participants, and accept their bidder’s card (if any are dealt out); where a security deposit is being requested, the auction participants must moreover provide evidence that they paid the security deposit, in such manner as set out in the Auction Rules.
- Auction participants may grant written power of attorney to have themselves represented at the auction by another BC Member; authorized clerks (*prokuristy*, in Czech) may also act on behalf of an auction participants. By granting such power of attorney, auction participants also authorize their authorized agent to represent them in a repeated auction (if the conditions for holding such repeated auction are met).

Seller

12. The Seller is the person who proposes that an auction take place. No auction may be performed unless the Seller has entered into a written auction agreement with the Auction House. This does not apply if the Auction House itself is the Seller.

Auctioneer

13. The Auctioneer is a natural person who is authorized to conduct the proceedings during the auction on behalf and for the account of the Auction House. The Auctioneer opens the auction, calls upon the participants to make their bids, and awards the item to the Successful Bidder.

II. AUCTION

1. Auctions are invitation-only. Only BC Members may attend auctions, provided that they comply with the entrance fee requirement. Even if they pay the entrance fee, BC Members may not participate in the auction if they are inebriated or breach the principles of common decency (e.g. because of their dirty or otherwise indecent attire or because they behave in a manner which would clearly inconvenience the other bidders, etc.).
2. No later than one day before the auction takes place, the Auction House will exhibit the auctioned items at the venue specified in the auction catalogue, so as to allow for their inspection. This condition does not necessarily extend to items weighing more than 1.5 kg (in which case, photographs of the items may be put on display instead).
3. During the exhibition within the meaning of Article II.2 of these Auction Rules and during the auction itself, BC Members may not privately sell, exhibit, or exchange any exhibited or auctioned items, or capture a visual record of such items (e.g. by filming or photographing them). During the same period, all BC Members must observe all measures taken towards the protection of exhibited or auctioned items.

Proceedings

4. Whoever proves their membership in the Bidders’ Club is entitled to pick up a bidder’s card; the Auction House may make this conditional upon payment of a collateral. The collateral will be returned upon return of the bidder’s card, which must be done no later than one hour from the moment in which the auctioned item was awarded to the bidder (or in which the last auctioned item was put on the auction block). Refund of the collateral is not possible if the bidder’s card is returned only later. If one holds no bidder’s card, one must not bid; this does not apply to the Auction House bidding for someone else.
5. The Auction House holds the auction by means of its staff or by means of authorized agents, who must announce each item (or self-contained set of items), state its catalogue number and the minimum bid, and the stipulated minimum increment. The Auctioneer must also disclose the fact that a given item is a cultural relic.

Minimum Bid

6. As a rule, the minimum bid is 2/3 of the estimated or appraised value of the given item:
- a) rounded to the nearest CZK 50, if it is less than CZK 1000;
 - b) rounded to the nearest CZK 100, if it is more than CZK 1000 but less than CZK 10 000;
 - c) rounded to the nearest CZK 500, if it is more than CZK 10 000 but less than CZK 30 000;
 - d) rounded to the nearest CZK 1 000, if it is more than CZK 30 000 but less than CZK 100 000;
 - e) rounded to the nearest CZK 5 000, if it is more than CZK 100 000.

The minimum bid is the amount for which the item is announced for the first time in the auction.

Increments

7. The Auctioneer sees to it that each item is being announced with its serial number. After the item has been announced, bidders may make their bids by raising their bidder’s card. A bid is deemed made if a participant in the auction visibly raises the bidder’s card they hold in their hand. The auction takes place if and as long as bids are made. The increment is:
- 1. CZK 500 if the momentary auction price is less than CZK 20 000;
 - 2. CZK 1 000 if the momentary auction price is at least CZK 20 000 but less than CZK 50 000;

- 3. CZK 2 000 if the momentary auction price is at least CZK 50 000 but less than CZK 100 000;
- 4. CZK 10 000 if the momentary auction price is at least CZK 100 000 but less than CZK 500 000;
- 5. CZK 20.000 if the momentary auction price is at least CZK 500 000 but less than CZK 1 000 000;
- 6. CZK 50 000 if the momentary auction price is CZK 1 000 000 but less than CZK 5 000 000;
- 7. CZK 100 000 if the momentary auction price is CZK 5 000 000 or more;

whereas the “momentary auction price” is the amount at which an item is called at any given moment as increasing bids are being made.

8. If the minimum bid was not made, the Auctioneer shall close the auction. The auction of an item ends when it is being awarded to a bidder.
9. If no minimum bid was made, or if the minimum bid was not made for the auctioned item that comes last in the order in which the items are put on the auction block, the Auctioneer shall close the auction. Otherwise, the Auctioneer closes the auction upon awarding the auctioned item that comes last to the Successful Bidder.
10. The final record of the course of the auction lists the prices attained by the highest bid within the auction for individual auctioned items; it may also show auctioned items with respect to which the ownership title did not pass to the Successful Bidder after the item was awarded to them.
11. The entire auction proceedings are being captured in an audio recording.

III. SUCCESSFUL BIDDER (BUYER)

1. If after two calls (“going once, going twice”), no further bids are made, the Auctioneer shall once more announce the latest bid (i.e., the price attained after the last increment - the hammer price), and upon the third call award the item to the auction participant who made the highest bid. Auction participants are bound by the bids which they make.
2. The Successful Bidder is that auction participant to whom the auctioned item was awarded; the decision on any disputes in this respect lies exclusively with the Auction House. As of the moment in which the item has been awarded, the Successful Bidder becomes obliged to pay the hammer price (i.e., the price for the auctioned item in the amount of the highest bid), increased by the auction fee incl. VAT.
3. The ownership title to the auctioned item only passes unto the Successful Bidder upon full payment of the hammer price plus auction fee incl. VAT.
4. The Successful Bidder becomes entitled to demand that the auctioned item be handed over to them after the ownership title has passed in accordance with these Auction Rules and after the total amount owed to the Auction House in connection with the auction and under these Auction Rules has been discharged. For the purposes of these Auction Rules, the “total amount owed” is understood to mean, aside from the hammer price and the auction fee incl. VAT, storage fees and other fees charged in accordance with these Auction Rules.

Terms of Payment

5. The auction may be held with intermissions. Once the auction has ended, the Successful Bidder, if they bid in person, must pay the hammer price, plus the auction fee incl. VAT, in cash, by card, or - subject to an understanding with the Auction House - by other means of payment, and must do so during the nearest intermission or promptly after the last item has been awarded. The Auction House may grant the Successful Bidder a supplementary period of 5 (five) working days during which to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT (or, as the case may be, a portion thereof), provided that the Successful Bidder acknowledges their debt in the relevant amount vis-a-vis the Auction House; in such a case, the Auction House will communicate all additional terms of payment to the Successful Bidder. If the hammer price plus auction fee incl. VAT is not paid within the stipulated time period then the purchase agreement is deemed rescinded, in which case the Successful Bidder must pay the auction fee incl. VAT to the Auction House, plus any and all damage and expenses associated with the frustration of the auction’s purpose. Items for which the purchase price was not paid may be auctioned off again in a repeated auction (without prejudice to the owners’ rights). No reductions of the hammer price or the auction fee are possible after the fact.
6. Any security deposit which the Successful Bidder paid counts against the hammer price.
7. If a BC Member fails to pay the hammer price and the auction fee incl. VAT in such manner and within such time period as set out above, the Auction House may take the BC Member to court in order to collect the payment of the auction fee incl. VAT and compensation for any and all damage and associated expenses which the Auction House and the owner of the item incurred in connection with the frustration of the purpose of the auction.
8. In the case of payment by card, an additional bank transaction fee is being charged, in the amount of 2.5% of the total amount (i.e., the hammer price plus auction fee incl. VAT). We accept Eurocard / Mastercard, Maestro, VISA, VISA Electron.

Hammer Price

- 9. The hammer price is the price attained upon the purchase of the item (i.e., the value of the bid to which the item was awarded); this hammer price constitutes the purchase price within the meaning of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.). On top of the hammer price, the Successful bidder must pay the Auction House commission in the amount of another 20% of this hammer price: the auction fee. VAT in the statutory amount must be added to the auction fee. The auction fee incl. VAT shall be rounded up to the next whole crown.
- 10. If the item is an item of cultural value, the Auction House shall issue a certificate within the meaning of Act No. 71/1994 Coll., as amended.
- 11. Any objections against being awarded a given item must be raised by the Successful Bidder promptly and at the auction hall, in a visible or audible manner. Later objections will be disregarded. Complaints regarding items that were bought at the auction hall will not be accepted; the description of items on display is limited to their external qualities (perceptible by the senses), but contains no representation as to their origin.
- 12. The Successful bidder shall confirm receipt of the auctioned item in writing, in a handover protocol that is to be signed by the Successful bidder and by the Auction House.
- 13. All expenses in connection with the handover and acceptance of the auctioned item are borne by the Successful bidder.
- 14. The risk of damage to the auctioned item passes unto the Successful bidder along with the ownership title (cf. Art. III.3 of these Auction Rules).

Participation by Power of Attorney

- 1. Auction participants may bid for any item included in the auction even without being personally present at the auction hall, based on written power of attorney granted to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 or 2 to these Auction Rules), either following the procedure described in paragraph (16) of this Article or following the procedure described in paragraph (17) of this Article.
- 2. Auction participants may bid for any item included in the auction via telephone, whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 1 to these Auction Rules) and in such PoA specify their phone number; the Auction House will contact them prior to the opening of the auction for the item which the auction participant seeks. By communicating their phone number, the auction participant accepts complete liability for the correctness and accessibility of that number. The auction participant undertakes to give binding, clear, and transparent instructions to the Auction House (or its authorized staff member) after the floor has been opened for bids, so as to instruct the Auction House how it ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which the auction participant is prepared to purchase the item specified in the PoA. Also, by granting power of attorney the auction participant expressly consents to the fact that the phone conversation may be recorded, whereas the Auction House is obliged to archive and use the recorded conversation solely for the purpose of resolving potential disputes with the auction participant; beyond that, the Auction House must not make the recording accessible to any third party.
- 3. Auction participants may bid for any item included in the auction by setting a maximum bid ("limit price"), whereas they must for this purpose grant power of attorney to the Auction House (in the wording set out in Schedule 2 to these Auction Rules) and in such PoA specify the final hammer price up to which they are willing to increase individual bids for the item they seek. No bids will be made for this auction participant above the stipulated maximum bid. The auction participant may enquire about the results of the auction via phone or e-mail. Once the item has been awarded to the auction participant within the limits of the stipulated maximum bid, the auction participant is considered the Successful Bidder, with all rights and obligations which this entails. If an auction participant successfully bids for an item which they seek following the procedure set out in this paragraph, the Auction House will send them an invoice including the terms of payment for the hammer price plus auction fee and VAT.

**IV.
OPTIONAL SERVICES**

- 1. We do not ensure the transport of items bought in an auction. If such items are not picked up within 5 (five) working days from the payment of all amounts as anticipated by Article III.4 of these Rules, the Auction House may charge an amount of CZK 100 for each calendar day of safekeeping.
- 2. The Successful Bidder and the Auction House may agree on the terms of delivery of the auctioned item to a destination abroad, for additional consideration. However, the Auction House assumes no liability for the non-issuance of a permanent export license under the applicable provisions of statutory law.

**V.
VIP MEMBERSHIP**

- 1. VIP Members of the Bidders’ Club have their permanent bidder’s card and do not have to register for each individual auction.
- 2. The Auction House grants an extended payment period for payment of the hammer price and auction fee incl. VAT (pursuant to Article III.5 of these Auction Rules) to VIP Members of the Bidders’ Club who successfully bid for an auctioned item. The Auction House will send an invoice containing the terms of payment for the hammer price plus auction fee incl. VAT to an e-mail address of the VIP Member’s choice.
- 3. The Auction House may decide to grant additional benefits to VIP Members of the Bidders’ Club.

**VI.
FINAL PROVISIONS**

- 1. All items are put on the auction block irrespective of defects or faults, or of an inaccurate or incomplete description. The illustration in the catalogue merely serves to identify the given item. Auction participants have the opportunity to familiarize themselves with the condition of each item prior to the auction; it is their sole and exclusive responsibility and right to decide whether the item corresponds to the given description, and whether they wish to bid for the item.
- 2. Neither the Auction House nor its individual staff members or authorized agents are liable for inaccurate or incomplete descriptions of auctioned items, and none of them provides any of the bidders with any warranty whatsoever on auctioned items; any explicit or tacitly implied warranties are hereby ruled out. All items are being auctioned off as artwork, and any defects they may have are already reflected in the hammer price; this is being confirmed as fact without any reservation by the Successful Bidder when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item. Given the character and nature of the auctioned items (artwork), the Successful Bidder is waiving its rights from defective performances within the meaning of Sec. 1916 of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) when they make the bid by which they are subsequently awarded the given item.
- 3. The Successful Bidder undertakes to reexamine the purchased item within 30 days from the day on which the auction was held. If the Successful Bidder presents the Auction House within those 30 days with a written expert opinion (specifying the auction number of the given item and the date of the auction) according to which the bought item is a forgery, and if the Successful Bidder at the same time returns the item in the same condition in which it was at the time of the auction, and provided further that the item is confirmed to be defective or forged, then the Auction House shall withdraw from the auction sale of the given item and repay any amounts previously paid for the item. The right to bring such a complaint lies solely and exclusively with the successful bidder, and is limited by the amount of the hammer price. Later complaints will be disregarded.
- 4. Any and all statements and representations in the auction catalogue concerning authorship, attributed qualities, authenticity, origin, date, age, provenience, condition, minimum bid, or estimated amount of the successful bid are strictly an expression of the opinions of the Auction House. The Auction House reserves the right to consult experts or official institutions of any kind which it considers adequate and competent so as to form its own opinion, and to follow their advice. In matters of this kind, all stakeholders must let themselves be guided by their own opinion, and neither the Auction House nor its staff can be held liable for the correctness of such opinions.
- 5. Notices of any kind made by the Auction House towards BC Members or the Seller shall primarily be sent to the e-mail address of the BC Member’s or Seller’s choice; if no e-mail address was given, then notices will be sent via regular mail, though delivery by other demonstrable means into the hands of the addressee is also permissible. Notices of any kind are deemed delivered on the fifth day from the day on which they were dispatched. Money shall be paid in cash or sent via money order into the payee’s hands, via transfer from a bank account or other form of cashless transfer; money may also be delivered by other demonstrable means into the hands of the addressee. In the case of cashless transfer, any amount is deemed transferred as of the moment on which it is charged against the payer’s account, on the condition that it is subsequently credited to the payee’s account. The Auction House may allow payment by card, subject to the terms set out in these Auction Rules.
- 6. If the auction catalogue contains auction rules which apply to the specific auction, then their provisions shall enjoy priority over the provisions of the present Auction Rules to the extent that they modify or suspend individual provisions hereof. For the rest, all auctions are governed by these Auction Rules.

These Auction Rules have been drawn up pursuant to, and are governed by, Czech law. Any and all transactions addressed by, or arising from, these Auction Rules, and all other pertinent circumstances, are governed by Czech law.

Made in Prague on 1st September 2016
Albert Trnka, director

THE ENTRY – TICKET FOR THE AUCTION IS THIS CATALOGUE

REFERENCE LITERATURE

T	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců (Dictionary of Czechoslovak Artists), 1993
TD	Dr. Prokop Toman:	Slovník čsl. výtvarných umělců – dodatky (Dictionary of Czechoslovak Artists – Appendix), 1994
TB	Thieme - Becker:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler von der Antike bis zur Gegenwart, 1978
V	H. Vollmer:	Allgemeines Lexikon der bildenden Künstler des XX Jahrhunderts, 1962
Sgr	L. Páleníček Z. Švabinská: A. Novák: M. Janča: F. Dvořák:	Max Švabinský, Grafické dílo, soupis (Graphic works), 1976 Kronika grafického díla T. F. Šimona, 1937 Grafické dílo Cyrila Boudy z let 1920-1980, 1981 Tichý František, Grafické dílo (Graphic works), Praha 1995
N	G. K. Nagler:	Neues Allgemeines Künstler Lexikon
B	E. Benezit:	Dictionnaire critique et documentaire des peintres, sculpteurs, dessinateurs et graveurs, 1976
Ch	coll.:	Encyclopaedia of Czech and Slovak Artists, 1998
NEČVU	coll.:	New Encyclopaedia of Czech Art, 1995

Zdeněk Burian Vzdálené světy

1/12/2016 – 31/1/2017

Galerie European Arts

Senovážné náměstí 8, Praha 1
pondělí–pátek od 10 do 18 hodin

www.europeanarts.cz

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTEK NA ZASÍLÁNÍ KATALOGŮ

V případě Vašeho zájmu o pravidelné zasílání aukčních katalogů aukčního domu European Arts Investments s.r.o., vyplňte prosím tento objednávkový lístek a zašlete jej na naši adresu.
Předplatitelům naše firma hradí poštovné.
Úhradu předplatného je možné realizovat poštovní složenkou nebo převodem na náš účet u KB Praha:

č.ú. 51-1742720247/0100

CENA PŘEDPLATNÉHO NA ČTYŘI KATALOGY ROKU 2017:

1 000 CZK 80 EUR 100 USD

Způsob placení předplatného:	HOTOVĚ / PŘEVODEM ks	(katalog č. 1 2 3 4)
Jméno a příjmení: _____		
Adresa: _____		
PSČ: _____	Telefon: _____	
Datum: _____	Podpis: _____	

European Arts Investments s. r. o. , Senovážné náměstí 8, 110 00 Praha 1

CATALOGUE SUBSCRIPTION

If you wish to receive the European Arts Investments Ltd. auction catalogues regularly please fill in this form and return it to our address. Subscribers do not pay for postage.
Annual subscription – make check or money order payable to our bank account at KB Praha, acc. no.:
IBAN: CZ3701000000511742720247
SWIFT: KOMBCZPPXXX
Komerční banka a.s. Prague

SUBSCRIPTION FOR FOUR CATALOGUES OF 2017:

1 000 CZK 80 EUR 100 USD

Payment:	CASH / WIRE TRANSFER pcs	(catalogue no. 1 2 3 4)
Name and Surname: _____		
Address: _____		
Post code: _____	Telephone: _____	
Date: _____	Signature: _____	

European Arts Investments Ltd., Senovážné náměstí 8, 110 00 Prague 1

Příloha č. 1 k aukčnímu řádu European Arts Investments s.r.o. - „Dražba prostřednictvím telefonu“

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení: Název:
 nar.: IČ:
 bytem: sídlo:
 zastoupená:

společnost tímto zmocňuje:

European Arts Investments s.r.o.

ÍČ: 49825500

se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitelem p. Albertem Trnkou

abyhne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě konané dne
v a vydražil za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem,
názvem věci a vyvolávací cenou za cenu, kterou určím telefonicky (viz dále).

Uvedením svého telefonního čísla dále výše uvedenou společností výslovně zmocňuji k tomu, aby pro mne zajistila vydražení níže uvedených věcí – předmětů výše uvedené dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem, názvem věci a vyzvalací cenou, prostřednictvím dražby po telefonu tak, že po zahájení dražby se jí zavazuji udeľovat prostřednictvím níže uvedeného telefonního čísla dražbu, jasně a srozumitelně pokyny k jejímu postupu v rámci dražby, včetně, nikoliv však zejména, k vyšší ceny, za kterou má být níže specifikovaná věc pro mne vydražena.

Výslovně prohlašuji, že níže uvedené telefonní číslo je mé a přijímám veškerou odpovědnost podle § 2894 a násl. zák. č. 89/2012 Sb. a v souladu s dražebním řádem, za správnost a dostupnost uvedeného čísla a za úkony, které budou na základě telefonního hovoru provedeny. Prohlašuji, že limitní cena může být na můj pokyn překročena.

Prohlašuji, že si jsem vědom, že telefonní hovor mezi mnou a výše uvedenou společností týkající se výše uvedené dražby může být nahráván a s touto skutečností souhlasím.

Výslovně prohlašuji, že zmocněná společnost je oprávněna za sebe stanovit zástupce z řad zaměstnanců této společnosti, nebo osob jí zastupujících a udělit jim v rozsahu této plné moci plnou moc.

[illegible]

Telefonní číslo zmocnitele

V Praze dne 2016

Zmocnění přijímám:

European Arts Investments s.r.o.

PLNÁ MOC

Já, níže podepsaný/á

Jméno a příjmení:

Název:

nar.:

IČ:

bytem:

sídlo:

zastoupená:.....

společnost

tímto zmocňuji:

European Arts Investments s.r.o.

IČ:: 49825500
se sídlem Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Praha 1
zapsaná v obchodním rejstříku, vedeném Městským soudem v Praze oddíl C, vložka 33184
zastoupená na základě plné moci výkonným ředitele p. Albertem Trnkou

aby mne zastupovala a vykonávala v mém zastoupení veškeré úkony při konání aukce – neveřejné dražbě konané dne
va vydražila za mne movité věci – předměty dražby, které jsou níže specifikovány katalogovým číslem,
názvem věci a vyvolávací cenou za níže uvedenou limitní cenu.

Uvedená limitní cena u každého níže specifikovaného předmětu dražby je konečnou příklepovou cenou, do které je zmocněnec oprávněn zvyšovat jednotlivé příhozy na požadovanou věc. Beru na vědomí, že po udělení příklepu mému podání učiněnému v rámci určené limitní ceny jsem dle aukčního řádu European Arts Investments s.r.o., s jehož aktuálním zněním jsem se seznámil, považován za vydražitele se všemi právy a povinnostmi vydražitele.

Katalogové číslo	Název věci	Vyvolávací cena	Limitní cena

Telefonní číslo zmocnítele

V Praze dne 2016

Zmocnění přijímám:

.....

European Arts Investments s.r.o.

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last name

Business name

date of birth

ID No.:

resident at

with its seat at

represented by

hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.

ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction held on..... at
....., and purchase for me certain movable assets – the items listed below by catalogue number, designation,
and starting price – for such price as I shall determine over the phone (see further below).

Further, by communicating my phone number to the above-mentioned company, I expressly authorize it to procure on my behalf the purchase-by-auction of the items that are auctioned off in the above-mentioned auction and that are listed below by catalogue number, designation, and starting price, via telephone bidding, which entails that I shall, after the floor has been opened for bids, give binding, clear, and transparent instructions to the company via the phone number set out below as to how the company ought to proceed during the auction, including (but not limited to) the amount for which I am prepared to purchase the below items. I expressly represent and affirm that the phone number set out below is mine, and I accept any and all liability under Sec. 2894 et seq. of the Civil Code (Act No. 89/2012 Coll.) and under the Auction Rules for the correctness and accessibility of the number set out below, and for the actions performed based on the said phone conversation. I represent further that the maximum bid may, upon my orders, be exceeded.
I affirm that I am aware of, and consent to, the fact that the phone conversation between myself and the above-mentioned company concerning the above-mentioned auction may be recorded.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price

Principal’s phone number

Prague, on 2016

I accept this power of attorney:

European Arts Investments s.r.o.

POWER OF ATTORNEY

I, the undersigned

First, last name Business name
date of birth ID No.:
resident at with its seat at
represented by

hereby authorize

European Arts Investments s.r.o.

ID No. 49825500
with its seat at Senovážné náměstí 992/8, Nové Město, 110 00 Prague 1
entered in the Commercial Register kept by the Prague Municipal Court in Section C, File No. 33184
represented based upon power of attorney by the managing director Albert Trnka

to represent me and engage in any legal transactions on my behalf during (invitation-only) auction held on..... at
....., and purchase for me certain movable assets, listed below by catalogue number, designation, and starting
price, for the maximum bid set out below.

The maximum bid listed for each of the auctioned items below is the final hammer price up to which the authorized agent may raise individual bids for the item sought. I acknowledge that if an item is awarded to me based on a bid of mine up to the predefined maximum bid, I am considered the successful bidder-buyer within the meaning of the Auction Rules of European Arts Investments s.r.o. (with the current wording of which I am familiar), with all the rights and obligations that this entails.

I hereby expressly affirm that the authorized company may appoint an agent from among its staff or its statutory representatives to act on its behalf, and to authorize them within the scope of the present power of attorney.

Catalogue No.	Designation of the auctioned item	Starting price	Maximum bid

Principal’s phone number

Prague, on 2016

I accept this power of attorney:

European Arts Investments s.r.o.

Vydal: European Arts Investments s.r.o.
Odborná redakce: Albert Trnka, Helena Milerová
Grafická koncepce katalogu: Lucie Koubová, Miloš Svoboda
Fotografie: Miloš Svoboda
Zlom a reprodukce Studio Franklin, Praha 2
© European Arts Investments s.r.o. 2016

